

କୁଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୫ ଗ
ଶ ୧୦ ଖ୍ୟା

ଶାର୍ଦ୍ଦିନ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଦିନ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୨ ନ ମହ ୬୮୮ ସାଲ ଉନିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୮୮
ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଡାକମାସୁଲ ଟ ୧୫୯

କାବୁଲ ସୁବି ସଞ୍ଜକରେ ଏ ସାହିର ପ୍ରଥାନ ସମ୍ବାଦ ଏହି ପରି ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଏ ଯଥା—

ସ୍ଥାନୁବଂଶୀନ୍ କାବୁଲରୁ ଗଜ ମାସ ତା ୨୦ ରୁ କରେ ପନ୍ଥ କରିବା ବିଷୟରେ ଏକ ପଥ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ତା ୨୨ ରିକରେ କେଇନିବାଦିରେ ପଢ଼ିଛି । ତହିଁ ତାହାରୁ ପ୍ଲାନ୍ ବଂଶୀନ୍ କାବୁଲ ଅର ଏବପଥ କି ତାହା ତା ୨୭ ରିକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ସେଥିରେ ଲେଖାଅଛି କି ପ୍ଲାନ୍ ବଂଶୀନ୍ ତାକୁ ତାରିଖରେ ସମ୍ବାଦପାଇଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ପିତା ସେଇଅଛି ତାକୁ ମାସ ତା ୧୫ ରିକରେ ସ୍ଵର୍ଗାବେଦଣ କରିଅଛି । ସେ ପ୍ଲାନ୍ କାଲ ଇଂରେଜ ବନ୍ଦୁ ଅଛିରୁ ବନ୍ଦୁ ସୁବି କରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ପଠାଗଲା । ହବାରୁ ବନ୍ଦୁ ସୁବି କରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ପଠାଗଲା ।

ଅନିରଜନ ମୃଦୁମୁଦ୍ରା କେତେଥର ରତ୍ନା ହୋଇଥିଲା ମାଥ ଏଥର ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ବୋଥ ପ୍ରଥାର ତେ ତାହା ହୋଇଥିଲେ କାବୁଲସୁବି ମେଷ ହେଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମାଥ କିମ୍ବାରେ ହେଲା ହେବ ତହିଁର ବିଶର ହେଉଥିଲା ।

ଗଜ କଲିକତା ଗଜେଟରେ ମୟୁରିରଙ୍ଗର ମହାରତାକର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ବକାନିତାକୁ ବନ୍ଦୁକ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଷ ପାହାର କର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅଛିରୁ । ପ୍ଲାନ୍ କରେବନ୍ଦୁବାହେବ ଏଠାରେ ପ୍ଲାନ୍ କାଲ କମିଶିର ଆର ତେଜିଗାର

ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ସାଥକ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ନାମକୁ ତେଜିଗାର ଚିରସ୍ମୃରଣୀୟ କରିବା ସକାଶେ ତେଜିଗାର ସବ ପ୍ରଥାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୟୁରିରଙ୍ଗର ମହାରତା ବୋଇଏ ହଜାରଟଙ୍କା ଦାନ କର ଅରନ୍ତି । କଟକ କଲେଜ ପ୍ଲାନ୍ କରେବନ୍ଦୀ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରଥାନ କାର୍ତ୍ତି । ଏ କଲେଜ ଚିରସ୍ମୃତି ହେଲେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଶ୍ରୀ ଚିରସ୍ମୃତି ହେବ ଏହି ବିବେଚନାରେ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଷ ମହାରତାଙ୍କ ସମ୍ମରି ସହିତ ଉକ୍ତ କିଂଗିରିପଦ୍ମ ଠଙ୍କା । କଟକ କଲେଜକୁ ଦାନ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରୁ କୁଞ୍ଚାମା ବାଗଜରେ ଗଜିଜ ହେବ ଏବଂ ଏଥର ସୁଧାଗୁ କଲେଜର ଅଂଶକ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିବ । ଏଥି ସଙ୍ଗେ କଟକ କଲେଜର ନାମ ରେବନ୍ଦୀ କଲେଜ ବୋଲି ପରିବର୍ତ୍ତି ହେଲା । ମହାରତାକର ଏ ବାର୍ଷିକ ସବସାଧାରଣଙ୍କର ମନୋମଳ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପଣ୍ଡିତ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ପନ୍ଥରେ ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ କଲେଜକୁ ଯେବେ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଷ ପ୍ରକର କଲେଜ କର କି ଦେଇ ଏହିପରି ରତ୍ନବେ ଭେଦେ ରେବନ୍ଦୀ ସାହେବଙ୍କ ନାମର ଟେକ ରହିବ ନାହିଁ ବରଂ କିନମାୟ ହେବ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ତେଜିଗ୍ରୀ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ସଙ୍ଗେ ହେବନ୍ଦୀ ଦେଖିବା କାନ୍ଦୁଏଶ ମାସର ଗଜେଟ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ବାହାରିବା ଜେମନ୍ ଅଟିଲ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବନ୍ଦୁ

ବାଜ ହେଉଁ । ତୁରପୂର୍ବ କମିଶିର ବ୍ୟକ୍ତିକା ସାହେବ ଏଥର ଉନ୍ନତ ନିମିତ୍ତ ଚେଷ୍ଟିକ ହୋଇ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଷ ଅନୁବାଦକ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅମନ୍ତାନଙ୍କ ବେଜନ ବଢାଇଲେ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦେଖାଯାଏ ସେ ବେଜନ ବଢାଇବା ସାର ହେଲା ଗଜେଟର ଅବସ୍ଥା କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଭଲ ହେଲା ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ତାହା ନ ଦେଲୁ ଜେବେ ଗବର୍ନ୍ମ୍ ମେଷଙ୍କର ଏଥର ଟାଣ୍ଟଣୀ ସମୟରେ ବୁଥାରେ ଏବେ ଟଙ୍କା । ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକ ବି ? ଆମ୍ବେମାନେ ଏକଥା ଲେଖିବାର ବାରଣ ଏହିବ ଏପ୍ରାହିରେ ଏବଂ ଗଣ୍ଠ ତେଜିଗଜେଟ ପାଇଅଛି । ଜହାନ୍ତରେ ନୂତନ ଶ୍ଵାଶ୍ୱାଳର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଶ୍ରୀପା ହୋଇଅଛି ଏଥର ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ନୂତନ ଶ୍ଵାଶ୍ୱାଙ୍କ ଅଭିନ ମାସେ ହେଲା ଜାଣ ହେଲାଣି । ଅଇନ ଜାଣ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଶ୍ରୀପାରେ ବୁଥା ବ୍ୟକ୍ତି ଭବ ଆର କି ଲାଭ ଅଛି ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଟିପାରୁ ନାହିଁ । ଅନୁବାଦକ ମହାରତା ଅପଣା ଅସଜତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵନାଥ ସରତ ବୋଲି ଦେଖାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ସଂଖ୍ୟାର ଗଜେଟକୁ ଗଜ ଜାନ୍ମୁଏଶ ମାସର ଅଭିନ ଗଜେଟ ବୋଲି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏତିବରେ କି ପରି ଶୁଦ୍ଧର ହୋଇଗଲା । ଅଇନ ଜାଣ ଉତ୍ତାରୁ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଶ୍ରୀପା ଧେମନ୍ କାନ୍ଦୁଏଶ ମାସର ଗଜେଟ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ବାହାରିବା ଜେମନ୍ ଅଟିଲ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବନ୍ଦୁ

ଶୁଭ ସାହେବଙ୍କୀଠାରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ଗଜେଟ କାନ୍ପାରି ଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ କରିବେ
ଓ ଯେଥର ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା କହୁ ଦେଖା-
ଯାଏ ସେପକ୍ଷରେ ବିହୁର ଉପାୟ କରିବେ ।

କୌଣସି କର୍ମ କରିବାକୁ ହେଲେ ଲୋଭମାନ-
କର ପ୍ରଥାନଙ୍ଗ ଦୂରୁତ୍ତି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ ।
ପ୍ରଥମ ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନ, ଦୃଷ୍ଟାପୃଷ୍ଠା । ଯେଉଁ
ଉଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି କର୍ମ କରିଯାଏ, ପ୍ରକୃ-
ତରୁଷେ ଷେଷ ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ହେବ, ଏଥୁପରି
ଦୃଷ୍ଟା ରଖିବା ସବୁଙ୍ଗେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆର ଯେତେ
ମିଳବ୍ୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଯାଏ ତହୁଁ ସମ୍ବ୍ୟ-
ରେ ମଧ୍ୟ ଯହିବାନ୍ତି ହେବା ବାଞ୍ଛନାୟ ।

ସାଥାରଣ ଲୋକେ ସକଳ କଷୟ ରୁହି ନ
ଆଦିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଉଦେଶ୍ୟ
ସାଧନ କମିତି ପ୍ରୟୋଜନାଲ୍ଲାଭ କଷୟ କରିବାକୁ
ବାଧ ହୁଅନ୍ତରୁ । କେତେବେଳେ ବା ଯେଉଁ ଉ-
ଦେଶରେ କର୍ମ କରନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ସାଧନ
ହୁଏ କାହିଁ । କଟକ ସହିତ ଗୃହକର୍ମିଶ୍ରଣାଳୀ
ଅବଲମ୍ବନ କରି ଆମ୍ବେମାନେ ଏଠାରେ କେ
ତେବେଳେ କଥା କହିବୁ, ସରକାର ଗୃହକର୍ମିଶ୍ର
କମିତି ମହିମାମେଳୁ ଦୁଇତିଲ ଲୋକ କଷୟ
ଆନ୍ତରୁ ସୁଚରାଂ ସେ ସକଳ ଗୃହର ଗଠନପ୍ର-
ଶାଳୀ ବା ବ୍ୟୁତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅମୂଳନକ୍ଷର ବୋ-
ଲିକାର କିଛି ନାହିଁ । ସରକାର ଗୃହ କର୍ମିଶ୍ର-
ରେ ଅନ୍ୱକ ବଦ୍ୟ ହୁଏ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କର
ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତାହା ପ୍ରଶାଳୀର ଦୋଷ ନୁ-
ହେ, ବର୍ମଗ୍ରହିମାନଙ୍କର ଦୋଷ, ସାଥାରଣ
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତୁ ସୁବିଧା ପାତେ ନାହିଁ ବିପ୍ର-
ବାରେ ବା ସୁବିଧା ସୋଇଥାରେ ଭକ୍ତପ୍ରତି ଫେ-
ମାନଙ୍କର ହୃଦୀ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କୋଠା କର୍ମିଶ୍ର
ବରିବାକୁ ହେଲେ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ହସାବ
କରନ୍ତି, କେରୁ ସ୍ଥାନରେ କିପରିମାଣେ ମସଲ୍ଲ
ଅରତ ହେବ, କାହିଁ ସବୁ କେତେ ମୋଟା ହେ-
ବ, କିମ୍ବା ଲମ୍ବା ଘରରେ ବେଳେ ହରବା ଓ
ଫ୍ଲାଇ ରହିବା ଜରିବ ଅତି ବିପରୀ ଘରରେ
କେତେ ଜାତ ଓ ବରଗୀ ଦେବା ଉଚିତ ଭାବରେ
ସମସ୍ତ କଷୟ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି
ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ଅଧିକ ପ୍ରଦୂରୁ
ଅନେକ ମସଲ୍ଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । ସେମାନେ ଉକ୍ତ
ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ତରାବଶ୍ୟଙ୍କ ଅନ୍ୱକ ମସଲ୍ଲ
ଗରିବ ବରିଯବାକୁ ଏବାକୁ ଅବାରଣ ଅଧିକ
ମସଲ୍ଲ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଜର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ହରବା ନୁହ-

ବାର ପ୍ରସ୍ତୋକଳ ଏମାନେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ବୋଲି
ବୋଧ ହୁଏ । ବାଠ ଗସ୍ତା ବୋଲି ବୋଧ ହୁଏ,
ଶୁଣିରେ ଅସଜତ ଅସ୍ଵକ ସଂଖ୍ୟକ ମୋଟାଙ୍ଗ
କଣ୍ଠ, ବରଗା ବିଷାର ଶତକୁ ଅସ୍ଵକ ଭାବା
କରି ଥକାନ୍ତି । ଏହିରୁପେ ଦରି ଗୁଡ଼କରେ
ନାଲାରୁପ ଥନେବ ବଂୟ କରି ମଝ ବା-
ସର ଅନୁପସ୍ଥିତ କରିପାନ୍ତି । ଏହାର ଫଳ
ଅସୁଦ୍ଧିତା ଓ କ୍ଷତି । ଉଛା କରି ଅଥବା ଅଜ୍ଞା-
ବିଗରଃ ଏହିରୁପ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବା କଦମ୍ବ
ବାଞ୍ଚିନୀଯୁ ନୁହେ । ଯେପରି ମନ୍ଦମନୀ ପଞ୍ଚଲେ
ଓକ୍ତିଲ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ପୀଡ଼ା ହେଲେ ତାକୁର
ତାକବାକୁ ହୁଏ ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଦ୍ଧି କିମୀଣାଦି କରି
କରିବାକୁ ହେଲେ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଯେଉଁମାନେ ଜା-
ଣନ୍ତି ସେମାକଙ୍କର ପରମାର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ ହୁଏ
ଦୁଃଖ ବିଷୟ ଯେ ଓକ୍ତିଲ ଓ ତାକୁରମାନଙ୍କ
ପରି ଉତ୍କଳିନୀଯୁରମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ହାଧା-
ରଣ ଲୋକମାନେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ
ଉତ୍କଳିନୀଯୁର ଶିଖ ସରକାରରେ ଗୁରୁ ନ
ଥାନ୍ତି ସେମାକଙ୍କର ଜୀବକା ଜିବାନର ପଥ
ପ୍ରସାରିତ ଥିଲେହେଁ ଦେଖୁୟ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଅଜ୍ଞାବିଗରଃ ଜାହା ବୁଦ୍ଧି ହୁଏ । ଉକଳଶ୍ରୀ
ପରି ଏବ୍ୟକ୍ତ ସର୍ବଦରର ଦେଶରେ ବି ଓକ୍ତିଲ କି ଜା-
ନ୍ତର ବି ଉତ୍କଳିନୀଯୁର ସବ୍ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟୀ
ସେବମାନେ ସାଧିନାହିଁବେ କରି କରିବାର ପ୍ରାକ
ଓ ସବିଧା ପାଆନ୍ତି ଉତ୍ସବମସ୍ତ ଦେଶପୁ ଲୋକ-
ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରତା ଉତ୍ସମରୁପେ
ହେବାନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶପୁ ଲୋକମାନେ ଏହି
କଳ ଲାଭର କଥା ଶୁଣିବେ ଏହି ଆମ୍ବମାନ-
ର ଅନୁରବ ଉଛା ଅଟେ । ଜାହା ହେଲେ
ଲୋକମାନେ ଅନର୍ଥକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପା-
ନ୍ତି ଅର ତିକ ଉଦେଶ୍ୟ ମରେ ବସାଦ
ମୌତ ହୋଇ ପାରନ୍ତା । ତୁମିର ଜଣ୍ମପ ଓ ନ-
ଧା, ଜମିର ଅସୁରକ ଓ ସାମା ନେଇ ବିବାହ,
ଧୂପଗାଳୀ ପୁଷ୍ପରଣୀ ପ୍ରଭାତ ଜନନ ଉତ୍ସବାଦ
ପର୍ଯ୍ୟ ସବଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ପଢିଆଏ
ବି ଏତହୁତି ଅଜ୍ଞା ହେବୁ ଲୋକେ ସମୟେ
ମଧ୍ୟେ ବହୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବି ସେମାନ-
ର ବୁଧା ସମୟ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଅର ପ୍ରବଳହିପନ୍ଥ
କିମ୍ବର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଭାବର ଓ ପରମ୍ପରା ହୋଇ
ଥାନ୍ତି । ଅତିବବ ଆମ୍ବମାନେ ଆମା କରୁ
ଲାଭେ ଅନୁଭବ ସାର୍ଥରଣୀ କମିତି ପାବଧାନ
ହାର ଚଳିବେ ଓ ଉତ୍ସବକୁ ଲୋକର ପରମାର୍ଥ
ହିଣ କରିବାରେ ଶୁଣିବ ହେବେ ନାହିଁ ବା

ଅବହେଲା ଦରିବ ନାହିଁ, ଦୂର ଏକବାର
ପଣ୍ଡା କର ଦେଖିଲେ ଉତ୍ତମରୁପେ ଚାହେ ପା-
ରିବେ ଯେ ଅଧେଶାଳୀଙ୍କ କେତେ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟଧି-
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ସୁଧାରା ଦର ହୋଇପାରେ ।

କାଣ୍ଡପୁ ଜୀବନ ।

ଏ ଦିଷ୍ଟଯୁକ୍ତରେ ଶ୍ରାବନ୍ଧ ପଥରମୋହନ
ଆର୍ଥ୍ୟ ଗତମାତ୍ର ଜାଗର ରଜରେ ଶ୍ରାବନ୍ଧାନାର
ଦୋଷହଲରେ ବକ୍ତୁଗା କରିଥିଲେ ସମୟ ଓ
ଶାକାଶ୍ଵବ ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ
ତାହା ଉଛେଣ କରିବାକୁ ଅପାରଗ ହୋଇଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠକବୁନ୍ଦଙ୍କ ଗୋଚର୍ପଥେ ତାହା
ଲେଖିଥାଏନୁ । ବକ୍ତୁଗା ଶ୍ରାବନ୍ଧାଙ୍କ ଅନେକ
ଲୋକ ଅର୍ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ବି ସର ରିତର ଓ
ବାରନା ଶ୍ରୋତାଙ୍କ ଶ୍ରୋତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଥିଲା । ବକ୍ତୁଗା ଏ ଥିଲା ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଏ ୧୦ ଟିଙ୍କା ସମୟରେ ଶେଷ
ହେଲା ଓ ବକ୍ତୁ ଏଗର ଜେଜୁଶ୍ଵାଗା ସହିତ
ବହୁଥିଲେ ଯେ ଜାକ କଥା ଶ୍ରାବନ୍ଧାନା ହିତା
ତେଇ ସଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରାବନ୍ଧ ଯାଇ ଥିଲା ଏକ
ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦପତକ କରିବାକ
ଥିଲା କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ବଧାର ହେଉ ଥିଲା । ବକ୍ତୁଗାର
ଥାର୍ଗଣ ନିମ୍ନେ ଲେଖିଥାଏନୁ ଯଥା ।—

Digitized by srujanika@gmail.com

କୁଣ୍ଡା ଶିଳ୍ପୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
କର୍ତ୍ତମାନ୍ କେବଳ ଗନ୍ଧିଲେଖୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନ
ଉପରେ ନିର୍ଭର ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ
ଗନ୍ଧିଲେଖୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କର ଆପେ
ଆପଣା ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା ବିଷ୍ଟାର କରିବେ ଓ
ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି କରିବେ ରେତେବେଳେ ଯାଇ
ଶିକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
ସଂଖ୍ୟା ଯହି ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ୍ ଶିକ୍ଷାରେ ମାତ୍ରଶିକ୍ଷା ନାହିଁ ଏ ହେଉ
ଅନେକ ଶିକ୍ଷିତ ସ୍ଵଭବଙ୍କର ଚରଣ ରଲ ହେଉ
ନାହିଁ । ମାଜୁଷିକ ଉନ୍ନତି ଓ ଉତ୍ସମ ଚରଣ
ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାରେ ଏ
ଫଳ ଲାଗ ନ ହେଲା ଏ ଶିକ୍ଷାକୁ ଦୋଷସ୍ଵକ୍ଷୁ
ବୋଲିବାକୁ ହେବିଜାଣ୍ଯ ଶିକ୍ଷାରେ ଏ ଦୋଷ
ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପାରେ । ଆର ଗୋଟିଏ ଦୋଷ
ଏହି ଯେ ନବସୂଦକମାନେ ଅଛୁ ତୁଳିଏ ଜଙ୍ଗ-
ଭାଙ୍ଗ ପଢି ମାତୃଭାଷାକୁ ଛାପିବାର କରୁଥିବାକୁ
ବରଂ କେହିଁ ଗଣ୍ଠା କରୁ ଅଛନ୍ତି । କକାଣ୍ୟ
ଭାଷାରେ ବୁଝନ୍ତି ହେବା ଦୂରେ ଥାର ଶୁଦ୍ଧବର
ଦୂର୍ଥାପିତ୍ତ ଲେଖିବାର କଷ୍ଟ ଉଥାଚ ଏତେ
ଅହଂକାର ଯେ ଜାଣ୍ୟ ଭାଷାର ଚର୍ଚାକୁ
ଲଜ୍ଜାକର ବୋଥ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ସଜାଣ୍ୟ
ଭାଷାର ଖଣ୍ଡିଏ ପଦିବା ଉତ୍ସଲଦ୍ୟପିକା ୧୪ ବର୍ଷ
ହେଲା ପ୍ରଚଳନ ହୋଇଥାଏ ବିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତହିଁର ଗ୍ରାହକହିମଂଜ୍ବା ଜ ୧୫୦ ଶତ ଅଧିକ
ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ଇଂରାଜ ଶିକ୍ଷିତ ସ୍ଵଭବ-
ମାନେ ଡେଅକ୍ଷା କାଗଜ ବୋଲ ଜାହାକୁ ତୁଳ
କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସମାଦିପଦର ଉପକା-
ରତା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି କାହାକୁ । ଏହା ବଜ
ମୋଟାଣ୍ୟ ଅଟଇ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜାଣ୍ୟ
ଭାଷାର ଉନ୍ନତି କି ପ୍ରଭାବରେ ଗାସ୍ତ ହେବ ।

ଶିଖା ସଂକାନ୍ତରେ ଥାର ଗୋଟିଏ କଥା
ବକ୍ତ୍ରା ମହାମୟ ବହୁଲେ ଜାହା ଏହି—ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ୍ ଜକ ସୁବଦମାନେ ଉଚରେଳା ପଢ଼ି
ଆମୂନାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଧାର ମାତ୍ର ଜତିଧାରୀ ହାତୁ
ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ସେ ସବୁକୁ ଦୋଷସ୍ଵର୍କୁ ମରି
ଛନ୍ତିଲେ ତେବେ ଜହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୋଷସ୍ଵର୍କୁ
ଓ ଉତ୍ତମ ଗୋଟିଏ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଗୋପା
ପାଥାନ୍ତା । ଧର୍ମ ସଂଖ୍ୟାପଣୀ ପ୍ରଥାନ ପ୍ରଥମେ
ଜହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବୁ । ନବସ୍ଵରକମାନେ
ପୁରୁଜନ ଧର୍ମକୁ ଦୂଷଣୀୟ ମରି ହତାଦର
କରୁ ଅଛନ୍ତି ରାଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି ବିହ ଆଜି
କୋଣପି ଶ୍ରେଷ୍ଠକର ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ

ନାହାନ୍ତି ପଳକଟଃ ଅଧଗାମୀ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ଅଛି ଆଷେପର ବିଷୟ । ସଂବାଦରେ ଧର୍ମ
ବାର ଆର ସବୁ ଆଗାର ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାରେ
ଏପରି ବାର ପଦାର୍ଥ ଅଗାର ଦେଉ ଆଜି ସେ
ଶିକ୍ଷା ଶିକ୍ଷା ନହେ ।

ଶାଶ୍ଵରକ ଅବମ୍ବା ଦିଷ୍ଟପୂରେ ବକ୍ତା ମହା-
ଶଯୁ କହୁଲେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପିତାମହ ଓ ପ୍ରପିତା-
ମହଙ୍କର ଯେଥର ଶାଶ୍ଵରକ ବଳ ଓ ଜେତ
ଥିଲ ତହଁର ଶଙ୍କାଂଶ ଆମ୍ବାନଙ୍କଠାରେ
ନାହିଁ । ଏଥର ପ୍ରଥାନ କାରଣ ବିଲାସରେଗ
ଅଟଇ । ମାଦକ ସେବନ ଫିମେ ବୁନ୍ଦି ହେଉ
ଅଛି ସୁର ଓ କୁଣ୍ଡିତ ମଦତ ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରବଳ
ହୋଇ ଆଗଣା ଗଜର ବିଷ୍ଟାର ବିରୁ ଅଛି
ଏଥରେ ଶଶର ବି ପରି ସବଳ ହେବ ଏହା
ଛୁଟ ଦୁଃଖଲଗାର ଅବ୍ୟ ଗୋଟିଏ କାରଣ
ବାଳ୍ୟ ବିବାହ ଅଟଇ ଏଥର ପ୍ରମାଣ ବକ୍ତା
ବଙ୍ଗାଳଙ୍କ ପିଲାସଙ୍ଗେ କରଣଙ୍କ ପିଲାଙ୍କୁ ତୁଳନା
କରି ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ବାଲ୍ୟବିବାହ ଯୋଗୁ
ଶଶର ଫିମେ କୀଣ ହେଉ ଅଛି ଓ ବେତେ
ମୁଲେ ପରିଶେଷେ ବଗଲୋପ ହେଉଥିବା
ନାହାପାପକ ଗୀତ ଉଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭବନକୁ ବକ୍ରା ମହାଶୟ ଓଳି ମୁକ୍ତା-
ରଙ୍ଗ ମନ ଚରଣ ଅମଲଙ୍କ ଉଛୋତ ତେବା
ପ୍ରାତି ବିଷୟରେ ଅନେକ କହିଲେ ଗୋଟିଏ
ଅଭିଜନ କଥା ଏହି ଯେ ବକ୍ରା ଶ୍ରୋଜାମାନଙ୍କୁ
ମୋଧନ ଦର କହିଲେ ଯଦି ତୁମ୍ମାନଙ୍କର
ଜୀବର ଜହା ଅଛି ତେବେ ଏ ବିଷୟ ସବୁର
ଆମେତନା ବର ତିନ୍ଦା କର ଓ ବିହିତ ପ୍ରତ୍ୟେ
ତାର ତେଜା ବର । ଯଦି କେବଳ ଏହି
ବରେ ଆସିଥିବ କି ଆଜି ଜଣେବେମନ୍ତ କଣ
କୁବ ଗୁଲ ଯିବା ଶୁଣି ଅସିବା ତେବେ
ପ୍ରତ୍ୟେ ଏ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ ଦର ଏଠାରୁ
ଲ ଯାଥ ଅମୃତ ଲେଖ ମାତ୍ର ଗୋରନା
ହିଁ । ଯେବେ ବାସ୍ତବରେ ହଜି ତିନ୍ଦା ଅଛି
ତବେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବେହି ସ୍ଵରାଗୀୟ
। ନଦୀ ଥିଲେ ଏଠାରୁ ଘରକୁ ଯାଇ ବୋ-
ଲ ଓ ନଦିର ହୁବାରୁ ଭାଙ୍ଗି ଫୋପାଇ ଦେଉଛୁ
କହ ଉଛୋତଗ୍ରାୟ ଥିଲେ କାଳିଠାରୁ
ଛୋତ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତୁ କେହି ଦ୍ୱାପିକାର
ହଜି ନ ଥିଲେ କାଳିଠାରୁ ପ୍ରାହକ ହେଉନ୍ତୁ
ସଜାଞ୍ଜୟ ଶିଶ୍ରାର ଉନ୍ନତ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରନ୍ତୁ ।
ଆଜି ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ ନାହିଁ ବକ୍ରା
ତେବେ କଥା କହିଥିଲେ । ଟିକିବ ଲଂଙ୍ଗ-

ରେଖ ପରି ଗୁରସ କରିବାରେ ବିତ୍ତ ଉନ୍ନତ
ହେବ କାହିଁ ଗୁରସରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଲେଗ ମାତ୍ର
ରହେ ନା । ବାଣିଜ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଇର୍ବାଦ ସ୍ଵାଧୀନ
ବିଦ୍ୟାଯୁ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର ଉଚିତ ।
ବିଲୁପ୍ତରୁ ବସ୍ତୁ ଇର୍ବାଦ ଅନେକ ସମ୍ପର୍କ
ଏଠାକୁ ଅସୁଥାନ୍ତି ଏଠାରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତର
ବିତ୍ତ ଯତ୍ନ ହେଉ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ
ଏଠାରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଜେତେ-
ବେଳେ ଯାଇ ଜାଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଠିକ ହେବ ।
ବକ୍ରା ଆହୁର କେତେବେଳେ କଥା ବହୁଥିଲେ
ସେ ସବୁ ସ୍ଵରଣ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହା ଅମୂଳା-
ନଙ୍କର ଦୋଷ ନୁହେ ବକ୍ରାଙ୍କ ଦୋଷ ବୋ-
ଲିଲେ ଦୋଷ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଏକା-
ବେଳକେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିକ କଥା ବହୁଲେ ସେ
ସବୁ ସ୍ଵରଣ ରଖିବାର କଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରୋତାମାନେ
ମଧ୍ୟ କେତେକ ତୁଳି ଯାଇ ଥିବେ । କୌଣସି
ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ବାହୁଦ୍ୟ କର ବୁଝାଇଲେ
ତାହା ଗ୍ରୋତାଙ୍କର ତୃଦୟଗମ ହୁଏ ଓ ଅସୁକ
କାଳ ଲାଗେ ନା । ଭରମା କରୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ
ତରେ ବକ୍ରା ଏଥପରି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଓ ଅଛି
ଚଞ୍ଚଳ ବହୁବାର ଘାଟକୁ ଜ୍ଞାନ କରିବେ ଏହା
ହେଲେ ତାଙ୍କର ବକ୍ରାମାନ ଅସୁକ ପ୍ରିତିକର
ହେବ ।

ବକ୍ତ୍ରା ଗେଷ ହେଲାରୁ ସବ୍ୟାପନ ଶାଖାରୁ
ମଧ୍ୟସ୍ଵଦିନ ସାତେ ବକ୍ତ୍ରାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ତେ
ପ୍ରଗଣ୍ଠା କର ବହିଲେ ଯେତେ ବିଷୟ ବକ୍ତ୍ରା
ବହିଥକ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ତର ଆଲୋଚନା ବର୍ଷେ କାଳ
କଲେ ଗେଷ ହେବ ନାହାଁ । ଭେବେ ନାଶ୍ୱାଙ୍କ
କଥା ବକ୍ତ୍ରା ଅସ୍ତର କହ ଜାହାନ୍ତି ଗେତ୍ରିଏ
ଗୋଡ଼ରେ ଯେପରି ଗୁରୁବାର ଅସମ୍ଭବ ସେହି
ପର ନାଶ୍ୱାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତର ନ ହେଲେ ସମା-
ଜର ଉତ୍ତର ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଅଗ୍ରଏବ
ନାଶ୍ୱାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ସମାଜ ଆଦିର ତେ
ର୍ଯ୍ୟାଦା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରାବର ଉତ୍ତର ତେଜ୍ଜ୍ଞାରେ
ଉଛଳମଧ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ ହୋଇଥାଇ ଏହା ଶୁଭ
କ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ବହି ଉତ୍ତରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବେଳିଳ ଅଶ୍ଵାଳ ଲୀବଶ୍ୟବଲ୍ଲାର ସମାଜେବନା
ହେଉଥାଇ ରସକଣ୍ଠେଲ ଛାତ୍ରାଦି ଅନ୍ୟ
ବୌଣରେ ପୁରୁଷର ଆଲୋଚନା ହେଉ ନାହାଁ
ଏହା ଆଶ୍ର୍ମ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟେ । ସବ୍ୟାପନ ଅଛି
କିମ୍ବା ଏକ କଥା ବହ ସବୁ ଉଚ୍ଚ ବଲେ । ଅସ୍ମୀ-
ନାଶ୍ୱାଙ୍କ ବେଳିଳନାରେ ବେଳିଳ ବକ୍ତ୍ରା ପୁଲେ
ବ୍ୟପନକ୍ଷେତ୍ର ସମାଜେଚନା ଅଳାବଶ୍ୟକ ।

କ୍ରିକ୍ଟେ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୦୮

ପୃଷ୍ଠା ୧୧୯

ଜାନ୍ମେ ଉପରେ ମାତ୍ର ସଙ୍ଗେ ମହିନା । ମୁଁ ତେବେ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ଶାର ଶନିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲାଖୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟେୟ୍ୟ୍ୟ

ଏକର୍ଷ ଦୋଳଯାଦା ପୂର୍ବତାରୁ ଅଛୁ ସମା-
ସେହରେ ନିଶ୍ଚାହ ହୋଇଗଲା । ବୋଧ ଦେଇ
ଯେମନ୍ତ ଲୋକେ ପରି ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଥବ
ଗଲେଣି ଆର ପୂର୍ବର କଳ ଓ ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ ।
ଏ ନଗରରେ ପୃଷ୍ଠାମାଦିନ ବେଳ ଦଶବଞ୍ଚା ବି
ଏଗାର ଦଶା ସମୟରେ ଯେଉଁ ମିଳନ ହେଉ-
ଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ଅପରାହ୍ନ ଏ * ଶା ସମୟରେ
ଜାହା ହେଲା । ଏକଦିନରେ ନିତ୍ୟ ପ୍ରଯୋକ-
ନୟ ଘାମଶୀର ଦୁର୍ମୁଖଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦିନରେ
ଟାକ୍ସ ଦୂର ଲୋକଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ଅଛି କର
ଦେଇଣି ଯେ ଆର ଉତ୍ସାହ କରିବାରେ ଉତ୍ସାହ
ହେଉ ନାହିଁ ହେବଳ ପୂର୍ବ ରକ୍ଷିତାନଙ୍କର
କିମ୍ବାକୁ ଧଳ୍ୟ ଦୋଳାକୁ ହେବ ଯେ ଏତେ
ବହୁରେଷୁଣ ଉତ୍ସାହ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବନାକର
ପାଥାରଣକର ପାଦପ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଦୋଳଯାଦା ସନ୍ଦେଶ ଏବର୍ଷ ଗ୍ରାହୁକାଳ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏବସାହ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ
ଗ୍ରାହୁ ହୋଇଥାଛି ଯେ ଲୋକେ ରାତରେ ଘର
ପୁଣ୍ଡ ଦାଣୁରେ ଗୋଲମାର ଆରମ୍ଭ କରିଥାଛନ୍ତି
ଏ ଦିନରେ ଜରକୁ କହି ହେଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହୁ
ଏ ଦିନରେ ଜରକୁ କହି ହେଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହୁ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପ୍ରଥାନ ଶକ୍ତିବର୍ମନମାନେ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପ୍ରଥାନ ଶକ୍ତିବର୍ମନମାନେ
କଲେଣି । ଗର ଗୁରୁବାର ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ରୀର
କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ଦିନମାକୁ ଯାଦା କରିଥିବେ
ସେ ବାଟରେ ଲାହୋରରେ ଦୂର ଏକଦିନ

ରହିବାର ସ୍ଥିର କରିଥାଛନ୍ତି । କଲିବଜାରୁ
ଯାଦା କରିବା ପୂର୍ବ ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ବକେଟ
ହେସାବ ବାହାରିବାର କଥା ଥିଲ ବୋଧ ହୁଅ-
ର ଉତ୍ସାହ କରି କାହାର କାହାରଥିବ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହ
ର ପଳାଅଳ ବହି ଜଣାପାଇ ନାହିଁ । ଯେବେ
ବହି ନୂଆ ଟାକ୍ସ ବିଷାର ନ ଥିବେ ତେବେ
ରକ୍ଷା ମାତ୍ର ଯେତର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଇ
ତହିଁରେ କିମ୍ବା ଜଣାଯାଏ ଯେ କୌଣସି
ନୂଆ ଟାକ୍ସ ବସି ନ ଥିଲେ ପୁରୁଣାଟାକ୍ସ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ବିବ ନାହିଁ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର କୁଳମାନଙ୍କ ଅପରି-
ଜାଗଥିକ ହସ୍ତରେ ଉତ୍ସାହରେ କିମ୍ବାୟେ
ଅକ୍ଷୟାକ୍ଷ ଧୂମ ହେବାର ସମ୍ବାଦ ଏଥ୍ୟୁବେ
ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବିଷଯରେ
ସେଠି ସେଇଧାର୍ଯ୍ୟ ଲର୍ତ୍ତ କେମବାର୍ପୋର୍ଟଙ୍କ
ପଦ ଉତ୍ତରଣରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର
ତହିଁକୁ ବିଶେଷ କିମ୍ବା ଜଣାପାଇନାହିଁ ବାପ୍ରବା-
ରେ ଏ ପୁର୍ବକାର କାରଣ କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱମାନ
ନାହିଁ ବୋଲି ସେ କିମ୍ବା ଲେଖିଥାଇନ୍ତି । ଇରା
ଗେପର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କ କବେତକାରେ
ଇକଣ୍ଡମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରଦର୍ଶିତା ଏଥର କାର
ଣ ଅଟଇ । ସେମାନେ ଅପଣା ପରିମଳକୁ
ଅଧିକ ଏକ ଶବ୍ଦ ବିଲକୁ ଉତ୍ସାହନେବାର
ଅଛୁ ବେଳେ ଯେତା ଗନ୍ଧର ଅଧିକ ଲୋକ
ବଜେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତୁବୋଲି ଏଥର

ପୁର୍ବିଗାନ୍ଧରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏ ଅନ୍ତରକ ଅସରର
ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଚୁର ସେନା ସବ୍ବକମ୍ବଲକୁ ପ୍ରେରଣ ହେଲେଣି
ଏଥର କୁଳମାନେ ସହଜରେ ଅସୁଭ ହେବେ
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବାଗରେ ପାଇ ଯାହା ବର-
ଗଲେ ତାହା ପାଗୋର ବିବ ନାହିଁ ।

— * —

ଇଣିଧୀନ ଏବେଇଏବଳ ନାମରେ ନିରାକାର
ତାରେ ଗୋଟିଏ ସରାଥାଇ । ଏ ସଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ
ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ
ଏହାଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ଦେଗର ବେବେବ
ହିତକର ବିଷଯର ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇଥାଇ ।
ସିଲି ସରବରି ପରିଷାର ପୂର୍ବ ନିଯମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଉ ଏଦେଶ ବାପିଙ୍କର ଉକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଭାବୁ ହେବାର ଅନେକ ଅସୁଭିତା ହୋଇଥାଇ ।
ଗତବର୍ଷ ଏ ସଙ୍ଗ ସେଥିରେ ଯହିବାନ୍ ଦୋର
ବାବୁ ସୁରବ୍ରନ୍ଦୁନାଥ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟାକୁ ସବର ପରିବିଶ୍ୱ
ସ୍ଵରୂପ ଭାବତବର୍ଷର ନାନାଶାନକୁ ପଠାଇ
ସବାଧାରଣାକର ମଜ ହାତକ କରିଥିଲେ ।
ଏବର୍ଷ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗ ସୁରବ୍ରନ୍ଦୁନାଥର ବିବିଦବରିଷ୍ଟ
ଏକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଜମାର ପର୍ମାର୍କିଯ ଅଭାବ ଓ
ଅସୁଧାମାନ ଲାଲଣରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଏବଂ
ପାର୍ଶ୍ଵମେଣ୍ଟ ମହାପରାଜୀକ କଣାଇବା କାରଣ
କଣେ ପ୍ରକାଶ ପଠାଇବାର ସ୍ଥିର କରିଥାଇନ୍ତି । ସେ

ଶୀଘ୍ର ବିଲଙ୍ଗକୁ ଯାଥା କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଏକାନ୍ତ ଅଗାବୁରୁ ଯେ ଜାହାଙ୍କର ଶ୍ରମ ସଫଳ
ହେବ ଫଳଟଃ ଜାହା ନ ହେଲେସୁଥା ସବୁ ଯେ
ଜାହାଙ୍କ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଠାଇଲେ ଏଥିରେ
ଅବଶ୍ୟ କିଛି ଜାରି ହେବ । ଚେଷ୍ଟାର ଅଧିକ
ଦିନ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁଦିନ ଚେଷ୍ଟା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ
ଥରେ ଇଂଲଣ୍ଡରୁବାଦିମାନେ ଭାରତବର୍ଷର ଦୃଶ୍ୟ
ରେ ସହାନୁଭୂତ ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରଣକାରର
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତ ଶିଖା ଦେବା
ହାତିମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

କାବ୍ୟଲ ଯୁଦ୍ଧ ।

କାରୁଳର ଅମୀର ସେଇଅଳିକର ମୃତ୍ୟୁ-
ସମ୍ମାଦ ନିଶ୍ଚଯ୍ୟ ହେଲା । ସେ ଇଂରାଜଙ୍କ ବଳକୁ
ଏବାକୁ ସମସ୍ତର ନ ଥିବାର ଜାଣି ଚାରିଦ୍ୱାରା
ବାହୀଯମ ଲୋଡ଼ିବାକୁ ଦେଖ ରୁହ ପଳାଇଲେ
ମାତ୍ର ବୌଣିପ୍ରକାର ସାହୀଯମ ନ ପାଇବାକୁ
ଉଗ୍ରୋଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାଞ୍ଜିତ ହେଲେ ଓ ସେହି
ପାଞ୍ଜାରେ ଜାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଯାକୁଜେଣ୍ଠି
ଏଥର ନିଷ୍ଠାବିରେ କାରୁଳର ଅସୁରାଣ
ହେଲେ । ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗତିଷ୍ଵରାଶେ ବିବାଦ
କରିବାକୁ କେହି ମାହଁ ଓ ସେ କରିବାର ଥିଲା
ଜାହାଙ୍କ ମେ ପରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଝଣଗ
ଜଳସହିତ ସେ କିନି କରିବାକୁ ଦେଖିଲ ଅଛନ୍ତି
କି କହାହଁ ଅବ୍ୟ ତାହା ହେବୁଗୁପେ କଣା
ପରିନାହ୍ୟ । ଏକ ଜଳରବ ଉଠିଥିଲ ଯେ
ସେ କିନିବାଗେ ପଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ କଥିତ ହୁଅର ଯେ ସେ କେବଳ
ଏବକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ରଖିବଳ ଗବର୍ନ୍ମମେଖ୍ୟ
ଯୋଷଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଅମୀରଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧି-
ରେ ସେ ରଖିବଳ କରିଅଛନ୍ତି ଆଫରାଜ
ହୁମାଯକ ବିବୁଦ୍ଧରେ ହୃଦୟ ଏଥରୁ ଅମୀର-
ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲ ଆଜ ଯୁଦ୍ଧକାର ପ୍ରଦେଶ-
ଜ କି ? ଏପରି କଥାରେତ ଧନୀ ହୋଇ ନ
ପାରେ ମାତ୍ର ଏକଥା କେତେବୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ନିଶ୍ଚି
ଜଣିଯାଇ ନାହଁ । ଯାହା ହେଉ କିନି ହେବାର
ସନ୍ଧି ନବିନ୍ଦା ହେଉ କି ନ ହେବ ଅବର
ଇଂରାଜରେବେଳା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଶାନ୍ତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି । କିନାହାରକୁ ଅନ୍ତିଥିବା କିନାହ
ମାତ୍ର ତା କି ରଙ୍ଗର ତାରତାକ ସମ୍ମଦିନ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକହଜାର ଅଳକାର କାଣ୍ଡମୁ
ଲୋକ କେନରିଲ କେତ୍ତିଲାପକ ଘେନାର
ଜୁମାକବ ନାମକ ହୀନରେ ଆହମଣ କରିଥି
ଲେ । ଇଂରାଜରେବେଳା ସର୍ବର ବୋଲ ମୁହି କରି
ବାବୁ ସେମାନେ ପରସ୍ତ ହୋଇ ପଳାଇଲେ
ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲାଗେଣ ଦିଇ ହେଲେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମେଳର ରେନ୍କିନ୍ତୁ ଏ
ଗରୁଜଗ ସୁଅର ମରପତିଲେ ଏକ ଦରନ
ସୁଅର ଓ କରେ କଣ୍ଠେକ ଅହଳ ହେଲେ

ଆରେ ଏକ ଦମ୍ପତ୍ତି କଥାଯାଏ ଯେ ଅନୁମାଣ
କାହା ଗତିଶୀଳ୍ୟ ୫୦୦୦ ଥିଲା । ଅନ୍ୟଥିବେ
ଦିଗରେ ନାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳୀ ସଙ୍ଗେ କଥା
ଅସୁରରେ ସୁହ ଦନ କହିଛି । ଏପରି ଅବସ୍ଥା
ରେ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ହେବେ ହେବ ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଛାନ୍ତି
ହେଲାକୁ କାରୁଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଢାଇ କରିବାକୁ
ହେବ । ଏଥରୁ ଆଜୁ ଏକ ଜନରୁବ ଉଠାଏଟି
କି ରୂପିଯାଗବନ୍ଧମେଘ ଏମନ୍ତ କହିଅଛନ୍ତି ବି
ଯେବେ ଛାନ୍ତିରେଣ୍ଟା କାରୁଳକୁ ଚଢାଇ
କରିବେ ତେବେ ରୂପିଯାଗବନ୍ଧା ଉଠାଇଛନ୍ତି
ଅଟିବା ଇବାକାରଣ ପ୍ରେରଣ ହେବେ । କାରୁଳ
ରେ ରୈବିତେଣ୍ଟା ରଖିବା ଛାନ୍ତିଙ୍କ ଅକ୍ରାନ୍ତ
ଥାଇ ଓ ତାହା ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାର ସମୟ
ହୋଇଅଛି । ଏହା ନ କରି କାରୁଳଙ୍କ ଚଢାଇ
କଲେ ରୂପିଯା ଅରଣ୍ୟ ବାଥ ଦେବ । ଏବଥା
ଦରଖ ଦେଲେ ଅନୀର ହେରିଅଲକ୍ଷ ସମୟରେ
ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପାଇଥାନ୍ତା । ଏତେ
ବିଲମ୍ବରେ ଯାବା ଅନୀରଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟରେ ରୂପିଯା
ର ସନ୍ଧାନ୍ତୁରୁତି ପ୍ରତାଗ ପାଇଲା ଏଥର ନର୍ମ
ଶୁଣ୍ୟାବିନ୍ଦିନାମ୍ବିନ୍ଦିନ ।

ବ୍ୟାଗୁତ୍ତର ନରହିତ୍ୟ ।

ବୃଦ୍ଧିନକାରୀ ଗୁଡ଼ଥାନୀ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ହିନ୍ଦୀ-
କାନ୍ଦୁ ସଂବାଦ ଏଥୁପୁଣେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଲେଖି
ଥିଲୁଁ । ତହିଁ ର ବିଦ୍ୟାରଜ ବିବରଣ ତେଜିବି-
ପୂର୍ବର ସଂବାଦପାତ୍ରା ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଯେ ବିବରଣ ଥାଓ କଲେ ଦେହର ଲୋମ
ଧାକ୍କାର ଭାବ । ବିବରଣ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଗୁଜରାଟ ମହିଳା ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଣ ଉପରେ
କରନ ବଜାଳ ବରୁଷରେ ଉପାୟ କରୁଥିବାର
ସମେତ ହେବାରୁ ଦେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବ ରାଜୀ
ଯାଇ ଥିଲ । ବିଶ୍ଵ ଜାଗାରୁ ଦେମାନେ ଦୋଷୀ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେମାନେ
ନିତିନ ବଜାଳ ବାହାର କରଦେଇ ଦିନ ଦୋଷୀ
ଥିବା କଜ୍ଞୁଥିଲୁ ଜାତା କରିବାର ଉପାୟ ବରୁ
ଥିଲେ । ସୁଲକ୍ଷଣ ଦେମାନଙ୍କପାଇଁ ପଞ୍ଜାଳ କିନ୍ତି
ଦଶ୍ତର ଆଜ୍ଞା ହେଲ । ଯେବେ ଏହିବରେ କଥା
ଦରିଥାନ୍ତା ଜେବେ ଅର ବିଶ୍ଵ ବିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲ
ମାତ୍ର ଗନ୍ଧାରମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧିମର୍ମରେ ପତ୍ର
ବଜା କରୁର କଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବାକର ସମ୍ରତ
ପୁରୁଷ ପଥରବାରରେ ନକ୍ଷତ୍ର କରିବାର ଉଚ୍ଚତା
ତାହା ହେଲେ ରାଜ୍ସି ଦ୍ୟାସନ ଦକ୍ଷାଶେ ଆହୁକ

ସହିତ କଳ କରିବାକୁ ଆଉ କେବୁ ନ ଥିବ ।
ଅତିଥି ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ଉପରିଲିଙ୍ଗ
ଚାକଣ ମନ୍ତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ
ରାଜଦଶାୟ ପେଟ୍ରିମାନେ କାରିବାସରେ ବନ୍ଦ
ଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତକୁ ପ୍ରାଣଦଶ ଦେଇ । ପ୍ରଥମ
ତଃ ଏ ଆଜ୍ଞାର କଥା କେବୁ କିଛି ଜାଣି ପାରିଲେ
ନାହିଁ ଅତି ଗୋପନରେ ରାଜ ବବନ ମଧ୍ୟରେ
ତକୁ ଆଜ୍ଞାମାନ ପ୍ରତିପଳନ ହେଲ ଓ ତହିଁର
କେତେଦିନ ଉତ୍ତାରୁ ନଗରରେ ଏଥର ସବୀ-
ଶେଷ ବିକରଣ ପ୍ରାରତ ହେଲ । ତେତେ-
ଦେଲେ କଣାଗଲୁ ଯେ ପ୍ରାୟ ୧୯ ଜଣ ଏଥାଜ୍ଞା
ନ୍ତରେ ବିଧ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପଥପ୍ରେବକ
ଅନ୍ତରେକାଳ କର କୁଣ୍ଡିଥାନ୍ତି ଯେ ତତକ୍ଷେତ୍ର
ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ଜଣରୁ ଉଗା ନହିଁର । କେବଳ
ଏବଜଣ ରାଜଧୟର ମାତ୍ରା ଏ ଦିଶରୁ ବର୍ତ୍ତିଯାଇ
ଅଛି ଓ ତାମା ମଧ୍ୟ ବୌଦ୍ଧିତି ଅଭିଜ୍ଞି ହେଉଥିବୁ
ହୋଇ ଅଛି । ଫଳତଃ ମୃତବ୍ୟକ୍ରିୟ ସଂଖ୍ୟା
ଯାହା ହେଉ ବିଧ ବ୍ୟାପାରଟି ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ଓ ନିର୍ଭୟ ପ୍ରକାରରେ ସମ୍ଭାବ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ତାମା କୌଣସି ଦେଖିବେ
ଦିକ୍ଷିବାର ଶୁଣା ନାହିଁ ଏ ନିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇ ସେପରି
କରିପାରେ ଏମନ୍ତ ଅନୁଭବକୁ ସହା ଆସି କାହିଁ
ଥିବା ବାକି କାଳକାମଙ୍କଳୁ କେବଳ ବାତୋଇ
ମାରୁପକାଇଲେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଡିଗାମାତା ସମ୍ମ
ଖରେ ଖଣ୍ଡ କର ଛିଣ୍ଡେଇ ନାମ କଲେ । ବି
କିବ କି ଯୁବା କେବୁ ରଷା ପାଇଲ ନାହିଁ ।
ଗୋଡ଼ି, କର ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣଶେଷ ହେଉଥାଏ
କବଦ୍ଧିକାଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଗର୍ଭର କୁଠ
ରେ ତାହାର ଚକକୁ ପାଇର ଦେଇ ଥାଏ ।
ଏହିଥେ ଥାଗେ ବର୍କଧ୍ୟକ ସ୍ଥା ପୁଷ୍ପାଦ ନାମ
ଦେଲ ଉତ୍ତାରୁ ପରିଶେଷରେ ସହସ୍ର-
ମାଳଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଲୁହାଇ ହେଲ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ମୃତଦେହ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ ନଥରେ ରଖାଇ
ଦିଅଗଲୁ କି ଲେକେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜାଣିଗାରିବେ
ଯେ ରାଜଧୟମାନେ ଥାଉ କେବୁ ଜୀବଦଶାରେ

ଲୁହାରୁ ।
ଇଂଗ୍ଲିଜ୍ ରେବିଟେଶ୍ନାବେବ ଏ ସମ୍ବଦ
ଶୁଣିବାମାତ୍ରକେ ପ୍ରଥାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଡିକାର ବହିଲେ
ଏ ପ୍ରକାର ବିଧକାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ନ ହେଲେ ସେ
ଉତ୍ତରକାରୀ ନଗର ଶତ ଲୁହାରୁ ଅସ୍ଵକୃତ
ଦେବକୁ ଗଲାପିବେ ଉଚ୍ଚରେ ସେ ଉତ୍ତର
ପାଇଲେ ଯେ ଯଦିପି କି ଏପରିକାର ଗାର୍ଯ୍ୟରେ
ଇଂଗ୍ଲିଜ୍ ହପ୍ତଷେଷ କରିବାର ଅସ୍ଵାର

କାହିଁ ତଥାର ବୋଲିଯାଇ ଅଛି ଯେ ଆଜି
କାହାର ପ୍ରାଣଦିନ ହେବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ନାହିଁ ।

ଏପରାଇ ଘଟନା ହେବାରୁ ମଜା ଓ ଜାହାଙ୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରତି କେବଳର ଯୁଗ୍ମବ୍ଲାସ୍ତି ଉପ୍ରେ
ହୋଇଥାଏଛି । ଇଂରଜ ରେଷ୍ଟେରେ ରାଜାଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିଥିବାରୁ ହେଉ
ଅଥବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ହେଉ ରାଜାଙ୍କ
ବିରକ୍ତିଭବନ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏକ ରେଷ୍ଟେ
ରେଜିମ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭାବୀ ଉପ୍ରେ ହୋଇ
ଅଛି ବାସୁଦରେ ଯେଉଁ ମଜା ଏକ କାଳରେ
ଏତେ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ଅନାୟାସରେ ଯେତେ
ପାରେ ଭାବା ଉପରେ ଖୁବି ଝୁଆର ହୋଇଥାଏଇ
ବୋଲିପିକ ଓ ସେ କି ଜକରିଆରେ ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ କାହାର ଧତ୍ତରେ ପ୍ରାଣ ସ୍ଥିର ହୋଇ
ରହିବ । ଇଂରଜ ରେଷ୍ଟେରେ ସରକା ହୋଇ
ପ୍ରଦଶ୍ୟ ହେଲ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକର ଅଛନ୍ତି ଏକ
ଅବରକ୍ତି ସେନ୍ୟ ସେଠିରେ ପଞ୍ଚଶିଲବ୍ରାତା ଧନ୍ୟ
ଦିନ ମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ ଦିନ ହୋଇଥାଏଛି ।

କୁହ ପ୍ରଭୁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାର ସଜ୍ଜାଙ୍କର
ଅନେକ ନରଭୂଷଣ ବଥା ପୁରୁଣ ଉତ୍ସବରେ
ଶୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧର ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜା
କର ନରଭୂଷଣ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଅନେକଦୂର ବଳ ଯାଇ ଅଛି । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ
ଦୋଗ୍ରତ୍ୱରୁ ପୁଞ୍ଚକୁ ଉତ୍ତାର କରିବା ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମୁନ୍ଦରିତ ଗ୍ରହୀ ଦେବାକାରଣ ସୁଧିଂ
ରଗବାହୁ ଜରଦେହ ଥାରଣ କର ଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କଳାଳରେ ତାହା ଦେବାର
ଆଶା ନାହିଁ ତେବେ କି ବୃଦ୍ଧଦେନର ସଜା
ଏତେ ଜରଭୂଷଣ କର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦଳ
ପାଇବେ ନାହିଁ ? ଏହି ଜୀବନା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
ଅସ୍ତ୍ରେ କରିଥାଏ ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ ଏବାନ୍ତି
ଆଶା କରୁଁ କି ଇଂରାଜ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଏଥର

କହୁ ବିଜୁର କରବେ । ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିଯାଇ
ପାରେ ଯେ ସବ୍ କାଳରେ ରାଜାମାନେ ଆପଣା
ରକ୍ଷା ସହାଗେ ଅନେକ ଲୋକର ପ୍ରାଣନାଶ
କରିଛି ସେପର ବ୍ରତାର ରଜା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଏହା ବୋଲି ଯେବେ କେବୁ ରଜା ଆପଣାର
ଯଥାର୍ଥ ବା ଅଗଳେର ଗଧୁ ଦୂର ସ୍ଥା ଓ ଶିରୁବଧ
କଲା ସେ ଯେବେ ତହିଁର ଦଶ୍ରତେଷ କି କରିବ
ତେବେ ଧର୍ମର ଶାବନ ଆଜି କରୁଥେ ପୃଥିବୀ
ରେ ରହିବ ? ଏପର ରଜା ହଜେ ଅନ୍ୟ ଯେ
ଉଠି ରଜା ମିଥିରା ରମ୍ଭବ ସେ କି ନିମାରୁଷକଙ୍କ
ହେବ ନାହିଁ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତୁବ ଲେଖା ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅମ୍ବୋ
ମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଜନର ସହିତ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ଗର୍ବମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା କ୍ରମିଦେଶକୁ
ଅସ୍ଵର ହେନ୍ଥ ପଠାଇବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏଥମଞ୍ଚରେ ଦୂର
ପଲାଞ୍ଜନ ଦେଖିଥୁ ଏବଂ ଏକ ପଲାଞ୍ଜନ ଉଠିବୁକ୍
ପେଣ୍ଧ୍ୟ ସେ ଦେଶକୁ ଯାଏ ବଲେଣି ବୋଥ
ହୃଦୟ ସୁଫିର ସମ୍ମାବନା ହୋଇଥାଛି ଓ
ଯେବେ ତାହା ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଚିନ୍ତାୟ
ଆଗା ବରମାର ପାରେ ଯେ ଉଠିବୁକ୍ ପାରୁ
ନୁଭଜ ବୁଜା ଅପଣା କୃତବ୍ୟାର୍ଥର ଯଥାର୍ଥ
ପ୍ରତିଷ୍ଠଳ ପାଇବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆୟମାକଙ୍କ ମୁଦ୍ରନ କଲେବୁର ନୋଲକ ସାହେବ ଦୋ-
ନୀପାତା କବେଳ ବନ ନଧରେ ଗୁର୍ଯ୍ୟ ନେଇ ଗଇ ମନ୍ଦିର
ବାରଠାରୁ ବିଚେଲ କରୁଥିଲା । ସାହେବଙ୍କ ମିଳାଇ ଭଲ
ଅବାର କଣାପାଏ ।

ଏଥର ଦୌର୍ଯ୍ୟମିଳ ଥର୍କୁ ଘାସ ଥିଲା । ଗର୍ବ ଦୋଷ
କାରତାର ଅର୍ଥ ହୋଇଅଛି । କଟକ ପୂର ଦୌର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ନାମଟି ଶେଷ ହେବ ଏପରି ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି । କହି
ତରିକ କାଲେଶ୍ୱର ଦୌର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ଏଠା ଅର୍ଥକୁ କମିଶୁଳେ ଗାନ୍ଧି ବୈଲୁହନ୍ତି ଘୋଷ କିମ୍ବର
ଛୁଟା ହେଉଥିଲା । ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ କିମ ଆସିବ ପ୍ରକାଶ
ଯାଇ ହାତୀ ।

ଏଠା ତେବୁଟି କଲେବକର ବାନ୍ଦୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ବାନସ୍ପତି
ପାଦପାଦ ପାଦ ପାଦ ।

ଏଥର ଶ୍ଵେତ ଲାଟିକ୍ ପାଖାରେ କଳେବର
ନଦୀକଷେତ୍ର ଦୂରକାଶ ବାବା ଉଗିର୍ ହୋଇଅଛି ।
ସ୍ଵାମୀଙ୍କାରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ ଉରମ କବାସା ବାବୁ
କୁଳକୁଳ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ବାବକାଳୀ ୧୦ ମା ପାରିଗୋପିବା
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଛନ୍ତି ଏବଂ କୁମାର କୌତୁକାନାଥ କେ କି କା
ଦେବେ ବୋଲି କରୁଥିଲା । ଏଥର ବୋଧ କୃତ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟ
ଶ୍ଵେତା ବସ୍ତ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱରବାହିନୀକେ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ସବୁବାନ୍
ଅଟକି ।

ରତ୍ନ ପଦିକାରୁ ଜଣା ଗଲ ପେ ବଳକତ୍ତା କାହାଏସି
ତାରେ କଥେ ଶତ୍ରୁ ବର୍ତ୍ତରେ କେବେଇନ ତେଲ ଜାକ
ପଦ୍ମମୂଳ । ପର୍ଯ୍ୟ ନିମ ମାତିକାରୁ ଖୋର ପତଳ । ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ କେବେଇକ ପ୍ରାୟର ଚିମଳ ଫାଟ ଥାର ବାଳକର
ସବାଙ୍କ ଘୋଷିଗଲ ୩ ହାତୁ ଆରବନ ତାହାର ମୃଦୁଳ
ହେଲ । କେବେଇନ ତେଲ ବଢ଼ ଉପୁକର ତୁଳି ।

କଲ୍ପତା ବୀରମ ଗରିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଥିବ ନିଶ୍ଚିର
ଦୂର୍ଯ୍ୟାକାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛି । କରେ ମାର୍ତ୍ତିଳ ତବେବେ । ଗୋଟିଏ
ରେ କାମ କରୁଥିଲ ଏ ତାହା ନିକଟରେ ସବ୍ଦବା ଏବା ଅଧିଗା
କରୁଥିବା ଜରେ ମାର୍ତ୍ତିଳାରୀ ତାହାରୁ ମାର ପକାଇବା
ଅପ୍ରସ୍ତରେ ସବୁ ପଢ଼ଇଛି । ଏ ଅପ୍ରସ୍ତର କୌଣସି ଅଭ୍ୟାସ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କାହିଁ । କେବଳ ମାର୍ଗିତା ଏକବର କରୁଥିଲୁଛି—କି ଜୀବ ଦୂରସ୍ଥୀ ବିହିରେ ସେ କିନ୍ତୁ ବେଶ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ସହିବାପାଇଁ କହା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଅନୁରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଶରୀ ଅନ୍ୟତଃ ଦେବାକୁ ସେ ବାନାନ୍ତିର ହୋଇ ନିକଟରେ ଥିଲା ଏଣେ କୁଳ ତାହା ଦେବାକ ନିଜା ପ୍ରାକ୍ତରେ ଖେଳି ଦେଇ ତାହାର ପ୍ରାପ ଶେଷ କଲା । କି ଯିବୁକର ମର୍ଦତା ।

ବସେଇ ଏକ ସ୍ଥାନପରିଷ୍ଠାରୁ ଜଣା ଯାଏ ସେ ସେ
ପ୍ରଦେଶର କେତେକ ଗ୍ରାମର କୁଣ୍ଡଳାଦୀନାଳି ଉପରେ କର
ହିଂଶ ପଢ଼ିଥିଲା । କଲେକ୍ଟର ଯାହେବା ମୋହଳ୍କ ମୂରବ୍ବା
ଆସିଲା କୌଣସି ଅଂଶ ପଢ଼ି ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟଙ୍କୁ
ଲେଖିଥିଲେ ମାତ୍ର ଚାହିଁର ଉତ୍ତରରେ କେବଳ ଧନକ
ପରାମର୍ଶି ।

କିମ୍ବେ ତାହିଦେଶୀୟ କେବ ଉପ୍ରଭୁର ଏକ ଅନ୍ଧିକାରୀ
ମାଜିକ୍ରୋଟଙ୍କ ବାମରେ ବେଆଳବିମତରେ ବିରପ୍ରାର କରିବାର
ଶବ୍ଦପୂରଣ ସ୍ଵରୂପ ୩ ୨୦୦ ଲା ଦାଖାରେ ଦାଖାର ବିର-
ଦେଶ । ଏ ମନ୍ଦବିମାଯେତ ସେଠାରେ ଦାଖାର ଅନ୍ଦୋଳନ ଘରି
ଅଛ । ତାହାର ହରି କେତେମାତ୍ର ଥର ହେବା ସିଂ ।

ଏବେଳୁ ହିମାନ କର ଦେଖିବାକୁ ସେ କଲାପର
ମେଲମାନେ ଅମେରିକାବାରିତାର ଦ୍ୟଗ୍ରମ ମହ ଘାନ
କରିଛି ।

ଦୂରତପାର ସକା ଅଗାମୀ ଅଗ୍ରେ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଲିନ
ହେବେ ଏହାକୁ ମଦରେ କିମ୍ବାର ମହାଯାନ ପଦ ତେବା
କାରଣ ମାନ୍ୟକର ଲେଖନ୍ୟ ସାହେବ ପୋତାକୁ ବସନ୍ତ-
ମାହହେବେ । ବ୍ୟଥ ଦୃଥର ସେ ମହୋତ୍ସବ ଉପଳବ୍ୟରେ
ମହାବଳା ପ୍ରଥମ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିବେ ଓ ସେ ଟଙ୍କା
ଦରଜକାର ରେଲଗାଠ ଦ୍ୱାରା ବରଗା କାର୍ଡରେ ଲାଗୁ
ହେବ ।

ଶାଲକା'ର ଘାଁର ସେହାଙ୍କ ସାହୁଗା ସମ୍ବନ୍ଧେ ମନ
ମୟାବ ଶୁଣ୍ୟାବ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବୁଝ ଅବସ ଦେବାରୁ ପାତାର
ସ୍ଥାର ଦେଇଥିବ କାଳେ ଏହାଙ୍କ କଷା ସହିଯେ ଯେଉଁ
ଡେବମାନ ଦିଅ ଯାଇଥିବ ଦୃଢ଼ରେ ଶୁଣ୍ଟର ତ୍ରାସ ନବାରଣ
ହେଉ ନାହିଁ ।

ବିଭକ୍ତାଗଣ ଶିବରମ୍ଭରେ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତର
ନିଅଁ ଲାଗି ପ୍ରଥମରୁ ୫୫ ମୋଟା ଦର ଓ ଦୁଇମୁଖରେ
୨୦୦ ମୋଟା ସର ଯୋଗ ଯାଇଥିଛି । ଦୁଇମୁଖର ଅବୀ
ମୁଦ୍ରଣ କରି ମନ୍ତ୍ରୀ ଉଚିତର ପିଲା ଏହି କୋଣିକାଙ୍କ
ପ୍ରମୁଖ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲା । କଥତ ହଞ୍ଚ ସେ କୋଣିକା
ଦୁଇମୁଖ କରୁଥିବ ଏ ଅବୀକାଶମାଳା ଏହିଥିଲା । ସୁଧିଷ ଠାର୍ମର
ଅନ୍ୟକାଳରେ ଅଛି ।

ଭାଷ୍ଟୀରନେ ଅବସ୍ଥା ଦିଲା ହୋଇ ମାହଁ ୫ ଦିନପରିଳା
ମହୁଡ଼ରେ କଷ୍ଟ ଦିବାର ମୂର୍ଖ ଏବା ଦେଖାଯାଏ । କୁର୍ରିଷ
କମିଶନରମାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅବସ୍ଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ମାହଁ
ସତ ସପ୍ତାହରେ ସେମାନେ ବସେଇରେ ଦେଖେ କଣ
ବର୍ଣ୍ଣବୁଦ୍ଧକର ସାକ୍ଷି ପ୍ରତିବନ୍ଦ କଲେ ।

ବେଳତାରେ ସମ୍ପଦ ମାରିବା କିମ୍ବା ସରଖାର କାର୍ଯ୍ୟ,
ମରାପ୍ରେ କ୍ଷୟ ହେଲ ଏଥୁ ମନ୍ୟ ବଲେବୁର ଶାହେବ
ଏକବିଂକାର ଟ ୨୦ ଟା କାର୍ଯ୍ୟ, କରସୁଲେ ବିହୁ ହାତୀ
ବୋର୍ଡର ମନ୍ୟରେ ଟ ୨୫ ଟା ହେବ।

ବ୍ୟାକୁଲର ଦେବତଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ସମ୍ମତ ବିନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନଥା ଅଠବୀଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୁଖେରେ ଦେବତଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ

ଶାଖପଦ୍ମର ଯୋଗିଛିଲ ଅନ୍ତିର କାର୍ଣ୍ଣିଳ ସାହେବ
ପରବାବ ବନ୍ଦରେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ ପାହାନ୍ତର ମାତାଙ୍କ

ମାସକୁ ୩ ୨୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭିତ
ମେଘ ଥିଲା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ ଜାହାଙ୍ଗରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ହେଉ କରିବେ ।

ବିଦ୍ୟା ଦୁଆର ସେ ହରହାରର ମେଳା ଏ କର୍ତ୍ତା ଅନ୍ଧା
ଦୂହାର ଦେବ ସେ ସେପରି ଗଲ ବାରକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ହେବେ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏହୁବେଳନ ଘରକିଛୁ ଜୀବଗତ ହେଉଁ ସେ ଗତ
ଦିନେବେ ମାସ କା ୧୫ ଦିନରେ କ୍ଲଗଲ୍ୟୁରରେ ଶୋକ୍ତିବ
ଦିଖିବା କବାହୁ ହୋଇଇଛି । ମଳଗଢ଼ର ଦେବୟାତି ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ବାରୁ ଷେଷମୋହିବ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାସ୍, ସରଳ୍ୟୁକ୍ତର
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପାଦାନ କାହୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାସ୍କ
ଦିଖିବା କରିଥାଏ କବାହୁ କରିଅପାରୁ । କଳିକାର ବସ୍ତି ପତ୍ର-
ଦିନ ବର୍ଷ ଓ ପାତର ବସ୍ତି ୨୨ ବର୍ଷ । ଯାହି ଆଖି ଥରେ
ଦିବାକୁ ହୋଇଥିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମ ମନରେ ଏହି କବାହୁ ସମାଧା
ହୋଇଅଛି । କଳିକାର ନାମ ଶ୍ରୀମତୀ କଲୋବନ ଯୋଗାଳ ।

ପ୍ରେସିପତ୍ର ।

ପ୍ରକାଶିତ ସଂଖ୍ୟା ଉଦ୍‌ଧରଣ

ବାବୁ ମହାଶୟ ସ୍ଵର୍ଗୀୟରେ ଏଠାରେ ଚୋଇ
ପୈଏ କାଳିକାଦିନାଳୟ ମୂରିଙ୍ଗ କରିବାକୁ କୃତ
ସଂକୁଳ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ବାଳକ ଅଭିନବେ
ଜାଇବ ମନୋଭାବଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ କି ହେବାକୁ ଅଭିନବେ
ଦୂଷିତ ଅଛିବୁ । ସନ ୧୯୮୮ ମସିହା ତୁମବରେ
ସର୍ବକ୍ଷାରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାମଧିରେ
ପ୍ରଥମ ହେବ ଜାହାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ
ଦେବାଦିମନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କବିତା ଲଙ୍ଘ ମହାଶୟକୁ
ବାବୁ ପ୊ଇଇଥିଲେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର
ମେଗନାପ୍ଲେଟ୍ ଲର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀର ଅଜଳାକୁ
ଜାହାକ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମୟରେ ଗୋରୁଛି ବରାପାହା ।
ମୁଖ୍ୟମାର ସନ ୧୯୯୫ ମସିହା (Entrance)
ସର୍ବକ୍ଷାରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀ କେବଳା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ
ହେବ ଜାହାକୁ ଗୋଟିଏ (Watch) ଦେବା
ମନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କବିତା ଲଙ୍ଘ ମହାଶୟକୁ
ବାରାପାହାକୁ । ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ର କବେ-
ବାରେ କକ୍ରା (Watch)କୁ (Entrance)
ମନ୍ଦେବାରୀ

ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ବାଣୀ ବାଲକଙ୍କ ଜ ଦେଇ ବେଳେ
ମୂଳ୍ୟରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତି ଅଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରଥମବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍
ଶୈତାଣୀ ବାଲକ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ବିଷକ୍ତିର
ଦେଲେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାର୍ଗବାହାର ଭିତର ହେବ
ଯେସ୍ତିଲେ (Entrance) ପଶ୍ଚାତ୍ତ୍ବାଣୀ
ବାଲକଙ୍କ କଣେ (Gentleman) ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ବିମନ୍ତେ (Medal) ଦେବାକୁ ସାକ୍ଷି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ସେସ୍ତିଲେ ଉଚ୍ଚ ଘଣ୍ଟା (Watch)
ଦେବାରେ ବିହି ଫଳ ନାହିଁ ବିମନ୍ତରେ
ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗୀ ବାଲକଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରଥମ-

ବେ ଖଣ୍ଡ ନ ପାର ତେବୁବାଲକଙ୍କ ନାମରେ
ଯେ ପ୍ରଥମରେ ତେ ପାତିବ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ।

ବାବୁ ମହାଶୟକ ଯତ୍ନରେ ଅମୃତାନେ
ଏଠାରେ ଗେଡ଼ିଏ ପୋଖାଟିଏ ପାଇଥାଣ୍ଟୁ ମଧ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲିଯିଠାରୁ ବାରପୁର ବଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗେଡ଼ିଏ ହଢ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କିମନ୍ଦେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କଲେ-
କାର ମହୋଦୟକ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତିରୁ
କଲେହୃଦୟ ମହୋଦୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶାହୀ କର
ଅମୃତାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ମୋତନ ଓ ବାବୁ ମହା-
ଶୟକର ଉତ୍ସାହବର୍ଷନ କରନ୍ତି । ବାବୁମହାଶୟକ
ଆମୃତାନଙ୍କର ଯେବେ ସମସ୍ତ ଉପକାର କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ କରିଥାନ୍ତିରୁ ବେଳେକିମନ୍ଦେ ଅମୃ-
ତାଙ୍କେ ଆଖିବନ ତାଙ୍କଠାରେ ଶ୍ରୀ ହୋଇ
ରହନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀପଦବାବୁ ସୁଲିଲେ କଳୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ
ବାଲପୁର ସୁଲିଲ ସୁମୋରି ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷକ
ଗ୍ରେନ୍ଡ ବାବୁ ଛେତରିଜ୍ଞାଧ ଚନ୍ ଯେତେବୁର
ପରିଯେମ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପରକ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ପରା-
ଶ୍ରୋଣ୍ଟି କରିବାର ଅଛନ୍ତି ଦେଖୁବିମନ୍ଦେ ଭାବାକ
ଦାରେ ତରିକୁବିଜ୍ଞାତା ପାଇରେ ବନ୍ଦ ରହିଲୁ ।
ରହି ।

୧୯୭୫ } ବଗମ୍ବୁଦ୍ଧ
କରସୁର } ଶା—ଶା

ବିଜ୍ଞାପନ

ଦୟାକାରୁତାର ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ବାଲେଶ୍ଵର ଜୟର ଅଧୀକ ବାଦସା
ପାଇ ଆହାରଅନୁଷ୍ଠାନିତ ପାନ୍ଦୁଗ୍ରାହ ଜମିଗାର ଅଣ୍ଟେ ଭୂମି-
ବିଦ୍ୱତ୍ ହାତ୍ତିର୍ବିହିତର ରଖିବାର ମହାପାତର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଆରମ୍ଭିତାରୁ କରାଯାଇଁ ଅଛୁଟ ଉଚ୍ଚାରିତାରେ କରାଯାଇ ତୋର
ପରିବାରର ଦେବତାଙ୍କା ପ୍ରାନକବୀ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵେତମହାତ୍ମାଦେବ
ସହେଳ୍ୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପାତର ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ଏହିତାର ପାଇବା
କରାଯାଇ ଦେବତାରେ ଦେବତା ପ୍ରାତିର୍ଦ୍ଦିପ ଏବଂ ପ୍ରାତିର୍ଦ୍ଦିପ
ଦେଇ ମେହିକାର କାରାତ୍ମକାରୁତ୍ୟକାର ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ରହିଥିଲେ
ସାଧକ ଦେବତାର କାରାତ୍ମକାରୁତ୍ୟକାର କରୁ ସେ ଅପରାଧିଗ୍ରାୟ
ମନେ ଜାଣୁ ମେହିକାରାଯାଇଲେ ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କରିପାଇଲେ
ବାର ପଥାରିଥାଇ ଦେଶାଦବେଦିତକାର ହିଂକଣରେ
ଅନ୍ତର୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କରିପାଇଲେ ତଥା ହାତ ଠରେବାରାମାପରିତ
ପଥାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର କରିପାଇଲେ ଏହିତାର ମାତ୍ରା
ଦେଇପାଇଯାଇଥାଇ ପାଇଁ ମେହିକାରାରୁ କରାଯାଇଲେ
ଏହି ଅକ୍ଷୟରାଧିକରଣ ମନ୍ଦରମରିଲେ ପ୍ରଭୁରବିଦ୍ୱାତ୍ମା

ଶ୍ରୀ ପାଞ୍ଚମୀ କରନ୍ତୁ ଲାଥ ସିଂହ ଧାର
ଦେଖିଯାଇଲା ମହାପାତର କମିଟୀର ।

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କା ସହିତ ବନ୍ଦର ପଦମାଳାରୁ ବନ୍ଦର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନାମିକି ଦୟାକମ୍ଭେ ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

१०८

ମୁଣ୍ଡ ପାତା ମାର୍କ ସଙ୍ଗେ ମହିନା । ମୁଣ୍ଡ କି ୧୯ ଟଙ୍କା ଥିଲା ।

८१७ श्या।

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାକ୍ଲେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସମୀର୍ଯ୍ୟାର ତାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ଏଥର ଦୌର୍ଗମିଷଳ ବଡ଼ ଘାସ । ଗଲ
ସ୍ପାହଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିବ ଓ ଘୁଣର ଦୌର୍ଗମିଷଳ
ବିଦିମାମାନ ବିଜ୍ଞର ହେବାର ଦିନ ହିର ହୋଇ
ଅଛି । ଏହି ଉତ୍ତାରୁ କାଳେଶ୍ଵର ଦୌର୍ଗ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥର ମାତ୍ର ଦଶ ବାର ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର ଦିବ । ଘୁଣର ଜାଲ ମନ୍ଦିମା
ଏଥର ଦୌର୍ଗର ପ୍ରଥାନ ମନ୍ଦିମା । ଏ ସ୍ପାହ-
ଠି ଏହି ମନ୍ଦିମାରେ ଗଲ । ଘୁଣର ତେସୁଖ-
ଠାରୁ ଅନ୍ତରୁ ମୁକ୍ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଲୋକ
ବାଣ୍ୟ ଦେବା କାରଣ ଅସିଅଛନ୍ତି ଓ ବିଜ୍ଞର
ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଅଛନ୍ତି ।
ଗତ କାଲ ଏ ମନ୍ଦିମା ମୂଳଜତି ରହିଲ ।

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡା ଜୀବମାହାଲ ସମସ୍ତର କର
ସଂନାତ୍ନୁ ବନ୍ଦୋଦସ ପଞ୍ଚର୍ଜରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ତାଙ୍କୁ-
ଧର ସାହେବ ବନ୍ଦଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହରେ
ଗେଟିଏ ଆଇନର ପାଣ୍ଡିଲି ଉପସ୍ଥିତ କର
ଅଛନ୍ତି । ଅବୟ ଏହା ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡା ଗଜେ-
ଟରେ ଶ୍ରପା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏଥର ବିବରଣ ଦିଇ ଥାଠକମାନଙ୍କୁ ଚଣାଇ
ପାରିଲୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁ ଯେ
ଏହାଦ୍ୱାରା ଜୀବମାହାଲ ପ୍ରଜାକର ଉପବାର
ହେବ କାରଣ କଥିତ ହୁଅର ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ତାଙ୍କୁଧର ସଂହେବ ଗତମାସରେ ଏଠାରେ
ଥିବା ହନ୍ତରେ ଏ ଜଗରର ଜୀବମାହାଲ

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟିତ୍ତ ହୋଇଥିବାର ବହି
ଥିଲେ । ଜାହାଙ୍କ ମରରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଅୟକା
କର ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ କବୁଳିଯୁକ୍ତ ଦେଇ
ନ ଥିଲେ କଲେବୁର ପାହେବ ସେମାଜଙ୍ଗଠିତୁ
ଅୟକା ଜମା ଆଦୀଧୂ କର ପାରନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ତେ
ଯେଉଁମାନେ କବୁଳିଯୁକ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେ-
ମାନେ ଏତେବେଳେ ସୁଶା ଅୟକା କର ଦେ-
ବାକୁ ଆପଣି କର ପାରନ୍ତି । ବଜ୍ରଲା ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ସକ ସର୍ବାର ସନ ୧୯୭୮ ମସିହାର ୩ ଅକ୍ଟୋବର
ଉପରାଲିଯୁକ୍ତ ମରର ଘୋଷକା ବଚୁଆଛି ।

ସଦାବର୍ତ୍ତ ମନ୍ୟ ସଞ୍ଜକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଞ୍ଜବିରେ
ବୋର୍ଡ ରେବିନ୍ୟ କିଛି କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମଭାମର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଥିଲେ । ଏଥରୁ ପୁଣ୍ୟ କଲେକ୍ଟର
ଆମ୍ରକୁଂ ସାହେବ ଶୁଣିବାରେ ମହନ୍ତିଙ୍କ ସଙ୍ଗ-
ରେ ରିପୋର୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ କଥା ସତିଃ
ହେଲେ ବତ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆହାର । ମହନ୍ତିମାନେ
ସମସ୍ତେ ମନ ଏହା ଆମ୍ରମାନେ ବହୁ ନାହିଁ
ବରଂ ପୁଣ୍ୟ ସହରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ଜଣ
ଉତ୍ସମ ମହନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି
ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି ଯେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସଞ୍ଜବିର
ସୁରକ୍ଷା ସବାମେ ନୂତନ ଆଇନ ହେଲେ ତାହା
ବର୍ତ୍ତମାନ ମହନ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକଳିତ ହେବ
ନାହିଁ ଏଥର ଅର୍ଥ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ । ଶୁଣିଲୁଁ
ଯେ ପୁଣ୍ୟ ମହନ୍ତିମାନେ ତୋଥୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵାଧ
ଦାସଙ୍କ ସହି ଏକ ଆବେଦନପଦ ପୁଣ୍ୟ

କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଜା-
ହିରେ ମହନ୍ତିମାନେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସନ୍ଧିତିକୁ ଅଧି-
ଗା ମୌର୍ଯ୍ୟୀ ସନ୍ଧି ବୋଲି ଦାଖା କରିଥିଲେ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଦରଖାସ୍ତକାରଙ୍କ କଥାରେ
ବିଶ ହୋଇ ଉତ୍ତରୁପ ରିପୋର୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଆମ୍ବମାନେ ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଁ ଯେ ଶୁଣା
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମତକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରହଳା-
ଦରବେ ନାହିଁ ବରଂ ମହନ୍ତିମାନେ ପ୍ରସାଦର
ନୂତନ ଆଇନର ବିଚୁବ୍ଦରେ ଅବେଦନ କରି-
ବାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଷ୍ଟ୍ରେଚୁପେ ଜାଣି ପାରିବେ
ଯେ ମଠାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବେ କିନ୍ତୁ
ଗୋଲମାଳ କାହିଁ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର
ଭୟର କାରଣ କି ? ଆଇନ ଦ୍ୱାରା କରିବାର
ଶାସନ ସକାଗେ ହୋଇଅଛି ଶିଶୁଲୋକର
ତହିଁରେ କିନ୍ତୁ ଉଣା ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦୁଦିନ ହେଲା କଳିକତାରେ ସିନ୍ଧୁହଞ୍ଚେଲ
ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀଦାବାସ ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଯେବେଳୁ ଶ୍ରୀ ମୋହନ୍ ସିଙ୍କର ନାମାନୁ-
ରେ ଯେତେ ଦୂର ପତିକାର କିମ୍ବା ଅଛି କିମ୍ବା
ରେ ଉତ୍ତାଣ୍ମି ହୋଇ ପଢା ଶେଷ କରିବା
କାରଣ କଳିକତାକୁ ଯାନ୍ତି ଅଥବା ସେଠାରେ
ଆହାଜ୍ଜର କେହି ଅଭିଭବକ କ ଥିବାରୁ
ଏବାକେ ବନ୍ଦାକର ରହିବାକୁ ଅମର୍ଯ୍ୟ ହୃଥକ୍
ସମାଜେ ଉଚ୍ଚ ହଞ୍ଚେଲ ବା ଶ୍ରୀଦାବାସରେ
ଏହି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରନ୍ତି । ଏତେବିନ ଏ

ଶ୍ରୀବାବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରକାର ସାମାଜିକରୁପେ
ଚଳୁଥିଲେ ଓ ଉଦ୍‌ଦାର ଶିଦମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀତିରୁପ
ସୁଧିଆ ହେଉ ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ଆନନ୍ଦବନ୍ଧୁର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଅମୂଳଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଟସାହେବ ବିକ୍ରି ରାଶା-
ବାବର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବକୁ ଘର ସଂସ୍କାରକ
ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ସଯୋଗ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମହା
ବିଧାଇଥିଲେ ଓ ସ୍ଵଦ୍ୟଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଟସାହେବ
ସବୁପରି ହୋଇଥିଲେ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସବୁ-
ଧର ବିକଟରେ ରାଜାବାପ ନିମିତ୍ତ କବ-
ଶୀମେଶ୍ଵର ଭୂମି ଦେବାକୁ ଏବଂ ମୃଦୁରମ୍ଭାର
ବିଧୂର କେତେବେ ଅଂଶ ଦେବାକୁ ଲେଫ୍ଟ୍-
ନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଆଶା ଦେଇଥିଲୁ । ଏ
ଗୃହ ନିର୍ମିତରେ ଏକଲକ୍ଷ ସତରାଲିଙ୍ଗ ବଜାର
ଠକା ବିଧୂ ହେବ ବୋଲି ଲାଣ୍ଡନିଚ୍ଛ ହୋଇ-
ଥିଲା । ବଲକତାର ଧନାଶ୍ୟ ଓ କିମ୍ବାରୁ-
ମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଭେଦା ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରପର
ସୋଇଥିଲୁ ଓ ସ୍ଵଦ୍ୟଂ ଲେଫ୍ଟ୍-ନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଓ ଉରେବୁର ଦିଧନ ସାହେବ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏ ଭେଦା ସ୍ଥିତାର କରିଥିଲୁ । ସବୁର
ଉଦେଶ୍ୟମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ବରବା
କାରଣ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ନିଧୁକୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁ କି ଏ ଶିଥାବାଦିତ
ଶାଶ୍ଵତ ସଂସ୍କାରକ ହେଉ ଏଥରେ ମୋଟାବଲର
ଶିଥମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ସକାର ହେବ ।

ବଳକତାର ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସହ କି ଯାହା
କମିଶାରମାନଙ୍କର ସଭା ଅଟଇ ବଗାଲୁଗା
ପିପରେ କିଆ ଯାଇଥିବା ମାସୁଲ ଛାତାର ଦେବା
ବଚୁଣିରେ ଏକ ଆବେଦନପଥ ଲେଖି ମହା-
ମାନ୍ୟ ବବଧିର ଜେନେରଲ ଲତ୍ତ ଲିଟ୍ରିନଙ୍କ
ଶୁଣୁରେ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଓ ଅର୍ପଣ କରିବା
ଦକାଣେ ଦେଇଲଙ୍ଘ ସବୁ ବି ଏଥୁ ମଞ୍ଚରେ
ବଳକତା ନଗରର ଭାଗ ସମ୍ମାନ ବିଭିନ୍ନମାନେ
ଥିଲେ ଗବଧିମେଣ୍ଟ ହାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଆବେଦନପଥର ମର୍ମ ଏହି ଥିଲା କି
ସଙ୍ଗେ ଭାରତବର୍ଷ ଧଳ ସଙ୍କଳିୟ ଅବସ୍ଥା
ଥିଲା । ଦୁଇକ୍ଷା ଓ ସୁଷରେ ଅନେକ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତି ପଢ଼ିଥିଲା ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାର ନୂତନ
ଝାଲୁବ ବସିଲେହେଁ ଥିଲା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାମାଜିକୀୟ
ରହ ଧାରୁ କାହିଁ ଏ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ
ଲୁଗାର ମାସୁଲ ସତ୍ୟ ଲାଭକର ଥିଲା କି
ଯାହା ଦୂରୀପକାଳୀ ବାଯୁ ନାହିଁ ଓ ଯହିର

ଅସ୍ଥକାଂଗ ଧନଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି
ଅଛି ଜାହା ଜୀବନ କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ କର୍ତ୍ତା
ଲିଖିଲା ଏଥର ଏମନ୍ତ କଣା ଉତ୍ତର ଦେଇଅ-
ଛିନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟମାନେ ଜାହା ଶୁଣି ହିତାଗ
ହୋଇଥାବିନ୍ତି । ଏପ୍ରକାର ସବ ଓ ବାହ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁଷପରେ କୌଣସି ଲାଟ ସାହେବ କୌଣସି
ଶ୍ରେଣୀର ମାନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ କେତେବେଳେ
ସମ୍ମୋଧନ କର ନାହାନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମର ଜେନେ-
ରଲଙ୍କ ଉତ୍ତର ପାଠକର ଭାବ ଓ ହିତାଗ
ହେଲୁ । ସବୁ ଆବେଦନ କରିବାରେ ବି ଅପରଥ
ବଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚପାଇଁ ଏତେ କଟୁକଥାର ଭଜନ
ହେଲେ ଜାହା ବୁଝାଗଲା ନାହିଁ । ଲଞ୍ଚ ଲିଟନ
ଅଧିକା ଉତ୍ତରରେ ସମ୍ମେଷପରେ ଏହି କଥା
ବହୁଅଛନ୍ତି କି “ତୁମ୍ଭେ ଜନିଦାରମାନେ ଶ୍ରାମଜୀ
ଭରତେଷ୍ଟଶବ୍ଦ ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ଅଜନ୍ମନ୍ତ ଅନୁ-
ମୃଦୁତ ଅଟ । ଭରତବର୍ଷର ସବଳ ସ୍ଥାନରେ
ଭୁନିର ଅସ୍ଥକାଂଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମା-
ନେ ଭରତାଳ ସକାଗେ ବଜଳାର ଭୁନିର ଅସ୍ଥ-
କାଂଗ ହୋଇଥାଇ ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନସ୍ତ୍ରକ-
ଠାରୁ ଅଳ୍ପ କର ଦିଅ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଇ କି ଯହଁରେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ କର ଭରତୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବ ଓ ଶୁଣା
ପକାଗାନେ ଅସ୍ଥବ କର ଦେବେ । ଆରି ତୁ-
ମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ଶ୍ରାମଜୀ ମହାଶାନୀ
ଭରତେଷ୍ଟଶବ୍ଦ ମନ୍ଦିର ସବୁ ଏକ ଭରତବର୍ଷର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭବ ଏହା-
ରଥାଇ କି ଯାହା ସେମାନେ ପୁନଃପୁନଃ ନିନା
କରିଥାବିନ୍ତି । କପାଳୁଗା ମାସ୍ତଳ ଅମ୍ବେ ଉଠାଇ
ଦେବାକୁ ହିର ଭାବରେ ନିର୍ମୟ କରିଥାଇ
ଜହାର ଅନ୍ୟଥା ହୋଇ ନ ପାରେ ।” ଏ ପ୍ର-
କାର ଭାଷାରୁ ବୋଧ ହୁଅର ଲଞ୍ଚ ଲିଖିଲା ଯା-
ଦେବ ଇଂଲିଶୁର ଲୁଗା ବେଗାରୁ ଅନୁବେଦ
କରି ନ ପାଇ ଲୁଗା ମାସ୍ତଳ ଉଠାଇ ଦେବାକୁ
ଦୃଢ଼କଳୁ ହୋଇଥାବିନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ହୁଏ କହ-
ଥିଲେତ ହୁଅନ୍ତା ଉଚ୍ଚପାଇଁ ଭରତବର୍ଷାମୂ-
ସରବ ସର୍ବଦାକୁ କଟୁକଥା କହିବାର କିନ୍ତୁ ପ୍ର-
ଯୋଜନ ନ ଥିଲ ଓ ସେପର କହିବା ବଢ଼
ଅସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଇ ।

ସର୍ବ ଅଳ୍ପାଗ୍ରହ ।

ଅମ୍ବେଳାକେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ କିମ୍ବାକୁ ଥିବା
ସର୍ଗେ ଅନିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅବେଳା ଅଭ୍ୟାସର ଶୁଣି
ଅଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧଯୁଦ୍ଧରେ ଲୋଭିତାରେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
କଷ୍ଟସୁପ୍ତିରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଥାଏ ଯାଂକିମାନଙ୍କ
ଜଣାଉଥାରୁ ତାହା ଏହି—କାହିଁ ମହିଳାବ-
ଲାଲଙ୍କ କମିଟାରୀର ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ଜଣେ
ପରେ ଅମିନ ପ୍ରବେଶ କୁଅମ୍ବେ ତାଙ୍କର
ଶୁମାରୀ ତାହା କିମ୍ବରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ
ଆହାର ବିଧା କର ଦେଲା ଓ ଯେତେ ଦିନ
ଅମିନ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ରହିଲା ତେଣେ ଦିନ
ବିନା ମୂଳ୍ୟରେ ଖାଇବାର ସବଳ ଶାମକ୍ରା ଦେଲା
ବିନ୍ତୁ ବୈଜନ ଦେଲେ ଦିନ୍ଦିଆ ବା ବ୍ୟବହାର
ଦେବାର ପ୍ରଥା ଅଛି ଏମୋରୁ ଅମିନ ଶୁମାରୀକୁ
ବିନ୍ତୁ ଦିନ୍ଦିଆ ଗରୁଲ ମାତ୍ର ଶୁମାରୀ । ଏଥରେ
ଖାଲଟୁଲ କଲା । ଶୁମାରୀର ଏପର ଶୁରୁତର
ଦୋଷକୁ ଅମିନ ମନେ ରଖି ପ୍ରଶଂସିତ ଜନି-
ଦାରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଜଗନ୍ନାଥପୁରରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲା ହେଠାରେ ମଞ୍ଚ ଶୁମାରୀ ବିଶା
ଓ ବୈଜନର ପୁରାବକ୍ର ପକଳ କର ଦେଲା
ବିନ୍ତୁ ବିନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ କର୍ମ ଯୋଗୁ ସେ
ଅମିନଠାରେ ବକୁଳର ଉପର୍ତ୍ତିତ ରହି ନ ପାର
ଜଣେ ଖୋବଧାରାର ଲୋକ ଅମିନଙ୍କୁ ଦେଇ
ଅପଣା ଘରକୁ ଆସିଲା ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସବଳକର୍ମ
କିବାହି କରଇଲା କୌଣସି ଦିନ୍ଦିଆରେ ଦୁଇ ନ
କଲ ବିନ୍ତୁ ସେ ମଞ୍ଚ ଦିନ୍ଦିଆ ନ ଦେଲା । ଦୂର
ମନ୍ଦିରର କର୍ମ କର ଅମିନ ଦିନ୍ଦିଆ ନ ପାଇଲା
ଏହା କି ସେ ସହ୍ୟ କର ପାରେ ? ଅଭିଏକ
ସେ ସବେଅର ପାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ପୁର ମନ୍ଦିରରେ ଜନିଦାରର ଶୁମାରୀ ଉପର୍ତ୍ତିର
ନ ରହିବା ଓ କିମ୍ବାବ ବର୍ଷରେ ତାକୁ ମହାଯା-
ନ କରିବା ଭାବ୍ୟାଦି ବିଷୟର ରିପୋର୍ଟ କଲା ।
ପାହେବ ଏ ରିପୋର୍ଟରେ ଜନିଦାରଙ୍କ ଉପରେ
ତଳିମାସ ତା ୧୯ ରିକର୍ଦୁ ଫନାଲ୍ ୫ ୧୦ ଲା
ଲେଖାଏ କରିମାନା ଥାର୍ଫ୍ୟ କର ନୋଟିବ
କାଣ କରେ । ଏ ଅନ୍ତର୍କଳ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ
ପାଇନାପ୍ରାଇ ଜନିଦାର କି ଉପାୟ କରିଥିଲୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣି ନାହିଁ ସେ
ବହୁଭାଗୀ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଲେ ନମ ଅବଶ୍ୟ
ବିନ୍ତ ଝରିନ୍ତ ହେବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ଅଭ୍ୟାସରେ
ଯଥେଷ୍ଟ ହିପାୟ ଅମିନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି ଏହି
ହେବୁ ଜନିଦାରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କର
ଝରିନ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଯୋଗାଇଥ-
ଛନ୍ତି । ଉନ୍ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥଳେ ଜନିଦାର ଅମିନଙ୍କ
ବିଶା ଓ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ସବଳଦିନ ବୈଜନ

ଦେଲେ କେବଳ ଦହିଣା ନ ଦେବାରୁ ଏପରି
ଦାସ୍ୟଗ୍ରହ ହେଲେ ।

ଏ ଅଭ୍ୟାଗୁର ଜୀବାରଣର ବି ବହୁ ଉପାୟ
ନାହିଁ ? ଏଥୁ ପକ୍ଷରେ ବି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଦୃଷ୍ଟି-
ପାତ କରିବେ ନାହିଁ ? ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଳ-
ନାରେ ଅମ୍ବିନର ରିପୋର୍ଟରେ ଏକାବେଳକେ
ଜମିଦାର ଉପରେ ଜରମାନା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଜ କର
ଜମିଦାରଙ୍କ ଅଗେ କବିଷ୍ଠିତ ଜଲବ କଲେ
ଅମ୍ବିନର ଅଭ୍ୟାଗୁର ଓ କର୍ମର ଅସୁବିକା ଉପରୁ
ଦୟାଦିର ଜୀବାରଣ ହୋଇପାରେ । ବାରଣ
ଅମ୍ବିନ ମିଥିବେ ଜମିଦାର ନାମରେ ରିପୋର୍ଟ
କରିଥିଲେ ଜମିଦାର ଜୀବାରଣ ଦେବେ
ଏହା ହୁଲେ ସଂଖେତ ଶାହେବ ଉଦ୍‌ଦୟ କର
ଏ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ପ୍ରମାଣ ନେଇ ଯଦି
ଜମିଦାରଙ୍କ ବାସ୍ତବ ଦେଖି ଜାଣିବେ ତେବେ
ତାକୁ ଦ୍ୱାରା ତେବେ ଯେବେ ଅମ୍ବିନର ମିଥିବେ
ରିପୋର୍ଟ କରିଥିବାର ଜାଣିବେ ତେବେ ତାକୁ
ମଝ ଦଣ୍ଡିବେ । ହୁର ଗୁର ଅମ୍ବିନ ଏହା ଦଣ୍ଡ
ପାଇଲେ ସେମାନେ ଅଭ୍ୟାଗୁର ଓ ମିଥିବେ
ରିପୋର୍ଟ କରିବାକୁ ସାହିସ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବିନଙ୍କ ଶାହୀଯଙ୍କରେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷା ନାହିଁ ଓ ଥିଲେ ଦୂର ଏକ ଜମି-
ଦର ଦ୍ୱାରା ଦିଲ୍ଲି ପାଇଲେ କେବଳ ତୁମ୍ଭ କରିବେ
ଚାହିଁ । ଦଣ୍ଡ ତେଣିକି ଆଉ ତେବେଳ ଦୃଷ୍ଟି
କରିବା ବନ୍ଦିକୁ କବିଷ୍ଠିତ ଜଲବ ହେଲେ
ମେ ସର୍ବର୍ଜିନ୍ ହୋଇ ଯିବ । ଅମ୍ବିନାନେ ଉରପା
କୁ ଯେ ସଂଖେତ, କଲେକ୍ଶନ ଓ କମି-
ନାର ଶାହେବମାନେ ଏଥର ସୁବିନ୍ଦର କର
ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅମ୍ବିନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାଗୁରରୁ
କ୍ଷାର କରନ୍ତି । କେବୁ ପ୍ରମ୍ବ କର ପାରନ୍ତି
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ତିକଳର ବି ଅଭ୍ୟାଗୁର ?
ନ୍ୟାସରେ ଅମ୍ବିନଙ୍କର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ
ପ୍ରକଟ ଅଭ୍ୟାଗୁର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବିନାନେ
ନ୍ୟାସାଙ୍କୁ ଯେ କେତେକ ଜମିଦାର ଅମ୍ବିନଙ୍କର
ସିଦ୍ଧ ଓ ଦର୍ଶିଣା ଇତ୍ୟାଦି ଗର୍ତ୍ତାର ବିଦ୍ୟବଂଶ
ଜାଙ୍ଗଠାରୁ ଉସ୍ତଳ କର ନେଉଥିବାନ୍ତି । ଯେ
ଯାହା କରୁ ଗେଣ୍ଟରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ
କୁ ପଢୁଆନ୍ତି । ସେହି ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଅମ୍ବିନାନେ ପ୍ରଜାବନ୍ଧନ କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡକୁ ଅନ୍ତର୍ମଧାର
ଗ୍ରଥ ବରୁଆକୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଗଣ୍ଡରୁ
କୁଣ୍ଡା କରିବାର ବହୁତ ଉପାୟ କରନ୍ତି ।

ଭରତବର୍ଷର ବଳେ ।

ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସଙ୍କ ୫୨୯୪୦-
ଜାନୁଆରୀ ବର୍ଷକେହି ବାହାର ଅଛି ମାତ୍ର ଗତବିଷୟ
ଯନ୍ତ୍ର ବିବସ୍ତ୍ରାବକ ସରରେ ଜାହା ଅଛି
ମାତ୍ରରେ ସହିତ ପଠିଲ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକ ଅଛରକୁ ଉଣ୍ଡିଯୁ
କେତେକରେ ଜାହା ଶ୍ରଗା ହୋଇ ସମ୍ବାଧାର
କୁ ଗୋଚରିତେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏଇ ।
କେତେକ ବିବରଣ ଏତେ ବାହୁନ୍ୟରୁଗେ
ପା ହୋଇଥାଏ ଯେ ଜାହା ସମ୍ବୂଧ୍ୟ ପାଠକର
ହୁଏ ସାରଂଶ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା
କଳ କରି ନୁହଇ ଉଣ୍ଡିଯୁ ଗଜେତର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଯୁଦ୍ଧରେ ଭରତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।
ପାଠକ ଅମ୍ବାଜେ ଭାବୁଁ କ୍ଷାନ୍ତ ରହ
ଯୁଦ୍ଧରେ ପଂକ୍ଷେପ ଜାଲିବା ଓ ବଜେତର
ଧାନ ବିଷ୍ଵମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଏ ।

ମନ ୧୯୭୩୦—ରାଜସ୍ତାନ ଟ ୫୮,୧୧-
୧,୦୧୦ ସାଥୀରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଟ ୭୨,୫୧,୩୧-
୦୯୯ ଅନୁକା ବ୍ୟକ୍ତି ଟ ୩,୪,୩୦,୮୦୫
ଥର କାରଣ ଦୂର୍ଗା ଅଟଇଲା । ଆୟୁକର ପତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଟ ୪,୧୫,୧୦,୫୨୦୯ କା ନିରାଳେ
ମନେ ସଙ୍ଗେ ଗାୟ ସନ୍ନାବ ।

ଏଣ ୮୮୭୮-୧୯—ଜାନ୍ମ ଠ ୭୫,୨୮,୦୦,
୦ ପାଥାରିଣ ବ୍ୟୁଧ ଠ ୭୩,୪୮,୦୦,୦୦୦ଟଙ୍କା
୧୮୭୮ ଠ ୯,୩୦,୦୦,୦୦୦ । ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷର
ଶ୍ରୀ ସୁଦଶାଙ୍କା ଠ ୭୭,୦୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଏବଂ
ପ୍ରତି ବୁଗାର କର ଉଣା ହେବା ଶାଙ୍କା
୦,୦୦,୦୦୦ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେବା ଉତ୍ତାବୁ
ଉଦ୍‌ବର୍ଷ ଟଙ୍କା ବାହାରିଥାଏ । ଅମୃତର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶାଙ୍କା ଠ ୪*, ୫୫,୦୦୦ଟଙ୍କା ।

ଜାନ ୧୯୬୮—ରଙ୍ଗେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆୟୁ
୧୫,୫୭,୨୦,୦୦୮ କୋ ସାଥାରିଣ ବ୍ୟେ
୫,୫୩,୭୦,୦୦୯ କୋ ଏ ବ୍ୟେ ନଅରେ
୨ ଶର୍ତ୍ତ । ବୋଉଠିଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥର୍ମ୍ୟାଇ-
। ଆୟୁକା ସାଥାରିଣ ବ୍ୟେ ୩୧,୩୫,୫୦,-
। ଆୟୁକର ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟେ ୫ ୩,
୦,୦୦୮ କୋ । ସୁନାପ୍ରତ ରୂପାର ମୂଲ୍ୟ
ଦେବା ହେବୁ ଯେତେ ଲକ୍ଷ ପତ୍ରବାର
ଜାନ ଗତବର୍ଷ ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ଅପେକ୍ଷା
୧୦,୦୦୦ ଅୟକ ଲକ୍ଷ ଦେବାର ଅନୁମାନ
୨ ଏ ବର୍ଷର ମୋଟ କ୍ଷତି ୫ ୩,୩୫,୨୦,-
କୋ ଅନୁମିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କ୍ଷତି

ଦୂର୍ବଳ ତାକ୍ଷସ୍ତାନ ଆଦୟ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ
ଟଙ୍କା ଜାର ଯାଇଥାଏ ଯେବେ ଏହା ହୋଇ
ନ ଆନ୍ଦା ତେବେ ସୁଧ ଛାଡ଼ା ଟ ୧୫୭,୫୦୦-
୦୦୦ ଟଙ୍କା ସ୍ଵିଚ୍ ହୋଇଥାନା ।

ଆମ୍ବକୁ ବ୍ୟଥି କଲପନାରୁ ପାଞ୍ଚବେଳିତଙ୍କା
ଗଦ୍ଦୀମେଘା ଏ ଦର୍ଶ ରୂପ କରିବାର ଘୋଷଣା
ଦେଇଅଛି ।

ପ୍ରାଚୀ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ ଘରତବର୍ଷର
ଆୟୁର୍ବେଦର ସାମଜିକ ରକ୍ଷା କରିବାର ବିଶେଷା
ଏକମାତ୍ର ସୁନା ଗୁପ୍ତାର ମୂଳିର ତାରତମ୍ୟର
ହୋଇଥାଇ ଏକ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଲ୍ ପ୍ରସାଦ
ମତେ ବିଲତର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ଏ ବିଷୟରେ
ବିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତହୁଁର ବିନ୍ଦୁର କେଉଁଥାଇ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବକେଟ୍‌ଗୁଣ କେବଳ କଞ୍ଚକ
ମାସୁଲ ବିହୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଯାଇଥାଏ । ଗତବର୍ଷ
ବକେଟ୍ ସମୟରେ କେତେବେଳୀ ମୋଟଲୁଗା
ଉପରେ ଆମଦାନୀ ମାସର ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ।
ଏବର୍ଷ ଏବଂ ସବେ ବନ୍ଦିଟୀ ବିଷେ ଉଛିଁର ଘନ-
ବିଶୁର ଉତ୍ତାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵମର୍ଦ୍ଦ
ଦେବାରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି
ନ ୩ ମୂର ଓ ଚର୍ବି ତଳର ହୃଦାର ସମୟ
ପ୍ରକାର କପାଳୁଗା ଆମଦାନୀ ମାସୁଲରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ପାଇବ । ଏଥରେ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାର୍ଷିକ
ପତ୍ର ୪ ୧୦,୦୦,୦୦୮ ଟଙ୍କା ହେବ ମାତ୍ର ଆଗ୍ରାମୀ
କର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ପନ୍ଦରଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବୁଝି ପଡ଼ିବ ।
ଏ କିମ୍ବନର ଫଳ ଏହି ହେବ କି ଯେତେ
ଏକାର କଳଲୁଗା ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହିବାରୁ ଲଙ୍ଘନର ଲୁଗା ସହି ପରିଯୋ-
ଗା କରୁଥାଏ ତେତେ ପ୍ରକାର ବିନ୍ଦଗିରୁ
ଆମଦାନୀ ହେଉଥିବା କଳଲୁଗା ଉପରେ ମାସର

ଆପିକ ନାହିଁ ସୁରଖି ଉତ୍ତର ଦେଶର
ବାକନଙ୍କପ୍ରତି ସମାଜ ବନ୍ଦବହାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ
ରାବେ । ଏକପ୍ରବାର ଲୁଗା ବିଳଗରୁ ଅସିଲେ
ହିଁ ଉପରେ ମାସୁଲ ବସିବ ମାତ୍ର ଏଠାରେ
ପୁଣ ହେଲେ ବିନା ମାସୁଲରେ ଚଳିବ
ଯର ନିୟମ ଥିବାରୁ ବିଳଗରୁ ମୋଟଲୁଗା
ସିବା ବିଶ୍ଵର ଦିଶା ପଡ଼ିଥାଇ ଏବଂ ଭାବର-
ରୀଘ୍ୟ କଳରେ ବିଶ୍ଵର ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଦେବଗୁ ମନ୍ୟ ରପାନ ହୋଇଅଛି । ଏଥ-
ର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ ବନ୍ଦକୁ କରିଅଛନ୍ତି କି
ଭାବରେ ରାଜକ୍ଷେତ୍ର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ୱୋଷକଳକ ଥିଲେହେ ଏ ମାସୁଲ ହେ

ଦେବାକୁ ବଳମ୍ କରିବା ଉଚିତ ବୋଧ ହେଲା
ନାହିଁ କାରଣ ଏଥରେ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତିବାରୀ ଏବଂ
କେତେ ଉଚ୍ଚଦୃକ୍ଷର ଯତ୍ନ ନେଇଥାଏ ଓ ରଜ-
ସ୍ଵର ଅବସ୍ଥା ମନ ଦେବାର କାରଣ ଏହା ନ
ଆଇ ରୂପାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ନୁହନ୍ତା ଅଛି । ସ୍ଵରା
ଉପରେ ଯେ ମାୟାକୁ ନିଆ ଯାଉଥାଏ ଉତ୍ତର
କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏହି ବକେଟ୍ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଧାନ ବାଣିଜ୍ୟ-
ସ୍ଥବ୍ୟ ସମସ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ଫେର ବଦଳ ହୋଇ
ଏବ ନୃତ୍ୟ ତାଳିକା ବାନ୍ଧାଇଥାଏଛି । ପ୍ରଚଳିତ
ତାଳିକାରେ ଉକ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟବୁରୁ ଭାଇ ବଜାର
ଶାଖାରୁ ଅସ୍ଥକ ଥିଲା ନୃତ୍ୟ ତାଳିକାରେ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ ଏବ ତଥାରୁ ଟ ୪୯୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
କା ଗୁରୁତ୍ବ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ ଏଥିମାଝରେ
ଏକା ଲୁଗା ବାବତ୍ରରେ ଟ ୩,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଅଛି ସୁହିର ମୋଟ ବ୍ୟପୁ ଉଚ୍ଚପୁ ବର୍ଷ
ବାବତ୍ର ପୂର୍ବକୋଣୀ ସତର୍ଷି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ
ବୋଲି ଅନ୍ତମାନ ହୋଇଥାଏ ।

ଉପରଳିଶ୍ଚର ବିବରଣୀରୁ ପାଠକମାନେ ତାଙ୍କ
ଶିଖେ ଯେ ସମ୍ପଦି କି କୌଣସି ହାତ୍କଷେତ୍ରରୁ
ହେବାର ଅଗା କାହିଁ ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗ
ଭାବାକି ହେଉଥିଲୁ ହାତ୍କଷେତ୍ର ବୁଦ୍ଧି ହେବାର
ଯେଉଁ ଦୟା ଦ୍ୱାରା ଭାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସକାଗେ
ଦୂର୍ଧ୍ଵ ଯାଇଥାଏଛି । ସମ୍ପଦି କୌଣସି ହାତ୍କଷେତ୍ର ବୁଦ୍ଧି
ଜରିବେ ହାହିଁ ବୋଲି ଗଦର୍ଶମେଣ୍ଟ କହିଅଛିନ୍ତି
ମାତ୍ର ଏକଥାପ୍ତାର ଜହାଜଗତ ସକାଗେ ଆମେମା
କେ ନିର୍ମିତ ହେଲୁ ନାହିଁ । “ହମ୍ମିର” ଗୁରୁ
ଅର୍ଥ ବେତେଦିନକୁ ବୁଝାଉଥାଏ ଭାବା ବିଏ
କହୁ ଯାଇବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆମେମାକେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବସଥା ହେଲୁଁ ସେ କେ-
ଶୁଣି ବନ୍ଦେକଟର ମୌଳିଙ୍କ ଏବନ୍ଧନରେଣୁ ଓ ମୌଳିଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଉଦୟକର ପଢ଼ ଅଞ୍ଚୋଗତ ହୋଇଗଲା ।
ଏ ଜୀବରେ ଯେମାକାହିଁ ଏକ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲା ଓ
ସେଥରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବର କଥ ବର୍ଷ ସାହିତ୍ୟର ଅବିଥିବେ
କାହିଁ ମନ୍ଦିରମାରେ ଉଦୟକର ଅଚିରଣ ହୋଇପୁଣ୍ଡ ଜଣା
ଯିବାରୁ କଥ ସାହେବ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ଜାଣିଲେ ଏଥର
କହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉ ଜଣାଇଁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଯେମାକାହିଁ
୨ ଟ ଶ୍ରେଣୀର ୨୩ ଶ୍ରେଣୀର ଉତ୍ତର ହେଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ-
ମାନେ ୩ ୦୦୦ଟୋ କେବଳ ପାଇଁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୩ ୦୦୦
ଟା ଯାଇବେ ଓ ସୁନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ଵରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ
ନାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ଭାବକ ପ୍ରତି ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ସେ
କୁ ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ମଳନ ହେଲା ତାହିଁ ବିଷ ହୋଇଥିଲା ।

ତତ୍ପରୀଙ୍କ ଅମ୍ବେମାନେ ହୁଅଇ ନାହିଁ” ସେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଦୋଷସ୍ଵରୂପ ହେଉ ଏଥିରୀର ହୁଅଇ ।

ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ୟକର ତାଙ୍କୀୟର
ଶାହେବ ଶାସନମାଲର ଖଳଣା ନିର୍ମାୟନ କରସିରେ ନବନ
ଆନନ୍ଦର ପାତ୍ର ରୂପି ଅକ୍ଷୟ କରିଥିଲୁଛା । କମ୍ରି ଉପରେ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖଳଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଏ ଅନନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଟେ । ଏପରି ଗୋଟିଏ ଅନନ୍ତ ହେଲେ ଅତି ଉତ୍ସମ ହେବ ।

କାନ୍ଦିଲା ଦାସୀ ଗତ ପ୍ରେଣେଟିକା ପଞ୍ଜାରେ ଉଦ୍‌ଘାଟି
ହେବା ଯୋଗୁଁ ମହାମାଳିଖ ଲାଟ ମାହେବ ତାକିର ବୁଝ
ପ୍ରଶଂସା ଦିଅଛନ୍ତି । ଜୟତେବେଳୁର କୁମାର ରାଜେତୁଳା-
ବୟୁଧ ବ୍ୟୁ କାନ୍ଦିଲାଙ୍କୁ ଟ ୫୦୯ ଲକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରତିକ ଓ
ଟ ୫୦୯ ଲକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦାର ତତମା ସୁରଥାର ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । କୁମାରଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନ୍ୟ ଅଛିଲ ।

ବୋଟ୍ର କୌତୁକ ବିଧା ଏକ ସମ୍ମାନପଦକ୍ରତେ ଲେଖାଅଛି
ସେ ପାଇସ ନଗରରେ ଗୈର ବାହାର । ପାଇସ ପରିଶୀ
ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ଓ ଜଳସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ନଗର ଅଠବ । ଏହର ବୃଦ୍ଧତ
ନଗରରେ ଏଥେତୁ ଗୈର ଦୂର ଯେ ତାହା ଅର୍ଥବି
ନୁହେ । ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାୟ ଏ ଗୈରରୁ ଘେଠାରେ ଥିବା ମଧ୍ୟକ
ଓ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ହାତରେଥାର ସରଗିମାରେ ମେଘ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହର ବାରମ ଘେଠାର ଦୂର ପ୍ରଥା ଅଛି ।
ଘେଠାରେ କତ୍ତି ଦୂରଧାରା ବାହାର । ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚମିନିର
ଅଧିକାରକ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ବାରକର ଅଧିକଂଶ ଯେବେ ଉତ୍ତର
ଅବଧାରେ ଥାଏ । ମୂରିଅ ଓ ସାମାଜିକ ବିବିଦ୍ୟମିନ କିମ୍ବ
ଅବଧା ମଧ୍ୟ ଲାଗ ଅଛେ । ସେମାନେ ଆଜୁ ପରିଶୀଳନରେ
ଅପରା ଜାବନବାଢ଼ା ବିବାହ କାରଣ ସଥେତୁ ରାଜାର୍କିଳ
କରନ୍ତି ଓ କହ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଆଜାଦ ଅମୋଦରେ ଅଭିନବିତ
କରନ୍ତି । ଏକବିର କୁଣ୍ଡିତ ଓ ସୁନ୍ଦିତ ଅପରାଧରେ ସେମାନବି
ମନ୍ତ୍ର କଲେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମଶେଣୀର ବିଲେଖିତରଙ୍ଗର କେତେକ ମସିକ ଟୁଁ-
୫୦୯ ଟଙ୍କା ଏକାରୁ ସେମାନେ ନପରଳ ଗୁଡ଼ରୀ ପର କା
ହଲେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱାରର ସେଫେଟର ଆଜି କରିଥିଲୁ କା
ସେମାନେ ଗୁଡ଼ରୀ ପାଇବେ । ଟଙ୍କା ଭେଦାଧିମାନଙ୍କେ ଦେବେ ।

ମହାମାତ୍ର ଲକ୍ଷ ସାହେବ ଲାହୋରରୁ ଜନନ କାଳୀହୁ
ହମରେ ହଗଇ ପଦାରକାଳ ନଥୁରେ ହମକମାନ ହେବେ ।

ବାରୁ ପରାମରଶ ମିଳୁ ଦେବେଳ ପ୍ରାଚୀନ ହତ୍ତ ମହା-
କାବ୍ୟ ଲାଭକ ଉତ୍ସନ୍ଧ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ବଜାଯାଇଥାରେ
ଲେଖି ମହାବଣୀ ବ୍ୟାମୟାକ ପମ୍ବୁ ଖଣ୍ଡିଏ ପଠାଇଥାରୁ
ମହାବଣୀ ତାକୁ ଖ ୧୦୦ ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ମନ୍ଦିର ଟ ୫୦୫ ଦିଆ
ପାଇଥାଏଇବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କ ସେ ଏହା
ପଢ଼ିବ କହି ଖ ୧୦୦ ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ଶିତାକାଳୀନ ବଦଳବ
ବରଦେବେବେ ମହାବଣୀରକ ବଦେବାତି ଦଷ୍ଟୟରେ ଏବେ
କଷାୟ ପ୍ରଦାନ କହି ପ୍ରଦାନମୟ ଥଣ୍ଡେ । ରହନୀୟ ଧଳ
ସର୍ବମାନେ କରି ବନଦେଶେର କଣେ ଶିର କୃତ୍ତାଓର
ଅନ୍ତରୀମୀ ଦେଇବ ।

ଦୁସ୍ମାଳକ ନିରକ୍ଷତା ନାବଳ ହାତମ ଗୋପନୀୟ ଏତେ
ଦେଖିଥିଲେ କି ସମ୍ମାନ ବାଣୀର ହୃଦୟର କଲେ ଧେଇ
ସେମାଳକ ସମେ ମିଠିବେ । ଏ ପଢ଼ ଶିଳ୍ପାଳକ ହାତରେ
ପଢ଼ିବାରୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସବାତ୍ମ ନାବଳ ଦିଦମରୁ ଧରି ଅବି
ତାଳୁ ତାଳର ପରାକାର ଓ କୁନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ କୁ ଧର କଲେ ।
ଡେବରୁର କରୁମୁଣ୍ଡା ଦାରୀ ଜାତୁରି ସକାଳେ ଗ୍ରାନ୍ତିକ
ଦିବାରୁ ଭାରରେବଳେ କାହେବ ଶିଳ୍ପିକାର କରିଅଛନ୍ତି
କି ସେ କଲିବାରୁ ଅମି ପାଞ୍ଚଅଷ୍ଟ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଶା କଲେ
ମହିମା ପାଞ୍ଚଟା ।

ପ୍ରଥମ ଦେଖିଲ କ ୨ ଏ ପଢ଼ୁ କଲିବାକୁ ଅଛି ମେହିବଳ
ବଲେବରେ ଆତ୍ମସ ଵିଷା ବରବେ ।

NOTICE.

Wanted an additional teacher for the Zilla School Balasore, salary Rs. 25. None needs apply who has not passed the University Entrance Examination. Applications will be received up to the 25th. Instant.

(Sd.) Radhanath Rai
Joint Inspector of Schools
Orissa Circle.

Wanted a Head master for the
M. C. English School at Arua in
Kendrapara Sub-Division. Salary
Rs. 50 per mensem. None need apply
who has not passed the University
Entrance Examination.

(8d) Radhanath Rai
Joint Inspector of Schools
Orissa Circle.

ପ୍ରକାଶକ

ଦେବ ସମ୍ପଦ ପାଇବି କହୁଥିଲି ପରିଶାଳନା
କଷତି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର । କହି ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ ମଧ୍ୟର
ଶ୍ରେଣୀର ଉଚ୍ଚତା ଦେବାଳୟର ପଢ଼ ସହାଇ ଛାଇ ପ୍ରାସ୍ତର
ଦେବ, ରାଜୁ ଦେବାଳୟର ଶିଖକଳୀ ଓ ଏହି କାମ ମୂଳ୍ୟର
କୌଣସି ପରାର୍ଥ ପାଇଗୋପିକ ସୁରୂପ ଦେବ ସହାଇ
ବାଲେଶ୍ୱର ନବାବୀ ଶ୍ରୀପତି ଶାର୍କ ଶକନାରୂପ ଦାର
ମହାଶୟ ପ୍ରଦଶ୍ରତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

(Sd.) Radhenath Rai
Joint Inspector.

କବଳାହତାର ଅତ୍ୱର୍ଗତ କାଲେଶ୍ୱର ଦୂର ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇ ଥାବାରଙ୍ଗପାଇ ସାମଦ୍ରାର ଜନିତାର ଅଷ୍ଟ ରୂପା-
ଜିବନ ନାଏହିଁ ଦୂର ଉଣ୍ଡାମ ମହାପାତର ଏହାର ବନ୍ଦୀ
ଧାରଣକୁ କବାର୍ତ୍ତ ଅଛୁ ତ ମନୁଖାକାରଅଧିକ କବନ୍ଦାଗୋକ
ପରମାନାର ଦେହତଥା ମୁନ୍ଦରକାହାର୍ଥ ଶ୍ରୀପଦମାର୍ଗମଧେବ
ସହେଳିମାର ମାଧ୍ୟମାବଦ୍ୟନ ଅୟୀଠା ଏବନ୍ଦା ମେହା
ଜିରାମା ଲେଖାଇଦେଇ ତର୍ହେର ପ୍ରତିବ୍ୟ ବହଣ୍ୟ ଲେଖି-
ଦେଇ ମେହାକୁ ଧାରଣକାର୍ଯ୍ୟକ ଅଧିକ ଲକ୍ଷେତର ଦିନର
ସାଥକ କରିବାର ଦୟାରକରୁଣାରେ କୃତ ଏହି ଅପରାଧମିର୍ଯ୍ୟ
ମନେ ରହୁ ମେହାକରିମାନାକେ ଅହୁ ହୃଦୟକରିଦେଇ
ବାର ତଥିକଥାକାର ଲେଖାଇଦେଇଥିବାର ତର୍ହେ ବିଦିମରେ
ଅୟର ଲକ୍ଷେତରକର ଦିନେଶ ହାତ ତୁମନାକରିମାର୍ଗରେ
ଦିନେଶର କାର୍ଯ୍ୟବନାମ ଦୂରମରକ ଏହାପଦମାର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମେହାକରିମାର୍ଗରେ
ଦୂରର ଅଧିକ ଅତ୍ୱର୍ଗରେ ଏ ମଧ୍ୟମାବଦ୍ୟନେ ପ୍ରମର ଦିନର୍ଦ୍ଦୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ କରିବାର
ରେଖାମ୍ବୁଦ୍ଧି ମୁଦ୍ରାପାତ୍ର କରିବାର

ଏହି ମହାକାଶପିତା ସହର କଟକ ଦେଇଯାଇଗଲାର କଟକ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମ୍ମାନସ୍ଥରେ ମହିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା

କୁଳାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ ୧୪

୧୩ ଜୀବ

କାବୁଲସୁକ ସମ୍ପର୍କରେ ନୂତନ କିଛି ଦିନ
ନାହିଁ । ଯୁକୁବ ଖାନ ସେନ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର
ସୁନ୍ଦାରୀ କରିବାର ଜନରବ ଉଠିଥିଲ ମାତ୍ର
ତାହା ନିଶ୍ଚିପ୍ତ ବୋଲି ବୋଧ ଦେଉ ନାହିଁ
ଅଥବା ଆଉ ତାହା ଶୁଣା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଇଂରାଜ ସେନା ଆପଣା ଅଧିକୃତ ଶ୍ରାନ୍ତମାନ-
ଙ୍କରେ ଅଛନ୍ତି କୌଣସି ଦିଗକୁ ଅପସର
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଆହୁ ଏକ ଜନରବ ଉଠି-
ଆଇ ଯେ ବୁଝିଥାର ସମାଇ ଯୁକୁବ ଖାନଙ୍କ
ସାହାୟ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସେନ୍ୟ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ମର୍ଦନାମଙ୍କ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ସେନ୍ୟ ଜମା ହେ-
ଉଥାଇନ୍ତି । ଏ କଥା କେବେଦୂର ସବ୍ୟ ଥାମେ-
ମାନେ କହି ନ ପାରୁଁ ମାତ୍ର ସମ୍ବକୁ ଅସ୍ତ୍ର
ନାହିଁ ଯେବେ ବୁଝିଥୁଁ ସାହାୟ୍ୟ ଦେବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଆନ୍ତେ ତେବେ କି ଅମ୍ର ସେଇଅଳ୍ପି-
ଲୁ ନେଇଥା କରିଥାନ୍ତେ । ଫଳଟଃ ଏବମସ୍ତକ
ଜନରବମାତ୍ର ପ୍ରକର କଥା କିଛି ଜଣା ନାହିଁ ।
ସମ୍ମତ ଅଧିକରିବା ଏକ ତାର ସମାଦରୁ ଜଣା
ଯାଏ ଯେ ମେଜର କାବାଗନାବ କାବୁଲିପୁ
ଲାହୋରକୁ ଫେର ଅସୁଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ମ-
ହାମାନ୍ୟ ଗର୍ଭିରଜେନରଲଙ୍କ ସହିତ କାବୁ-
ଲାହୋର ବିଷୟରେ ପରମର୍ଶକର ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତାହା ସ୍ଥିର କରିବେ ।

ହୁଲ ଇନ୍ଦ୍ରାଜିଟର ବାବୁ ତୁମେବ ମୁଖ୍ୟୀ
ପି, ଥାର, ଇ ଏଠା କିମ୍ବାଳମ୍ବାନ ଦେବି

କପର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୀତିରୀତିରୀତି କି ବନୋବସ୍ତ କର ଗଲେ ଏକଥା ଦେବି ଆଜିକାଲି ନଗରରେ ବଜ ଆମୋଳନ ଲୁଣି-
ଅଛି । ଆମେମାନେ ସ୍ଵଯଂ ତୁଦେବ ବାହୁଙ୍କ-
ଠାର କିଛି ଶୁଣି ନାହିଁ କିମା ଭାବାଙ୍କ ଲିଖିବ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କିଛି ପାଠ କର ନାହିଁ । ଯେତେ-
ବେଳେ ଶିଳ୍ପାବିଭାଗର ଶିଳ୍ପ ରିପୋର୍ଟ ବାବା-
ରବ ତେବେବେଳେ ନିଷ୍ଠିତ କଥା ସବସାଧା-
ରଣ ଜାଣି ପରିବେ । ଯେବେ ଜନରବକୁ
ବିଜ୍ଞାପ କରାଯାଏ ତେବେ ତୁଦେବ ବାହୁ ଏ
ନଗରର ଦିଯୋଃପ୍ରାନ ବିଦ୍ୟଳୟ ଅର୍ଥାତ୍
କଟକ କଲେଜ ଓ ନର୍ମାଲ ସ୍କୁଲ ଉପରେ
ଆଜିନ୍ତା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଇଲା । କଲେଜ ସମ୍ପର୍କରେ
କିମାନେ ଏକପ୍ରକାର ଭଲ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ୀୟ
ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଏକପ୍ରକାର ଭଲ ଅଟନ୍ତି ଅଧିମା
ଓ ଚର୍ବିର ବର୍ଣ୍ଣିୟ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଅଟନ୍ତି ଅଧିମା
ଏପରି ହେଲେ ଆଗାମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ କଲେଜର
ଫଳ ଯେ ମନ ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
କଲେଜ ସଙ୍ଗେ ଲିଖିଥିବା ଫୁଲକୁ ମଧ୍ୟ ଅତିଧିନ୍ତି
ଅଧିମ ବୋଲି କିମାର ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅର
ଯେ ସାଧାରଣ ମତ ଯାହା କଲେଜ ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ
ହୋଇଥାଇ ଭାବା ତ୍ରୁଟିମୂଳକ ନୁହିଲ ।
ବାସବରେ କଟକ କଲେଜ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ
କେବେ ଶୁଦ୍ଧିଏ ଟଙ୍କାର ଶାବ୍ଦ ହୋଇଥାଇ ଆହୁ
କିଛି ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଆଶା କରୁଛି
କି ଯଦ୍ୟପି କଲେଜକୁ ବଙ୍ଗଦେଶର କଲେଜ

ମାନଙ୍କ ସରସମାନ କରିବାକୁ ଗବଣ୍ଣିମେଘ
ପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଏହାକୁ ଉଠାଇଦେବା
ଭଲ ଅଟଇ । ନରୀଲୟୁର କି ଧର୍ତ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କି
ଶୁଭୁବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସିଥିରେ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପୀ କର ଇନ-
ଷେଟର ମହାଶୟ ତୃପ୍ତ ଦୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଫୁଲେ ଏ ନରୀଲୟୁର ସୂଖ୍ୟାତି ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ
କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଗତ କେତେକ ବର୍ଷରୁ ଏହାର
ଅବସ୍ଥା କମଣ୍ଡ ମନ ହେଉଥାଇ । ସେହି ସ୍ଵାଲ୍ପ
ସେହି ସୁପରିଶ୍ରେଣ୍ୟ (ଯାହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା
ବିଷୟରେ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ) ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଫଳ ମନ
ହେବା ବଢ଼ି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ସୁଗର-
ଶ୍ରେଣ୍ୟ ଦାର୍ଢ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଥିବ ଗ-
ଲେଖି କି ? ଯାହା ହେଉ ଏଥର ଇନଶ୍ରେଷ୍ଠ
ମହାଶୟ ବଢ଼ି ଆବଶ୍ୟକାୟପୃଷ୍ଠମଯ୍ୟରେ ଥାର୍ଥିଥିଲେ
ଏକ ଏଥର ଫଳ ଉତ୍ତମ ହେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା
ଦେଉଥି ସର୍ବବେଶ୍ୱର ଦେଖି ଇନଶେଷ୍ଠର
ବଢ଼ି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାର କଥାର ହୁଅଇ ।

ଅମେରିକା ଦେଶର ଗଜଙ୍କ ପ୍ରଜାତିକ
ଅନ୍ଧାରୀ ସେ ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଏକ
ସର୍ବତ୍ରୁ ରଜକାର୍ଯ୍ୟ ଚଲଇ ଏ ସବୁର ନାମ
ଶୂନ୍ୟବଳିକ । ଏଥର ପୂର୍ବ ସର୍ବପଥ ଜେନ୍ଡରିଲ
ଗ୍ରାମୀ ବିକଟରେ କଲିବଜାନ୍ତି ଅବିଥିଲେ ।
ଆମୁମାନଙ୍କର ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ୍ଯ ଜାଙ୍କର ସମ୍ମନିତିର
ସମ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି । ବେଳେକ ପ୍ରଥାନ କର୍ମ-
ଚାରି ଜାଙ୍କ ଅଗ୍ରଥାଲୋକର ଆଶି ଲୁଟ୍ଟିଥାହେବନ୍ତି

ବୋଟିକୁ ସେଇଗଲେ ଓ ସେହାଠାରେ ସେ ଲାଟିଗାହେବଙ୍କର କୁଣିଆ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥିର କଲେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥ ସରକାରୀ ଶାନ୍ତା, ପଞ୍ଜ ଏବଂ କାବକାନ୍ଦା ଉତ୍ସାଦ ହୋଇ ଥିଲା । ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟିଗାହେବ ଲାହୋରକୁ ଯାଦା କରିବାରୁ ଶାଖା ଫାହେବ ଅମୂଳାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠିତକ୍ଷାହେବଙ୍କର କୁଣିଆ ହେଲେ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମ୍ନେ ମହାରାଜା ଲେଖାଣାନ୍ତିମୋହନ ଠାକୁର ଅଧିକା ଭବଧାନ ଅନ୍ତିମକାରେ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ କରିଥିଲେ । ସେଠାର ପ୍ରଗମ୍ପ ବୁନିଶଶ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ଗ୍ରେଷନାଇ ଓ ବୃଦ୍ଧି ଅଛି ସୁନ୍ଦରରୂପେ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରାମୀୟଗାହେବଙ୍କ ଭାବ ଶ୍ରେଷ୍ଠିତଗାହେବ ଓ କଲିକତାର ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନ୍ଦୁ ଇଂରେଜ ଓ ମେମମାନେ ଓ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । କଲିକତାଙ୍କ ନନ୍ଦା ସରବରଙ୍କ, ପାଞ୍ଚାଳୀ, ଶବ୍ଦାଶ୍ଵା, ହନୁମାନ, ନୃତ୍ୟ, ଯାଦା, ମୟୁର ରପଣୀ ଉତ୍ସବିପ୍ରକାରଯତୀତିନୀତା ହୋଇଥିଲା ଓ ଏଥରେ ଆନନ୍ଦିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବଢ଼ି ପ୍ରୀତ ହୋଇଥିଲେ ଗ୍ରାମୀୟଗାହେବ ଦିନେ କଲିକତା ନିବାସୀ ନାଜନୀୟ ମାନିକଙ୍କ ବୁନିମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଘରଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଇଂରେଜଙ୍କର ସୁଶାସନ ଓ ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କର ଇଂର୍ଜି ଭାଷାରେ ଉତ୍ସତ ଦେଖି ବଡ଼ ସନ୍ଦର୍ଭ ହେଲେ ସେ କଲିକତାର ବସ୍ତାର ଯାଦା କଲେ ।

ବାବୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ମୁଖୋପାଞ୍ଚାୟ କାମକ ଏକ
କଥ୍ୟି ଏକାଦଶାବ୍ଦର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଗଣ୍ଡିଏ ପଦ କ୍ରୂଦେଗଲ ଗଜେଟରେ ଲୁଧା-
ଇଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବେଳାନେ ଉହଁରୁ ସାଠକମାନଙ୍କ
ଜାଣିବା କାରଣ ଉଲକିନ୍ତି ଅଂଶି ଉଚ୍ଚିତ
କଲୁଁ । ସେ କାହେ ବିତ ଯାବା ଅନୁଭବ
କର ଅଛନ୍ତି ତାବା ଲେଖି ଅବରୁ । ଯଥା—

“ଶାକ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାଦଶୀ କରିବାର
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି । ବିଧିବାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଲିଙ୍ଗ
ଏକାଦଶୀ ଥର ଅପରାଧର ପକ୍ଷରେ ଲିଙ୍ଗ
ଆହାର ବ୍ୟକ୍ତି ଆ । ଏହି ଏକାଦଶୀ ସହିତ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ସାମ୍ବୁଦ୍ଧର ଗୁରୁତର ସଂରକ୍ଷଣ ରହି
ଅଛି । ବିଧିବାମାନଙ୍କର ଏକାଦଶୀ ଦେବତା
ଇନ୍ଦ୍ରୀ ବିଶେଷର ସଂସମାର୍ଥ ବୋଲି କୁହାଯାଇ
ପାରେ । କିନ୍ତୁ ଅଜାନ୍ତ ନର ଜ୍ଞାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଆହା ନାହିଁ । ପାଠକବର୍ଗଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନେକ

ଲେବ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଆମୂଳାକଙ୍କର ଜଂଶଳ
ଏପକ୍ଷ ପ୍ରକଳ ଥାଏ, ଅଗରପକ୍ଷ ଦ୍ୱାଳଥାଏ,
ଏକମାତ୍ର ମଝରେ ଏପର କୁଥା ବୈଷନ୍ଵ ଘେବା
ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଚ୍ଛା, ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମୀମାଂସା
ବିତ୍ତୁ ଜ ବୋଖେ ଉତ୍ତେଷ କରିବା ନିଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟାଜକ
ମନେ କଲୁଁ । ଏହି ପକ୍ଷଦ୍ୱୟ ମଝରେ ଏକାଦି-
ଶାବ ମଝବର୍ତ୍ତୀ କର, ସେବନ ଲାଗୁ ଆହାର
କଲେ ଥାର ସେପର କୁଥା ବୈଷନ୍ଵ ପତ୍ର
ପାରର ନାହିଁ । ଜଂଶଳର ସମଜ ବିଧାନ
ହୋଇ ଗଣର ନିରାପଦ ହୁଏ । ଆମୂଳାକଙ୍କ
ଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଛନ୍ଦଗ ମହୋତ୍-
ପକାଣ ଲିୟମ ଏକାନ୍ତ ରକ୍ଷଣୀୟ ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସଂକ୍ରାନ୍ତବକ୍ତ୍ଵରେ ସମସ୍ତେ
ପ୍ରପାଡ଼ିତ । ଏ ତେଣ ସେ ତେଳ ମଳବଦ୍ଧ ହୋଇ
କୁଥା ହୁଏ ହୁଏ, ତାହା ସରେ କୁର ଥାଏ
ଏଥୁପର୍ବେ ଆମୂର ସାଧୁୟ ଅଛଗ୍ୟ ନନ୍ଦ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ଯତ୍ନରେନାପ୍ରି କଷ୍ଟ ପାରଥିଲୁଁ । ସାଧୁୟ
ନଥିରେ ତିକିରିଦଳ ଅବ୍ରମାନ୍ୟ ଲାଗି କୁବ
ଦେଉ ଥିଲା, ମନର ତେ ଗଣର ହୃଦୀ ଏକା
ବେଳକେ ବିଜନ୍ମ ଦୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଥିର
ଭାବୁ ଆମ୍ବେ ଏକାଦଶୀ କରିବାକୁ ଆବ୍ରମଳ
ଏହି ଏକାଦଶୀଧାର୍ମ ଆମୂର କୁଥାର ସମଜ
ଜଳିଲା ଏବଂ ଅମ୍ବେ କୁର ହାଜରୁ ଅବ୍ୟାହନ
ପାଇଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଅସୁଖ ଦୂରହୋଇ
ମନର ତେ ଗଣର ହୃଦୀ ହୋଇଥିଲା
ଆମୂର ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାର କୌଣସି ଅସୁଖ ନାହିଁ
ଆମୂର ବକ୍ଷ ବାନବ ସମସ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକା
ଦଶ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅସୁଖ ଉପ-
କାରିତା ତୋଗରର ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରମ୍ୟାନ୍ତକୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ପାଠକବର୍ଗ ଯେତେ
ଆମୂର ପରମାର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିଲା ତାହା ହେଲେ
ଅନାୟାସରେ ଅଛି ସୁଲଭରେ କୁର ହାଜର
ଅବ୍ୟାହନ ପାଇବେ । ଏକାଦଶୀ କରିବାରେ
କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ବେବଳ ଅନାହାର
କର ଏକଷଳିଗ ରୁଟି ଗାଇଲେ ଯଥେବୁ । ପାଇ
କିଥା ଏହି ଯେ ଏକାଦଶୀଦଳ ଲାଗୁ ଥାହା
କରିବା ପରମାର୍ଥିତ ଅଚ୍ଛା । ”

ଶୁଦ୍ଧ ବାରୁଙ୍କ ଅର୍ଥନା ।

ଶ୍ରୀବାବୁ ହୃଦେବ ମୁଖୋଧାଆୟୁଷୀ, ଆଜ,
ଇ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍କୁଲମହିଳା
ଛନ୍ତିଶ୍ଵେକଟର ଏପର୍ଦେଶର ସ୍କୁଲମାନ ଦେଖିବା
ନିମନ୍ତେ କିମିତମାସ ତା ୧୫ ଛାତରେ ଏ

ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଏଠାରେ ଦୂର
ଏକଦିନ ରହି ପୁରୁଷୁ ଯାଇଥିଲେ ହୋଇ
ଗତ ଶକ୍ତିବାର ପ୍ରଭ୍ୟାଗମନ କଲେ । ଏଠା
କଲେଜ ଓ ନର୍ମିନ ସ୍କ୍ଵିଲ ଦେଖି ଗତ ମଙ୍ଗ-
ଳବାର ଏଠାରୁ ପ୍ରସାନ କଲେ । ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ନନ୍ଦରେ କୃତେବ ବାରୁ ଶିକ୍ଷାବସ୍ଥ-
ଗରେ ଜଣେ ପ୍ରଥାକ ବର୍ମଣୀ ଅଞ୍ଚି । ସେ
ଅପଣାର ଅଶୀମ ଶୁଣଦୂମ କେବଳ ଆପେ
ଉଛି ପଦାବୁଢ଼ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ଶିକ୍ଷା, ବାଣ ଓ ଦେଶର ବେତେକ ଭାବୁକ
ସାଥର କରିଥାଇନ୍ତି । ଜାଙ୍କର ନାମ ସବୁଦରେ
ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ନଧ୍ୟ ଜାଙ୍କ ପ୍ରତି
ସହସ୍ର ହୋଇ ସି, ଆର ଇ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସଙ୍ଗ ପଦ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଏପରି
ଶୁଣବିନ୍ତି ମହିଳା ଓ ହୃଦକାଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରଥମ
ଶୁଭଗମନରେ ଜାଙ୍କର ସମ୍ରକ୍ତ ପଣ୍ଡାଜ କରି-
ବାର ଉଚିତ ଏହେବୁ ଜାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ନା
ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକାନ୍ତାର ଦୋଜବଲାରେ ଗଲ
ଖୋନବାର ସଂରେ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସବୁର
ଦ୍ୱାଷେ ବିବରଣ କିମ୍ବେ ଲେଖି ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସଥାନାଥ ରୂପ ଓ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସଥାନାମୋହନ ଆଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଆହୁନ କରିଥିଲେ ଏ
ଏ ନଗରର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ରତ୍ନ ଓ
ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦଳମାନେ ସଜରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିଲେ ସର୍ବଦମ୍ଭୁଲାରେ ବୃଦ୍ଧି ପୁଣ୍ଡ ହୋଇ
ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ବୃଦ୍ଧ ଅଠବତିକା ସମୟରେ
ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଦୁଦେବ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ସକରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ସବୁପଛି ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଜନକ-
ଶୋଇ ଦାସ ଜାହାନ୍ଦାନ ପୂର୍ବାକ ଆସନରେ
ବସାଇଲେ । ତହୁଁ ବାବୁ ବିପିଳକିହାଣ ନିଷ
ସବଳୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କରୁଥିଲେ ଦୁଦେବ ବାବୁ
ଜର ନିବାପ ଦ୍ଵାରାକୁରେ ଜାହାନ ନାମ ସବଳ
ପ୍ରାନରେ ସୁଜଣାକ ଆମ୍ବେ ଅଧିକ ଦରା
ପଇତମ୍ଭ ଦେବୁ ସେ ଯେପରି ବୁଝବିଲୁ ଜାହାନ
କୁଣ୍ଡଳ କର୍ତ୍ତନ ଅନୁହାନ ସମୁଚ୍ଛବ୍ଦିତରୁପେ ହୋଇ
ନ ଥାରେ । ଜାହାନ ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବେ
ଜାହାନ ଜାହାନ୍ଦାନ ସବାରେ ଜାହାନରେ ଜାହାନ
ଗୁଣ ଓ ମହାର ସବୁ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ଦୁଦେବ
ବାବୁ ପ୍ରଥମେ ଏକ ସୂଲର ହେତୁମାଙ୍କର
ଥିଲେ ଦୁର୍ଭାଗେ ଜମିଲ ସୂଲର ସୁପରି-
ପ୍ରେଟ୍ରେଜ୍ଯୁଲ୍ ହେଲେ ତପ୍ତରେ ଅଗରକୁ ଜନ୍ମ
ହେଲାକୁ ଓ ଅଗିନ୍ତାଙ୍ଗ ଜନଶ୍ଵେତ୍ରର ହୋଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଉନ୍ନତ୍ବେକ୍ଷଣ ପଦରେ ଅନେକଦିନ

ହେଲୁ ଅଛନ୍ତି । (ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଷାର ମାସିକ
ବେଳକ ୪ ୧୯୦୫ ଜ୍ଞା) ସେ ଆପଣା ଶବ୍ଦର
ପରିଚୟ ଦେଇ ଏପରି ଉଚିତ କର୍ମ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି କର୍ମମାନଙ୍କ ଯୋଗେ ଏବଂ
ସମ୍ମାଦତ୍ତ ଓ ନୀତିଜ୍ଞ ପୁସ୍ତକମାକ ଲେଖିବା
ଇତ୍ୟଥି ପ୍ରକାର ଶାଶ୍ଵରକ ଓ ମାନସିକ ପରି-
ଚାନ ଓ ଯତ୍ନଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାର ବଜ୍ର ଭକ୍ଷାର ଓ
ବଜ୍ରଦେଶର ଅନେବ ଉନ୍ନତ ସାଧନ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଏକଶିଖ ସେ ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ଉପ-
ଦ୍ଵାରା, ବଜ୍ରଦେଶ ତାଙ୍କୁଶ ଯେପରି ଉନ୍ନତ
ଲଭିଅଛି ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସୁପ ଉନ୍ନତିକି ଲଭି-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ବଜ୍ର ଓ ଉତ୍କଳ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ
ଅଥବା ପ୍ରରେଦ ନାହିଁ ପରିଷ୍ଵରକର ଭାଷା
ପରିଷ୍ଵର ବୁଝି ପାରନ୍ତୁ କେବଳ ଏତବ ପ୍ରରେଦ
ଯେ ବଜ୍ରମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଅଥବା
ଶ୍ରୀରା ଜନ୍ମିଅଛି ଓ ଏଥରେ ତାଙ୍କର ଅଥବା
ଉନ୍ନତ ହୋଇଅଛି ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା
ପ୍ରତି ଦେଇ ଗ୍ରହ ହୋଇ ଚାହିଁ ସେମାନେ
ଆପଣା ସନ୍ନାନମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାରେ
ଯତ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଥର ବାରଣ ଏହି ଯେ
ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଯେ କେତେ ମହାନ୍ ତାହା
ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି ପାରି ଚାହାନ୍ତି
ତୁଦେବ ବାରୁକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ତାହା
ସେମାନେ ଜଣ୍ମୟ ଜାଣି ପାରିବେ । ଥାମ୍ଭ
ଆର ବହୁ କହିବାର ନାହିଁ ଏକଶିଖ ଆମ୍ଭେ
ଏହି ପ୍ରସାଦ କରୁଁ ଯେ ତୁଦେବ ବାରୁକ ର
ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଓ ହିତବର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଏ ସର ପ୍ରଗାଢ଼ିଷ୍ଟେହ ପରିବ ତାଙ୍କଠାରେ
କୃତଙ୍କତା ପ୍ରକାଶ ଓ ତାଙ୍କର ସଥେତିତ
ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି

✓ ବାବୁ ପ୍ରଦୀପମୋହନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ଅନୁମୋଦିନ କରି କହିଲେ ଯେ ପୂର୍ବବକ୍ତା
କୃଦିବ କାଳୁଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁବାଦ କରିଅଛନ୍ତି
ସେପକ୍ଷରେ ଆମ୍ବର କିଛି କହିବାର ନାହିଁ
ଜଥାଗ ଆମ୍ବେ କିଛି ନ କହ କାନ୍ତ ହୋଇନ
ପାରୁ । ବାବୁ ମହୋଦୟକର ସ୍ଵରକ ଅଛି
ଉଦ୍ବାବ ଓ ମହିତ ସେହି ଉଦ୍ବାବଜା
ସେହି ମହିତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆବର୍ଜଣ
କରିଅଛି ସେହି ଆବର୍ଜଣରେ ବଜୀୟ ଓ ଉଛୁ-
ଲାୟ ସମସ୍ତେ ଆବର୍ଜଣ ହୋଇଗାଇର ଯଥୋ-
ତିତ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବା ସକାଗେ ଏଠାରେ
ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ତୃଦୀୟ
ଆଶାଦରେ ଜୀବ କରିଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ

ଅଜନ୍ମର ତିଥି ପ୍ରତିକଷା ଦେଖୁଥାନ୍ତି । ବଜାଳା
ଓଡ଼ିଆର କିଛି ପ୍ରତ୍ୟେବ ଦୂର୍ଘ ହେଉ ନାହିଁ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମହାତ୍ମ ଓ ଉତ୍ସାହ ସେ ଯେ
କୌଣସି ଜାଗାଧୀୟ ହେଉଥି ଜାକପ୍ରତ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଆଦର ଓ ସେବା ହୁଏ । ଶର୍ଵବର୍ଷ ନାନାଦ
ଖଣ୍ଡରେ ଓ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଲୋକେ କିମ୍ବା
ଜାଗରେ ବିରକ୍ତ ଏମନ୍ୟ ବି ଭରତ ଭୂମିରେ
ଏକମଣି ଆଠପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରାଶା ଚଳୁଅଛି ତଥାଚି
ଯବନ୍ଧି ପ୍ରତିଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିଜାତିରେ ଭୁବନେ
ବାବୁଙ୍କ ପରି ମହାତ୍ମ ଓ ଉତ୍ସାହବ୍ୟକ୍ତିର ଆବି-
ର୍ଦ୍ଦିବ ହୁଏ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏତେ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ବହୁ ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ । ହିମାଲୟ ପଞ୍ଚତାନ୍ତର
କୁମାରବା ଅନୁଶ୍ରାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରେ ଏକ
ହୋଇ ଥିବେ । ପଥାନ୍ତବାବୁ ଏ ବିଷୟରେ
ବାହୁଲ୍ୟ କର ସୁଗୁରୁଗୁପେ କହିଲେ ଓ ତାଙ୍କ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରାଚିକର ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବକ୍ତୃତା
ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲା ।

ଭବନକୁର ବାବୁ କୃଷ୍ଣନ ଗାଙ୍ଗୁଳୀ ଗୁରୁ-
ଶିକ୍ଷା ଓ ସାଥୀରଣ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଗର ଉତ୍ସାହ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁଦେବ ବାବୁ ଅପଣା ଦେହ ପ୍ରାଣ-
ରେ କଞ୍ଚି ହରୁ ପଶୁଗାନ କରିବାର ଯେ ସେ
ମୁଢ଼କୁରେ ଦେଖିଥିଲେ ତହିଁର କିବରଣ
କରିଲେ । ସେ ଅତ୍ୱର ବୋଇଲେ ଯେ ପୂର୍ବେ
କୃଷ୍ଣକମାନେ ଜନିଦାରଠାରୁ ଖରଣା ପାଉଛି
ଆଣିଲେ ତାହା ଗୁଡ଼ିକାପୀର ଶିକ୍ଷିତ ଲେକଙ୍କ
ଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ଧା-
ନମାନେ କିତେ ପାଉଛି ପଢ଼ି ପାରୁଅଛନ୍ତି ଓ
ଅନ୍ୟ ଲେଖାପତା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଫଳ
କେବଳ ତୁଦେବ ବାବୁଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ଘଟିଥିଲା ।
ତହିଁ ବାବୁ ବିପିନ୍ କିବାଣ ପାଇଁ ତୁଦେବ
ବାବୁଙ୍କ ବ୍ୟାନରେ ବିଜ୍ଞାପୁ ଓ ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କ
ଏବମେଲରେ ଅଛି ଆଜ୍ଞାଦ ପ୍ରକାଶ କରି
ଆଜ୍ଞାଶିକ୍ଷାର ଟେକ ଦେଖାଇଲେ । ସେ କହିଲେ
ଯେ ପ୍ରଶଂସି ବାବୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷା
ବା ବୌଣସି ଉପାୟ ପାଇଁ ମାହାନ୍ତି ସେ କେବଳ
ଆଜ୍ଞାଶିକ୍ଷା ଯୋଗେ ବିଦ୍ୟାରେ ଏତେବୁଝ
ଉନ୍ନତିଲାଗ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଯେବେ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ
ଆଜ୍ଞାଶିକ୍ଷାର ଯଥୋତ୍ତର ତେଜ୍ଵା କରିବେ ତେବେ
ବିଜ୍ଞାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁଦେବବାବୁଙ୍କ
ପର ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାର ପାରିବେ । ତପୁତ୍ରରେ
ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭାକର କିମ୍ବାରତ୍ନ ଦହିଲେ ମୂର୍ଖ
କବିପଦିତ ତେଜ୍ଵା କଲେ ଯେପରି ହାସ୍ୟାକ୍ଷମି
ହୁଏ ସେହିପରି ଅମ୍ବେ ତୁଦେବବାବୁଙ୍କର ଗଣ

କ୍ଷାତ୍ରନ କରିବାକୁ ଗଲେ ହାଥାଧିକ ହେବାର
ସମ୍ଭବ । ଛେବେ ଯାହାଙ୍କର ଏତେ ସୁଖଗାତି
ଶୁଣିଅଛୁଁ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଶୁଣୁଣିଥା ପ୍ରଥାର
ଫଳଭୋଗୀ ଏ ଉଚ୍ଛଳ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଆଜି
ତାହାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଲାଭରେ ଆପଣାର ଅନୁଭବ
ଆନନ୍ଦ ପକାଗ ନ କର କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇନ ପାରୁଁ
କେ ଏହିପ୍ରକାର କେତେବେ କଥା ବହିଲେ ଓ
ଦିପ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଖୋଲ ପାଠ କଲେ ।
ଉଦନନ୍ଦର ସର୍ବପତି ବାବୁ ନନ୍ଦକଶୋଇ ଦୀପ
କହିଲେ ପୂର୍ବ ବକ୍ରାମାନେ ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ ବାବୁଙ୍କର
ଶୁଣ କ୍ଷାତ୍ରନ ସମ୍ମରିତରୁଥେ କରିଥାଇନ୍ତି ଅମ୍ଭେ
କେବଳ ବାବୁଙ୍କପ୍ରତି ଆମୂଳାନଙ୍କର ଧୈତି ଓ
ଭାବୁ ଯେ ଅଛି ତାହାରୁଁ ପ୍ରକାଗ ନ କର କ୍ଷାନ୍ତ
ହୋଇ ନ ପାରୁଁ ।

ତୁମେବ ବାବୁ ଏମରୁ ବକ୍ତୁଳାର ଭାଇରେ
କହିଲେ ଥମ୍ବର ଏଠାରେ ରହିବାର ସମୟ
ଅତେଣୁ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସଜେ ସାକ୍ଷାତ୍ କର
ପାରନ୍ତି କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଷଭରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ସାକ୍ଷାତ୍କାଳିକ କର ଆଦିତ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଆମ୍ବପକ୍ଷରେ ବକ୍ତୁମାନେ ଯାହା କହିଲେ ଏଥିଲୁ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଲେବେ ବାଷ୍ପମୃତିକାର
ପ୍ରତିମା ପ୍ରସୂତ କର ପୁଜା ବରନ୍ତି ଓ ତାକୁ
ବର ମାଗନ୍ତି ଓ କେବେଁ ବର ମଧ୍ୟ ଘାଇଥାନ୍ତି
ବିହୁ ତାହା ପ୍ରତିମା ଯୋଗେ ନୁହେ ସେମାନଙ୍କର
ନିଷ୍ଠାଯୋଗେ ଅଳେବ ଏଥିରୁ ସେମାନଙ୍କର
ନିଷ୍ଠା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସେହିପର ବକ୍ତୁମାନେ
ଯେ ଥମ୍ବର ପ୍ରଗଣ୍ଠ କଲେ ଏଥିରୁ ସେମାନ-
ଙ୍କର ନିଜଗୁଣ ଓ ମହିଳ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥାଇ
ଆମ୍ବେ ସେଇ ପ୍ରଗଣ୍ଠାର ଭାବନ କୋହିଁ ଓ
ସେବରୁ ପ୍ରବଣ କର ନ ପାରୁ ବିହୁ ଆମ୍ବେ
ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ଜଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବୁ
କାହିଁ ଅବଶ୍ୟ କିଛି ନେବୁ ତାହା ଆମ୍ବେ ତୁମ
ପାରୁ ନା ତାହା ଏହି । ଆମ୍ବପକ୍ଷ ସମସ୍ତଙ୍କର
ସେବରୁ ଓ ଭାବୁ ଥିବାର ଯେ ସବୁପରି ମହାଶୟ
କହିଅଛନ୍ତି ତାହା ଆମ୍ବେ ଆନନ୍ଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା
ପଢ଼କ ପ୍ରହଳାଦ କରିଥାଏଁ ।

ତଦିନନ୍ଦର ଅଭିର ପାନ ଓ ପୁଣ୍ୟମାଳା
କିତରଣ ଓ ଶୁଲ୍କବଜଳ ସିଂହ ହୋଇ ସବୁ
ଭଙ୍ଗ ହେଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ବକ୍ରତା ସବୁର
ସାରଂଶ ସଂଷେପରେ ଲେଖିଥାଏଁ ବକ୍ରାମାନେ
ତୁଦେବ ବାହୁଦ୍ଧର ତୁରିଁ ପ୍ରଗଂଧା କରିଥିଲୁ
ଓ ବାହୁମହୋନ୍ଦୟ ସେବକଳ ପ୍ରଗଂଧାର ସମ୍ମଦି-
ରପେ କିଛନ ଅଠନ୍ତି ଏଥିରେ କୌଣସାଧ

ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ତେବେ ସାକ୍ଷାତରେ ଏକେ
ପ୍ରଶଂସା ଉଚିତ ନୁହେ ଓ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ବୋଲ୍ୟାର ନ ପାରେ । ପ୍ରଶଂସିତ ବାବୁ ଯେ-
ଥିର ସରଳ, ଉଦ୍‌ବାର, ନିମ୍ନ ଓ ମହିନ୍ତି ଜାତ
ସାକ୍ଷାତରେ ଜାଙ୍ଗର ଏତେ ପ୍ରଶଂସା ଜାକୁ
ପ୍ରିଣ୍ଟରର ହୋଇ ନ ଥିବ ଓ ଏହା ଜାଙ୍ଗ
ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାରିଥିଲୁ । ଆମୁମାନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ବାବୁ ମନ୍ଦୋଦୟ-
କ୍ଷର ପରିଚୟ ଦେବାରେ ଜାଙ୍ଗର ଗୁଣ ଓ
ହତବର କାର୍ଯ୍ୟମାନର ଯେତକ କବରଣ
ଆବଶ୍ୟକ ତେବେବି ବହିଥିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇ
ଥାନ୍ତା । ଉଦନନ୍ତର ସର୍ବମାନଙ୍କ ସଜରେ
ବାବୁଙ୍କର ଅଳାୟ ଓ ନାହାଦ କଥୋପକଥନ
ଅଭିର ଥାଳ ବିଭରଣ ଓ ସଙ୍ଗାଜ ଇତ୍ୟାଦି
ଆମୋଦକଳକ ବିହି ଫୀଡା ହୋଇଥିଲେ ବାବୁ-
ଙ୍କର ଯଥୋଗିତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ
ଏଥିରେ ଜାଙ୍ଗର ଅୟକ ଅନନ୍ତ ଜାତ ହୋଇ-
ଥାନ୍ତା ।

ସାପାଦ୍ଵିକଷଂବାଦ ।

ଏହିଜୀବ ଦାଶଲକ୍ଷ୍ମୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୋଲିଛି ଉତ୍ସା-
ହରେ ସନ୍ଧାନକରଇ ଟ ୫୫..... କା ଅୟ ଦେବାର
ଅନୁମତ ଦେଇଥିଲୁ । ଅନୁମତ ଦିବା ଅନୁମତ କେତେବେଳେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ଦିଲ ଶଙ୍କା ୨୦ କି ୪୫ ଦିବାର ଗଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ
ସରକାରଙ୍କର ଘର ।

୧ । ସୁଲବସାରରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେବୁଁ ସେ, କଲାପତୀର
ମନ୍ଦିରର ଅଧିକ ଦ୍ୱାରି ଯାଏ ପେଟ୍ ଧରିବାର ଏଥର
ଜାର୍ଖ ପାଇବାର ହିର ହୋଇଥିଲା । ମନ୍ଦିରର ଅଧିକର
ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବା ବାରୁକର ଅଛ ମାତ୍ର ଯିବାର ଯସାନନ୍ଦ ।
କଳାର୍ଥିମେଣ୍ଡ ସୁଲବ ବର୍ଷାଲୁବସାନକର ପ୍ରତିପାନକର୍ତ୍ତାର
ସେମତ୍ର ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିବ ।

” । ଅମେରିକାରେ ଅନେକ ଜୁଦାଙ୍କ ବିଧାୟର କଥା
ସୁଅଧାରୀ । ଯେଠାରେ ହୋଇଲେ ବ୍ରଜବାହୁ ବେଳାନ୍ତର
ସୁଧା ଦେଇ ହାହୁ ବୋଇ ଦାଖାଏ ରଜନୀର ଅନ୍ତେଜନ
ହେଉଥିଲା । ଏକଶାନରେ ବାପ କମ୍ବା ପରେ ଭାବା ନଳ
ପରି ସବୁ କର ଦିଆ ଯିବ ଏବଂ ତାହା ସବୁ ସର ସଜାରେ
ଯୋଗ କର ଦେଇ ସୁରକ୍ଷାଯିଟ୍ ସବୁ କାର୍ଡି ହେଲା
ହେବ । କେବଳ ମେଜାନ ବରେ ଘୋଟିଏ ଭୁଲିପିଲା
କିମ୍ବାକୁ ହେବ । ତାହା କୁଣ୍ଡିତ କର କର ଦେବାର

ଅବସଥକ ବାରମ କାହିଁ ସେପରି କୌଣସି ଦାଟେ ଶାହାର
ନ ଯାଏ ।

୪ । ବସନ୍ତରେ ଅନ୍ତରାଳ ସୁଦ ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ କୋଣେ
ପକାଗ୍ର ସବ ହୋଇଥାଏ । କହିଲେ ରେ ସୁଦ ବନ୍ଦେଖା ଅଛେତ
କବି ସାହେବ ଓ ବୁରୁତବାବୀ ଲୋକ ଘେରିଲୀଜେ କହୁ
ମାଙ୍କ ବନ୍ଦୁରେ ଅଛନ୍ତି ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଧାରେ । ପ୍ରକର୍ଷ ଅଗ୍ନିନ
ଦିଷ୍ଟ କର ବକ୍ରଶୈଳେଭ ଯେହି କଳା ପାଉଥିବାର ତାହା
ସୁଦରେ ଝର୍ର କଲେ ଇଲ ହେବ । ଆର ହୁଣି ପ୍ରକାବ
ନିକଟରୁ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକନ ଲାହୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର
ଏହି ଏକମତ ହେଲା ।

* ଆମେରକାର ସବୁ ଅନ୍ତର୍ଜଳ ୧୭ କର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଯୋଦି
ସାଧାରଣ ଧନୀଗାରରେ ପ୍ରଥମେ କରେ ଝିଲ୍ଲେଟି କରିବା
ନିଷ୍ଠା ହେଲେ ବିର୍ଭମାନ ଯେହି ଦରଶକରେ ୧୦ ଶତ
ଫିଲ୍ଡକ ଦରଶ କାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଅଛନ୍ତି ଏହି ସେମାନଙ୍କକୁ
ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚମ କରିଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜିକା ନିକଟରେ ମାତ୍ରାଗ୍ରହାର ଦ୍ୱାରା ଯୋଗମାନେ
କିମ୍ବା ଅଧିକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେହିଁ ଅବଧି ପ୍ରାକ୍ତର୍ମନ
ବେଠାରେ ପ୍ରେସ୍‌ର କରିଥିଲୁ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ
ଏହିକାର ଅଛେକ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ସମୟରେ ସେ
ଦେଖିଲେ ଧର୍ମରୀତି ହେବେ ମୈତି ପ୍ରାଣ ଦେଇଥିଲେ ।
କର୍ମମାନ ସେ ଦେଖି ଗୋଟିଏ ଝାଇବକର ଶାଶ୍ଵତାଧିନିରେ
ଏହି ପ୍ରାକ୍ତର୍ମନରେ ତାକର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବ । ସେ ନିର୍ମାଣ
କରି ଶରୀର କରି ନାହିଁ । ସେ ଦେଶର ଦୂରଦୟା ଏକଷୁଣ୍ଣେ
ପର୍ବତକରି ମନ ନୃତ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଟିଲା ନିୟମ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଦୟାଧିକ୍ରମ । ତାଙ୍କ ସଜ୍ଜରେ କେହି ଦେଖାଯି ମନ ବନ୍ଦ୍ୟ
ବିବାହ, ଚଣ୍ଡିକ ବିବାହାରୁ ଅଥବା ଯାକା କରିବାରୁ ପାଇବା
ହେଁ । ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଜମେ ଝାଇବକର ଏହି କମ୍ପାତକ
ପ୍ରତି ପାଶୁଦ୍ଵାରୀ ପଦବି; କିନ୍ତୁ ଆହୁମାନଙ୍କ ସୁଧାରନ
ବିର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଏହି ବନ୍ଦ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ମ ଏକ ରହ ଗଲା ।
କେ ଅର ଲୋକଙ୍କେ ମୁଦ୍ରା କରି ହେବ ନାହିଁ ।

ପାଞ୍ଚ ସାର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧରିଗୁଣାତ୍ମକ ଦିନରେ
ସମାଜର ମନରେ ନବକାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଉଚିତ ଅଭିଵେଳ
କରି ଶୀଘ୍ରରେ ଉତ୍ସବରେ ଅଭିଭିତ୍ତି ବରଗାର କରୁଥିଲୁ
ହ ମନରେ ଘୋଟାରେ ଅନେକ ନାମ ଅକାଳରେ ମନ୍ତ୍ରି-
ହାତ ! ସବୁ ଅଭିରୂପକ ମନ କେବେ କଣା ଯାଏ ହାତ ?

ଗୁରୁ ରଦ୍ଧାର ଜୀବିତରେ ପ୍ରାଚୀନତରେ
ମହିଂ ଦିନଦା କବାହୁ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଯାଦି ଗନ୍ଧି-
ର ଜଳାନ ବାରୁ ଅଶୀର୍ବଦ ମୁଖୋଧାୟଙ୍କ କଳନ୍ତା
ଯଥିର କର୍ତ୍ତା ଶ୍ଵରୁ ପାରୁ ସେବନୋହିକ ମୁଖୋ-
ଧାୟ ଗାଲିଦର ତେବେଟ ମାରିଛେ ।

ପାବାର କହାବ ଅଭ୍ୟଳକନଙ୍କ ନାମ ସୁରଗାର୍ଥ ଘୋଷିବ
ସେଥାରେ ହତକ ଲାକ୍ଷ୍ମୀପଦ କରିବାର ପାଦା ନିବା-
ରାଜେ ପ୍ରତି କ କରିଛନ୍ତି । ନାବାର ମହୋତ୍ସବ ଯେତେ
କାହା ଅନେକ ଜଳତ ଦୋଷରେ କର ଜାମ ଚିତ୍ରାଣ୍ୟ
ବାବା କାରବ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦବୟ
ହେ ।

ଅହେମାନେ କେନ୍ଦ୍ରିୟରୁ ଅବସତ ହେଲୁ ଏବଂ ଏବାଦ ହାଇବୋର୍ଡ ଲକ୍ଷଣ ସୟବ ମହିତ ଖାଲୀଆଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲେ ।

କେତେ ଏକ ଅସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟା ବସୁନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁ ଅବ-
ଦ୍ୱାରା ଗାଠନାକୁ କରାଯଥିଲା । ପାହା ଏହି—
ଅର୍ପନ ଫୋକଟ୍ କେବଳେ କିମ୍ବେ କିମ୍ବା ବିଧବୀ
ଦ୍ୱାରା ପାଠାଯାଇଲା ।

ପରେ ରହିଥିଲା । ହିଂଶ କଷ୍ଟ ଏବଂ କର୍ତ୍ତାର ଜାଗାର ଜାଗାର ପରିମାଣରେ ହୋଇଥିଲା । ଏ ପରିମାଣର କଷ୍ଟ ୧୦ କର୍ତ୍ତାର ୧୦ ସବୁ ଏବଂ ବିଧବୀ ଏବେ ବସ୍ତୁରେ ହେଲେବେଳେ ତାହାର ଦେହ ନକ ଓ ଘରୁସୁମାନେ ସବୁ ଓ ସତେଜ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିକରୁ ବୈକୁଞ୍ଜ ଓ ଅର୍ଥରେ ବୁଝା ଏହି ସବୁ କେବଳିମାନ ପ୍ରକାଶର ବିକାଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆହଁ ଓ କିମ୍ବେ ୮୦ କର୍ତ୍ତାର କଷ୍ଟ ଦୂରସବୁ କର ହବୁଥିଲା ମହାକାଳର କରିଥିଲା । ଧରଣୀ ସବୁ କାହିଁ !!

ଦିଲିଶ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ଦିନ କୁଳ ଏ ଶେଷ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ମୃଣାଳିଙ୍ଗ
ଅନ୍ଧାରର ଅଳକୀୟ ହୋଇଥିବା ଅବଶ୍ୟମ ମୂର୍ଖ ଏକବିରୁଦ୍ଧେ
ଆସି ପଥର ସବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନାହାନ୍ତି କାରଣ ସେବାକଲର କୃତିକର୍ମରେ କିମ୍ବା ଏହି କ
ସେମାନଙ୍କ କୁଷ୍ଟମାନେ ସେ ହୁଏ ଏହି କର୍ତ୍ତା ପ୍ରକ୍ରିୟା କୁଣ୍ଡଳ
ଶରେ ଅନାଦ୍ୱାରରେ ମର ଯାଇଥିଲେ ନର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ
ମୃଣାଳିଙ୍ଗେ ଆସି ଲଜ୍ଜା ଘେରଇ ରୟାକୁ ଅଧାର କରୁଥିଲେ
କି ହାତକଳକ କୁଷ୍ଟପାଇରା ମୂର୍ଖ ସେବକର ଏପରି କୁମାର
ଏ ଉତ୍ସାହର ଦୂରିତ କିମ୍ବା କାରଣ କି ଦୂରିତରେ ଦେଇ
କଣେ ଦେବକ କାହିଁ ? ଏଠା କୁଷ୍ଟପାଇ ଏହି ସେ ମୂର୍ଖ
ଅଶେଷକ ବାହିନୀ, ଏହେତୁ ମୃଣାଳିଙ୍ଗର ମାରିବାକୁ ଦେବକ ରୟ
କରନ୍ତି । ଦିଲିଶ କୁଷ୍ଟପାଇ ଏହି ଦିଲିଶ !

ବିଜ୍ଞାପନ

ମୟେଲର ଦା କଥକ ସହିତ ଦକ୍ଷାଣ ଜନିର ଛାତ୍ରାଳ୍ପାଦନ କରିବା
ଦେଇ କଲା ଦା ପ୍ରତିବାଦିତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କ ଦେବା, ସହିତ
ମଧ୍ୟ ଜନିର କଥାପ ଓ ମଧ୍ୟା କଥା କଥାର ପ୍ରଭାବ
ସରେଇ ଓ ମନ୍ତ୍ରିଗ୍ୟର ସକାର ମାନାନ୍ତ୍ରିକ ବାର୍ଷିକ ଅଳ୍ପ
ହାତ ସୁଖଶବ୍ଦ ହୋଇ ପାରେ ଆମେ ଯଥାପାତ୍ର ଏହି ସହିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲି କଲେଇବୁ ପ୍ରକାଶପତ୍ର ପାଇ ସୁଖାଚାର
ସହିତ ପ୍ରାୟ ସାତହିର୍ବ ଏହି ସଂକଳନ କରିବ କରିଅଛୁ ।
ଯେଉଁ ମାତ୍ରାଙ୍କର ଅବଶେଷ ହେବ ଅଦାଳତର ଫେରି ଗାଁ
ବମମୋହିତ ମିଳିକ ଘାୟବା ଦେବକିରୁ ଶିଥିର ବାବୁ
ବେଦାରଗାଥ ମିଳି ମହାଶୟକ କଳିକରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ
କଲେଇର ବିକାଶ କରି ପାଇବେ । ମାଧ୍ୟାରଥ ଲୋକେ ଏଷକୁ
ବାର୍ଷିକରେ ଅକଳା ହେବୁ ମତବୀର ଅନେକ ବିଷ୍ୟ କରି
ବାବୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅଛି ଅଛି ବ୍ୟବରେ କରି କରି ପାଇବେ ।

ଶ୍ରୀରାମକିଷ୍ଣନ୍ଦ

ମଳ୍ପାତି

ପାତ୍ର	ହବିଷ୍ଟକୁ ମୁଣ୍ଡରୀ	ଲକ୍ଷ୍ମୀ	କମାଳୀ	ଟ ୫୯
"	ହବିକାରାଥ ଚନ୍ଦେଶ୍ଵରୀ	"	"	ଟ ୧୮
"	ହଲେବୁଜ ଦାସ	"	"	ଟ ୧୯
"	ଦିମାଗ୍ରହାତ ଠେ	"	"	ଟ ୧୯
"	ଦେବବାନଙ୍କ ମହିମାନ	"	"	ଟ ୧୯
"	ଦ୍ୱାରମୋହନ ଗୋପ	"	"	ଟ ୧୬
ଗୀତା	ମନୀ ଉଦ୍‌ଧରଣ ହଜାର	"	"	ଟ ୧୮
ଶ୍ରୀମତୀ	ପରମାତ୍ମା ଏହୁ ତିନି ମୋହନମାନ			

ଅନ୍ତର୍ବିଦୀ ପାତା ୩୭୫

ପାରୁ ବଳ, କନ୍ଧିଲ, କୋଣ ଅଳଗୁଳ - ୩୭୫

ପାଦୁ ଗନ୍ଧେଇ ହାସ୍ତକ କଟକ କଳାପ୍ରା ଟ ୨୯

ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ - - - ୩୭୯

— 8 —

କେବଳ ଯାହାର ପଦକାଳୀରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟା ଉଚ୍ଚତାରେ ଉପରେ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାରେ ଉପରେ ଥିଲା।

ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ରାମାତ୍ରା

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୪୮

୪୧୪ ଲକ୍ଷ

ତା ଏ ରିକ୍ଷ ନାହିଁ ଅପ୍ରେଲ ସଙ୍କ ୧୯୭୫ ମସିଥା । ମା । ଟେକ୍ ବି ୨୫ ନ ସଙ୍କ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶନିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟମାଳୀର ଭାକମାମୂଲ୍ୟ ୩୧୫୦

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆଜି ଅନ୍ତର ହେଲୁ
ଯେ ବାବୁ ବଳଗ୍ନଦାସ ପାଠଗାଲାର ପାଠ୍-
ପୁସ୍ତକମାନ ରଚନା କରିଥିବାରୁ ଶ୍ରାୟକୁ କମ୍ପି
ନାହିଁ ରସାହେବ ତାଙ୍କୁ ଦୂରଗତଙ୍କା ପୁରସ୍କାର
ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମଜ କିମାର
ବନ୍ଦର ଉଚ୍ଛାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାକରଣ ରଚନା କର
ଏକଗତଙ୍କା ପାରିତୋଷିକ ଘାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ପ୍ରକାରକ ପରିବେ ଉତ୍ସାହକଳକ
ଏହିପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ କନିଶ୍ଚର ସାହେବଙ୍କର
ପ୍ରକାଶିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ଗର ଜ୍ଞାନୁଥିବା ମାସରେ ହୋଇଥିବା ମୁକ୍ତି
ଆର ପଶ୍ଚାତ୍ତାର ଫଳ ବଲିବା ଗଜେଟରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ବଙ୍ଗଲା ବିଭାଗରେ
ସବୁ ମୁଦ୍ରା ଜ ୪୮୮ ଟଙ୍କା ପଶ୍ଚାତ୍ତାରୀ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୩୭ ଟଙ୍କା ଉ-
ତାଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା । ପଶ୍ଚାତ୍ତାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଜିଜ୍ଞାର ଦୂର ଜଣନ୍ତର ନାମ
ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଅଛି ଆନନ୍ଦିତ ଦେଲୁ
ଏମାକେ ହୁଏକାନାଥ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ଵୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି
ଦାସ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଉରିପା କରୁଁ ଏ
ନବୟୁଦବିମାନେ ନବ ପ୍ରକାରର ମୁକ୍ତ ଆର
ଦେବତା ଅର୍ଥାର ମୁକ୍ତ ଆରଙ୍କର ନିନମ୍ବାୟ ଏବଂ
ପାଇଦାଗ କର ସୁମରି ସ ସୁତ ମୁକ୍ତ ଆରା
ଭର୍ମ ନିବାହ କରନ୍ତି । ଏହା ବିଚିତ୍ର ନୁହି,
କେବଳ ଲୋଭ ସମ୍ମାଳନେ ହେଲା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁଣେ ବ୍ରହ୍ମଦେଶର ଗା-
ଜାଙ୍କର ଉପ୍ତକର ଓ ଧିତି ନରଦତ୍ତା କାଣ୍ଡ
ଆଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବୁ । ଏଥିରେ ଇଂ-
ରେଜ ରୈସିନ୍‌ଡେପ୍ଲା ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ
ବ୍ରହ୍ମର ରଜା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ କି ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଗଣ୍ଯଗୋଲ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମ୍ବେମାନେ ଶଣୁଆହିଁ ସେ ଇଂରେଜଙ୍କର
ଅବାଧ ହୋଇ ସୁକଷ୍ମକା କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଆମ୍ବେ-
ମାନଙ୍କର ଗବଣ୍ଣିମେଖ କଲିକତା ଓ ମାନ୍ଦ୍ରା-
କରୁ ଅନେକ ସେନ୍‌ଯ ରଙ୍ଗନଳ୍କୁ ପଠାଇଥ-
ିଲାନ୍ତି ଓ ସେନ୍‌ଯମାନେ ରଙ୍ଗନରୁ ବ୍ରହ୍ମଦେଶର
ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ଭକ୍ତ
ରଜା ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶି ବିଦ୍ୟ-
କ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ବାଲକ ସହିତ ନିଷ୍ଠୁରଭାଷ୍ଟକ
ବଧ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଶୁ ବୋଲି ଯାଇ-
ପାରେ ଦୃଶ୍ୟତଃ ଇଂରେଜଙ୍କଷଙ୍ଗେ ସୁଭର
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପାଗଳ ବୋଲି
ଯାଇପାରେ । କାରୁଳର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେ-
ଖିବା ପ୍ରଭ୍ୟନ୍ତେ ସେ ଯେ ଇଂରେଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ସମର କରିବାକୁ ସାହସ କରିଥିଲାନ୍ତି ଧନ୍ୟ
ତାଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟାଦସ । ତାଙ୍କର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୁରୁତର ପାପ ଏପରି ଦୂର୍ମତି ଜାଗି କରିବ
ଅଛି କି ? ତାହା ନ ହେଲେ ସେ କିପରି
ବଳ୍ୟଚୂର ଓ ବିନଷ୍ଟୁ ହେବେ ଓ ରଜିୟ କିପରି
ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିବ । ଏପରି ପଶୁବହୁ ରଜା
ବଳ୍ୟଚୂର ହେବାର ସମ୍ୟକଗୁପେ ଉଚିତ ।

ଆମ୍ବାନେ ଦୁଃଖର ସହି ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍‌ଟ୍‌ଥି-
ଟରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁଁ ଯେ ଦେଶୀୟ ସଂକାଳ
ପଢ଼ ଆଇନାନ୍ୟାରେ ସୋମପ୍ରକାଶ ପର୍ଦିକା
ପନ୍ଧରେ ଗବଣ୍ଟିମେଘରୁ ନୋଟ୍‌ସ ଜାଗା ହୋଇ-
ଅଛି । ଏଥର କାରଣ ଏହି ସେ ତୁଳି ପର୍ଦି-
କାରେ ଏକ ପ୍ରେରିତପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ଗବଣ୍ଟିମେଘ ଓ ଉଙ୍ଗରେଜ ଜାତିଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ଏହା
ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ଜ୍ଞାନସାରରେ
ଆସିବାରୁ ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟାରେ ବଚାଲା ଗବଣ୍ଟି-
ମେଘ ତୁଳି ନୋଟ୍‌ସ ପ୍ରଗ୍ରହ କରି କମିଶନ-
ରଙ୍କହାର ୧୪ ପ୍ରଗଣାର ମେଜଞ୍ଚୁରଙ୍କ ପ୍ରକି
ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏନ୍ତି କି ସେ ସୋମପ୍ରକାଶର
ଉପାକାଶ ଓ ପ୍ରକାଶକଠାରୁ ୧୮୮୮ ସାଲ
୯ ଆଇନର ଧା ୩ ରୁ ମତେ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାର
ମୁଗ୍ଧିକା ଓ ଧା ୪ ରୁ ମତେ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାର
ଉପାକିଟ ନେବେ ଓ ୨ ଧାରନ୍ୟାଯୀ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ ।

ମେଉଁ ବରକୁ ଜନକ ପଦ ଗବତ୍ତିମେଘଙ୍କ
ବରକୁ ଜନ୍ମାଇଥାଏ ସେ ପଦର ଅନୁବାଦ ହିନ୍ଦୁ
ପେଟ୍ର ଅଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ତାହା
ପାଠ କର ଆମେମାନେ ଦେଖିଲୁଁ ସେ ଗବତ୍ତି-
ମେଘଙ୍କ ଓ ଉଠିବାଜ ଜାତିକର ନିନା ଓ
ହର୍ଷନାରେ ପଢ଼ି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଲେଖକ
ଇଙ୍ଗରେଜଙ୍କ ବହୁଗ୍ରାମ ବଚନ ତୃଷ୍ଣା
ରବ୍ୟାଦ ପ୍ରକାର ଅନେକ କଟ୍ଟବାକ୍ୟ ଓ ଜିର-

ମ୍ବାର ପ୍ରସ୍ଥୋଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଲେଖା
କିଶାକୁ ଅନୁଚିତ ଓ ନିନମାୟ ଅଟେ । ସେ
ପଢ଼ି ପାଠରେ ଅନ୍ୟର ବିରକ୍ତି ଜନିବ ଯାହାକୁ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲେଖା ହୋଇଅଛି ତାଙ୍କର ରାଗ
ଜନିବାର ବିତ୍ତ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ଗବ୍ରୁମେଘା
ସେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ଭାବା ଅନ୍ୟ
ଉପରେ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ଲେଖକ ଉପରେ ପଢ଼ୁଲାହିଁ
ସେ ଆଦୋ ଦଣ୍ଡ ନ ପାଇ ଲିଖିଲୁ ରହିବ ଅନ୍ୟ
ବିରକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପଦିକା ପ୍ରକାଶକର ସକଳାଶ
ଧର୍ମବି । ଉକ୍ତ ପଢ଼ ଲେଖକ ତୁଳ୍ୟ ଅନେକ
ନିମ୍ନକୁ ଲେଖକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କୃପରୂପ
ବିଶଳନ ଅନର୍ଥକ ପରିନିମା, ଅପବାଦ, କୁବାକ୍ୟ
ଇତ୍ୟାଦି ନିନମାୟ ଓ ଘୃଣିତ ଲେଖାରେ
ସେମାନଙ୍କର ବତ ଗ୍ରବା । ଏପରି ଲେଖକ-
ମାନକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଅତି ଅବଶ୍ୟକ ଓ
ଏହା ଦେବି ଅନେକ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା
ମାତ୍ର ଗବ୍ରୁମେଘ ଯେଉଁ ଆଇନ କରିଅଛନ୍ତି
ରହିରେ ସଥର କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ ସମୁଦାୟ
ଦଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଉପରେ ପଢ଼ୁଅଛି । କେହିଁ
ବୋଲିବେ ସୋମପ୍ରକାଶର ସମ୍ବାଦକ ସେ
ଘୃଣିତ ପ୍ରତିକୁ ସ୍ଵପନ୍ଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ
କାହିଁକି ? ଏଥକୁ କର୍ମର ହଞ୍ଚିଟରେ ଏପରି
ଅସାବିଧାନକା ହେବାର ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ ।
କେବଳ ଅସାବିଧାନକା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ଏତେ
ସରବ ଦଣ୍ଡ ହେବ ଓ ପ୍ରକାର ଦୋଷୀ ଆଦୋ
ଦଣ୍ଡ ପାଇବ ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟାୟ ! କି ଆସ୍ତର୍ଯ୍ୟ !
ଅସମାନକ ବିବେଚନାରେ ଏହା ଦେଶୀୟ
ସଂବାଦପତ୍ର ଆଇନର ମହି ଦୋଷ ଅଟେ
ଅତେବ ଉକ୍ତ ଅଇନକୁ ରହିବ କମ୍ପା ନିଭାକୁ
ପଞ୍ଚରେ ସଂଶୋଧନ କରିବାର ଉଚିତ ।

କାବୁଲ୍ସୁଦ୍ଧର ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦ ନାହିଁ ।
ଜଳଜଳବାଦ କିଟକିଟରେ ବେଳେକ ବଶୁଆମାନେ
ଛିରେତଙ୍କର ଅଳ୍ପ ସୈନ୍ୟକୁ ଆନମନ କର-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଅଥବା ସୈନ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
ଗୁଡ଼ୁମାନେ ଛନ୍ଦ ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ଘଲାଇଲେ ଓ
ବେଳେକ ବଜ ଓ କେତେକ ଆହାର ହେଲେ ।
ସନ୍ଧିର ଦ୍ଵାରା କଥାଗାର୍ତ୍ତ ଶୁଣାଯାଉ ନାହିଁ ।
ବେଳେକ ହମ୍ବାଦପଥମାନେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଧୂକୁଳ
ଶା ସୁଷର ଉପ୍‌ଯୋଗରେ ଅଛନ୍ତି ସେ କାବୁଲ୍ସୁଦ୍ଧ
ବାହାର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସବୁର ସୈନ୍ୟ ସକଳ
ସନ୍ଦର୍ଭ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ସେ ପଢିବା
ସହସ୍ର ଦେଇନ୍ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟ

ବ୍ୟାକ ହୃଦରଙ୍ଗ ହୋଇଥିବାରୁ ଏତେ ସେମା-
ନ୍ତି ପାରୁବଣୀ ପାଇବାର ସନ୍ଦେହକୁଳ ଅଟେ ।
ଆଫଗାନ ସ୍ଥାନର ସରଦାରମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି
ଅନୁକୂଳ ନୁହନ୍ତି ଓ କଳକୁଳ ଅବସ୍ଥା ହିଣ୍ଡିଙ୍ଗଳ
ଏତୁଥ ଅବସ୍ଥାରେ ପାରୁବଣୀ ପଚିଶବିଷ୍ଟ
ଦେଖିଯ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କିମ୍ବା ସମ୍ମେଗନ ନାହେ ।
ମାତ୍ର ଯେହିଲେ ସେ ଏଷ୍ଟିଯିନ୍ ସନ୍ଧର ବଜୋ-
ବସ୍ତ୍ର କରୁ ନାହାନ୍ତି ସେ ହିଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ
ତାଙ୍କର ଦେଖି ଅସକ ହେଉ ବା ଅନ୍ତି ହେଉ
ସେ ଯୁଦ୍ଧର କେତ୍କନାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ କେବଳ
ମନ୍ତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ସନ୍ଧର ପ୍ରସାଦ କରି-
ଥିଲେ । ଅହୁର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସେ
ରୂପ ନିକଟରେ ଥାଇଯି ପାଇଁ ସୁନନ୍ଦାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ସରଦାର ଅବଦଳ
ରହିମାନଙ୍ଗୀ ରୂପରୁ କେତେବେଳେ ଦେଖି
ଆସିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଏବଂହିମାରୀ ପାରୁବଳ ସହଜ
ଯୋଗ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଣେ ମାତ୍ର ମାସ
ତା ୩୯ ରିଣର ତେଲିହୟୁବରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ
ସେ ରୂପର ଜେଜନରଳ ବର୍ଣ୍ଣିମାନ ସେ ମାସ
ତା ୪୭ ରିଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି
ବାବୁଲଦେଶ ଇଂରେଜଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦିଆଗଲ
ସେମାନେ ରୂପଙ୍କର ହସ୍ତଶେଷଗର ଅଶକ୍ତା
ନ କର ହରିଷ୍ଚନ୍ଦନର ନେଇପାରନ୍ତି । ରତ୍ନ
ଅଧିକା ବୋଲନ୍ତି ଜେଜନରଳ ବର୍ଣ୍ଣିମାନ-
କର ବଚନର ଠିକ ନାହିଁ ପୁଣି ସେ ଜଣେ
କରମଣ୍ଡଳ । ରୂପଙ୍କ ସମ୍ମାନର ବାବୁଲପ୍ରତି
ଏତେ ଅନାପ୍ତ ଥିବାର ଅବସ୍ଥା ଥିଲେ ଆଶୀର୍ବାଦ
ସୁନ୍ଦରହୋଇନ ଆମା । ଏବରୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜେଜନର-
ଯୁବ ଉକ୍ତ ଜେଜନରଳଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ
କରନ୍ତି । ଏବକାଗେ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ପର-
ମର୍ଦନ ଦିଅନ୍ତି କି ଯାହା କରିବାର ପାଇଁ କରନ୍ତି
ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁବି ବିଲମ୍ବ ହେଉଥାନ୍ତି ତେବେଳକ
ବିଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥାନ୍ତି ଏବି ସେ ବିଷ୍ଟହେବୁ
ସେ ଅମୂଳାବଳ ଉପରେ ଖାଲୁ ନ ବନିବ ଏହା
କିମ୍ବା କରୁଥାରେ । ଅଛଏବ ପୁନଃକାନ୍ତି ଶାଶ୍ଵତ
ଶେଷ ହେଲେଇ ଭଲ ।

ଅମ୍ବେମାଜେ ଶୁଣିଲୁଁ ବାବୁଳ କଗର ଅ-
ଦିନଶାର୍ଥ ଛଂଭେଜ ସେନାଙ୍କପ୍ରତି ଆଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ବରଧ ଶତଳମାସକେ ସେନା-
ମାନେ ଅଗ୍ରଯର ହେବେ । ଯେପୁଣେ ଶାକୁବ
ମୀ ସନ୍ଧି ଜ କର ସମରକୁ ପ୍ରସ୍ତର ହେଲେଣି ଓ
ସେ ଯେପରି ଶାହସ୍ରି, ଚକ୍ରର ଓ ଘାରର ସେ
ଅବଶ୍ୟ ଗେଷଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭିବେ

ଅଭେଦ କାଶୁଲରେ ତୁମଳସ୍ଥି ହେବାର
ସମ୍ଭବ ଯାହା ହେଉ ପରିଗେଣେ ସେ ସାଇବେ
ଓ ଅନୁମାନକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜର ଜୟ ହେବ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ମାତ୍ର ଅନେକ ରକ୍ତ-
ଧାର ଓ ଅର୍ଧ ବ୍ୟୟ ହେବ ।

ଆଶୀର୍ବାଦ ମହିଳା

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜେକଦିନ ପୂର୍ବେ ଅପୀଲ
ଗଠା ଶିରୋହାମାରେ ବାବାଚିନ୍ମାଳଙ୍କର
କରଣୀ ବିଷୟ କେତେବେଥର ଏହି ସଦିକାରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି ଯେ ସେ ଅପୀଲ
ଶଠାର ମଳକାରଣ ଅପୀଲ ମୁହଁତା ଅଛି ।
ଏହେବୁ ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଷ୍ପଶିରୋହାମା—ପର-
ଜ୍ୟାଗ କର ଏହି ନୂତନ ଶିରୋହାମାରେ ଗୋ-
ଟିଏ ବରଣିବିଷୟ ଲେଖିଥିଲୁ । କେହି ବୋ-
ଲିବେ ଏକଜଣର ଭ୍ରାନ୍ତ କଜନ୍ମରେ ଅନ୍ୟଜଣର
ଜାଗୁ ୧୦କ କ ପାରେ ଏଶ୍ଵର କଣକର ଚର୍ଚ-
ରଜା ଓ ଅଜ୍ଞାନର ଭ୍ରାନ୍ତରେ ୧୦ବୁଦ୍ଧି ତଳେ
ସମସ୍ତେ ଚର୍ଚର ଦେଲେ ୧୦କଥା ପୃଥିବୀରୁ
ଉଠିଯାଇ ପାରେ । ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁ ଚର୍ଚ-
ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଦେବେ ଭ୍ରାନ୍ତ କଜନ୍ମପାରେ ଓ
ସେ ପ୍ରବନ୍ଧିତ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସେ ଭ୍ରାନ୍ତର
ସୀମା ଅଛି ଓ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଭ୍ରାନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁଢି ବୋଲା କ ସିବ ଓ ସେ ହାତଣ୍ଡ-
ହିଦ ବା କିମନ୍ଦୟ ନ ହୋଇ ଦୟାରପାଥ
ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରପଳ ଉନ୍ନେ-
ଶରେ ଏକଥା ବହୁଅଛୁ ଜହାର୍ତ୍ତ ଦେବଳ ମୋହଳ
ଅପୀଲ ମୁହଁତା ଯୋଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ୧୦କ
ଉପାର୍ଜନ ବରୁଅଛି । ତହିଁର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତମେ
ଲେଖିଥିଲୁ । ଯଥା—

ସାଲେପୂର ଥାଳା ଅନୁରଗ ତେବିଂହରେ
ଜଣେ ଚଣାର ଏହି ଝାମ ଅଛି । ସେ ବାଲ୍ମୀ-
କୟାରୁ ଲୁଗା ପିଲା ନାହିଁ ଏଷଣେ ଜାହାର
ପୃଷ୍ଠୀ ଘୋବଜାବଦ୍ୟା ଅନୁମାନର ବନ୍ଧୁ କଟାର୍
ଉଧାତ ସେ ଉଲଙ୍ଘ ହୋଇଥାଏ । ଜାହାର
ପିତା ମାଜା ଲୁଗା ପିଲାବା ପାଇଁ ଜାକୁ ବାଲ୍ମୀ-
କୟାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ରଜନୀ କଲେ ବିନ୍ଦୁ
ସେ କଥାପି ଲୁଗା ପିଲାବା ପାହିଁ, ଜାକୁ ବିଲେ
ଲୁଗା ପିଲାବା ଦେଲେ ସେ ଲୁଗାଚିର ଘୋପାତ୍ତ
ଦିଏ । ସେ ଯେ ଉଲଙ୍ଘ ହୋଇ ବେବଳ ଘରେ
ଆଏ ଏମନ୍ତ କୁହେ ସେ ଏତେ କର୍ଣ୍ଣିଜ୍ଞ ଯେ
ଉଲଙ୍ଘବଦ୍ୟାରେ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ସିବା ଅଥିବା

କରେ ପୂରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସୁଧା ସଙ୍ଗେ-
ତିତା ନ ହୁଏ । ସେ ଘରର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ଓ ବିଳକୁ ଯାଇ କଥା ତୋଳିବା
ଉତ୍ସାହ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରେ ଏପକ୍ଷରେ ବିଛି
ଦୁଇ ନାହିଁ କେବଳ ବସ୍ତୁପତି ଅଛିବା । ଏପରି
ଶିର୍ଷକାରୁ ବିବ ବିବାହ ହେବ ? ସୁତରଂ ତାକୁ
କେବୁ ବିବାହ ଜ ବରବାରୁ ସେ ପିଧାଳୟରେ
ଅଛି । ତାହାର ସ୍ଵାଭାଵିକ ବିଲକତାରେ ଅଛି
ଉତ୍ସାହ ଏପରି ଶିର୍ଷକ ବ୍ୟବହାରରେ
ନକ୍ଷିତ ହୋଇ ସରକୁ ଆସୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏବନାମ ହେଲେ ସେ ଝାଇ କରଣୀ ବାହାର
ଅଛି ଓ ତାହାର ନାମ ଲଙ୍ଘନୀ ବାବାଙ୍ଗ ହୋ-
ଇଥାଏ । ଅନେକ ଲେବ ବି ଝା ବି ପୂରୁଷ
ତାହାଠାଙ୍କୁ ଯାଉଥିବାକୁ ଓ ପ୍ରଣମି ଦେଇ
ତାହା ଗୋଡ଼ିଜଳେ ପଢାଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପଣା
ଅପଣାର ବାମନା କଣାଇ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବାର
ଆଜ୍ଞା କେଉଥିବାକୁ । ପ୍ରତିଲେକଠୁ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାରୁ
ଚାରିଅଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କାହାରୁ କୁ ଏଥୁ ଅଥବା
ଦଶ୍ମବିଶ୍ଵ ମେଲୁଅଛି ଲଙ୍ଘନୀ ଏଗୁପ ଉତ୍ଥାର୍ଜନ
କରି ଅପଣାର ନାନାଦ ଅଳଙ୍କାର ବିବୁଅଛି ।
ସେ ନିଜାନ୍ତ୍ର ବୃଦ୍ଧିଶ୍ଵାସ ନୁହେ ଯନ୍ତ୍ର ଦେଖିଲୁ
କାମନା ସିରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଏପରି ଲଭ
କଟୁ ଏଥରେ ସେ ଦୁଇ ବିଳ ନାହିଁ ଯେ ଯାହା
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଭାବୁର ସେ ଆଜ୍ଞା ଧାରନ, ଧରୁ
ବା କ ଏହି ପ୍ରଥମତଃ ତାହାର ନାମ ଅଧିକ
ହେଲୁ ଓ ତାହାର ଅଲୌକିକ ମହିମାର ମଧ୍ୟ
କେବେ କଥା ବାହାରିଲା । ଏବକଥା ଏହି ଯେ
ସେ କନେ ରହିରେ ଦଣ୍ଡକ ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ-
ରିରି ଶକ୍ତିରେ ଯାଇ ଫେର ଅବିନୀ (ଯାଇ-
ରି ଡେହିଂହକୁ ଦେଇ ଦିନର ବାଟ) ଏଣୁକରି
ଲଙ୍ଘନୀର ଦର୍ଶନକାରୀଙ୍କ ସଂଗମ ବୁଦ୍ଧି ହେଲା ।
ଦର୍ଶକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ରତ୍ନବ୍ୟକ୍ତି ଲଙ୍ଘନୀ
ହୁତ ଉତ୍ସାହର କରିବାର ମଧ୍ୟ ଆମେମା-
ନ ଶିଳ୍ପିଙ୍କୁ ମାତ୍ର କେତେବୁର ସତ୍ୟ କହ ନ
ହାଏ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ପୁଣେ ବହୁଅଛୁ ଏଗାଂତରେ
୦କର ବିବୁରଜା ନାହିଁ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାଳ କର
ବୁଝିଲୁଁ ଯେ ୦କବାବାଟମାନେ କରଣୀ ବାହାର
କରିବାର ସେପର କୌଶଳ ଓ ଉପାୟ ଦରନ୍ତି
ସେପର କିମ୍ବା ଉପାୟ ସେ ସ୍ଥା କର ନାହିଁ
କେବଳ ସେ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଉଲଙ୍ଘ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଛି । ତେବେ କପର ତାହାର ମହିମା ବାହା-
ରିଲ ? ଆମ୍ବେମାନେ କୋଥକୁଁ କେହି

ଅବୋଧଲେବେ ତାକୁ ଯୋବନାବସ୍ଥାରେ
ଉଲଙ୍ଘ ଦେଖି ମନେ କରିଥିବେ ଏ ହୀ କିଛି
ରେବ ପାଇଅଛି ବୋଲି ବସ୍ତି ଉଥାଗ କରିଅଛି
ଏହାର କିନ୍ତୁ କରଣୀ ମଧ୍ୟ ଥିବ । ବିମ୍ବା କେହି
ରଣ୍ଟ ସ୍ଵବଳ ତମାସା ବା ବିହୁ ଲଭିଥାରେ
ଏ ଲଞ୍ଜୁଲୀର କରଣୀ ଉତ୍ତରାଦି କଥା ଉଠାଇ
ଥିବେ । ଏହି ଶେଷୋକୁ କାରଣ ଅର୍ଥକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେଉଥାଇ । ଯେ କୌଣସି କାରଣ ହେଉ
ନେବନାନଙ୍କର କି କିମ୍ବନ୍ଦୀଷ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେ-
ଚଳା ନାହିଁ ଯେ ଏ ମୁକୁ କଥା ଦେବି ଜଣେ
କର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରାର ମଟ୍ଟମାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଦିଶୁବଲ୍ଲ
ଦେଇ ତାହାର ପାଦଭିଲେ ପଢୁଆଛନ୍ତି । ଏ
ମାନଙ୍କ ଅଛି ମୂଳ ନ ବୋଲି ଆଉ କଣ କୁହା
ପିବ । କେବଳ ଉତ୍ତର ନେବେ ଲଞ୍ଜୁଲୀର
ପୂଜକ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଚନା ନ ଥିଲ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଭଲ୍ଲ ଲେବେ ମଧ୍ୟ ତାହାର
ପୁଜକ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ଜଣେ ଜମିଦାର ତାହା
ଠାକୁ ଯାଇ ଏକଟଙ୍କା ଦିଶୁବଲ୍ଲ ଦେଇ ତାହାର
ଗୋଡ଼ଭିଲେ ପଢିଲେ କି ଆଶ୍ରମିଏ କଥାରେ
ହାସି ଓ ଦୁଃଖ ଘରେ ଉଦୟ ହେଉ ଅଛନ୍ତି
ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ତେହିକ ମହିମା ଅସମ୍ଭବ ଓ
ରମ୍ଭରଙ୍କର କପ୍ତନ ବିରୁଦ୍ଧ ଏ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧର
କିଶେଷତଃ କୁସଂସ୍କରିତ ନେବଙ୍କର ହେ-
ବାର ସହଜ ନୁହେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅତିଥି ବୁଦ୍ଧ
ବିଦ୍ୟୁତକେ ଜଣେ ଉଛି ଓ କର୍ଣ୍ଣା ପ୍ରାର
ମହିମାରେ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଏ ଦେଶରେ ଉଲଙ୍ଘ ଅବସ୍ଥାର ବି ଏତେ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ? ହୀ, ଯେଉଁପୁଲେ ବାବାଜିମାନେ
ଉଲଙ୍ଘପାୟ ହୋଇ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାନ୍ତି ସେ ସୁଲେ
କହ ପକ୍ଷୀରୁ ଉଲଙ୍ଘ ହେଲେ ବାହୁଁକି ଅଥବା
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନ ପାଇବ । ଦୁଃଖଲେବେ କହ ଉଛି
ଯ ସେମାନେ ଉଲଙ୍ଘ ନ ରହ ବସ୍ତିପାଇଁ
କବେ ପରିମ ବରନ୍ତି ! କି ରଣ୍ଟକାଳ ବି
ପ୍ରତି ବଳ । ସାଲେଷୁର ଥାନା ଅଞ୍ଚଳରେ ଏ
ପ୍ରାକ ଲେଖନ ପ୍ରାରମ୍ଭ ଆହୁର ମଧ୍ୟ
କବେ ଲୋକ କରଣୀବାଲ ଅଛନ୍ତି ଯଥା—
କୁତୁଷୁର ମଠର ବାବାଜି, ତିତାରଣୀ ଠାକୁ-
ଣୀଙ୍କର ସେବକ ରଣ୍ଟାଶ ଦାର୍ଯ୍ୟାଧୁରର
ପଠାଣ ଉତ୍ତରାଦି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନଙ୍କରେ
ଏ ଜଣେ କରଣୀବାଲ ଅଛନ୍ତି । କାଳଣୀ
ପ୍ରାରମ୍ଭ ଗ୍ରାମରେ ଶୁଭ ନାହିଁ । ଏମାନେ
ମଧ୍ୟ ଉଣା ଅଥବାରେ ଅପଣା । ଠକବୁଦ୍ଧି ପ୍ର-
ରବୁଦ୍ଧି ଉପାର୍ଜନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏଥର ମୂଳଭା

ଏପରି କୃଷ୍ଣାରରେ ଲୋକଙ୍କର ଦେବେ କି
ପ୍ରକାର ଉନ୍ଦରି ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ ତୁବି ହିର
କର ପାରୁ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅସମାବଳେ ପାଦପୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ଏ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାବଳୀରେ ନ ଥିବାରୁ ଯେଠାରେ ବଶେଷ ସାହୁ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶାନ୍ତିବଳେ ଅନୁମାନକ
ପରିଚୟରେ ସାହୁ ସମାଜର ହେଉଥିଲେ । କୌରାଣୀ
ଦୂର୍ଧିନୀ ଘଟ କାହାଁ ।

ଉଚ୍ଚ ସବୁ ତିକଳନରେ ଦୂରଟା କରହୁଥା ମକବମା
ହୋଇଥାଏ ଏକ କରହୁଣାର ଦୂରାନ୍ତ ଏହି ସେ ଜଣେ ତ-
ମାର ଓ ଜଣେ ଘୋକାର ଏକ ବାଢ଼ ବିଷୟରେ କବି ହେ-
ବାରୁ ତମାର ଶବ୍ଦାନ୍ତର ହୋଇ ଖାକାରୁ କଟିରେ ହା-
ଶିଗାରୁ ଗାହାର କାଳ ଦେଇ ତମାର ତୌଷ୍ଣୟପୂର୍ବିତ୍ତରେ
ଥିଅଛି । ଅନ୍ୟ ମକବମାରେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ଜନି ଦବାଦରେ
ଆପଣା ବ୍ରାହ୍ମକୁ ମାରପିଟ କରିବାରୁ ସେ ସ୍ଵି ମରିଥାଏ ।
ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ତଳାଙ୍କ ହୋଇ ହାଜିବାରେ ଗାହି ।

ସାକ୍ଷୀର ଜେହିଲକ୍ଷାନାରୁ ସମସ୍ତ କବଦ୍ଧ ପଳାଇ ଯିବାର
ସେ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେ ସମସ୍ତ କବଦ୍ଧାମାନେ ଧୂଳ ହୋଇ
ଥିଏ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଁରାତର ପାଣିକପଢ଼ିବା ଚକିତ ଦେଖି ମାସ ଭାଇ
ରିଖର ବାହାର ଗାନ୍ଧି ଆଧେମାନେ ଏକ ଗଣ ପରାମର୍ଶ ତୁ
ମନାସୁଅରୁ ପଦିବା ଉଭମରୂପେ ଚକ୍ର ଓ ରିଯାଶୀ ହେଉ ।

ବାସ୍ତଵର୍ଥ ସୁଲଭ କଣେ ପଡ଼ି କାଳ ଅପଗର୍ଥରେ ଦଟ୍ଟ-
ଗାୟ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ଦାଜର ଏକ ପ୍ରାଣୀଥିଲ ସୁଲ ଯଦି
ନିଃକଟଶେଳର ଘୁମା ପଡ଼ି ପ୍ରସୂତ ଓ ହାହଁରେ କେବେଳ
ଲୋକର କାଳ ସାଧର କର ଅନ୍ୟ ଏକ ସୁଲର ହେବ
ମୋରଙ୍କ ନିଃକଟର ଘାର ଓ ଚାଲୁ ଗୁର୍ବାପନ୍ତ ଦେଖାଇ କର-
ଛିଲ ସେ ସେ ପବନର ବଲେଇବ ଗଢ଼ ଅଟେ ଓ କଲେ-
କର ଘୁମାପନ୍ତ ଗଢା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହା କହି ତାଙ୍କୁ ଗଢା ଗୁ-
ହିଲ ମାନ୍ଦ ତାକର ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ସେ ସରକ ତବନ୍ତି
ବରଦାରେ କାଳ ଧରିପଣିଲାଏ ଗଢ଼ ମେଳିଶରଙ୍ଗ ନିଃକଟରେ
ପରବ୍ରାଣ ଶିକାର କର ଦେଶାବାଦ ଦଶ ପ୍ରାଣିନା କଲା କାରଣ
କବଦ୍ଧ ହେଲେ ତାହାର ପଢାରେ କାଥା ଜନ୍ମନ୍ତା । ମେଳି-
ଶର ଅନ୍ତରୁହପୁନକ ତାରୁ ଦଶ ଦେଇର ଦଶ ଦେଲେ ।
କାଳ ଘଟିଛିର ନାହିଁ ଏବେ ବାହଁକ ଭଲ ଦେଇ ନାହିଁ ।

ସୁଲିଷ୍ଠର ଗତିବାଚକ ଘରଥାଏହେ । ପ୍ରମୁଖ ଦେଶରୁ ବୁନ୍ଦି
ପ୍ରମଳ୍ଲ ଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ପାଠୀରଙ୍ଗର ପଠାଇବାର ବାବିଧିରୁର
ପ୍ରମଳ୍ଲ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବାରୁ ପୂର୍ବ ଉତ୍ସବ ଅନେକବୁନ୍ଦି
ପାଠୀର ବାହାରର ଧର ଥାନାରୁ ଯେବା ଗଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ-
ର ଗବରମାନେ ସୁଧା ଛାଡ଼ ପାଇଲେ ନାହିଁ । କାହାରମାନେ
ରେ ଉକାବୋକାଳ ପଢ଼ିଲା ଓ ଅନ୍ୟ ବାହାରମାନେ
ରୁ ପଳାଇ ଲୁଚି ଉହିଲେ । ସବୁଲଙ୍ଘନରୁ ଉଚିତ ରକଠାରେ
ଅଥର ପ୍ରତିକାଦ କରିବାରେ ସେ ଉହିଲେ କି ସମସ୍ତ ବାହାର
କୁ ଧରିନେବା କାରଣ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସୁପରିଣ୍ଡେକ୍ସନ୍ ସାହେବ-
ର ଆଖି ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵ କେବେଳ ଉକଳ ନିର୍ବୋଧୀ
ପାଇବକର ମୁଣ୍ଡ ଦୀର୍ଘ କିନ୍ତୁ ମେଲାଙ୍ଗରକଠାରେ ଆବେ-
ନ କଲେ ସେ ଉହିଲେ କି ସେଇଁ ମାନେ ସିବାରୁ ଉଚିତ
ଉକଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପାଇବାରୁ ହେବ ଏହା କହ ଉଚିତ
କୁ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ସୁପରିଣ୍ଡେକ୍ସନ୍ ସାହେବଙ୍କ ନବକୁ ପଠାଇ

ଶ୍ରୀ ମୃଦୁଳା ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ ୧୫ ଗ

ପ ୧୫ ଖା

ଜା ୧୯ ରାତ୍ରି ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ତ ନାଥିବା । ମୁ । ବୈଶାଖ ଦ ୧ ନ ସନ୍ଦିତ୍ତ ସାଲ ଶବ୍ଦକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଜାକମାସିଲ ଟେଙ୍କା

ମହାନଦୀ ଉଦ୍‌ବିଜନର ଏକଚିକୁଣ୍ଡିବ ଛଞ୍ଜି-
ନୟରକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ସମସ୍ତାଧାରଣକୁ
ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ ସରଜାଣ୍ୟ ଯାହାତରେ ରହି-
ବାଲିବୁ କଟକ ଆସିବା ଏବଂ କଟକଠାରୁ
ରହିବାରୁ ଯବା ଅନ୍ଧରକୁ ସୁଯୋଗ କରିବ
ଦେନ୍ଦ୍ରପାତାରେ ବଗାଦରମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋ-
ଇଥାଏ । ପଥ୍ରକମାନେ ସେଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ରହିପାରନ୍ତି ।

କଟକ କଲେଜର କେନେକ ହୁଥ ଏଠା
ନମିଲୟୁଲ ଶୁଭରେ ଏବଂ ସରା କର ବଲେଜର
ଦୂରପ୍ରଦ୍ୟ ପ୍ରଥାନଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ଶ୍ରୀଶେଦନାଥ ରୟ
ମୌଧୁରଙ୍କୁ ଏବଂ ଅରୁନନନ୍ଦନପଦ ପଠାଇ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଅରୁନନନ୍ଦନପଦ ଇଂରେଜୀ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଭାଷାନଙ୍କରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣ୍ଣେନ୍ତିକୁ
ପ୍ରାଣକୁ ରହିବୁଦ୍ବନ୍ଦ ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରପର ହୋଇ-
ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୁତକିତାର ଯଥେଷ୍ଟ
କାରଣ ଅଛି ।

ଗତମାସ ଜା ୨୭ ରିଜରେ ଇଣ୍ଡିଆନ
ଅଗ୍ରସିବସନ କାମକ ସର୍ବ ଭାବୁଳୟୁକ୍ତର
ବ୍ୟୁତ ଭାବରେ ବର୍ଷକର୍ତ୍ତା ଓ କପାମାସିଲ
ଛାତ ହେବା ବିଷୟ ବିବେଚନା କରିବା କାରଣ
ବଲିକାରେ ଶାଧାରଣ ସର୍ବ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଦୂରକଷୟରେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଅବେଦନ
କରିବାର ସର୍ବରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଏଥରେ

ପ୍ରାୟ ଦୂରବିଜାର ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଧନ୍ୟ କଲିବିତାବସିଦ୍ଧ ! ଦେଶର ଓ
ଜନସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର
କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇ ଯାଏ !

ସୋମପ୍ରକାଶ ପତ୍ରିକା କିଷିନ୍ଦିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ
ଥିବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ଆମ୍ବେମାନେ
ଆଠବିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲାଙ୍ଗ-
ବର୍ଷରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଉକ୍ତ ପଦିକା
ଗତ ସପ୍ରାହରୁ ଦେବ ଭ୍ୟାଗ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର
ହୁଲାପ୍ରେଟ୍ ଅଟ୍ ଲେନ୍ସ ଥିଲେ ଯେ ସୋମପ୍ରକା-
ଶର ସମ୍ମାନକ ଇତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ବିଷୟ ଟକା ଉପାଦାନ ରଖାଇ କଲମ ବିଷୟାୟ
କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସେହି ଟକାରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ବିଷୟ କରିବାର କରି କିନ୍ତୁ ଭାବର ବକ୍ତ୍ବ
ମାନଙ୍କ ଅନୁବେଧରେ ସେପଢିକା ତଳାଇବାର
ସ୍ଥିର କଲେ । ପୁଣି ବିଷୟ ପଦିକା ଭ୍ୟାଗ
କଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ଉକ୍ତ
ଲବଧିତର ସମ୍ବାଦ ଠିକ ଥାଏ ତରିକେ ବଢ଼
ଦୁଃଖ ଦିଷ୍ଟି । ଦେଶାୟୁମାଦିପଦ ମଧ୍ୟରେ
ସୋମପ୍ରକାଶ ଅତି ଉତ୍ସମ । ଗୋଟିଏ ଅଧେ
ମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ସମ ସରଜାଗ ଅଗ୍ରଗ୍ୟ ଶୋଭ-
ନମ୍ବି ବିଷୟ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଦେଶର ବଜା ଇଂରେଜଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ପୁଣି ଉଦ୍ଦମରେ ଥିବାର ଶୁଣା ଯାଇଥିଲେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଜାରାଟ ସେ ଭବ ନାହିଁ ।
ଇଂରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଭାଙ୍ଗ ଦେଶର ଶାମା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର ଶୁଣି ସେ ଉଷ୍ଣରେ କଷି-
ଲେଣି । ତେଜିଶୁଦ୍ଧର ମଶ୍ରାଲ୍ସ ସମ୍ବାଦଦାତା
ଗତମାସ ଜା ୧୭ ରିଜରେ ଲେନ୍ସଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର କି
ଉକ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଏହି ଜନରବ ହୋଇଥାଏ
ଯେତେ ଜାହାଜ ଆସୁଥିଲୁ ସବୁ ବୃଦ୍ଧି କୋଷ
ଓ ଗୋଲରେ କୋଣ୍ଟାଇ ହୋଇଥାଏ ରଙ୍ଗ-
ନରୁ ପୁରଗୋଟିଏ ପୁଣି ଜାହାଜ ନିବର୍ତ୍ତରେ
ଅର୍ଥିବ । ଅତ୍ରର କଥା ଉଠିଥାଏ ଯେ ଇଂରେଜ
ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଷ୍ଠାରଗ୍ରହ ଥିଲାଙ୍କୁ
ବଜିଦ୍ୱାତ୍ର କର ଭାଙ୍ଗର (ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ)
ଗରଣ୍ଯ୍ୟକର ରହିଲୁମାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ
ବଜା କରିବେ । ଏହେବୁ ଥିଲାକା ରହିଲୁମାର-
ମାନଙ୍କ ବଧ କରିବା କାରଣ କଲିବାକୁ ବଧ-
କାରିବା ପଠାଇବାର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର
ଏହା ଅମୂଲକ ଅଟେ । ଏହି ସୁଯୋଗ ଦେଇ
ସେଠାର ଉଦ୍ଦମର ବଜାମାନେ ଥିଲାକାର
ଶୁଣି ଆଗାମୀ ମେ ମାସରେ ଶେଷ ହେବାର
କହିଲେଣି । ଥିଲାକା ଯେତର ସମ୍ବାଦ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଧା
ମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଦର ପ୍ରଥାନମହିଳା ଓ ରେଷିଡ଼େନ୍ୟ
ସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିଥରେ ତିପିପଦ ଚଲାଅଛି ଓ
ମହାମହିଳାଙ୍କୁ ଗୁଜାରାଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷସୁଲ୍ଲା ଓ
ଅନ୍ୟାୟ ଥିବାର ମାନି ଉକ୍ତଷ୍ଟରେ ସେପର
ନ ହେବାର ପଢିଲା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ରେଷିଡ଼େନ୍ୟ

ମଧ୍ୟ ସୁଦି ବା କିବାଦ ଜ ହେବାର ତାଙ୍କୁ
ଆଶ୍ଵାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଭଲବଥା ରଜା ଭଲ
ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ । କିନ୍ତୁ ମାଣ୍ଡାଳରେ ସୁହିର
ଆମ୍ବୋଜନ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମେମାକେ ଶୁଣିଲୁଁ ମା ୫୦ ଶର ଛନ୍ଦ
ଲାଗଇବି କମେର ଦାଖଲାଇବି ହେବାର ଯେ
ପୁଷ୍ଟେ ପ୍ରାଚୀବ ହୋଇଥିଲ ତାହା ଉହିତ ହୋଇ
ସବୁ ଲାଗଇବି କମେର ଦାଖଲାଇବି ହେବାର
ବୋର୍ଡ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମୂଳାନଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ଏହିମତ ଥିଲା ଓ ଏଥୁଥିରେ ଅଛେବ
କାରଣ ଦେଖାଇଥିଲୁଁ । ବିଲେକ୍ଟର ସାହେବ-
ମାନଙ୍କର ସେହି ମତ ହେବାରୁ ବୋର୍ଡ ତାହା
ଗୁପ୍ତର କରିଅଛନ୍ତି । ଏ କଲାରେ ଲାଗଇବି
ସଂକାନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ସତ୍ତରହଜାର ବିରାମୀପ୍ର
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଖଲ ହୋଇଅଛି ଆହୁର ଅନେକ
ଦାଖଲ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହ
ମହାମେ କି ୮୦ ଟଙ୍କା ମୋହରର ଓ ତିବି-
ତିଶ ସବ୍ଦତେଷୁଣୀ କଲେକ୍ଟର ନିୟମକୁ ହେ-
ବାର ଏଠାର ବିଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପ୍ରସାବ
କରିଅଛନ୍ତି ଜେଟିବ ଜାଣ ପାଇ ଅନେକ ଠିକା
ପିଆଦା ମଧ୍ୟ ରହିବେ । କରିଶୁର ସାହେବ
ଏଥିର ଅନୁମୋଦିତ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସକାରେ
ବିତ୍ତବ୍ୟାର ଦୁଇଜଣ ପୁଣ୍ୟାର ଏକଜଣ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱର ପାଇ ଏକଜଣ ସବ୍ଦତେଷୁଣୀର
ପ୍ରସାବ କରି ଲୋକ ମନୋମାତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଯଥା-ବିତ୍ତବ୍ୟରେ ବାବୁ ନିମାଇବରଣ ନେଉଗା
ଫରିଦିବାରୁ ଦେଇବିଶନା ଓ ବାବୁ ଜଗମ୍ଭୋ-
ହିନ ଲାଲ ବିଲେକ୍ଟର ହେତୁବିଶନା, ପୁଣ୍ୟରେ
ବାବୁ ବଳବମ ବୋଷ ବିଲେକ୍ଟରସିରପ୍ରାଦାର
ଓ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବାବୁ ହରେକୁଟ ଦାମ
ବିଲେକ୍ଟର ହେତୁବିଶନା । ଅମୂଳାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ମନୋମାତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭାଗ୍ୟକୁ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସାହେବ ପ୍ରଗଂଧିଜଙ୍କର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛି ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ଗୁବନ୍ଦା ସାହେବଙ୍କ
ପର ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଯେ ଏବା ଦାଖଲ ବଗ ନ
ହୋଇ ଏ ଦେଗମ୍ବ ଦାମ, ଦୋଷ, ଲାଲ ସମସ୍ତଙ୍କ
ପ୍ରତି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଅମେ-
ମାନେ ବଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁଁ ଓ ଜାକୁର
ପ୍ରଗଂଧା କରୁଅଛୁଁ ।

ବାବୁଲସୁଦିର ସମାଗ୍ର ।

ତା ୨୫ ରିଣ ମାଟ୍—କାନାହାରୁଳୁ ମା ୨
ଲିଲି ଅନ୍ତରୁରେ ଲଂବେଜଙ୍କର ଜାରଜାକ

ଲୋକଙ୍କ ଜ ୧୮ ଶ ପଠାଣ ଅନ୍ତରିମା କର
ଦିନିକଙ୍କ ଆହାର କଲେ ପଠାଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଦୂରଙ୍ଗ ହାତ ଓ ଚଣେ ଆହାର ହେବାରୁ
ସେମାନେ ପଳାଇଲେ ।

ଗା ୯ ରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲ—କେଲମାବାଦ ଓ
ଲୁଘମାନ ନିବଟସ୍ତ ବନ୍ଦାମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କୁ
ଆନିମଣ କରିବାର କଳନରବ ଉଠିବାରୁ ଚେଳ-
ରିଲ ଗାଉ ସାହେବ ଏକଷବସ୍ତ ସେନା ଓ
ଡୋପ ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଫଥେଆବାଦକୁ ଏବଂ
କେଳରିଲ ମେବଫର୍ମନ ଗାଟିହବ ୧୯୦୦ ସେନା
ଓ ଡୋପ ସହିତ କରିବାଗରୁ ଯାଇଥିଲୁଣି ।

ତା ୨ ରିକ୍ତ ଅପ୍ରେଲ—କେଲାଲବାଦରେ
ଅମୁମାଳଙ୍କର ଏବପଲ୍ଲୁନ ନିଶ୍ଚାରେ ପଣିଯିବା
ସମୟରେ ବାଟ ଦଶା ଦୋଷ ଅଧିକ ପାଇଛି ଓ
ସ୍ତୋତ୍ରରେ ପଛ ଅନେହି ଲୋକ ଭାବି ଗଲେ ।
ସେମାନଙ୍କ ନିଧିଗୁ ଜ ୪୦ ଟଙ୍କା ବୁଝିମନେ ।
ଜ ୧୭ ଶର ଶବ ପ୍ରାଣ ହୋଇଥାଇ ।

ଜା ୩ ରିଗ ଅପ୍ରେଲ—କାଗିଆନମାନେ
ପାଞ୍ଚଶତ୍ସ ସେବା ସଂଗ୍ରହ କର କେନରିଲ
ଗାଉ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତମର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରୁ-
ଥିଲେ । ସାହେବ ଅଗ୍ରପର ହୋଇ ଗଢ଼ିକୁ
ଆକ୍ରମି କଷ୍ଟପୂରୁଷ ବଲେ । ଗଢ଼ିକ ରାଜନୀ ଦେଇ-
ଗତ ସେନା ହତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଆମୁମାନଙ୍କର
ଦୁଇଜଣ ଛାଂରେଇ ଓ କଣେ ଦେଶାୟ କର୍ମ-
ନ୍ତର ଓ ଚିନ୍ତଣ ସେନା ହତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଅଜମଳ ଭାଲୁଣ୍ଡା ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ
ପଳାଇ ସ୍ଵାବାରୁ କେନେରଲ ମାକପ୍ରଦୀନ
ସାହେବ ଲୁପମାନଙ୍କୁ ଫେର ଅସ୍ତ୍ର ଅଛନ୍ତି ।
କେନେରଲ ଗାଉଙ୍କୁ ବଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
କେନେରଲ ଝାଇଠିଲର ସେନ୍ୟ ଦେବା ଅଗ୍ରପର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବୁଢ଼ ନରଥବା ସେନାଙ୍କର
ଶକ ଆଉ ମିଳ କାହିଁ ।

ସରଦାରମାନେ ମୁଢ ଅନିରକ୍ଷଣ ଧଳ ଦେଲ
ଧୀକୁବଜ୍ଞାଙ୍କ ହିତପର ମାରିଲାଏ ଆସିଥିଲା।

ଏଥେରୁ ଷ୍ଟେଜ୍ ଜଣାଯାଇଥାକୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ
ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ତର ଜାନେ ସୁଦି ଲାଗିବ । ଯୁକ୍ତ-
ବର୍ଣ୍ଣକ ସୁଦି ସଂକାର ଯେ ସବୁ କଥା ଶୁଣାଯା-
ଇଥିଲା ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବଳକ ଦୋଧ ହେଉ
ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍ତରେକନାରେ
ଗାରିଆନମାନେ ସୁବିରେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ପରମେଷ୍ଠ ଧଳ ଯାହା ହେଉ ଏ ସୁଦିବ୍ୟାପାର
ଅନେକ ଦିନ ଚଳିବାର ଅଳମାଜ ହେଉଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶକେଣ୍ଟ ।

ଥାଂଭମାନେ ଏ ଶିରୋଜାମା ଦେଖୁ ତମ-
ହୃଦୟ ହେବେ ଓ ମନେ କରିବେ ଅବା ଗୁଣ-
ର କରେୟ ହେବାର ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟରୁ ଆଖି

ପ୍ରସ୍ତାବ ବାହାରାଥକୁ କାରଣ ଏଥୁଥେ
ଯାଏକୁ କେଷ୍ଟନେଶ୍ଵର ଗର୍ଭିର ବାଙ୍ଗବଲ
ବାହେବ ଦୂରତ୍ତରେ କରେଣ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ରଥଲେ ଓ ଉତ୍ସବରେ ଛଳ କରିବିରି-
ର କେବେ ସମୟ ଓ କେବେ ଫୁଲମୁଦ୍ର
ଗତ ନାହିଁ ହୋଇଥିଲା । ନା, ସବୁକରେଣ୍ଟର
ବା ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇନାହିଁ । ଏଠାର
କହିଁ ହାତମ ବର୍ମର ରିଜ ଅଥବା ଅପଣା-
କିଂବା ନିରୀପଣ ଦୋଷ ହେବୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାତ୍ର
ଦୂର ସଧରେ କରେଣ୍ଟ କରୁଥିବାରୁ ଜାହାନ୍ତି
ଠକମାନକୁ କଣାଇଅଛି । ବିଶେଷ ଭାର୍ଯ୍ୟ-
ଗତି କେବେ କେହି ବର୍ମଗୁଣ ଶତ ଦୂର
କରେଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ୍ଟ କରିବାର ସବୁଗୁ-
ର ଦେଖାଯାଏ, ଏହା କିମ୍ବବସାହେବ ଏଥରୁ
ଚିତ୍ତ । ବ୍ୟବ ବଥା ଭେଟିବି ଆଉ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ଅରେ ଦିନେ ଜାକୁ ସଜ୍ଜାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ୍ଟ
ରହିବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଅଥବା
ପଣା ହାତରେ ଅନେକ କର୍ମର ଭାବ ଥିବା-
ଜନ୍ମସେ କିଛି କାମ ବାକି ପତ୍ର ନାହିଁ ବିମ୍ବା
କୀଣି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେଗମାତ୍ର ବିଳମ୍ବ ହୋଇ
ଅଛି । ତେତେବୁର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ସମସ୍ତେ ହୋଇ
ପାରନ୍ତି ଜାକର ଶକ୍ତି ଅଗଧାରଣ ଥିଲା
କି ସଙ୍ଗେ ଚାଲନା କିଥେଯି ନୁହେ । ତେବେ
କେବେ ଭାର୍ଯ୍ୟବଗତି ଗୁଡ଼ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ୍ଟ
ରବା ଦୋଷ ନୁହେ ବିନ୍ତୁ ସବୁଦ୍ବା ଏପ୍ରକାର
କଲେ କରେଣ୍ଟର ବର୍ମ ବନ୍ଦପ୍ରାରୁ ବିମ୍ବା ବର୍ମ-
ଗତାରେ ଦୋଷ ଥିବାର ଅବଶ୍ୟମାନକୁ

କେବୁ ଜୀବନ କାହାର ଦୋଷ ଏହା ଯୁଦ୍ଧ-
ର ଅବଶ୍ୟକ । କେବୁ ଏ ବିଷୟକୁ ହେଲୁ-
ନ କରିବେ ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଗାସରବ
ୟୁଦ୍ଧ ଓ ସାହୁଧରଣ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ଥିବ ସେମାନେ
ବା ହେଲୁ ମଣିବେ ନାହିଁ । ବସୁରଙ୍ଗ ଆମ୍ବୁମା-
ଳ ବିଜ୍ଞପ୍ତରେ କରିବିଲେଖାର ଅଳେକ ଗହା-
ହେବାରୁ ଆମ୍ବୁମାନେ ଏ କିଷ୍ଟ ଲେଖି-
ରେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠାରେ କର୍ଣ୍ଣମାନ ସ୍ଵରକତେଷ୍ଟ କରିବା-
ର ଦୂରକଣ୍ଠରୁ ଦେଖାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତେସ୍ତା
ଲେବେଟର ବାବୁ ଗ୍ରାନାଥରୁ ଓ ବାବୁ ବର-
କାନ୍ତ ମଜୁନଦାର । ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନାୟକ

ମନ୍ତ୍ର କେବେ, ଗୁହରେ କଚେଣ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ସେ ଏତେହୁର ଗୁରୁକଚେଣର ପ୍ରିୟ ନୂହନ୍ତି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଞ୍ଜରେ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଦେବାକୁ
ହେବ । କରଦାବାବୁ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ ଅଧିକ ବେ
ପ୍ରାୟ ଅସ୍ଥବାଳଗନ୍ଧନ ଗୁରୁ ଗାଁଘାଟିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଚେଣ କରିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କର
ଗୁରୁକଚେଣ ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀଦେବ
କାଳୀ ଗ୍ରାନାଥବାବୁ, ସେ ଏ ବିଷୟରେ ସମ୍ପ୍ରଥାନ । ସେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଗୁରୁ ଘଣ୍ଟାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଚେଣ କରନ୍ତି ଓ କେବେ ଗୁରୁ ୧୫ଘଟିକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର କଚେଣ ହୋଇଥାଏ । ଅଭି-
ଏବ ଏହାଙ୍କ କଥା ବିଶେଷରୂପେ ବୁଦ୍ଧିବାର
ଅବଶ୍ୟକ, ମନ୍ଦିରମା ତିନୁ ଅନ୍ୟ ଯେତେ କର୍ମ
ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛୁ ତହୁଁ ମନ୍ତ୍ରରେ ମଜାଶାଖାନା
ତେ ଲାଲଦେହୁସ ଠାକୁର କର୍ମ ଶୁଭତର ଅଛି
ସବୁ କର୍ମ ସାମାଜିକ ବିଶ୍ଵାର୍ତ୍ତାଗର ବେଳେକ କର୍ମ
ତାଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥାଛି କିନ୍ତୁ ତହୁଁର ତାଙ୍କର
ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ନାହାନ୍ତି
ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ କର୍ମଗୁଣ ରଙ୍ଗଲାଲବାବୁ ଏହିସବୁ
କର୍ମ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେପରି ଗ୍ରାନାଥ-
ବାବୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିଶ୍ଵାର୍ତ୍ତାଗୁ ବା ଅଜ୍ଞାନନ୍ଦ କର୍ମ
ଅଛି ସେହିପରି ରଙ୍ଗଲାଲବାବୁଙ୍କ କିମା ବେଶ ତେ
ବେଳେକ ରିପୋର୍ଟ ଲୋଗା କର୍ମ ଥିଲ । ଏଣୁକର
ପୂର୍ବକର କର୍ମ ସମାନ । ତେବେ କାହିଁକି ରଙ୍ଗ-
ଲାଲବାବୁ *ଘଟିକା ସମସ୍ତରେ କଚେଣରୁ
ଯାଉଥିଲେ ଗ୍ରାନାଥବାବୁ କାହିଁକି କେବେ ଗୁପ୍ତ ୧୫ଘଟିକା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରେଣ କରୁଥିଛନ୍ତି । ସେବେ ବାସ୍ତବରେ
କର୍ମ ତାଙ୍କ ବଳାଇଅଛି ତେବେ ସେ ଉପରିଷ୍ଠ
ହାତିମଙ୍କୁ ଲାଗାଇ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ? ନ ତଣାଇ
ଗୁରୁଗନ୍ଧନ ମରପତି କର୍ମ କଲେ ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
ଜାଣିବେ ବିପରୀ ଯେ ଆଉ କର୍ମଗୁଣ ଏ ଜିଲ୍ଲା
ପଠାଇବେ । ଏଥରେ ଯେ ଏକା ତାଙ୍କର
ଜଙ୍ଗ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ତାଙ୍କ ଅଧିକ ଅମଲ, ମୁକ୍ତି-
ଆର, ମାମଲଜକାର ସମସ୍ତକର କଙ୍ଗ । ଶରୀର
ପାଇଁ ରକ୍ତ; ରକ୍ତଶର୍ପାଇ ଶାଶ୍ଵତର ନିଃମନ୍ତ୍ର
ଏକାବେଳକେ କିମ୍ବଳ କରିବାର ଉଚିତ
ନୁହେ । ସବଳ କୁଳମାନେ ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ମାପନ୍ୟନ୍ତି

ପରିମେ କହି ଜୀବ ଅଣ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ତେଷୁଟୀଙ୍କ
ଛିଥିଥିପଥ ଓ କର୍ମର ଅସୁବଜା ଏ ପୁରକଥା

ଗୁରୁବେଶ୍ୱର ବାରଣ ଅଟଇ । ନିଂଆପଣେ
କେତେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣି ଆମେମାନେ କାହାଏ
ସମ୍ବାଲ ପାଇଲୁ କାହାହଁ । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି
ଯେ ଫର୍ଜଦାସାର କେତେବେ ସର୍ବିଷ ବହୁ
ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବା ବାରଣ ମେଳଷ୍ଟର ସାହେବ
ଗ୍ରାହାଥ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରତ ଆଶ୍ରା କଲେ । ସର୍ବିଷ ପ୍ରତି
ଅମଲର ମୁକ୍ତାର ବିବରଣ ଖଣ୍ଡିଏ । ବହୁରେ
ଲେଖା ହୋଇ ଥାଏ ଭଣ୍ଡର ମାମ ସର୍ବିଷ ବହୁ ।
ବାବୁ ମହାଶୟ କହୁଲେ ଅମଲମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତାର
ପାଇଁ ବରଣୀର ପରିଞ୍ଜ୍ଞାନ ସବୁ ସଙ୍ଗେ ସେ
ଆଗେ ବହୁ ମୁକ୍ତାବନ୍ଧ କରିବେ ଓ ପରିଞ୍ଜ୍ଞାନ-
ମାନ ନ ଥିଲେ ପ୍ରତି ବହୁପରିନରେ ଦୃଇତଣ ଭତ୍ତା
ସାକ୍ଷିତାରୁ ପ୍ରମାଣ ନେବେ ତେବେ ଯାଇ
ସେ ବହୁରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବେ । ହାଣ୍ଡା ସାହେବ
ଜୀବଣୀ ମେଳଷ୍ଟର ଦେବୀ ଏକଥା ଶୁଣି ବହୁମାନ
ଜଳବ କରିନେଲେ ଓ ସେ ସବୁ ଠିକ୍ ଥିବାର
ହେଉଥିବାକୁ ତାରୁ ଶୁଣି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି
ଦେଲେ । ସାହେବ ପ୍ରମଣିତ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଦଶରେ ଗେଷ କଲେ ମାତ୍ର ତେଷ୍ଟା ବାବୁ
ମହାଶୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂର ଛି ଦିନ କାଳ
ପରିଶ୍ରମ କରି ଥାନ୍ତେ । ଅଥେ କର୍ମଚାରୀ ଉପ-
ରେ ଏତେଦୂର ଅଦିଶ୍ୱାସ ଉଚିତ ନୁହେ । ଏହି
ଅଦିଶ୍ୱାସ ଏହି ଗଠିଅପରାଗରୁ ଜାକୁ ଅନେକ ପର-
ଶ୍ରମ ପତ୍ର ଅଛି ଓ ବାର୍ଯ୍ୟରେ କିମନ୍ ଘାୟୁଅଛି ।
କିମ୍ ଜକାନ୍ତୁ ସମଲୋଚନ ବାବୁଙ୍କ ସମୟରେ
ଲୋକେ ଯେପରିକାର ବିରାଟି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରକାର ବିରାଟି ହେଉ-
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଦୋଷର ପ୍ରଣାଳୀର ତେଷ୍ଟାଙ୍କ
ଦସ୍ତରେ । ଅନ୍ୟ ଦୋଷର ପ୍ରଣାଳୀର ଉପରେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ । କଟକଜଳ ବଜାରେ ଏଠାର
କର୍ମ ଭାଗ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ଜଣେ
ଜୀବଣୀମେଳଷ୍ଟର ଓ ତିରିତଣ ତେଷ୍ଟା ଅଛନ୍ତି
ଏଥରୁ ଅଥବା କର୍ମଚାରୀ ଥିବାର ଆମେମାନେ
ପୂର୍ବେ ଦେଖିଅଛୁଁ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ କର୍ମ
ଅଥ୍ୱକ ହିନ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀ ସଙ୍ଗୀ ଦିଶା ପୁଣି
ସେମାନଙ୍କ ମଝରେ ଜଣେ ଏତେ ନିଂଆ
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ବରକତେଣ ହେବାର ବିରିତି-
କଣ ? ଏଥରେ ଏକା ହାତମଳର କଷ୍ଟ ନୁହେ
ମାମଲବକାରଙ୍କର ମଝ କଷ୍ଟ ଗୁରୁତବେଣୁ
ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେଷେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲ ଚଞ୍ଚଳ
ନିକାଶ ହେଉ ନାହିଁ । ଅଭିଏକ ଆମେମାନେ
କଲେକ୍ଟର ଓ କର୍ମଚାରୀ ସାହେବମାନଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରେ କରୁଥାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ଗବଣ୍ଠି-

ମେଘାରେ ଜଣାଇ ଆଉ ଜଣେ ତେଷୁଠି ବା
ଅଶ୍ଵିନୀ କଲେବୂର ଏ ଛିଲକ ଥଣାନ୍ତି ।
ଆଉ ଜଣେ କର୍ମଗୁଣ କହେଲେ ଏ ଜଣାଇବକର୍ମ
ସୁଧାରେ ଚଳିବ ହାହିଁ । ବିଶେଷତଃ ଜଣେ
ପାରଗକର୍ମଗୁଣ ଅନ୍ଦଦା ବାବୁ କମଳନାଥଙ୍କୁ
ସାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯେ ଆସୁ-
ଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରାୟ ନୃତ୍ୟ ଅଭିନବ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କ୍ଷମତାର ଜଣେ ବିଚକ୍ଷଣ କର୍ମଗୁଣ ବଠିଲୁ
ଥଣାଇବାର ଅଭିଥବଶ୍ୱକ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ବାହୁ କେମ୍ବରିତନ୍ ଘୋଷ ଅଶ୍ଵିନ୍ଦୁକିମଣିନାର ଏହି ମାସ
ତା ୧୭ ରାତରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଫଳୋ ଛୁଟି ପ୍ରଥମ କରିବେ
ତାଙ୍କ କର୍ମରେ ବାହୁ ଅନ୍ତରାପ୍ରାସାଦ ଘୋଷ ତେପୁଣ୍ଡି କଲେ-
କୁଠର ନିୟମ ହେବେ । ଅନନ୍ତ ବାହୁଙ୍କ କର୍ମରେ ଜଳପା-
ଇଗୁଡ଼ିର ଏକଟଂ ତେପୁଣ୍ଡି କଲେକ୍ଟର ବାହୁ ପ୍ରାଣକୁଷ ବୟ-
ଆମୁଖକୁ ।

ଅସ୍ତ୍ରା ଶୋମିବାରଠାର କଲେକ୍ଟର ସକଳାଙ୍କ ହେବ ।
ଗତ ସପ୍ତାହ ଗୁରୁବାର ସହିରେ କଟକ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲାଙ୍କ
ଦୋମହଳରେ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସଦୁମଣି ଘୋଷ ପ୍ରାକୃଧର୍ମ ସନ୍ଧାନ-
ରେ ଉଠିଲେଇରେ ଗୋଟିଏ ବଜ୍ରତା କରିଥିଲେ । ବଜ୍ରତାକି
ମନ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ପାଳନହୁତା ସକଳ ନମରେ ଦକ୍ଷ ମଣିବାବୀ ଚିରାମ୍ବ
କାର୍ତ୍ତବୀ ଅପରୁଧରେ ପରଜହାରରେ ନାଲୁଗ କରିଥିଲା ।
ତହଁର ବୃଦ୍ଧତା ତାହା କହିବା ଅନୁସାରେ ଏହି—ଶକୀ
କଟକରେ ସ୍ଵକାହେଲେ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ମୂଳ ଓ ଶ୍ଵର
ମାଳା ମୋତ କେଇ କହାର ସମ୍ମଳ କର ତହଁର ମୂଳ୍ୟ
ଗୁରୁତବନ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କହଁ ଏହାନନ୍ଦରେ
କଞ୍ଚକ ପଳାଇ ଗଲେ । ଆଗେ ଏଥର କିଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ
ବଜା ଆସିଲୁ ଜଳକ ହେବାର କବନ୍ଦମେଳକଷ୍ଟର ଆଜି
ଦେଇବାହୁବି ।

ଏ ଜୀବର କୁଙ୍ଗା କହାଯାଇ କୁନ୍ଦନକ ଓ ନାଳମାନ ଗୋ-
ଲାଇ ଓ ସାଧୋର କବର ସୁର ପର୍ବତୀ କଳପଥ ପିଞ୍ଚାଇ-
ବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଥପାଇ ବର୍ଷମାନର ମହାବିଦ୍ଵା-
ନନ୍ଦା ମୂଲ୍ୟରେ ନଳା ନାଳ ଓ କେତେ ଜମି ଗର୍ଭମେଣ୍ଡରେ
ଦେବାର ଶୀକାଇ କରିଥିଲା । ଅଥବା କିଛି କନୋବସ୍ତୁ
କରିବା କାରଣ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡର ବାରକମାନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟ
ସେଫେଟିଲ ଏଠାକୁ ଅସ୍ତ୍ରିତ । କାଲ ପରି ଏଠାରେ ପ୍ରା-
ଦେବ ହେବେ ।

ପୁରୁଷ, ଅଶିଖ୍ଯ ମେଜକୁ ବାବୋ ସାହେବ କିଛି ଦିନ
ସକାଶେ ଖୋରକା ସବୁଡ଼ିଦଳକର ଭାର ପ୍ରହଗ କରିବେ ।

ଅନ୍ଧର ସୁତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ଯେ, ତେଣେ ମଧ୍ୟ
କାହା କରୁଥିଲୁ ପଞ୍ଚନାୟକଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭେ ସୋଗେଇରେ ମୋଟି-
ଏ ବାଜକା କଦମ୍ବାଳୟ ଶାପିତ ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତୀଷ୍ଠାପନ ଦେଖିବା ୨୦ ଘାଟ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାନ୍ୟ ରେତେ ପରିଦର୍ଶନ
ରେ ଜନି ବାରକ ପଶକୁ ବସନ୍ତ ବିହାର ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାନ୍ୟ-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସବୁରୁକ୍ତା ମାପିକ ଟଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ସରକାରରୁ ମଧ୍ୟରେ
ଟଙ୍ଗ ସାହାର ମନିକାର ଅଣା ଥିଲା । ତାହାରେଲେ ମାପିକ
ଆୟ ଟଙ୍କେୟିଛେ କୋରିବାରୁ ହେବ । ଏହି ଟଙ୍କାରେ
ଆୟକରଣ କଦମ୍ବାଳୟର ବ୍ୟୟ ଏକପ୍ରକାର କରିପାରିବ ।

ଆମେମାକେ ଶିଖିଲା ନିଃସ୍ଵରେ ତହୁର୍କଳ ବାଦୁଳୁ ଅଛିଲୁ
ଉଦେଖାଗୀ ଦେଖିଥିଲୁ, ଏହା ବଢ଼ ପ୍ରଗାଢ଼ାଇ ବନସ୍ବ
ଅଟେ । ସ୍ତ୍ରୀ, ବା,

ବ୍ୟବହାରଦେଶର ଗୋଟିଏ ପଦିକା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଢ଼ା ତାହା ଉପରୀମ ଦେବାର ଉପାୟ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି “ଗୋଟିଏ କୃଷ୍ଣ କର୍ମବେଦନାରେ ଅବଦ୍ୱୟ କଷ୍ଟ ପାରଥିଲା ଏବଂ ତା- ହାର ଅନେକ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ଶୈଷରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଗୋରଥିଲା ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ତାହା କାହିଁବରେ ପରି ତିଥି ପ୍ରସକ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସବୁ ତିଥି ଲାଢ଼ା ପାଇଲି ଯାଇ ଏପରି କହି କେବଳା କହୁର ଅବଶ୍ୟକ । ସେ ସବୁ ତାହାର କରିବା ପାଇଁ ତାକୁର ପିତକାରୀ ପ୍ରକାରତାର ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେଥିରେ ମଧ୍ୟ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଶୈଷରେ ଗଣ୍ଡେ ଜରମନପରିଗ ତାହା ବାହରେ ଲାଗାଇ ଦିଆଗଲା । ସେଥିରେ ବେଶ କଷତ୍ତ ସୁର୍ବେ ହୋଇ ନିତ୍ଯାଗର ଏବଂ ନିତ୍ଯାଗ ଇଠି ଅପଣାକୁ ସଂକ୍ଷର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବେଳିମ ମିଳିଲା । ସେଥିର ହେତୁ ଏହି ଯେ, ଲାଟିମାନେ ପନ୍ଥରର ମନ ଯାଇ ଲୋର ସମ୍ମାନ କି ପାର କାହାକୁ ଥିଲା ସେହି ପନ୍ଥରରେ ଲାଗି ହୋଇ ରହିଲେ । ସେହି ପନ୍ଥର ତାହା କାନ୍ତି ବାହାର କର ଅଶିକାରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ, ସେଥିରେ ୫୦୦ ଲାଢ଼ା ଯକ୍ଷି ରହ ଅଛନ୍ତି ।”

ଗନ୍ଧ ମାସ ତାରିଖ ଦିନ ଉଦ୍‌ବାର ମହ ହେବ ସମସ୍ତରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ଅକ୍ଷାଳରେ ଭୂମିକଣ ହୋଇଥାଏ; ସେହି ଭୂମିକଣ
ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମିନଟ ପରିଷ୍କର୍ତ୍ତ ରହଥାନି ।

ଅନେବାର ସ୍ଵରତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସମ୍ବାଦ କେତେ
ପୂର୍ବିକ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସହୃଦୟ ପଲାଯ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅଧିକାରୀ । ଏହି
ମାନେ କେବଳ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାଗରତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗକ ଘେରେଥିଲୁ
ପାରନ୍ତି ଅଧ୍ୟସକ କରିଛେ । ସେମାନେ ବୋଲିଲୁ, ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଧନୀ
ନାମ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ସମ୍ପଦଯେଷା ଅନିଷ୍ଟକର । ସେମାନେ
କେ ଏହିକେଳେ ବୋମ୍ବେ ନଗରରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଦିନ ଦିନ ଦିନ ଅର କିମ୍ବା ଅରାଇ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ
ଦିନପୂର୍ବକ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସରଳତା ପ୍ରଭାବ
ପ୍ରଭୁରେ ବୋମ୍ବେ ବାସିମାନେ ମୁସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ମନେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣଶୈଳୀର ଯୋଗମାନକୁ ସମାଚାରୁପେ ଅର୍ଥରୂପ
କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୋଲିଲୁ, ଶିଖା ଉଦିଗ ନିମନ୍ତେ
ଅନେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷକୁ ଅଧିକାରୀ । ଅନେମାନଙ୍କ ଶିଖା
ଶୈଳେ ଦେଇବ ଅନେମାନେ ଧାରା ଜାଣୁ, ତାହା ସାରକ-
ନାମିଲୁ ରିଖାଇବାକୁ ।

୧ । ମୁଲକ ସମୀଗୁର ଗୋଲାତ୍ର ସତ୍ୟତ ଫରଦିଷ୍ଟ
ନିଷବ୍ଦ ବରତତୁଳ ନାମକ ଶାହରେ ଏକ ପଣ୍ଡାର ଅଛିଲୁଗ
ଯୋଗରୀ ନିରାକର ସେ ମୁଁ ବାଦଶା, ଇଂରାଜ ବକିଳ ଅଗାମୀ
ବଜାରୀ ବର୍ଷରୁ ଶୈଖ ହେବ । ସେହି ଚରର କେତେ
ମୁଢିତ ତାହା ସଙ୍ଗରେ ଯୋଗ ଦେଇ ତିମିଦାରର ମନ୍ଦିରା
ଓ ଶାନ୍ତି କର ପରିବାରୁ ପାଇଁ ସୁଲକ୍ଷଣ ବେଳାକିମୁଁ ଧରି-
ଥାବୁ ଯାଇଥିଲେ କରେ କନ୍ଦକିବ ଅଧିଗାତରେ ପ୍ରାଣ
ନୋମ କରିଥିଲୁ ଏକ ଦୂର ତିନିକଣ ଜଣମ ହୋଇଥାବୁ ।
ଯେମନେ ଯେଉ ଅଧିଗାତ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡ ଓ ସୁରୟ ସାହେବ
ନିର୍ବିଦ୍ଧାରୀ ହେବାହ କେଇ ସରଜମିନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ
ପଞ୍ଜାର ଦିନ୍ଦି ପୃଷ୍ଠା ପଳାଇଥାଏ । ଧରି ପଞ୍ଜରେ ଛେଲାଖା-
ନା ବା ପାଗଳକାରେ ଯାଇଥାଏ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

। ଅଶ୍ରମର ଜୁବାଗାନର କେମେ ଟ୍ରିଲିପର ହାମାଳ
ଜଣେ ସୁଧା ପାହେବ ପାହାଳ ଅଧିନିଯ୍ୟ ଦୂରମାନ୍ତ୍ର ଠିକ୍
ଫମ୍ୟୁରେ ହେବଳ ଦୟାତ୍ମ ନାହିଁ । ସବୁରେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ରାଙ୍ଗ

କୁରମାକେ ମୁନ୍ଦିବଜ୍ଞ ନିବାରଣେ ଲାଭଶ କରିବାରୁ ଯାହା
ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ସାହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର ଅବି ପ୍ରତିହାର
ବିଲେ, ପ୍ରତିହାର ଧମକରେ ରହୁ ନାମକ ଜଣେ କୁର ମର
ଗଲା । ହାରକୋର୍ଦ୍ଦ ବର୍ଗରେ କୁରମାକେ ହାରମଙ୍ଗ
ଦୟା କରିବାରୁ ଅନୁମୋଦ କଲେ । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ ବନ୍ଦସ୍ତ
ହେବୁ କୁରମାନଙ୍କ ଅନୁମୋଦରୁ ଗ୍ରାହ୍ୟକର ଏହ ଏହ ଦୂର-
ଠାଳା ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପାଦନ କରି ବାଗବାନର ପାତ୍ରଙ୍କ
ସେହିପାଇଁ ଦୂରୀତି ହୋଇ ଅପରାଧକୁ ପନ୍ଦର ମାସ ନମନ୍ତେ
ସେ କେଲାଶାକାରୁ ପଠାଇଲେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ଅଛି
ହୋଇଅଛି ।

* । ଦୂରତରେ ଦସାର୍ଥ ଜଗଇବ ସାହେବ ଦଦମାନେ
ଖେଳୁ ସାରେ । ଦୂର ଜଣ ସାହାରି ସାକି ମଶାଲ ନେଇ
ଆମୋଡ କରୁ । ଜଣେ ଅର ଜଣବ ଦେହରେ ତିଥି
ନିରାର ଦେବ । କହୁରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାରଗଣ ପୋଡ଼ି
ଆୟ କୋଇ ମନ ସାରଙ୍ଗି ।

୪। ପଶୁର ମହେଶବନ୍ଦୁ ଜ୍ୟୋତି ରହିଲାକି ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନରେ
ଚଳିବ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୧୫ ଦିନେ ଟୋଲାର ଘରମାଳକର
ପରିଷା ହେବ । ୧୬ କଥ ପଶୁ ପରିଷା ହେବେ । ସାହଚର,
ପୁରୀ, ଆଦି, ନିଧୀ, ବେଦାତ୍ମ, ସାଙ୍ଗ୍ରାମ, ପାତକତବ ଲଭ୍ୟାଦି
ପରିଷାରେ ପରିଷା ନାହିଁ ମିଳି । କଥେ, ଲୋହୀର, ବର୍ଷ-
ପରିଷାର ପରିଷା ହେବେ । ପ୍ରଥାନ, ରୂପାପକ ପଣ୍ଡମାନେ
ପରିଷାକ ନିୟମ୍ଭୁତ ହୋଇଥିବା ।

*। ତିବୁର ଚିଲାରେ ସନ୍ତୋଷ ଘୟାକ ଶିଳାବୃଦ୍ଧ
ହୋଇ ଯାଇଥିବା । ୨ ଜଣ ମେଳ ମନ୍ଦିରରେ, ଦଶକଣ
ବେଳେ ହୋଇଥିବା । ଅଛେବ ମେଳରେ ଘର ଖର୍ବ
ପାଇବାର ପାଇଁ ଏକାକିଳେ ଏକ ପାଇଁ ପାଇଁ

ପ୍ରାଚୀନ ମୋହରେ କୁଅପଥର ଦିବ, ଶାନ୍ତିମୁଖ ପର ଧନ ।
୨ । ଏଥର ଡାକ୍ତର ପରାମାରେ ଶବ୍ଦ ଏକଜଣକ ମନ୍ଦଗୁ
କବଳ ଜ ୨୨ ଏକର ପାଶ ହୋଇଅଛି ସ୍ମୃତିକର ରହ-
ର ହାର ଦିବ ଦେଉଅଛ ।

୫ । ଏହୁକେଣ ଗୋଟେକରୁ ଅବିରତ ହେଲୁଁ ଗତ
ଲୁଗୁଜ ଦା ୨୮ ଦିନେ ମେଦିନୀପୁରରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାହ-
କାଳ ହୋଇ ଥାଇଅଛି । ପାତ୍ରୀ ମେଦିନୀପୁର କରେଇର
କ୍ଷେତ୍ରମ ଶିଥିକ ଶ୍ରୀସ୍ଵତ୍ତ ଦାରୁ ଦୂର୍ବାଳସ୍ଵର ବସୁନ୍ଧର ଉନ୍ନତି
ମନୀ ଶରତ୍କରୁମାଲ ବସ୍ତୁ । କର କୋକନଶରତ୍କରାଥୀ ଶ୍ରୀସ୍ଵତ୍ତ
ଲମକୀ ମିହନ୍ତ ସ୍ଵତ୍ତ ଶ୍ରୀସ୍ଵତ୍ତ କାରୁ କୟବୁକୁ ମିଠା । ପାତ୍ରୀ
ପୁରୁ ୧୪ ବର୍ଷ ପାହିର ବସ୍ତୁ ୧୫ ବର୍ଷ । ଅତି ସ୍ଵପ୍ନ
ଲା ସହି ଶୁଦ୍ଧବାହ ଭାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହତ ହୋଇଅଛି ।
ପାତ୍ରୀ ସମ୍ବରେ ଅନେକଶୁଦ୍ଧବ କରୁବେଳ ଉପରେଇ ଥିଲେ ।
୨ । କଣ୍ଠେରେ ଗୋଟିଏ ହସ୍ତବଦିବ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିକିରି
ଦ୍ୟାରୀର ସେଠା ଦେବେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

“ । ମାନ୍ଦାକି କଥିଦିବ୍ୟଳସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶିକା ପରିଷାରେ
ର ୧୯୫୨ ଜାର ପରିଷାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୫୭ ଜାର ମାତ୍ର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ପରିଷାର ଅଭ୍ୟାସ କଠିନ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାଗ ପରିଅନ୍ତର ।

୪। ଦିବାମୁଖର ମହାବଳ କୃତିଶିଷ୍ଟାର ରହ୍ୟାଇ ଦେବା
ର ମଧ୍ୟାକ ସନ୍ଧରୁ ମାତ୍ରାକ ବସନ୍ତବୟଳଗୁରୁ ସଙ୍ଗ-
ରୀତି ଦୂରବିଦ୍ଧି ମାତ୍ରାକ କୃତିଦବ୍ୟାଳ କଲେଜରେ
ଯୁଗ ଚିନ୍ତିତ ପଠାଇଥିଛନ୍ତି । ମହାବଳା ମେମାନଙ୍କୁ
କି ୫୦୯ଲା ଲେଖାଏ ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଛନ୍ତି ।
ଶାର ସକାମାନେ ସବୁର ଅନୁମାନ ହେଉଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁଷ୍ଟାନେର ମୃଦୁ ଜୀବନ କମିଶ ସଜ୍ଜା ବିମଳକୃଷ୍ଣ
ପତ୍ର ୧୯୦୦ ମା, ବଜା ଗ୍ରାମଥାଳା ସ୍ଵପ୍ନ ବାହାଦୁର
୧୯୦୦ ମା, ବୁମାର ଗୋଗାଳେର ପାତ୍ରେ ୧୯୦୦ ମା,

ମହାବଳ ସହିତମୋହନ ଠାର ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ଫାରୁ
କଷ୍ଟକୁଣ୍ଡ ମୁଖୋପାଥୀୟ ଓ ବାଜୁ ପାଇବଲର ମୁଖୋପାଥୀୟ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ମାଂ ଏ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରେଟ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ଘଜା
ବକେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜିନ୍ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା, ମହାବଳ ହରେନ୍ଦ୍ରକୁଣ୍ଡ
ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା, ତାଙ୍କ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡ ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା, ଘଜା ହରେ-
ନ୍ଦ୍ରକୁଣ୍ଡ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା, ତାରୁର ଘୋଲତମୋହନ ଠାର
ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା, ପତ୍ରିତ ମହେଶବନ୍, ନନ୍ଦାବୁଦ୍ଧବନ୍ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା
ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨ । ଏକାଶବାତରେ ସ୍ତର ଗୋଟିଏ ଦେଖି ବାପ କୁଣ୍ଡଳା
ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା । କଥା ୨ । କର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଷେଠାରେ
ସେବପ ବାସ ଦିଲା ହେଲା ।

୨ । କେବେଳାହରେ କେବେଲୁଚିବ ଶୌଭଙ୍ଗାତି ଅଛି-
ପୁଣ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବମୟକବ ନାମକ ହୀନରେ ଶୌଭ-
ମନର ରଗୁବସେଷ ଦେଖା ଯାଉଥାଏ । ମହାତମ ଜନ୍ମର
ପଦେ ଅତିରିକ୍ତାହରେ ଶୌଭମାନର ଶାସନ ଥିଲା ।

ତ । ଚାନ୍ଦମାଳେ କୁର୍ତ୍ତିମୟସ୍ତୁ ନିରୀଏ ବରବାରେ ଅପଣ୍ୟ
ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଇମାକେ ସେ ଦଶସ୍ଵରେ
ବରତର, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଜୋଗରି ପୁଣ୍ୟ ଦିଅ ବେଳେକ
କୁର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଅକଳକ ସେହି ଅନ୍ତରୂପ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଦିଲେ ।

୧ । ପ୍ରତିଦିନର ସହିତ୍ ଯାଏ ଲୟକ୍ଷଣ । ପୁରୁଷ
ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମାହାର କାହିଁପାଇ କଥାର ସାରଗର
ନମେନ ମୋତା ରକୁହାଏ ଦେବର ଶୂନ୍ୟ ମୋତ
ପରରେ କଥା ଯାଏ ବହୁକୁପେ କଥନ ବରକାରେ ମୁଣ୍ଡ
ରେ ପଡ଼େ । ବହୁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଢ଼ର ଅଧାରରେ ମାହାର
ନାଶ କରୁ ଯାଏ । ମୁଢ଼ଦେହ କଥରଗର ବେଷମା
ଳରେ ପୂର୍ବ ଲସକଳ ନିଦରେ ରଖାଇ ଥିଲା ଯାଏ ।
ଅନୁଭବ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମାହର ମୁଣ୍ଡ ଠିକ୍ ଅଛରୁ
ଥର୍ବ୍‌ ବଚିହ୍ନାର କଣ୍ଠ କଥାରେ ଅଧାର କରି ପ୍ରାଣ
ର ବିଷ ଯାଏ କହୁଁ ମାତ୍ର ମୁଢ଼ଦେହରୁ ଘୋର ପକାନ୍ତ
ଶିକ୍ଷିତମରେ ଘୋରିବ ଦର୍ଶନ ନିଷେଧ କୋର ବହୁକୁ
ଦ୍ୱାରା କରୁ ଯାଏ ।

୧୦ : ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହାନିକି ଏହି ପ୍ରକାର ଦେଇଲା
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାନିକି ଏହି ଦେଇ ଏହି ପାହାଡ଼ର ମଣି
କଷ୍ଟର ଗୋଟିଏ ଗାହାର କାହାର ଅଛି କର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି ୧୦ ଜୀବିକି ଲେଖାଏ ଦେଇ ମିଳିଅଛି । ଅନେକ
କଥି ଯନ୍ମାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ କେହି ପରିଚ କାହାରେ
ଏହି କହି ଦେଇ କରେ ଆହୁର ଅନେକ ଦେଇ ପାହାର-
୨ ଯମିକାରୀ ଆହୁ ।

ବ୍ୟବହାର କାରବୋର୍ଡରେ ଲତ ଦୌର୍ଯ୍ୟନବଦମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ
ଏହ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମନ୍ଦିରମା ଥିଲା । କଣେ ସାଂକର୍ଷଣ
କି ଏହ ଚନ୍ଦର୍ଭର ପାଠବା ପ୍ରତି କାଳାଳି ଅପରାଧ
ଥିଲା । ଯୋର କଥା ବାଲକକୁ ସାଂକର୍ଷଣ କାଶବାଧର
ଦୋଷାଳ୍ପାତ୍ର । ସେ ଉପରେକ୍ଷିତ ଆର୍ଥିକ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ-
ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା କାରବୋର୍ଡରେ ବହି ହେଲା ।

କୁଳ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଏହି ମାନ୍ୟରେ କଥେ କଥାଲି ସୁଧା
ଦେଖିବା ହୋଇ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ଅନୁର୍ଧତ ମସ୍ତକ କଥା-
ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଜୀବନକଲ୍ୟାପିତା ସହିର କଟକ ଦୂରସାକଳାର କଟକ
ଦୁଇମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଲସ୍ଥରେ ମୁହଁ ଓ ପ୍ରବାସିତ ହେଲା।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାବେଶ

ତା ୧୯ ଲକ୍ଷ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରେଲ ସଙ୍କ ୧୦୨୫ ମସିହା । ମୁଁ ଦେଖାଇ କି ଏହି ସଙ୍କ ୧୦୨୭ ସ୍ଥାଲ ଜନବାର

{ ଅଣ୍ଟିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲପୀଛ ଜାକିମାସର ଟେଙ୍କା

ଏବର୍ଷ ରୌତୁବାଳ ବନ୍ଦ ଦାରୁଣ ମୃତ୍ତି
ଥରିଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଦୂରମାର ହେଲ ବର୍ଷା ନାହିଁ
ଏବି ଏକ ହୁଲରେ ଆଶ୍ରୋ ବର୍ଷା ହୋଇ ଜାହିଁ
ତାପମାତ୍ର ଯହରେ ତାପର ପରମାଣ ୧୦-୧୫ଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଗଲାଣି ଓ ଅପରାହ୍ନ ଚାରିଘାସୀ
ଅର୍ପନ୍ତ ଦାରୁଣ ବାହାରିବାର କଠିନ । ବେଶା-
ଜମାର ଅରମ୍ଭରେ ଏପର ହେଲ ଜେଣ୍ଟଲମା-
ନ୍ଦି ଅଛି । ଏ ଗରାରେ ଅମ୍ବ ବିଷ୍ଵର ନଷ୍ଟ
ହେଉଥାଏ । ପଛକୁ ପ୍ରବଳ ବରାବ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ।

ବୁନ୍ଦିପୁରର ମାଳୁଲ ମୁହଁଏ ବାବୁ ଆର୍ତ୍ତବନ୍ଧୁ
କରଇ ଅଧୀଲ ବୋର୍ଡ ହାବିମମାନେ ଅଗାହି
କରିଥାନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଏଠାର ବିସ୍ତର
ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ହାବିମମାନଙ୍କ ଯେ ଧର୍ମବିଜାର ବୋଲିଯାଏ
ତାହା ସାଥୀର୍ଥ କି ନା । ଦେଖିବିଦ୍ୟନ୍ତି ଦିଗ୍ନ ପାଇ
ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ଦେହରେ କଣ୍ଠା ଜ ବାକୁ ସବ୍ଦ-
ସାଥୀର୍ଥ ଏହିପରି ସବଦା କାମକା କରନ୍ତି ଏହି
ଗାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେହି କାମକାଲୁ ଚରିତାର୍ଥ
କରିବା କାରଣ ମାନା ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି
ଲାଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କି ଆଖ୍ୟାଯି
ଏତେ ନିର୍ମଳ ଅଧୀନ ହୋଇ କରି ରଖିଲେ
ସୁବୀରା ଏହି, ସମୟରେ ହାବିମଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏମନ୍ତ
କରିବ ହୁଅଇ ଯେ ତାହା ସାଥୀର୍ଥ ଥାଗାର
ଶ୍ରେଣୀ ବିପରୀତ ହୋଇଯାଏ । ଏଥର ପ୍ରତ୍ୟ-

କାର ବିଲ୍ଲ ଦିଶୁନାହଁ । ସଞ୍ଚିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଦିଶଟଙ୍କାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ କେଳନବୋଗୀ ଗୁରୁରଙ୍ଗର
ଶୁଣିବେବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
ଜେତେ ରଲ ହେବ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପାଠ କଲୁ ଘରର
ବର୍ଷ ସକାଗେ ବିଲୁଭରେ ଦିଶବୋଟି ଠଙ୍କ
ରଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି—ଏ ଦେଶର ଯେ ସକଳ ମୁକ୍ତ-
କାର୍ଯ୍ୟ ବିଲୁଭରେ ହୁଏ ଜନିମିତ୍ର ଓ ଫେନିକ
ବିଷ୍ଟ ନିମିତ୍ର ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଲଂଲଶ୍ଵର
ଅନେକ ଠଙ୍କା ପଠାଯାଏ । କେତେକ ବର୍ଷ
ହେଲା ବିଲୁଭରେ ରୂପା ଗସ୍ତା ହେବାରୁ
ଏଠାରୁ ପ୍ରେରିତ ଠଙ୍କାରେ ବିଶେଷ ବଢା ପଢ଼ୁ
ଅଛି । ସେହି ବଢା ହେବୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭାରତବ-
ର ଦୂରଭାବ କୋଟି ଠଙ୍କା କ୍ଷତି ହୁଅଇ ।
ଏପରି କ୍ଷତିରୁ ଏ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା
କାରଣ ଏ ଦେଶ ସଞ୍ଚର୍ଜୀଯ ବିଷ୍ଟ ନିବାହ
ନିମିତ୍ର ବିଲୁଭରେ ଦିଶବୋଟି ଠଙ୍କା ଗୁଣ
ହେବ ଓ ଏଥର ସୁଧ କଢା ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ
କଣା ପଡ଼ିବ । ଭାରତବର୍ଷରୁ ଏ ଦିଶବୋଟି
ଠଙ୍କା ବିଲୁଭକୁ ନ ଗଲେ ସେଠାରେ ରୂପାର
ପୁର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରେ ଓ ଫିନେ ପୂର୍ବବ୍ରତ
ପରି ହେଲେ ରଣ ପରିଶୋଧର ଉପାୟ ହେବ
ଭାରତବର୍ଷାୟ ଅଗ୍ରର ସେନେତାର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଧାର୍ମିମେଳା

ସବୁରେ ଅଛନ୍ତି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଆଗର କରିଥ-
ଛନ୍ତି । ଏ ଉପାୟଟି ଅଛି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ
ଓ ଏଥରେ ଭାବିବାରେ ଅନେକ ଲାଭ
ହେବ ଅଭିଏବ ଏ ଉପାୟର ବିଜ୍ଞାନାକାରୀଙ୍କ
ପ୍ରଶଂସା କରିବାକି ଦେବ ।

ବିଲୁତରେ ଭାରତବର୍ଷର କିଷ୍ମଧୂମାଳଙ୍କର
ତର୍କ ବିତର୍କ ଲଗାଉଥା କାରଣ କଲିବତାର
ବିଜ୍ଞାତ ବାବୁ ମନମୋହନ ଘୋଷ ବାରଷ୍ଟୁର-
ଙ୍କର ଘାଇ ବାବୁ ଲକମୋହନ ଘୋଷ ବାରଷ୍ଟୁର
ଛଣ୍ଡିଶ୍ଵାନ ଆସେଇବସନ ସରର ପ୍ରତିବିଧିମୁକୁ
ଚିଲିଜମାସ ତା ୨ ରିତରେ ବିଲୁତକୁ ଯାଏ
ବଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
ସିବିଲସରବିଷ ଅର୍ଥାତ୍ ତହିତ କର୍ମଗରଙ୍ଗ
ପରିଷା ବିଷୟରେ ଭାରତବର୍ଷର ନାନାକ
ପ୍ରାକୁ ଯେ ଆବେଦନମାଳ ଗତବର୍ଷ
ବିଲୁତକୁ ଯାଇ ନିଷ୍ଠଳ ହୋଇଥିଲା ସେ
ଆବେଦନମାଳ ସେ ପୁନଃବାର ଆଗର କରିବେ
ଏହା ତୁମ କାବୁଲସୁଦ୍ଧ ଖର୍ଚ୍ଚ, ବିଧାମାସୁଲଭ
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା, ଦୁର୍ବିକ୍ଷ ନିବାରଣର ଉପାୟ, ଭାରତବର୍ଷର
ଆୟୁ ବିଷୟରେ ଜୀବିଦାଗାଙ୍କର ମଳ ପ୍ରହର
କରିବା ଉତ୍ସବ କିଷ୍ମଧୂମାଳର ସେ ଚର୍ଚା
କରିବେ । ଅମ୍ବେନାକେ ଉରସା କରୁଁ ଲାଲ-
ମାହନ ବାବୁ ବିଲୁତରେ ବିକ୍ରିଦିନ ରହି
ପରା ଉଦେଶ୍ୟରେ କୃତବାର୍ଯ୍ୟ ହେବିନ୍ତା ।
ଗ୍ରାହିତ ବାବୁ ଯେ ସୁଦେଶର ହରପ୍ରାଣ

ଏତେ ଶ୍ରମସୀକାର୍ ପୁଣ୍ୟକ ଏତେ ଦୂରଦେଶଗୁରୁ
ଯାଉଥିଲୁ ଓ ଯେଉଁ ସବୁ ଜାଳୁ ଏ ମହିଳା
ବାର୍ଷିକରେ ପଠାଇଥିଲୁ ଏ ଉତ୍ସବଙ୍କୁ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥାନ୍ତି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଉଥାନ୍ତି । ଉତ୍ସବାସୀର ! ଦେଖ କପର
ସୁଦେଶାକୁଶଳ ! ଉତ୍ସବରେ ଏହିଥାର ଜଣେ,
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଜହାର ଉର୍ଗର ନିଶ୍ଚଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବ ହେବ । କେବେ ଏହା ଉତ୍ସବର
କଥାଲରେ ଘାଁବ !

ପିପରେ ଗଜମାସ କା ୧ ରହେ ଛାଣ
ଦିଜାଏ ହୋଇଥିଲ ତହିଁର ବିବରଣ ହିନ୍ଦୁଷେ-
ଶ୍ରୀଅଠବୁ ଅବଗତ ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଉଥାଏଛୁ । ସେ ଦିନ ସନ୍ଧା ସମୟରେ
ଉଦୟକର ପୃଷ୍ଠାବାୟୁ (ଶ୍ରୀଆତ୍ମକ) ଅଧ୍ୟାବ
ଶ୍ରୀରାମରେ ପର୍ମିଲିନଦିଗରୁ ଥସିଲ ଓ ତହିଁର
ମାର୍ଗରେ ଯାହା ପଞ୍ଚଲ ତାହା ଉଡ଼ାଇ ନେଇ
ଗଲ । ଏ ବାୟୁ ପାଯୁ ପାଦବଣ୍ଣା ବାଲ ଥିଲ
ଏହ ଅକ୍ଷସନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଦେଶକୁ ଉତ୍ତନ
କରି ଦେଲ । ବାରବିମାଣ୍ଡଳ ବଜଳା ଓ
ବଦିଂଜାନା ଉତ୍ତନାବ ସମ୍ମଳେ ଉଡ଼ାଇ କେଇ
ଲଲ ଓ ଉଚ୍ଚିତ କାଠ ଖାଇଁଗ ଓ ସାନପ୍ରୀସବୁ
ଗଣ୍ୟ କରି ଚରୁଦିଗରେ ଫୋଘାତ ଦେଲା ।
ବଜଳାର ପକାଚାନ ମଧ୍ୟ ଅବୁଧ ହୋଇଥାଏ
ଓ ତହିଁ କିଳଟପୁ ସ୍ଥାନକୁ ଯେପରି କେବୁ
ପଥ୍ରଗୁରେ ପଥ୍ରରିଥାଏ ତିବ ସେହିପରି
ହୋଇଥାଏ । ଶାଲୁଆ ଖମୁମାଜ ଗଣ୍ୟ ହୋଇ
କଲି ଯାଇଥାଏ ଓ ଗ୍ରେନ୍ ଅନେକ ହୂରରେ
ପଡ଼ିଥାଏ । ବଜଳାର ବହୁବାହୀର ଯେଉଁ
ଦ୍ୱାରିକଣ ମନୁଷ୍ୟ ବଜଳାର ଆଶା ନେଇଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଗଣ୍ୟ ହୋଇବଲ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ଶବ ଏକ ପୁସ୍ତିରଣୀ କିଳଟରେ
ମିଳିଲ । ଏବ ଯୋଳ କିଳଟରେ ସତବରୁ ଜୁ
ଇଷି ମାଟି ପରିଶବାତ ଲମ୍ବରେ ଗୋଲ ହୋଇ
ଯାଇଥାଏ ବି ଯେପରି କେବୁ ବୋତରେ ମାଟି
ଶୋଳ ନେଇଥାଏ । ଧାତୁକିମ୍ବିତ ଜାର ଖମୁ-
ମାଜ ସୁରା ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏ ପୃଷ୍ଠାବାୟୁରୁ
ଅବଗ୍ୟ ଅସାଧାରଣ ବୋଲିବାର ହେବ ।

ପୁନଃମାଗ୍ର ।

四

ତା ୨ ରିଟ ଅପ୍ରେଲ—ଓହାମ୍ କୁଳ ଗଜ-
ଦିଂହାରଙ୍ଗର ଆକାଶ ଅଠନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପୁର ଓ

କ ୨୦୦ ଟ କୁଳ ଇଂରେଜଙ୍କର ଗରଣୀମାତ୍ର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏବୋଇବୁ ଅନେକ
କୁଳ ବେଳୁନ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ କର୍ମୀଙ୍କ ସାହେବ
ସିଫର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ତହିଁର ଉଦ୍‌ଧାର କିମ୍ବନ୍ତେ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ତା ଏ ରିଣ ଅପ୍ରେଲ—ଲୁହବର୍ଗକୁ ଜୀବିଷ
ସାମଗ୍ରୀ ଦେଇ ଜେ ୧୦୪ ଟଙ୍କାରୁ ଯାଉଥିଲେ
ପଥରେ ଚାନ୍ଦମହୀୟ କୁଳ ଦେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରଣ
କରିବାରୁ କପ୍ରାଜ ସାହେବ ଓ ଜେ ୪୦ ଟଙ୍କା
ମେହା ହଇ ଦେଲେ ଜେ ୪୫ ଟଙ୍କା ପଳାଇ
ଆସିଲେ ବାହିଜର ଠିକଣା ମିଳି କାହାଁ ।

ବୀର

ତା ଏ ରିଜ ଅପ୍ରେଲ—ଆଲିମସହିଦରେ
ଆଳୁପଂଖିକ ଗାରଦଙ୍ଗ ଉପରେ ଆନନ୍ଦମା
ହୋଇଥିଲେ କେବଳ କଣେ ପିପାହୁ ଆହିଛି
ହୋଇଥିଲା ।

ଗାଁ ରଖ—ଧଥେଆବାଦରେ ସବୁ ଉତ୍ତମ
ଅନେକ ଜୀବିଆମ ଛଂବେଜଙ୍କର ବଣାଇବୁ
ହୋଇ ବସିବ ଯୋଗାଇବାକୁ ସାବୁଳ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କାନ୍ଦାହାରରେ ଦରବାର ହୋଇଥିଲା
ଶାରତ୍ତ୍ୟାରେ ଅନେକ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଉପରୁବ ହୋଇ ବ୍ୟାହାର ଦିଲାଇଥିଲା ।

ତା ୧୦ ରଖ—ଶ୍ଵରୁ ତା ଗ ରଖରେ
ସମ୍ମାଦ ଅସିଥକୁ ହି ପୃକୁଳକୁଣ୍ଡାକୁ ସେନ୍ୟମାନେ
ବେଳନ୍ଦୀର ବିରକ୍ତ ହର ଭୟ ଦେଖାଇବାରୁ
ସେ ସମସ୍ତ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ ଥୁବ କରିଥାଇନ୍ତି
ଓ ଜଣକୁ ବିଧ କରିଥାଇନ୍ତି । ଏ ଘୁରାକୁ
ଅନେକ ଲୋକ ପଳାଇବା ଭ୍ରମ୍ୟାଗରେ
ରହିଲେଣି । ଇଂରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଜଳନ୍ଦବି
ଓ କୁଣ୍ଡ ଦିଗବ ଅଗ୍ରବତ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଛା ୧୯ ରିଖ—ବାନାହାରରୁ ସମ୍ବାଦ ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ସେ ନଗରର ୨୫ ମାର୍ଗର ଉତ୍ତରରୁ
ଜୀବରେଳ ଚିଲିକୁ ପାଲିଷର ସାହେବ ଚିକାଉ
ଦରିଆକୁ ଥିଲା । ସେ ସେଇଲାର ଦର ସଂଗ୍ରହ ଓ
ସଦୋ ଜଣାବ କରିବେ । ସେ ହ୍ରାନ ଅଗ୍ରଜ ଜର୍ଜ
ଅଠର । ଗଣ୍ଡାମୁକ ଅନ୍ତରିମ କମିଶ କେଳିଲା
ବାଦରୁ ଅନେକ ସେଇୟ ଯାଉଥିବାରି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଦେଶ ।

ଅମେରିକାରେ ଏଥି ପରେ କୁହାରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଅଗନ୍ତାର ବିଭାଗ ପାଠକମାଳକୁ ଲାଗାଇ ଅଛି।
ତେଣିକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିରରେ ଦୟାଦିଦିଗ୍ରା କର
ମାସ ଜା ୩୯ ରିଗରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଲଙ୍ଘନ

ନର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାଳାକୁ ଏ ସମ୍ବଲରେ ଯେ
ପ୍ରସ୍ତାବମାଳାକ ବାହାରୁ ଅଛି ସେ ସବୁର ଅନୁବାଦ
କବାର ପ୍ରତିକର ଗୀତା ଧାଠ କରୁଥାଇନ୍ତି-
ଜହାନ୍ତି ଲୋକର କଷ୍ଟମାଳାକ ଆମୂଳାଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖୁର ମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ହୁଏ ଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ମାଳକରେ ପ୍ରତିକର ଗୀତର ସରଜନର୍ଷ ସମେ
ସଂସ୍କର କରିବାର ଅଭିମତ ଥିବାରୁ ଗୀତା
ଆପଣା ଅସ୍ତରାର ରକ୍ଷା କମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସବୁକ
ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ତା ୧୮ ରଜର ରଙ୍ଗନ୍ତ ଶାର-
ମବରେ ଗୀତା ଯେଉଁ ବିଷୟମାଳା ପ୍ରତିପାଳନ
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖା ଥିଲା ଉହିର ଅନୁ-
ବାଦ ଗୀତା ଧାଠ କର ଆହୁର ଅସ୍ତିର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ତାହା ଅନ୍ତଳକେ ମିଥିକ ଦୋଷ
ଭାଇତାକରେ ସମ୍ବାଦ ଅସିଲୁ ମାତ୍ର ରଜାଙ୍କର
କୌଣସି କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଏ ସମ୍ବାଦରେ ବିଶ୍ୱାସ
ହେଲା ନାହିଁ । ଗୀତା ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇନ୍ତି ବି
ଦେଶର ବିଷୟମରେ ତାଙ୍କୁ ଅବଦି କରିବା
ଆପେକ୍ଷା ସୁବ କରିବାର ରଜ ଓ ସେ ଆପଣା
ସାଧୀନତା ରକ୍ଷା କମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ-
ର୍ଜନ କରିବେ । କଳକବ ଶୁଣାଯାଏ ଗୀତା
କଥାକୁ ତରିବା କମନ୍ତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଷୟକୁ
କରିଥାଇନ୍ତି ଏ ବିଭବକର୍ତ୍ତାଙ୍କରୁ ହୁଏ ଯାଉଥିବାର
ଶୁଣା ସିବାରୁ ଜାରି ଅହବାଇବା କାରଣ ସାଜ
ସହସ୍ର ଦେଖି ଯେଉଁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆଉ ଏକ
ଦିଗରୁ ରହସ୍ୟମସ୍ତ ଦେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ମାତ୍ର ତା ୪ ରଜର ରଙ୍ଗନ୍ତ ଭାଇତାକ
ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ମନ୍ତ୍ରାଲେରେ ଗଣ-
ଗୋଲ ଜାରି ମାତ୍ର ଉତ୍ସପକ୍ଷରୁ ସେଇକା ଅ-
ଧ୍ୟେ କଳନମାଳ ହେଉଥାଇ ଓ ଉତ୍ସପକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି
କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେବଳ ଅମୂରକ୍ଷା କମନ୍ତେ
ଅଛି । ସେଠାର କୁଣ୍ଡେ ପ୍ରଥାକ କେଣିବସ
ଅଗ୍ରତ୍ତ ମାତ୍ରରେ ସୁବ ହେବାର କବିତ୍ୟକ
ବିହବାରୁ ଗୁଡ଼ମଣ୍ଡି ଜାଣ୍ଠ କଣୀ କରିଥାଇନ୍ତି ।
କେୟାହିସ ମହାଶୟ ପୁଣିର କଥା ଗଣନାବଳେ
ଜାଣି ଆରିଲେ, ତାହା କହୁଲେ ଯେ ସେ କିମେ
ଦିଗ୍ନ ଦେଖିବେ ଏହା କି ସେ ଗଣନାବଳେ
ଜାଣିଗଲାଲେ କାହିଁ ? ଜାଣିଥିଲେ ବା କହି
ଆନ୍ତେ କାହିଁକି ? କେୟାହିସମାଳେ ପରିବଳା
କହି ଉପାର୍କିଳ ବରପାର୍କ ଆପଣାର ବଥା
ଜାଣିନାମାର୍କ ବଜାଏଥିର୍ଯ୍ୟ । ସେ ଯାହା ହେଉ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟାରେ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ କଳରବ ହେବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟ
ପ୍ରତି କତ କାଢା କରୁଥିଲା ବାରାଣ୍ସ ବିଷୟାରମାନେ
କାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବ୍ରଦ୍ଧ ଯେତି ଗଜାପ୍ତାର କରିବାକୁ ରୂପ

ଭାରତ ରାଜ୍ୟ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୭୫ ମସିହା

ତଳକ୍ଷେପିକା ।

ବଲେ । ଏ ହେଉ ଉଜ୍ଜୁନର ଚିଠ୍ଠ କମିଶନର
ଯୋଷଣା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ବୁଝା ବଜାକ ସଙ୍ଗେ
ଇଂରେଜଙ୍କର ସ୍ଵଦି କରିବାର କଳ୍ପନା ନାହିଁ ।
ବଜାକର ଉପ୍ରକଟର ନରହିତ୍ୟା କାଣ୍ଡରେ ବୁ-
ଝାକୁ ଉଗରେଇ ପ୍ରଜାମାନେ ଖୁବ ହେବାରୁ
ହେମାଜଙ୍କ ଉପ୍ରକଟକ ଓ ଗଜାକୁ ସତର୍କ କର-
ଇବା କାରଣ ସେଇମାନେ ବୁଝାଦେଶର ସୀମା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେଇ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏ ଯୋଷ-
ଣରେ ଲୋକଙ୍କର ଉପ୍ରକଟିତିବ । ଯୋଷଣା
ଉଦ୍‌ଧାରେ ବୁଝାର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଆମ୍ବେମାନେ
ଅବଗତ ହୋଇ ଚାହୁଁ ।

ଦୁର୍ଧିକାନ୍ତ ବଜେଡ଼ ।

ଏଥିପୁଣେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟେଲନା ସାହେବ ଏଠାର
ଏକଟିମୁଦ୍ରା କଲେକ୍ଟର ମେଜଙ୍କର ଥିବା ସମୟରେ
ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ଓ ରେଡ଼ିଷ୍ଟର କମିଟୀର ଅଧ୍ୟ-
ବେଳନରେ ଯେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେ
ଉଥିଲା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଲିପି ସାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଥିଲା ଫିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଥାଉଥିଲୁ ଜାକ ପ୍ର
ମାନ ଦିଲୁ ଜାହା ଦିଲୁଛି ହୋଇଥାଏଛି । ଉପ-
ର୍ଯ୍ୟ କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସଂବାଧାର-
ଣଙ୍କୁ କଣାଇବାର ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ ବାରଣ
ସେମାନେ ଖାଲୁ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର
ଦିନ ଖାଲୁ କଥର ବ୍ୟୁତ ହେଉଥାଏଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବର ଚଳୁଥାଏଛି ଏହା କାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କର
ମନ ପ୍ରବୋଧ ହେବ । କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ
ଖାଲୁଦାଜାମାନଙ୍କୁ କଣାଇବାର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଛିନ୍ନ
ଅନ୍ୟ ସହିତ ଉପ୍‌ୟ ନାହିଁ ଏହି ବିବେଚନା-
ରେ ଟେଲନା ସାହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୀର
ପ୍ରତି ଅସ୍ଵବେଶନର ବିବରଣ ଅମୃମାନଙ୍କୁ ଅ-
ନ୍ତରିକ୍ଷମ କରୁଥିଲେ । ସେ ଗଲା ଦିଲୁ ଆମ୍ବେମା-
ନେ ସେ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଛି ହୋଇଥାଏଛି । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନର କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ପକ୍ଷମାନେ ଅମୃମାନଙ୍କପ୍ରତି ଅନୁ-
ଗ୍ରହ କଲେ ନାହିଁ ସେଥିପେଇ ତାନ୍ତ୍ରିକ ଚିନ୍ମୟ
ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ଖାକୁ ନେଉଥାଇନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲ ଟିକିଏ ଅଧରର ଦୃଷ୍ଟି
ରଙ୍ଗଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପାଇ କମିଟୀର
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ ବୌଣସି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ବା
ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇନ୍ତି । ଅନ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟର ବଥା ତେଣିକି ଥାର ବଜେଠ ଅର୍ଥାତ୍
ଏକବର୍ଷର ଅୟ ବ୍ୟୁତ ଆଗ୍ରହ ଇମ୍ବିଟ
ସମୟ ଖାଲୁଦାଜା କେନ୍ତ୍ରବାର ଆଇନରେ ବିଦ୍ୟ
ଅଛି । ଜାହା ମୁଦ୍ରା ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ ଅ-

ମୁମାନଙ୍କୁ ମିଳୁ କାହିଁ । ଏ ଯୋଗୁ ଗଜ ମାତ୍ର
ମାସ ତା ୧ ରିଶେରେ କିମିଶନରମାନଙ୍କୁ ଅୟ-
ବେଶନରେ ଏ ଲଗରର ଚଳନ ବର୍ଷର ଆୟ
ବ୍ୟୁତ ଉପରେ ଯେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତାହା
ଆମେମାନେ ସମୟରେ ଜାଣି ନ ପାଇବାରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନ ଥିଲୁଁ ।
ପାଠକବୁଦ୍ଧ ଓ ଶାକ୍ସଦାତାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାଣି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଢ଼କ ବଜେତ ବି-
ଷୟ ଅବଗତ ହୋଇ କିମ୍ବେ ଲେଖୁଥାଏ ଯଥା—

ଥୟ ।

ମୁଖ୍ୟନିଷିପଳ କାହିଁସ	ଟ ୧୦,୦୦୦
ଘାଟ ରମ୍ୟ	ଟ ୫,୦୦୦
ବାଉଘୋବା ରମ୍ୟ	ଟ ୫,୦୦୦
ମୁଖ୍ୟନିଷିପଳ ହାତିଚୋଲା	ଟ ୫,୦୦୦
ଶରକ ରମ୍ୟ	ଟ ୧,୨୦୦
ଏ ନଗରର କାନ୍ତିହାରସ ରମ୍ୟ	ଟ ୨୦୦
ଦବିଧ ପ୍ରକାର	ଟ ୨୧୦

କ୍ଷେତ୍ର ।

କରୁଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ	ଟ ୫୮୮୩
କର୍ମ କଳାନିଧି ଏଣ୍ଟି ।	
ସହରଦୀତେସ୍ତ ଅମଲ	ଟ ୨୮୯
ଭାବୁରିଲ ଅମଲ	ଟ ୧୫୯୭
ବାଟ ନନ୍ଦରେବାଟିର	ଟ ୫୭୦
ବାଜିହାଜୀସ ଅମଲ	ଟ ୨୫୦
ବାକେ ଖର୍ଚ୍ଚ	ଟ ୧୦୦

କନ୍ସର୍ଵେନ୍ସି ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରସର ସମ୍ବାଦ ଖର୍ଚ୍ଚ ।

ଶେରପିଟାର ଶେର	ଟ ୫୮୮
କ ୧୦ ଟ ମେହେନ୍ତର	ଟ ୯୮୭
କଳିତ ଖୋବାଳୀ	ଟ ୧୦୦୯
ନରଙ୍ଗ ଗାଡ଼ ଉଚ୍ଚାବି	ଟ ୨୦୦

ସୁତ୍ରକ ଇତିହାସ କର୍ମ ।

ନେରାଯିପୁର ଓ ଚପରାରୀ	ଟ ୮୦
କ୍ଲ ୧୨ କୁରୀ	ଟ ୨୪୮
ସଢ଼କ ମରାମତୀ	ଟ ୨୦୦
ଛାଳ ଖୋଲାର	ଟ ୪୫୦
ପାଏଶାଳା ବିଦ୍ୟାର	ଟ ୩୫୦
ଗଜାମନକର ପ୍ଲଟରଣୀ ସଫାର	ଟ ୧୦୦
କହେଇଥର ମରାମତୀ	ଟ ୫୦

ବିଦ୍ୟା ।	
ଶାଖା ଚିକିତ୍ସା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ	ଟ ୫୮୦୯
ଶାଖା ଚିକିତ୍ସା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ	ଟ ୨୪୦୯
ବାକେଣର୍ତ୍ତ	ଟ ୫୦୯
<hr/>	
ଆଟ ରୁମରୁ କାରିକମାସ୍ତ୍ରକୁ ଦେୟ	ଟ ୩୦୦୦୯
ବିଦ୍ୟା କିମ୍ବୁ	।
ପାଣି ଗ୍ରାହ ଓ ମନ୍ଦିର	ଟ ୨୦୦୯
ପାଣି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶରୀର	ଟ ୨୮୦୯
ସତକରେ ଜଳସେବନ	ଟ ୨୫୦୯
ପଠାଣକ କବିତ ଶ୍ଵାନ	ଟ ୨୦୦୦
ପଠାଣକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶରୀର	ଟ ୨୦୦୯

ସବୁ ମୋଟ ୩୪୦୨୯୮
ବର୍ଷ ଶେଷରେ ତତ୍କଳ ବାଜା ୩୫୩୮
ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଲୁହମିଂରେ ଜାଳ
ଖୋଲାଇବା ସବାଗେ ଅନେକ ଛଙ୍ଗ ଦିଆ
ହୋଇଥାଏ ଏଥର କାରଣ ଏହି ସବୁ ୪୮୭୩-
୭୫ ରେ ଜାଳ ସଂଧାର କର୍ମ ଆବୋ ହେଲା
ନାହିଁ ଓ ସେ ବର୍ଷ କର୍ଣ୍ଣ ବିଗେଷ ହେଲା ଏଣୁ
କରି ଅନେକ ଘର ଭାଜି ଗଲା । ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ଏ ଲଗଭରେ ବୁଦ୍ଧି ବାଣୁରେ ଜାଳ
ଖୋଲାଇବ ବଳ୍ବନ ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍
ତହିଁ କର୍ମର ବିଜ୍ଞାପନୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇ ନ ଥିଲା ସେ କର୍ମର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ବିଧି
ଟ ୧୦୭୫୯ଙ୍କା ଅଟେ ଏବର୍ଷ ଟ ୪୫୦୦୯ କା
ବଜେଟରେ ଦିଆ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ ଏବର୍ଷ
କିଛି କର୍ମ ହେବ ବାଜା କର୍ମ ଆଗାମୀ
ବର୍ଷ ହେବ ।

ଶାତମାନ ଗତବର୍ଷ ଇଚ୍ଛାରୁ ଦିଆ ଯାଇ
ଥିବାରୁ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଇଚ୍ଛାରୂପାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସରୁ ଓ
ଅପଦ୍ଧରଣ ଯୋଗୁଁ ଏ ବର୍ଷ ଶାତମାନ ଜୀବ
ରଜ୍ୟବାର କମିଶାରେ ପ୍ରସାଦ ହେଲା ତରୁଁ
ଦୂର ବର୍ଷର ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ ରୁଳନାରେ ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ବିଭାଗ ହୋଇ ଦୂର
ଦିନଶଳରଙ୍କ ରଖି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରଥା
ପକ୍ଷରେ ମତ ଦେବାରୁ ଜାହାଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।
ଇଚ୍ଛାରୂପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଶାତମାନ ଦେଖି
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କରିବା କାରଣ ଜଣେ ଯାଠ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁର
ରହିବାର ସ୍ଥିର ହେଲା । ଇନ୍ଦ୍ରିୟକରିତାଗ୍ରହଣ ଶାତ
ଅଭ୍ୟାସରୁ ଯେ କେତେ କିବାରଣ ହେବ ଆମେ
ମାନେ କହି ଜାପାରୁଁ । ବ୍ୟୟଅନୁଷ୍ଠାରେ ଫଳ
ଲାଭ ହେବ ବି ନା ସନ୍ଦେହ । ଅମୃତାନଙ୍କ

ବିବେତନାରେ ଘାଁମାନ ଜାଗ ହୋଇ ଥିଲେ
ଭଲ ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ଜାଗରେ ଯେପର ଆୟ
ଭଣା ସେହି ପର ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ମଧ୍ୟ ଭଣା ଆୟ
ପୁଣ୍ଡିରେ ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଜାଗ
ପ୍ରଥାର ସପନ୍ଧ ଜ ଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ଗର ଦୂରକ-
ର୍ବ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର ଦୁଳନାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଗ
ପ୍ରଥାର ସପନ୍ଧ ହୋଇ ଅଛୁ ।

ବାରୁ ଜଗମୋହନ ଗ୍ରୟାନ୍ତ ପ୍ରସାଦରେ
ଶାକ୍ସ ପ୍ରେସ୍‌ଲିର ସରକାରମାନେ ଉଠି ଯାଇ
ପୂର୍ବବଳ୍କ ଟାଇସ ବିଲେଟ୍‌ର ମୋହରର ଓର୍କ୍‌ଷର୍ଵି ରହିଲେ ଓ ପ୍ରଥମୋହର କର୍ମଚାରୀ
ବେଳନ ୪ ୩୦୯ ଙ୍କା ସ୍କଲେ ଟ ୪୦ ଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲା । ଏହା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ଛନ୍ଦିଅ
ତପସଶିମାନେ ସରକାର ନାମ ଧାରଣ କରି
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ବଳେ ଟ ୧୯ ଙ୍କା ଲେଖାଏ ନେଇ ଥିଲେ ।
କର୍ମ ଚଳାଇବାର ମୋହ ଖର୍ଚ୍ଚ ୫ ୩,୫୫୦୦୯
ଅଟେ ଶରକଡ଼ା ଟ ୧୦୯ ଙ୍କାରୁ ଜଣା ପଢ଼ିଅଛି
ଏହା ଅସ୍ଵକ ନୁହେ । କର୍ମ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିରେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବୋଲିବାର ଏହି ଯେ ସତବା
ମରନାଇପାଇଁ ଆଉ କିଛି ଅସ୍ଵକ ଝଞ୍ଜା ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । କିମ୍ବା ପାହେବ ଦ୍ୱାରା ରେ
ମାନ ସତକ ସବୁ ସତାଇ ଦେଇ ଥିଲେ କାଣ୍ଡଲ
ସାହେବଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶରେ ସତକର
ଆବହ୍ନା ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ହେବେବ ରଳ ହୋଇ
ଅଛି ତଥାତ ଆହୁର ଅବେଳକ ମରନାଇ ଓ
ଛିଅର ଆବଶ୍ୟକ; ଆଜ୍ୟାଜ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ । ଉଣ୍ଟା
କରି ସତକପାଇଁ ଅସ୍ଵକ ଝଞ୍ଜା ରଖିବାର
ଛପଇ ଥିଲା । ବେଳନ ଛାତ୍ର ଜ ୧ ଶ କୁଳ
କିମ୍ବକୁ କରିବାର ଦିନ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଏ-
ଠାରେ କୁଳର ଅରାବ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ କେତେ
ଛିଲବେ । ଜଣେ ବେଳରେ ଓ ଜଣେ ତପ-
ଶିଖି ସବ୍ଦା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମୁଦ୍ରୀ କର୍ମ ନେଇ
ନ ପାରିବେ ଅନେକ ସମୟରେ କେହିଁ କୁଳ
ଅପଣା ଘରେ ବସି ବେଳନ ଜାଇବେ । ସତ-
କରେ ଜଳସେତନ କେବଳ ନାମ ମାତ୍ର
ସେଥିରେ ଦିନ ଉପକାର କାହିଁ ସେ କର୍ମୟକୁ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ବଳ୍କ ଅଟେ । ଗଜାମନିର ପୁଷ୍ପଶାଖାପାଇଁ
ଯେ ଏକପଦସ୍ତ ଝଞ୍ଜା ଦାନ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ଅର ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଓ ଏଥାପାଇଁ କମିଶ
କରିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥାଏ । ପାଏ
ଜାନ ପ୍ରମୁଖରେ ଏହାଦେଲକେ ଏତେ ଝଞ୍ଜା
କିମ୍ବା କରିବାର ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ସତ ପୁରୁଷାରତୀରୁ ଏଠା ମେଳିକର ଶୁଳକ ପରିଷା
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କି ୧୯ ଶହିର ପରିଷା ଦେଇଅଛିନ୍ତା
କିମ୍ବା ଏ ପୁରୁଷ ସିଫଲସର୍ବିହିମାନେ ଏହା ଏଠା ପଲକିନ୍ତର
ସର୍ବକ ପରିଷା ଦେଇଅଛି ।

ଏଥର ଏ କରୁଇ ଦୂର ତିନ ପ୍ଲାନେଟେ ପେଡ଼ିଯୁକ୍ତ
ବୋତାକିର ମିଳନ ହୋଇଥିଲା । ବୋଧ ଦୂର କରିବ
ହାମିର ଯାତ୍ରାକର ଏ ଦୟମଣ ମିଶିଅଛି ।

ଖୋରାଥୀ ସବୁପକ୍ଷକର ହାତମ ଦିଲ୍ଲୀରେ ସାହେବ
କରିବାରେ ତେଣୁଳାଗାର ପରିଷା ଦେଇ ଏକହଜାର
ଟଙ୍କା ପାଇବୋବିକ ପାଇ ଅଧିକ କରିବୁ ଦେଇ ଅଛି
କିମ୍ବା ପାଇଁ ଏକ ଶହରର ଶର୍ପ ରେତାନ୍ତରୁ ।

କୋରାଯିବେ ଅଛ ଏହ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାଳକ ମୋକଦମା ଥର ପଢି
ଦୋଷ ସୁଧୋର୍ ହୋଇଅଛି । ସେଠାରେ ଏ ଅପରାଧ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାଳ ପ୍ରଦଳ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନକାଳ ଏହରେ ଲାଗି ରହିଲେ
ଅବଶ୍ୟକ ଉତ୍ସା ପଢିଗାରେ ।

ଶେରଥୀ ଦନ୍ତୋଳ୍ପତ୍ରରେ କ ୧୦ ଏ ଅନିକ ଲିପିରେ
ଅଛି । ସମୟରୁ ଅଷ୍ଟ ଦରଖାତ୍ର ହେବାର କଥା ଏକ
ଜାହା ନ ହୋଇ ଦେବକ କ ୫ ଏ ତେଜମାଳ ଦରଖାତ୍ର
ହୋଇଅଛି । ଗନ୍ଧିକ ଉପରେ ବନସ୍ତ୍ର ଦୟିତ ପାଇ ।

ଆମୀ ଯେମାକ ତା ଏ ଦର୍ଶକ ଯା ୨୧ ଦଶ ସର୍ବଜ୍ଞ
ସମସ୍ତ ନାଳ ବନ୍ଦ ହେବ ।

ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ନୃତ୍ୟେଶର ଗୋଟିଏ ଦୁଇକାଳୀଶ୍ୱର
ତେବେନ୍ଦ୍ରିୟ ପହିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରଇଥିଲାକି । ତାହା ଏହା
-ଦୂରମୋଢ଼ା ପାଇଶା ପିଆରକୁ ଦୂରତାଳ କରି ଦୂର ହାତ
ପାତ୍ର (palm) ଓ ଦୂର ବୋତଚଳାରେ ପାଲେଲେଖା
ଲାଗାଇ ପାବନାଙ୍କା ରଖିଲେ ଦୂର ସତରିକ । ଏ ଦୂରକ
ବାପୁଦକ ସଫଳ ହେଲେ ଦେବି ଜାତ୍ରୁରକ୍ଷର ଅନେକ
ଦାତା ମହିତ !

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାରାଜା ଅପରା କଳିବୁ ଯିବା ପୂର୍ବଦିନ
କରିବଗାରେ ଯେଉଁ ବେତେବେଳ ଦିନ ରହୁଥିଲେ ବେବେ
କରିବେଳ ଦିନ ପ୍ରେସଟ ସାହେବଙ୍କ ଘରେ ରହୁ କାହାର
ଥିଲେ । ମଂଲଗ୍ରାମ ଅଗ୍ରା ବ୍ୟବହାର ଉଠାଇ ତେ
ଦିଶେଷ ଅପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହି ବୋଲିଅଛିତ୍ର । ମଂଲଗ୍ରାମରୀ ଯେତା
ବୁଝୁ କଢ଼ି ବେବେଳ ସହି କାହାର ଅଳାପ ହୋଇଥିବ
ବେଳାହଳତ ପୁଅର ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ଦିବୁଥିବାର । ତେ
ମଂଲଗ୍ରାମର ଶିକ୍ଷାର କରିବା ବନ୍ଦୟରେ ଦିଶେଷ ପଢ଼ୁ
ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ଏତେବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାରାଜା
ମେଘର ସାହେବଙ୍କ ଚତୁରାବିଧାନରେ ଅଛନ୍ତି । ମହାରାଜା
ଅଂଶୁକ ସମୟ ନନ୍ଦରେ ଅପରାର ନନ୍ଦବାହୁରା
ସହି ସାଧାରଣ କରିବାର ଯାଇଥିଲେ । ଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଯଥକ ଗର୍ଭବାର କଥା ଅଛନ୍ତି ।

ମେଦିକାଯୁକ୍ତରେ ଗଠ ମାର୍ଗ ମାସ ତା ୧୯ ପଞ୍ଜାବ
ମୋହିଏ ବିଧବାଦବାହୀ ହୋଇଥିଲା । ବିଧବାର ବସ୍ତୁ
କ ୧୯ ଶ୍ରୀ ଓ କରନ ବାସୁର କ ୧୫ ଶ୍ରୀ । ହୁଣେ ଉତ୍ତରକ
ସ୍ଵର୍ଗ ହାତରେ ବାସୁର । ତ୍ରୁତିଧର୍ମମତେ ବିବାହ ହେ
ଅଛି ।

ମୁଣ୍ଡର ବିଷକ୍ତ ଗନ୍ଧିଆଳ ନିଜାରଣରେ ସେଠାପଳଙ୍କ ନିର ଲାଗେ ମୁହାଗାଇ ଥିଲା ସାହୁ ଦର୍ଶାଇଥିବାରୁ ଏହି ସରଦାରାହାତୁଳ ମୁହାଗାର ସହ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର କେହାନ୍ତି ନାହିଁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀହେବ ଅଜ୍ଞ କରୁଥିଲୁ ଏ ଦିନକା
ରତ୍ନ ଦେବତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଶବ୍ଦିମେଳନ
ମନ୍ତ୍ରୀ କବନ୍ଧ କରେଇବ ଦାବେନ୍ଦ୍ରାବ ରମନ୍ଦ୍ରିଯ
ହୋଇ ନ ଦେବ । ଏହା ସବୁ ହେଉଥି ଅନ୍ୟଙ୍କ କେବେ
କଢ଼ ସୂର୍ଯ୍ୟମାତି ।

କାର୍ଯ୍ୟ ସାବଧାରରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଅନୁଭବ
କରିଲୁ ମହାତ୍ମା ବଦ୍ରାଜୁ ହୋଇଥାଏ । ଏମାକେ ପୁଣ୍ୟ
ମହାତ୍ମା । ଏହି ଜୀବନୀ ମହାତ୍ମାଙ୍କ କି ମୁଁଠେ ଉପରେ
ବେଳେ ଗୁରୁତ୍ୱ ସାହୁ, ଗର୍ଜ ଆହୁ । ସ୍ଥା ମହାତ୍ମାଙ୍କ
ବାହୁଦାମରେ ତଥା ପ୍ରସବ କରେ ଏମାକେ ସେହି ସମ୍ମାନ
ଦିନେ ମୁଖ୍ୟମ ହତୀର ହେଲେ ବୌଦ୍ଧକଳନେ ଯେହି
ଗର୍ଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟକ କରିବୁ ସ୍ଥା ମହାତ୍ମାଙ୍କର ଶର୍ମାନ୍ତିମ
ସବୁ ଯେଉଁର ଏମାଙ୍କର ମୁଖଦରର ଅନ୍ଧକଳ ଯେଉଁପରି
ଅଟେ । ବେଳେ କଥନ ପରିଷତ୍ତ ଉପରେ ଗର୍ଜନିଧରେ ଲାଗୁ
ଲେ ତେ ସବୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ୍ବିନ୍ଦୁ ହୁଅ ନହିଁର ତେବେ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବରେ ମୋଟିଏ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ମୁଖୀ ଦବରର
ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ହୁଅ ନର୍ତ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ।

ବୋଧତ୍ୱେ ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ହେ ଯେ ରଜ୍ଯ
ଦର୍ଶକୀୟ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ପରେ ବେଳେ ପ୍ରମୁଖ ଦାରିକମାନ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ଦ-
ଭୟମାର ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତା କହିବା ଦାରିଗ ଧେର୍ ଏବଂ କରିବାରେ
କର୍ତ୍ତ୍ଵମାନ ତାହାକାର୍ତ୍ତରେ ପରିଚାର ଦେଖା ଯଥ-
ଅଛ । ରାଜ୍ୟମେଲାର ଅବଶ୍ୱ ହେଲୁଁ ସେ ଛାରତା-
ର୍ଷର ଦୂରଗତ ମନ୍ତ୍ରିମୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବରକ ବରକା ମନ୍ତ୍ରି
ଦର୍ଶକମାନ ପ୍ରମାଦବନ୍ଦିତ । ଏବେବିକେ ପରିଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥର୍
ଦିବର ପରି ବନ୍ଦିନୀମନ୍ଦର ଦୃଢ଼ି ପରିଦ୍ୱାରା ଦିତ ଅଜ-
ନର ବସ୍ତୁ ଅଛେ । ପ୍ରମୁଖରେ ଅନନ୍ତାର କରିବାରେ
ଅବଶ୍ୱ ପରି ଦୃଢ଼ି କଲେ କଥା ଦୂରଗତରେ ଯେହ୍ ଅମାଦ
ତମ ବସ୍ତୁ ହେଉଅଛି, ତାହାର ଅବଶ୍ୱ ଅସମ୍ଭବ
ବୋଧିବିବ ।

ਕਾਗਜ਼

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ବନମନସ୍ପତ ମହାବାକୀ ସ୍ଵରୂପୋତ୍ତମଣେଷ୍ଠ-
ରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵରୂପ ବନ୍ଦୋଳିଷ୍ଟ ଶ୍ରାପକ ବିଦୀଅଜନ୍ମ ମେ-
ତିବ୍ୟାଳସ୍ଥରେ ଟ କୁ କେବଳରେ ଏକଳା ପତ୍ରି ଗଲା
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ଯେ କ ଲାମୁହାରିବେ ଉତ୍ସ
ଦୁଃସ୍ଵର ସବୁ ଏକ ସ୍ଵରୂପ ଧାରାବ୍ୟାବେ ପଢାଇ ଗାରୁଦା-
ଙ୍କେ ଏକାତ୍ମି କଣ୍ଠ ଆମ ନିକଟରୁ ଅବେଳିକଟି
ପଠାଇବେ ।

KHIBOD CHANDRA RAI.
Secretary.

ମନ୍ୟପାତ୍ର

ବାରୁ	ହନ୍ଦକଣୋଇ ଦାସ	କଟକ	ଅତ୍ରିମ	ଟ ୫୫
"	ନମାଦବରୀ ଦେଇଗୀ	"	ବଲ୍ଲୟା	ଟ ୮୯
"	ହରେବୁଦ୍ଧ ଦାସ	କଟକ	ବଲ୍ଲୟା	ଟ ୮୯
"	ହରେବୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ୍ୟ		ଅତ୍ରିମ	ଟ ୮୯
ଶ୍ରୀ	ବଳା ଦର୍ଶ ଅଠାର୍ଥିକ କଲ୍ପୀ	ବଲ୍ଲୟା	୫ ଅତ୍ରିମ	ଟ ୩୦୦
ବାରୁ	ଚିନ୍ଦେବଜ ଧଳ			ଟ ୨୮
"	ଅୟଥାଥ ଦାସ	ବଲ୍ଲୟାଟ ବଲ୍ଲୟା		ଟ ୯୯
ଶ୍ରୀ	ଦେବାଜ ତଙ୍ଗେ	ବଲାହାରୀ		ଟ ୨୯
ବାରୁ	କନମାଧିକ ଦେବ		ଅତ୍ରିମ	ଟ ୩୮
"	ବୋଲିତଳୀ ପୋର ଜଗନ୍ନାଥ କଲ୍ପୀ			ଟ ୧୦୦
"	ଏକବର୍ଷ ମାହାତ୍ମୀ ମୂରବାନ			ଟ ୧୦୦
ଶ୍ରୀ	ବଳା ଦର୍ଶ	ବାନଗ୍ରା		ଟ ୧୦୦

ବ୍ୟାକୁଳ ମନେଷୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୫ ଟଙ୍କା

୫ ଟଙ୍କା ଖେଳ

୩୨୭ ଇଶ୍ଵର ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ତ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୁଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ୫ ନ ସନ୍ଦିତ୍ତ ୧୯୭୬ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୮୯
ମଧ୍ୟବଲଧୀର ଜାକମାୟଲ ୩୫୫

କଲ୍ପତା ବ୍ୟାକୁଳମାଜର ଅଗ୍ରିମ ଶ୍ରାୟକୁ ବାରୁ ଦେଶବଚ୍ଛନ୍ଦ ସେଇ ଆପଣାର କଲ୍ପତାକୁ କୁଟିବେଶର ମହାରକକୁ ବିବାହ ଦେବାରୁ କ୍ରାନ୍ତପ୍ରକାଶାଦ୍ୟ ମଝରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମାଳ ଲକ୍ଷିତର ପାଠକକୁ ଜଣା ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରକା ଥର ଗୋଟିଏ ବିବାହ କରିବାର ମନ୍ଦର୍ମୁଖ କରିଅଛନ୍ତି ଏପରି ଜନରବ ତେଜିଶ୍ରୀମନ୍ଦର୍ମୁଖ ଶ୍ରୀମନ୍ଦର୍ମୁଖ । ଏହା ସବ୍ୟ ଦେଲେ ବିଜ୍ଞାନ ରେ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଗମନ ବୃଥା ଓ କେନବ ବାରୁଜର ଆଗା ଉପରେ ବୃଥା ।

ମୁଁ ରତ୍ନ ପାଞ୍ଜିକପଦିକାର ଦ୍ୱାୟତ୍ତ ସଂଗମ ଅମ୍ଭେଦିକେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କୃତକିତାପୂର୍ବକ ବାକାର ବରୁଅଛୁ । ବାଲେଶ୍ଵରର ଦର୍ଶଣ ଏ ପଢ଼ିକାକୁ ଶ୍ରାୟକୁ କରିଗନର ସାହେବ ବନ୍ଦ ଦେଇ ଦେବାର ପ୍ରଦେଶେ ଲେଖିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ୍ୱାୟତ୍ତ ସଂଗମ ପାଇଁ ଜନରବ ଉପରେ ଦୋଷ ଦେଇ ଜହାର ମାହାରକକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେପ୍ରକାର ପଦିକାର ପଞ୍ଚାଦକ ଏପରି ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଅମୂଳବ ଜନରବରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ସେହୁକେ ଅବଶ୍ୟ ଜହାର ମାହାରକ ମାନିବାକୁ ହେବ ।

ଏ ସପ୍ରାହରେ ମୁଁ ବର୍ଷାର ଦେଶା ନାହିଁ । ଜୟ ପକ୍ଷରେ ବ୍ୟାଥା ହେଉଅଛି ଓ ଆମ୍ବ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିଶ ପୁଣ୍ଡ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଶ୍ରାୟ ପୂର୍ବକର,

ବେବଳ ପବଳ ଯୋଗେ ଜାହା ଅସ୍ଥକ ବାଥୁ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ପବଳ ଯେପରି ଏ ପକ୍ଷରେ ଉପକାରିବରୁ ଅନ୍ୟକ୍ଷରେ ବିନ୍ଦୁ ଅପକାରି କରୁଅଛି । ଏରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଜାହା ଲକ୍ଷାର ଅସାଧ ହେଉଅଛି । ଏ ସପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ ଅସଦାହିନୀ ମୁଣ୍ଡିଆରର ଘର ଦେଇବପ୍ରତି ପଞ୍ଚକୁ ସହଜ ଯୋଗ ଗଲା ଓ ଗୁରୁତ୍ବକାରୀ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବକାରୀ ପରିପାଦନ ଘର ଯୋଗଗଲା । ଦେବାକ ଗୋଟିଏ ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲା ଓ ପବଳଯୋଗେ ଅନ୍ତକଷଣ ମଝରେ ଅନେକ ଘରକୁ ବ୍ୟାପିଲା ଉଥାତ ଏ ଅନ୍ତକଷଣ ପାଇଁ ଅନେକ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ରିକାରେ ପବଳର ପ୍ରାଣ ।

ଆମ୍ଭେଦିକ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ବେଦନପ୍ରତାର ବାରୁ ଶମଗୋଦିନ ଜଣଦେବ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଜାମରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମନ୍ଦର୍ମୁଖ ପାଞ୍ଜିକାର ପଦିକାର ପରିପାଦନ କରିଅଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ରିକାର ସୁଲଭ ଯେଉଁ ଉତ୍ସ ପଣ୍ଡମେଣ୍ଡର୍ମୁଖ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଅଛି ଓ ଶବ୍ଦକୁ ତିରୁ ବିରହ୍ୟାଦୀ କରିବା କାରଣ ବିମା ଶମଗୋଦିନ ବାରୁକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଗବଣ୍ଡମେଣ୍ଡ ସିବୋରି ଅର୍ଥାତ୍

କୁଞ୍ଚାନିକାଗଳ ବିନ୍ଦୁ କମିଟିକ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଉତ୍ସବତ୍ର ଚିରଶ୍ଵାସୀ ହେବ । ବାରୁ ମହୋଦୟ ଯେପରି ଧମା ଓ ଅନିତବ୍ୟଧି ଏହି ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନ୍ଦୁ ଅସ୍ଥକ ନୁହେ । ବିଦ୍ୟାଗାନରୁ କୌଣସି ଦାନ ଗ୍ରେଷ୍ଟର ନୁହେ ଏପରି ଉତ୍ସବତ୍ର ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶମ ବାବୁକର ଯେ ମନ ହୋଇଅଛି ଏଥରେ ଆମ୍ଭେଦିକ ଅନ୍ତକଷଣ ମୁଣ୍ଡିଆର ହୋଇ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧା କରୁଅଛୁ ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛୁ ଓ ରହସ୍ୟକାରୀ କରୁଅଛୁ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ ସମ୍ବାଧାରୀ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାବୁକର ମନ ନିମନ୍ତ୍ବରେ ବୁଝି ହେଉଅଛି ଏଥରେ ଏଥରୁ ଅସ୍ଥକ ହିତଶାଖକରି ପୁଣ୍ୟାଦୀ ଲାଭ ଓ ଅପଣାର ନାମକୁ ଚିରଶ୍ଵାସୀ ବରନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ ଦାନ ସବୁର ଫଳ ଓ ଦାତାର ଯଶ କ୍ଷେତ୍ରକାଳର । ଯହିରେ ଜନମାନଙ୍କର ହିତ ଓ ଦେଶର ଉତ୍ସବ ସେପରି ଦାତାର ଫଳ ଓ ଦାତାର ନାମ ଚିରଶ୍ଵାସୀ । ଏବେଶର ଧନ୍ୟବାଦ ଏପରି ଦାନରେ ମନ ଦେଲେ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଆମ୍ଭେଦିକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୁଃଖ ସହି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ ଯେ ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡେଇର ଜମିକାର ଅନେକ ତିରୁ ଚିରଶ୍ଵାସୀ କରିବା କାରଣ ବିମର୍ଶା ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଆମ୍ଭେଦିକ ମଧ୍ୟବଲଧୀର ଜାକମାୟଲ ନାହିଁ । ଏକାଙ୍କାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା କରିବାରେ ମହାରକାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ।

କ୍ଷମାପନ ଓ ମାନ୍ୟକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । କି
ଦେଗୀମୁଁ ବି ଇଂରେଜ ସମସ୍ତେ ଜାଙ୍କୁ ଅଦର
ଓ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମାନ
ମେମୁର ଓ ଭାବର ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ମାନ ସହିତ
ଥିଲେ । ସ୍ଵଦେଶର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ଜାଙ୍କର
ଏବାନ୍ତ ଯହି ଧଳ ବାଜର ଶାଖ ଗାଉଲେ
ଗୋଟିଏ ପୋଥି ହେବ । ଦୁର୍ଗାକ୍ଷେ ସମୟରେ
ସେ ଡେଶାର ଅନେକ ଉପକାର କରିଥିଲେ
ଓ ହିତୁଡ଼ାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଜ ଅଠବର୍ଷ ପୂର୍ବେ
ସେ ଯେବେ ଏଠାରେ ବିରଜମାନ ହୋଇ
ଥିଲେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥ ଓ ଏ ଦେଗୀମୁଁ ଲୋକ-
ଜାତର କୃତଜ୍ଞତା ଦେଶାରବା ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରୀ ବାବୁ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ବସାଠାରେ ସମାବେଶ
ପୂର୍ବକ ମଜଲିସ ହୋଇଥିଲା ଓ ନୃତ୍ୟକାଳ
ଇତ୍ୟାଦି ଶୈଳରେ ରଜା ମହୋଦୟଙ୍କୁ ସେହି
ସହରେ ଅଚିନନ୍ଦନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।
ଏଥର ମହାତ୍ମାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଅଛମ୍ବ ସନ୍ତାପର
କିଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଦିଗମ୍ବରବାଦୁକର ବୟସ କେଷର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
ଥିଲା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଧୂଳ ବାବୁ ଜିଶୁନ୍ଦୁନିଃ
ଦୁଇ ତିକିବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଇ କାଳ-
ଗ୍ରାସରେ ପଇଇ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଦୂର୍ଧ୍ୱଜା
ବାବୁମହୋଦୟଙ୍କ ମନୋବେଦନା ଜାତ କରଇ
ଥିଲା ଓ ସେହିଦିନୁ ତାଙ୍କର ଜାତିର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଜର୍ତ୍ତ
ନ ଥିଲା; ବିଦ୍ୟୋଦୟକ ସମୟରେ ତାନାହିଁ ଗାନ୍ଧାରିକ
ବେଦନା ଜନ୍ମାଇବାର ଯଥେଷ୍ଟ ବାରଣ ଅଟେ ।
ବିକୁଳଦିନ ହେଲା ସେ ପାଇଇ ହୋଇ ଅବଗେଣେ
ସଂସାରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ତାଙ୍କର ଅଳ୍ପଦୟମୁକ୍ତ
ଦୁଇ ମାତ୍ର ଅଛିନ୍ତି ଏହାଙ୍କମୋଗେ ତାଙ୍କର
କୁଳ ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ଆଉ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ
ମୋଗେ ସେ ଦରର ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଜ୍ଞାନ
ଦିଶା ଦୁଇ ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗବିଷୟ ଅମେମାକେ
ମନାୟୁଥାର୍ଥ ନାହିଁମାନେ ଅଜାକ୍ଷ ଭୁଲ୍ୟ ଗୁଣ-
ଦିନ ଓ ଜ୍ୟାନିମନ ହେବନା ।

ଦିଗମ୍ବରବାବୁ ଅପଣା ଯହି ଓ ସରଗମରେ
ଯେ କେବଳ ଆପଣାର ଅତୁଳ ସନ୍ଧତି
କରିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ସେ ଜନସାଧାରଣ ଓ
ଦେଶର ଉପକାର ପକ୍ଷରେ ଏକାନ୍ତ ଦେଖିବ
ଥିଲେ । ଘର ୨୦ ବି ୨୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କଇ
ବା ଛାଇବର୍ଷ ସନ୍କ୍ରାନ୍ତରେ ଏପରି କିଛି କଷ୍ଟପୂ
ହୋଇ ଯାଇନାହିଁ ବି ଯହିଁରେ ସେ ଯହିବାନ
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ତାଙ୍କର ସଜ୍ଜା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ବୁଜା ଲଭ୍ୟାଦି

ସମ୍ବାନର ବେତେକ ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ବିଦ୍ୟା, ବୃଦ୍ଧି, ଜ୍ଞାନ, ଚତୁରତା ଓ ଦେଶର ହତ
ସାଧନରେ ଜାଙ୍ଗରୁଲ୍ୟ ଆଉ ଜୀବେ ହେବାର
ସହଜ ନୁହେ । ଦାନଶୀଳତାରେ ମୟ ବାବୁ-
ମହୋଦୟ ଉଣା ନ ଥିଲେ । ତେଲିକଷ୍ଟୁ
ପଦିବୀ ବୋଲନ୍ତି ସେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ମୟରେ ଅଳକାର ଓ ମେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି
ପ୍ରତିନିଷ୍ଠୁରତା ଥିଲେ । ଏ ସମୟରେ ଜାଙ୍ଗର
ମୂରୁ ଭାରତଦର୍ଶୀୟ ସଙ୍ଗ, ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଓ ସାଧ-
ସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ହାତକର ଅଟେ । ଏ ଦୂର୍ବ-
ିନାକୁ ଦେଶର ଦୁର୍ଗାଗ୍ରୟ ବୋଲବାକୁ ଦେବ ।
ସତେ କି ଜାଙ୍ଗପର ଆଉ ବେହି ବାହାରିବେ !!

ସୁହିତମାଟ୍ଟର ।

ବାରମ୍ବା

ତା ୧୫ ରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲ— ସର ଗାମ ବ୍ୟାକିନ
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏ କି ସେ
କାବୁଳକୁ ଚାହାଇ ବରିବା କିମିତ ପ୍ରସ୍ତର
ଥିବେ ।

ଜୀ ୫— ରଜ— ହିମାଂଶୁରେ ଥିବା ଅମୀରଙ୍କ
ସେନମାକେ ଆପଣା ଘରକୁ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି
ତମିନାଟୋର ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଖେକ ଜଳରେ
ବିଛି ଗଣ୍ଠଗୋଲ ନାହିଁ । ଗିରମୁଖରେ ଦାଢ଼
ପୁନଃ ସଂମୂଧନ ହୋଇଥିଲା ।

四

ଏବୋଇ ଉଷାରକିନିତି ଗତ ମାର୍ଗମାର
ତା ୧୮ ରଖରେ ସେଇଶବ୍ଦ ଜେଠଲକୁ ଯାଥା
କଲେ । ଏ ସେଇଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ଛାଅହବୁସ୍ତୁ ।
ଅଶ୍ରୁଗର ଅଧ୍ୟସ କଣ୍ଠେଲ ଲା ସାହେବ ଓ
ପଞ୍ଚାରୁଗର କଣ୍ଠେଲ ପେମ୍ବରଙ୍ଗନ ଶାହେବ ।
ଏବୋଇରୁ କଣ୍ଠେଲ ପିଆରସନ ସାହେବ ତା ୧୯
ରଖରେ ବମ୍ବାଦ ଦେଇଥକୁ ଯେ ଗୁର୍ଗୁର୍ଗେ-
ନ୍ୟକ ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁଷଗତ ଅଧାରଗ ହୋଇଥାଇ-
ନ୍ତି କେବଳ ପାଞ୍ଚଗତ ବର୍ମନ୍ସମ ଥିବାକୁ ଏମାନଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସୁରିବାଧାର ୨୫୦୦୦ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଶ୍ନଗ
ଅଛନ୍ତି ।

ଆହୁର ସମ୍ବାଦ ଅଧିଅଛୁ ଯେ ଲୁନବର୍ଗ କିବି-
ତରେ କର୍ଣ୍ଣିଲ ଉଡ଼ିପାହେବଙ୍କ ଶ୍ରୀଶିରୁ କୋଡ଼ି-
ଏବହିସ୍ତ କୁଳ ଅନିମଣ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଯାହା
ସୁହିକର ପଳାଇଲେ । ଇକରେକଙ୍କର ଜଗତ
କର୍ମଗ୍ରହ ଓ କ ୨୦ ଟ ସେନା ହଜ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

୬୭

ତା ୧୯ ରଖି ତେଲକଷ୍ମୀରେ ଲେଖା-
ଅଛି ଯେ ରଙ୍ଗିନରୁ ତା ୨୭ ରଖିରେ ତାରଜାକ
ମାତ୍ର ଅହିଥାଳୁ ବି ମଣ୍ଡାଲେରେ ସୁଷର ଭାଗ
ଆୟୋଜନ ଦେଉଥାଏ । କମଳକୁ ବସିରେ
ବୈଷଣି ସାହିଅକ୍ଷୁ ଓ ହେଠାର ବୃଦ୍ଧ ଗବ-
ର୍ଦ୍ଦିର ପରିବର୍ତ୍ତେ କଣେ ଯୋହା ଗବର୍ତ୍ତିର
ଦିଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଗଢା ନାନାଦି ଛଳ-
କାରେ ଅର୍ଥ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରୁଥାଇନ୍ତି । ମଣ୍ଡା-
ଲେରେ ଦୁଇକଣ ରୁଗ୍ରୀୟ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
ବିଧା ଥାଏ ।

ଭାବେରି ଅପ୍ରେଳରେ ମଣ୍ଡାଲେରୁ ସମ୍ମାନ
ଅହିଅଛି ଯେ ବୃକ୍ଷାର ଶକ୍ତି ଥରବା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ-
ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛିନ୍ତି ଯେ ସେ ଭାବେ
ଇନ୍ଦ୍ରରେଜଙ୍କ ବଥା ମାନବାର ମନସ୍ତ କରିଥ-
ଲେ ବିନ୍ଦୁ ଏଣିକି ସେ ଆଉ ଇନ୍ଦ୍ରରେଜଙ୍କ
ବଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ବିମ୍ବା ମେଲର ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସୁନ୍ଦର
ଦେବକର ଅସ୍ମୀକ ନୁହେ । ରଜାଙ୍କର ଏ
ଦର୍ଶି କାହିଁକି ହେଲା ।

ଶ୍ରୀମାତୀ

ବୋର୍ଡର ମେମ୍ପର ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ତାଙ୍କୀୟର ଗାହେବ କଟ୍ଟବରେ ବିଗ୍ରହମାନ
ଥିବା ଦେଲେ ଏ ନଗର ଜୀବମାହାଲ ବିଦୋଷ
ବସ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଶୁଣି ଉତ୍ତର ପକ୍ଷରେ ଅଧିଶାର ମଳ
ପ୍ରକାଶ କରି ଥିବାର ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ
ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠର ଅଛୁଟୁ । କିନ୍ତୁ ଦିନ ପୂର୍ବେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିଲେକ୍ଷନ ଗାହେବ ଦେଇଲେବ
ବିଚାରର ରିଏରି ଅବସ୍ଥା ଉଦନ୍ତ କରିବାର
ଦେଖି ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁଭବାଳ ପୂର୍ବକ ଅବଧି
ଗର ହେଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୀୟର ଗାହେବ
ବିଲୁକତାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ କଟ୍ଟକ ଗାସମା-
ହାଲ ବିଦୋଷପୁରୁ ବିଷୟରେ ବିଲେକ୍ଷନ କରି
ତାରୁ ରାଧାର୍ଚ ଜଳକ କରିଅଛିନ୍ତି । ଏଥିରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଛି ଆଜନିଜ ହେଲୁଁ, ବୋଧ

କରୁ କନ୍ଦୋବସୁମୟରେ ଜାଣିଥିଲ ସାହେବ
କୋର୍ଟରେ ଥିଲେ କଟକର ଏପର କତା
କନ୍ଦୋବସୁ କବାପି ଶାଖ୍ୟ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପାର ଜାଙ୍ଗ ହସ୍ତରେ ଅଛି
ତେ ବିନା ଆଦେଦନରେ ବେବଳ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ଶୁଣି ସେ ସେ ଉପୋର୍ ଜଳୁବ କରିଥିଲୁଣି
ଏଥୁର ସଞ୍ଚିତ ଅଗା ହୁଏ ଯେ ଫୃଣୀ ପ୍ରକାଙ୍କ

ଦୂରଶା ପୁଣ୍ୟକୁଳ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ରମାନେ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଜଣାଇଲେଇ ହେବ
ଜ୍ଞାନକ ସାହେବ ଯେପରି ବିବେଳୀ ଗୁରୁମାନ୍
ଓ ଦୟାକୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକୁଳପରି ଦୟା
ପ୍ରକାଶିବେ । ହେବଳ ଦୟାର କଥା ନୁହେ,
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଲଭପରି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ବଥାରେ କେହିଁ
ବୋଲିବେ ଜମା ଯେତିବି ଅସ୍ଵକ ହେବ
ତେବେକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଲଭ ପ୍ରକାକପ୍ରତି
ଦୟା ଓ ସରକାରଙ୍କର ଲଭପରି ଦୃଷ୍ଟି ଏ
ଦୁଇଁ ଅସମ୍ଭବ । ଆମ୍ବେମାନେ କହୁଁ ଏହା
କହାପି ଅବଶ୍ୟକ ନୁହେ ପ୍ରକାକପ୍ରତି ଦୟା କ
ପ୍ରକାଶିଲେ ପରଶେଷେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ସାଥି
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା, ଦାରଣ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଜମି-
ଦାସୀ ଓ ଲମ୍ବରଙ୍ଗ କିରଣପରି ଗାସମାହାଲର
ଦିର ଦୁଇଗୁଣରୁ କୋଡ଼ିଏଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଵକ
ଅଟେ ଓ ଏଥର ହେବେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦୂରେ ଦେଖାଇ ଅଛୁଁ । ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାର
ଏହେ ଉଚିତର ବତ୍ତ ଦେଲେ ଦୁଇ ତିବବର୍ଷ
ଦେବେ ତେଣିବି ଛାଡ଼ୁଁ ହେବେ । ନିକଟରେ
ଅଳ୍ପ ଦରର ଜମି ଥାଇଁ ସେମାନେ କାହିଁବି
ଏହେ ଉଚିତର କମିରେ ରହିବେ । ବିନ୍ଦୁ-
ଦିନେ ଅସ୍ଵକାଂଶ ଦୃଶ୍ୟପ୍ରକାଶ ଗାସମାହାଲର
ଯାଇ ଜମିଦାରରେ ରହିବାର ସମ୍ଭବ ଦିଶା
ଅଛି । ଏହା ହେଲେ ପରଶେଷେ ସରକାର-
ଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ କାହିଁ ହେବ । ଦୁଃଖପ୍ରକାକର
ଯେତେ କଞ୍ଚା ହେବ ତାହା ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ ।
ଅଭିଏବ ଆମ୍ବେମାନେ ଶ୍ଵାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଇଁ ସେ ଯେପରି ସରକାର-
ଙ୍କର ପରଶେଷେ ତୁଟି ନ ପତେ ଓ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରକାକର କଷ୍ଟ କିମ୍ବା କଷ୍ଟର ସେପରି ବଂଶୋଦ୍ୱାରା
ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଜମିଦାରମାନେ ଅସ୍ଵକ
ଜମା କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ହେବାର
କନୋବତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳ ଅଛନ୍ତି ।

ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଆଉ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରଙ୍କ
ଏହି ଯେ ଶାସନାହାଲ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଅନେକ
ଲାଗନ୍ତ ବାଜୁଥାପ୍ତି କମି ଅଛି; ପୂର୍ବ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁରେ ହେଠାର ଜମା ଜାମ ମାତ୍ର ଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଜନି ବବୁର ଜମା ଅନେକ
ବରିଅଛି ପ୍ରାୟ ଦଶଶହ ହେବ ବେଳୀଁ ସୁଲେ
ଏଥରୁ ମଧ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ । ଜନି କର୍ତ୍ତାମାନେ ବଣ
କରୁଥିଲୁ କି ସେମାନଙ୍କର କର ଯେଜେ

ଶୁଣ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ରେତେ ଶୁଣ ବୃଦ୍ଧି
ଜମା ସେମାନଙ୍କ ରୀତକଳାରୁ ଉଲକ ବଚୁଲୁ
ଅଛିନ୍ତି । ଏଥରେ ଜୀବମାହାଲ ରୀତକଳ
ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଜମା ଅନେକ ଅସୁବ
ହୋଇଥାଏ ଓ ସେମାନେ ଅସୁବସୁହୋଇ ଗୁହାର
ବର ବୁଲୁଅଛିନ୍ତି ଓ କେହିଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାରୁ
ଉପେଟିଙ୍କ କିବନ୍ଦରେ ଦରଖାସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଇ
ଥିଲେ । ବାଜିଧୂପ୍ରି ଜମି ଅସୁବାରମାନଙ୍କର
ଏପର ବର ବୁଦ୍ଧି ଅଛ ଅନ୍ୟାୟ ସନ୍ନେଷ ନାହିଁ
ବିହୁ ବନୋବସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ
ଅଛି । ଯାହା ହେଉ କଞ୍ଚିପରମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ
ଯେ ସେମାନେ ଏଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଦୂଃଖ ଓ
ଅସହାୟ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ବାଜିଧୂପ୍ରତାରଙ୍କର ଏପର
ଅନ୍ୟାୟ ଦୀପରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଏଥର
ବିଧାତା କେବେକ ଦୁଷ୍ଟ ରୀତ ବାଜିଧୂପ୍ର-
ଦାରକୁ ଆଦୌ ବିହୁ ଅସୁବ ଜକଣା ଦେଉ
ନାହାନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ । ଆମୁମାନଙ୍କ
ବିବେଚନରେ ଜୀବମାହାଲର ରୀତ ଦରରେ
ସେମାନଙ୍କର ଜକଣା ଦେବାର ଉଚିତ ଓ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଜଦାରଙ୍କର ଜହିରୁ ଅସୁବ ଦାର କରି
ବାର ଉଚିତ ନାହିଁ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନ-
ଙ୍କର ବିହୁ ଲୋଭଅଛି କାରଣ ଜୀବମାହାଲ
ରୀତ ଦର ଅପେକ୍ଷା ବାଜିଧୂପ୍ରି ଜମିର ଦର
ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଉଣା । ଯେ ସ୍ଥଳେ ଜୀବମାହାଲ
ଦର ଅପେକ୍ଷା ଜମିଦାର ଦର ଅନେକ ଉଣା
ଯେ ସ୍ଥଳେ ବାଜିଧୂପ୍ରି ରୀତକଳ ଦର ଜୀବ-
ମାହାଲ ଦର ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ରୂପେ ଅସୁବ
ହୋଇ କି ପାରେ । ଅଜଏବ କଲେବନ୍ଦର
ସାହେବ ଏହୁପର ବିହୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କର ଦେଲେ
ଉତ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହେବ ।

ସମାଲୋଚନ । ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବିଜଳିତ୍ତପ୍ରେସ୍ (The
child's Friend) କାମକ ପୁସ୍ତକଟିଏ ବାବୁ
ରମାନାଥ ପାଷଙ୍କଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଓ କୃମର
କେବିକୁଣ୍ଠନାଥ ବେଙ୍ଗାଳୁଗୁମ୍ଭାଗିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଆମେମାନେ ପ୍ରକାଶକ ମହାଶୟକ୍ତିରୁ ଖଣ୍ଡିବ
ପୁସ୍ତକ ଉପହାର ପାଇ କୃତିଜ୍ଞାଧୂରଙ୍ଗ ସ୍ଥାକାର
କରୁଥିବୁ । ଏ ପୁସ୍ତକରେ ଛାଂଗୁଳ ବ୍ୟାକରଣ ଓ
ରଚନାର ସୂର୍ଯ୍ୟମାନ ଉଦ୍‌ବିଧିଶହୁତ ଛାଂରେଇ
ମିଶ୍ରିତ ଓର୍ଦ୍ଦରାଷ୍ଟାରେରଚିତ ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥା-
ତ ବ୍ୟାକରଣର ଶକ୍ତିଭାବି ଉନ୍ନତରେଇରେ
କଥା ଡେବିଅରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ଯଥା-

"Active verb ଥିଲେ ତାହା ପରେ objective case ଥିଲୁ He loves ଏଠାରେ ସେବକର
ଦଳ ପାଆନ୍ତି ତାହା ଲେଖିବା ଉଚି He loves his teacher" ଅଛିବାଲି ଇଙ୍ଗରେଜୀ ଶିକ୍ଷିତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେପରି ଇଂରେଜୀ ଓ ଦେଶୀୟ
ଭାଷା ମିଶା କଥା କହୁଥିଲୁ ଏ ପୁସ୍ତକ ସେହି
ପରି ହୋଇଥିଲି ଅଭିଏକ ସେମାନଙ୍କର ବିଶେ-
ଷତଃଶୁଦ୍ଧି ରୁଚିକୁ ଏହା ଅୟବ ଦେଇବ ଓ
ଶେଷୋକୁଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପକାରରେ ଅଧିବା ।
ପ୍ରକଳ୍ପକର୍ତ୍ତା ବୋଲନ୍ତି ଇଂରେଜୀ ଭାଷା ପୁକଟିଳ
ଓ ସବଳରେ ଶୁଦ୍ଧିକର ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବାର
ନୁହେ, ଏ ହେତୁ ସେ ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପୁରୁଷ
ଅବେଳା ପୁସ୍ତକରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ଏପ୍ରକାର
ପୁସ୍ତକଟିଏ ରଚନା କରୁଥିଲୁ । ଅମୃତାନନ୍ଦ
ବିବେଚନାରେ ପୁସ୍ତକଟି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲି ଓ
ଶ୍ରୀମାନ୍ଦେବାହା ପଣ୍ଡଲେ ଅବଶ୍ୟ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ । ମାତ୍ର ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ଏବଟଙ୍କା ବିକି
ଅୟବ ହୋଇଥିଲି ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଏଠାର ଫଳଜୀଦାରର ମୋହରର କାହିଁ କାଳକୁଣ୍ଡପାପ
ର ବନ୍ଦ ସଂଖ୍ୟା ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାସରୁ ପେନ-
ଗଲ ନେବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇ ଥିଲା । କାଳକୁଣ୍ଡପାପ ବର୍ଷମାସ
ସେଇ ସବଳ ଅଛନ୍ତି ଆଶ୍ଵର ତିନି ଗୁରୁ କର୍ତ୍ତା କରିବ
ଯାଇଲା । ସେ ଏହି ପ୍ରତାରର ସାଂକେତିକ ଡାକ୍ତର ସାହେବ
ଠାରୁ ଅଣି ଆଜ କହି ଦିନ ଗୁରୁରେ ରହିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ କଥା କଲେବୁରହିଠାରୁ ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦ୍ରା
ପରମାନ୍ତ କେବୁ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଏଥରେ ମୋହରର ତେ
ବ୍ୟାକାର ଉଚ୍ଚବ୍ସକର କଥା ଏହି ବେବଜନାରେ ବନ୍ଧଶର୍ମର
ପୂର୍ବ ବସ୍ତୁ କରିବାର ପାଇଁ ଥିଲେ ତାହିଁ ଆର କହି ଦିନ
କାଳ ଗୁରୁରେ ରହିବାର ବିଷ ଅଛି ଦରାକ ସମସ୍ତେ ତାପ
ନନ୍ଦନ କଲେ ବଢ଼ି ଅଧିର୍ଥ୍ୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟ କମ୍ପି ।

ଶ୍ରୀବାବୁ ଅନ୍ଧବାପ୍ରସାଦ ଦୋଷ ଏ ମାସ ତାଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କରିଛନ୍ତି କମିଶକର ପଦର ଘର ପ୍ରତିବନ୍ଦ କଲେ ଓ ସେହି-
ବାବୁ ପ୍ରାଣିକାଥୟ ସଠାରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ହୋଇ ଅନ୍ଧବା-
ପ୍ରସାଦ ଉଚ୍ଚର ସର ହେଲେ ।

ଏଠାର କବିତା ମାନ୍ସ୍ରେଷ୍ଟ ହାତରିବାହେବ ଦାଖଲ
ଅଳକ ମକତମାର ମଳିକ ବଦ୍ଧି ବନ୍ଦିବାର ପ୍ରମାଣ
ମୋଦୁଥିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ଏକଟାଂ ମାଳକୁଣ୍ଡ ଶାସ୍ତ୍ର ହିଂଟମୋର
ମାହେନ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲିକୁ
ପାରିବାର ଅଛି ।

କାରୁଳସ୍ତ ବ୍ୟୁ ନିରି ଜବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଦିଲକୁ
ଦୂରକୋଟ ଟଙ୍କା ଦକ୍ଷାସୁଧରେ ଲଗ ଆବିଦେ ।
ଯଥା ସାରବର୍ଷରେ କିଶବଜୀହାର ପରିଶୋଧକ ହେବ ।

କଲୁତରେ ଶ୍ରୀମତୀ କୋ ନାମକ ଲୁହାନୀ ସୁର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀମତୀ ପଦରୂପାର ଗତକର୍ଷ ବୟାକିଶ ଲେଖକରୁଥିଲେ

ଏହାନୀରେ ଅଳ୍ପ ଅଣିଥିଲୁଛି । ଜୀବକର ଗୁର ପାଞ୍ଚ-
ଲିଙ୍ଗ ପଦିଶ ସହି ଡକା ପଡ଼ିଲା । ଧର୍ମ ବାରିଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବା-
ସ ! “ ବାରିଜ୍ୟ ବସିଲେ ଲାଗି ” ଯଥାର୍ଥ କଥା ।

ବିମାସ ଦା ରଖିରେ ଲୁହାରରେ ପେଣୀୟ-କବି-
ମାହିକର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅକେକ ନବରତିତ
ବିଦିତାମାନ ଯାଠ ହେଲା ବଢ଼ ଆମୋଡ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତି ଓ ପରିଵ୍ୟକ୍ତ ଅଳାପ ବୃଦ୍ଧି
ହୁଅର ଓ ଏହା ସବ୍ୟଦରେ ହେବାର ବାହ୍ୟନୀୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନାମହାବିର ପରମାପୁ ଜଳଲକ୍ଷଣ ରୂପେ ନିର୍ମାଣ
ହୋଇଥିଲା ସଥା; — ହୃଦୀ କ ୧୦୦ ର୍ଷ, ବିତ୍ତ, ବାଲୁ, ଓ
ଉତ୍ତର ବ୍ୟାପାର ମୂଳ ବ୍ୟାପାର ର୍ଷରୁ କଥା ୩ ର୍ଷ, ଯୋଡ଼ା
ଓ ଗଥ ଦ୍ୱୀପ ରୁ କଥା ୩ ର୍ଷ, ଶତର ବିଳା ରୁ ଗୁରୁ ବର୍ଷ,
ବୋଦ୍ଧିଆଳା ବ୍ୟାପାର ର୍ଷ, କୁଳର କ ୧୫ ରୁ ୨୦ ବର୍ଷ,
ଗାନ୍ଧି କ ୧୫ ର୍ଷ, ୩୦ବୁଥ କ ୨୦ ୮ ର୍ଷ, ।

୧୦ ଗତ ୧୯ ଡାଇର କ୍ଷେତ୍ର ଶନିବାର ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ ଲୋହାର କଳେଜ ବୁଝରେ ସେଠା ବୟସ ବିଦ୍ୟା ଲୟ ପରିଶୋଭାର୍ଥୀ ଏହି ମଙ୍କୁ ଉପାୟ ଓ ପ୍ରଶଂସାପଦିତ ଦେବାପାଦିର ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଅନେକ ଦେଖାଯି ଓ ଉଚ୍ଚବେଶୀୟ କଣ୍ଠିମାନେ ଉପରେ ହୋଇ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗନ୍ଧିର ଜେନେରଲ ବାହାରୁର ଉପରେ ହୋଇଥିଲେ ।

୧ । ମନ୍ଦିରରେ ଗତ ମାର୍ଗ ମାସ ତା ୨୦ ଦିନରେ
ଅଶୀଖ ପଢ଼ି ହୋଇ ଥିଲା । ସେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୦ ମିନ୍-
୧ ଘର ସମ୍ପଦ ହାତି କରି ଥିଲା । କିନକର ବିଶେଷ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପାଇକିରୁ ୮୮ ଘର ସହାଯତାକାଳ
କେତୋଳକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

କ । କରଇ ମାର୍ତ୍ତିମାସ ତା ୧୯ ଦିନରେ ମହାମୁଖୀ-
ର ପୂଜୟ ସହ ଉଚ୍ଚ ଅଳ୍ପ କରନ୍ତି ଏହି ଏହି । ଥାର୍ଥିର
ପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଜନ୍ମାର ହୋତରିକ ଗୁରୁଷବ କରିବା
ବଜନ୍ମାର ମାରାଗେରେଟଙ୍କର ମହାମାସେହି ପୂଜାକ
ବନ୍ଦାହ ହୋଇ ଯାଇଥିବ । ବଜନ୍ମାର ଅଳ୍ପସକ୍ତି ମୁଣ୍ଡ ହେ-
ଇବୁ ସଦିବା ବିବାହର ଅତ୍ୱମର କିଛି ତଥା ହୋଇଥିଲୁ
କୁ ଯେଉଁମାନେ ଉପରେ ଥାଇଁ, ସେମାନେ ସମାସେହର
ବାସ କିଛି ଅନୁଭବ କରିପାରିବାହାନ୍ତି । ପାଣି ବିବାହର
ଦିନ ପୂଜେ ଭଲନବରେ କଲାଇରେ ଶୁଭୀରସ୍ତଳେ ।
ସଠାରେ ପାହାନ୍ତି ଅତ୍ୱମପୂଜକ ପ୍ରହଳ କରିବାହାଲଥିଲା ।
ସଠାର ସେହିଦିନ ସତ୍ୟାସମୟରେ ସେ କରିବାରକୁ
ଥାଇଁ ପୋତାରେ ପ୍ରମେୟ କରିବାହିବ ପଞ୍ଚମୀ ସମସ୍ତ
ବଜନ୍ମାରେ ଆସି ସମଦେବ ହେବେ । ଏବବାହ ମଂଗଳ
ବାରୀ ସମସ୍ତର ମହାମୁଖୀର ଯୋଗମଧ୍ୟ ।

ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଥକୁଳ ଶୈଳୀର ବନସ୍ବ ଲେଖିଅଛି,
ବାଣିଜ୍ୟ ସବ୍ ଜିକଳିର ଅତ୍ରଗତ କାହାର ଆମା ଲମ୍ବା
ଦେଖିବା ଗ୍ରାମରେ ଦିଶ୍ୟର ଡକୋପାଧ୍ୟ ନାମକ ଏକ
କୁଠି ର ଘରେ କରାଯାଇଛି । ଦିନ ରତ୍ନ ୧୦୦୧୯୩୫ମୀ
ଜାନେ ଗୋଟିଏ ଜିକଳିମ ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଚୁରିମାନେ
ବାହର ବରଥାଣୀ ପରି ମନୀଲ ବାଦ୍ୟ ଉଚନାବି ଅତ୍ସ୍ଵର
ର ଅହିଲେ ଏହି ଉକ୍ତ ଡକୋପାଧ୍ୟଙ୍କ ସର ସହି ଖରେ
ମୁମ୍ବ ଉତ୍ସାହ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଅବସବାନ୍ ପୋଡ଼ିଲେ ।
ଦିନରେ ଦାର କିନ୍ତାର କାଳୀ ପୋଡ଼ା ଦେଖିବାର ଅନ୍ତରେ
ନନ୍ଦବିଷୟରେ ଶୈଳୀମାନେ ସରରଜରେ ପରି କିନ୍ତିର
ଅଧି ମୁଖ୍ୟମ କରିବାକ ଅର୍ଥ କଲିଲ । ଏଣେ ମୁହଁଷବ୍ଦ
ର ସେଇମାନକ ସବ ହସରେ ଥିଲେ ସେମାନେ ଉପର
କେତେବୁଦ୍ଧି ପ୍ରତ୍ୱର ନିଷେଷ କର । ୧୦ ମା

ଶେରକୁ ଦାଣି କରିଅଛନ୍ତି । ସୌମ୍ୟଗ୍ୟର ଦର୍ଶନ ଏହି ଯେ,
ଶେରଗଣ କାହାରୁ ଏକାବେଳେ ପ୍ରାଣରେ ମାଉ ଘାର
ନାହାନ୍ତି । ପୁରୁଷ ଏ ଦର୍ଶନରେ ଅନେକ ଅନୁସଂଧାନ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

* ଦାସିଗାତର ଏକଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅର୍ଥରେ ପାଠକଙ୍କାଳେ ଲିଖିତ ହୋଇଥାଛି । ତତ୍ତ୍ଵଗତତାର ହମାରେ ଦୂରକର୍ତ୍ତା ଏକ ପ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ସୀମେକ ଅପଗାର ଗରି ମାସର ଶିଶୁଶ୍ରାବନାଳୁ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଶୟକ କବନ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୋଜନ ବଣେଷ ହେଉ ନିବନ୍ଦର୍ଭୀ କୋରସି ପ୍ରାଚୀନରେ ଯାଇଥିଲୁ, ପ୍ରତାବାହୀର ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ସେ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପାହାର ସେହି ଗୁରୁମାଧ୍ୟ ସନ୍ତାନକୁ ପ୍ରାୟ ଧରେ ଶାର ପକାଇଥିଲୁ । ସେ କଷ୍ଟୟ ସେଠାର ମୂଳସଂପଦ କରିଗୋଚର ହେବାର ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୃଷ୍ଠକ ବାହୁର ଅଧିକାରର ନ ପାଇ କହିପକ୍ଷଙ୍କ ନିବନ୍ଦର୍ଭ ରିପୋର୍ଟ କଲେ । ତହଁ ଉତ୍ତର ସେ ବାହୁରକ ବୁଦ୍ଧ କର କଣ୍ଠ ହୋଇଥାଛି । ଏବେ ସେ ବାହୁରକ ପାଶି ହେବ, ନା ବୀପନ୍ତୁର କଳ୍ପିତିକ ?

୨ । ମଞ୍ଚର ରୂପସମ୍ମାଟଙ୍କୁ ହରିବାର ତେଣ୍ଟା ବସା
ଯାଇଥିଲା । ହରିବାରେଣ୍ଣାକାଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଧଇ ହୋଇଥାଏ ।

୨ । କୁଳସାକର ଜାମ ପିତିହାର । କେପରୁ ଏବନ୍‌ଧିନ୍‌
ଲେଖିଅଛି ଯେ କୁଳସକ ଅଚିନ୍ୟ ଜିଷ୍ଠର ଏହି ଚିର୍ଯ୍ୟ ।
ସେ ପ୍ରାଣ ହୃଦୟ ବିରବାର କିମ୍ବାଟ ସମ୍ଭବତ ହୃଦୟ
କାହିଁ । ସେ ସଂଶୋଧ ଥାଇଲେ ଏହି ସମ୍ବାନ୍ଧ କିମ୍ବା ବନ୍ଧ-
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅତିଶ୍ୟ ଘୋଷା । ଜାନକୁ ବୁଦ୍ଧାଯାଏ କେବେଦେହେ
ସୁଧରେ ପବନ୍ତୁ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେକେ ସେ କୌଣସି
ଯୋକାର ସୁଷ୍ଠୁଦେଶରେ ସାମାନ୍ୟ ଅଗାତର ତତ୍ତ୍ଵ ଦେ-
ଖନ୍ତି, ତାହା ଦେଲେ ତାହାର ହତିଙ୍କ କରନ୍ତି ।
କାରଣ ତାହାକ ମନରେ ଏହି ଦୟାପ ଯେ, ସେ କିମ୍ବା
ଶିଶୁ ମୃଦୁର ପଳାମୟ ବରିଅଛି, ଏହି ସେହି ହେଉଥିର
ସୁଷ୍ଠୁଦେଶରେ ଅଗାତ ପାଇଅଛି । କୁଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
୨୦,୦୦୦ ଯୋଜା ଅଛନ୍ତି । ଅନେକମେଳେ ମଧ୍ୟ କୁଳ-
ମାନଙ୍କ ଦୟାର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଉଦୟ ।

ଆମେହାବେ ଅନନ୍ତ ସୁଧି ଅକଳିତ ହେଲୁ” ଯେ
ପରିବ ଦିଗବିର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଲହଣ୍ଟେବୁର କେନଇଲ ସାହେବ
ଲକ୍ଷଣ ଗେଜେଟ ନାମକ ଅଣ୍ଟେ ଖେଳେଟ ବାହାର କରିବା
ପରି ପେର” ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଥିଲେ, ଗର୍ଭମେଣୀ ତାହା
କୁର କରି ଆଶ୍ରମାତ୍ର । ପ୍ରତି ଶୁଭକାର ଜାତ୍ର ଗେଜେଟ ବାହାର
ପୁରିଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାତ୍ତ୍ଵମୁ ଦର୍ଶନ ମେହିରେ ପ୍ରକା-
ଶି ହେବ ।

ଦୟିଗ ଅମେରିକାର ଅପ୍ରିଲର ତଥା ଏବ ଅଭ୍ୟାସକ
ଲଜ କିମ୍ବା ପିତରେମନ ଏହି ଦୟ ସକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ
ବିଭାଗ ଶୁଣାଯାଏ ଦୟିଗ ଅମେରିକାର ନିମ୍ନ ଭାଗମାତ୍ର
ଲଜ କରିବା ଏଥିର ସରଳ ହେଉ ଅଛେ ।

ମାର୍ଗିମାର ୧୨ କାହାରେ ତିଥିର ଏକ ପୁଷ୍ଟ ବନ୍ଦଳ
ଆଜ୍ୟାକ୍ଷୟ ମାନରେ ଅସ୍ତର ମିଳା ଦେଖି ଚାହୋଇଥାଏ;
ଯରେ ୧୫ କର ସୋଇ ହବ ଏବଂ ୧୦ କର ସୋଇ
ହବ ହୋଇଥିଲେ ।

ନିର୍ମାଣରେ କବେ ୧୦ ଲୋକ ଏକ ସପ୍ରାତରେ ୫୦୦
୨ ମାଇଲ ବାଟ ପଦକ୍ରମରେ ଗମନ କରିବାର ମେ ନ-
୨ ମେତେ ପ୍ରାସ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜୁରେ ଗୋଟିଏ ଲେନ୍‌ଦ୍ରିୟ ମୂଳ୍ୟ ଆଠ ଟଙ୍କା ୩୦୧
୨ ଲେନ୍‌ଦ୍ରିୟ ସମ୍ବଲ ବନ୍ଧ ହୋଇ ସକାରୁ ଏପରି ଦୂର୍ମଳୀ
କାହାର ଅଛି ।

ଆସି ମାନେ ଆଜନ୍ୟକୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ସେ ତଥ-
ରଙ୍ଗାର ମହାରଜା ଅପଣା ବିଦ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସେଠାରେ ପାଇବ ବରିବେ । ଏଠାର ଏହି
ତେ ସକାମୀକାରେ ଏହିପରି ଦୁଃଖାତ୍ମକ ଅଜଗାମୀ ହେବେକ
ହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର କଥେ ଏହି ପ୍ରେରଣ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେଷିତକାଳୀ
ଲେଖି ଅଛି କି ସହା ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଜ୍ଞାନ ସେବକ ମାତ୍ର
ସେ ମହାର୍ଵ ବାଳ ହେଉ କ୍ରୂଷିପାତ୍ର ହୋଇ ସଲେ ସେମା-
ନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିନ୍ଦୁ ଥିଲୁ ଯେବେ ଆମି ଅଛାଇ ।

卷之三

ଏବେଳୁଗୁ ସମ୍ପଦ ସାଥୀରଣ୍ଡକୁ ଲାଭ କରି ଯାଇ ନାହିଁ ଏହା
ତେଣୁବା ମେତିବେଳ ହୁଲର ଚର୍ବି ବର୍ଷ କିମିର କେତେବେ
ଗୋଟି ଦୂରି ଖାଲି ଅଛି, ଆର ମଧ୍ୟ କେତେବେ ଗୋଟି ଜୀବନ
ବିହାବେଳରେ ପ୍ରଶାସନ କରି ସବ ଅବସବ ଘେରିମାନେ
ରହି ହୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାରୁ ଲାଭ କରିବ
ସେମାନେ ଅସତ୍ରା କୁଳ ମାସ ତାଁରଣଠାରୁ ଲାଗାଏ
ଏହିମାସ ତାଁରକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଶାସନ ପଢ଼ି ସହିତ ଏହି
ହୁଲର ଶୁଣୁଟି ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ସ୍ଵପନିଷ୍ଠେଶ୍ଵର ମହୋତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ନିବନ୍ଧି-
ରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ଘେରିମାନେ ଉତ୍ସୟତ୍ତ ହେବେ
ସେହିମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦେବିନାବରି ପ୍ରତିର କାହିଁବି ପ୍ରତାନ-
ଆରବ ରହି ହୁଲ କିମ ମାସ ତାଁରଣଠାରେ ଦିନକ ।

NOTICE

Wanted a translator for the Commissioner's office Orissa Dn.; pay Rs. 60. Applications will be received by the undersigned upto the 15th Proximo, None need apply who has not passed the Entrance Examination. Preference will be given to a candidate who has had experience in office work.

Commr's office } Annada Prasad Ghose
Cuttack }
25-4-79. Personal Assistant.

The public are hereby informed that, as the Canals in Orissa will be closed for repairs from 1st. to 31st. May, 1879, the Government Steamer and Boats will cease to run between Cuttack and Chandbally during that period.

CUTTACK,
The 16th. April, } JOHN MACMILLAN,
1879. } Executive Engineer,
Mahanuddy I. Dn.

Wanted a Head Master for the M. C. E. School at Erum in District Balasore on a salary of Rs. 25 a month. Preference will be given one who has passed the Calcutta University Entrance Examination.

Applications to be received within the current month.

21-4-79 } (Sd.) BISHUN MOHUN PARM
Secretary
Erum M. C. E. School.

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୪

ଶତ ଖେ

ତା ୩ ରଖ ମାହେ ମର ସନ୍ଧି ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୁଁ ବୈଶାଖ ଦିନ ୨୨ ମର ୧୯୭୫ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁଣ୍ଡର
ବର୍ଷାକ୍ଲେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ୟୁଣ୍ଡର
ମଧ୍ୟସଲପ୍ତୀର ଡାକମାସୁଲ ଟ୍ୟୁଣ୍ଡର

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଳିତ ହେଲୁଁ ଯେ ଉଚ୍ଚାଜଗରର ମହାରଜା ଏ ସଂଶାର ଜ୍ଞାନ କରି ଦିକ୍ୟଥାନଙ୍କୁ ଗମନ କରିଥାନ୍ତିରୁ । ମହାରଜା ଯେତନ୍ତୁ ବିବେଚକ ଓ ବଦାନ୍ୟ ଥିଲେ ତାହା କାହାରକି ଅବିଦିତ ନାହିଁ ଏକ ତେଣବା ମୟ ତାହାଙ୍କ ବଦାନ୍ୟତାର ଫଳଭେଗ କରୁଥିଲା । ମହାରଜାଙ୍କ ମୃଦୁରେ ଭାରତବର୍ଷବାସି ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖର ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଗତମାସ ତା ୨୮ ରଖରେ ଏ ଶୋକବକ୍ଷ ଘଟନା ହେଲା ।

ଗତ ଲାଟବନୀ ସମୟରେ ପଥକର ଦାଖଲରେ ବେତନେଷେ ଅମଲଙ୍କର ଅପହରଣ କଥା ଶୁଣାଯାଏ । ଜଣେ ମୟ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଥାନ୍ତି ବେ ସେ ପଥକର ଚଲଣ ରେକଟ୍ରାଇସ ବଗ୍ରବାବାରଣ ବେତନେଷେ ମହାରଜାରେ ଦେବାରୁ ସେଠାର ମୋହରର ଓ ଚପଗୁଡ଼ି ତାହାଠାରୁ ୫୦.୧% ରସମ ରହିଲେ ଓ ସେ କ ଦେବାରୁ ଚଲଣ ରେକଟ୍ରାଇସ ନ କର ଫେରଦେଲେ । ବେତନେଷେ ବଚେଶର ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ତିପୋଟୀ କଲେତ୍ରର ଏ ଦରଖାସ୍ତ ପାଇ କଲେତ୍ରର ବାହେବଙ୍କ କିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ସାହେବଙ୍କ ବର୍ଷାନ୍ତରେ ତାହା ଜନ୍ମିତ କରିବାକାରଣ ବପ୍ରଶଂସିତ ତାହା ଜନ୍ମିତ କରିବାକାରଣ ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପଥକର ଦୁଃଖ୍ୟେ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ତୁମ୍ଭୁମ୍ଭେ ଅମଲଙ୍କର ଓ କେଉଁ ସ୍କଲେ ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ଦିଲ କରିବୁ

ଶେଷୋକୁ କର ଅୟକ । ଏତେ କରରେ ଲୋକଙ୍କର ବିଷର ନିର୍ବାହ ଚଳିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚାଜଗରଙ୍କୁ ବଲେତ୍ରୁଭ୍ରଷ୍ଟାହେବ ଏ କଥାର ଜନ୍ମିତ କର ପ୍ରମାଣ ପାଇଲେ ଦୋଷିବଢ଼ିମାନଙ୍କୁ ଯଥୋତ୍ତର ବଣ୍ଣ ଦେବେ । ଏହା ହେଲେ ଅମଲଙ୍କର ବିଶ୍ଵର ନିବାରଣ ହୋଇ ପାରେ ।

ଓକାଲତଜାମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାଇକୋର୍ ଗର ମାର୍ଟ୍‌ମାସ ତା ୨୨ ରଖ ଲିଖିତ କ ୧ ମୂର ସର୍କାରଙ୍କର ପ୍ରଗର କରିଥାନ୍ତିରୁ ଉଛିର ମର୍ ଏହି ଯେ ଓକାଲମାନେ ସ୍ଵୀଳ ମାମଲତଜାର କିମ୍ବା ତାହାର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟପ୍ତର ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଓକାଲତଜାମା ନେଇ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଦେଖୋମା ମକଦମାରେ କୌଣସି ମାମଲତଜାର ପକ୍ଷରେ ଓକାଲ କିମ୍ବା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଧି ୧୯୭୫ ସାଲର ଆ ୨୦ ଇନ୍ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ତିନ୍ତିତ ମୁକ୍ତିଥର ରହି ଅନ୍ୟ କାହାରପ୍ରାଣ ହୋଇ ନ ପାଇବ ଓ ଓକାଲମାନେ ଅନ୍ୟ କିମ୍ବାଠାରୁ ଓକାଲତଜାମା ନେଇଲେ ଦୋଷି ହେବେ । କୌଣସି ଓକାଲ ମାମଲତଜାରଠାରୁ ଓକାଲତଜାମା ନେଇଲେ ତାହାର ତିନ୍ତିତ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ଓ ଯଥ ମାମଲତଜାର ପକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟ ତେବେ ଓକାଲତଜାମା କିଏ ତେବେ ତାହାର ଏପରି କ୍ଷମତା ଅଛି କି ନା ଦେଖିବେ ।

ଏଥକୁ ଥାଇ ଏକ ପ୍ରତିକଳ ପ୍ରଥା ଏହି ଯେ ମାମଲତଜାରମାନେ ଓକାଲତଜାମା ସାକ୍ଷର କର ଅପଣା ଗୁରୁର ବା ବନ୍ଦ ବାନ୍ଦବପ୍ରାଣ ଓକାଲ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଓକାଲମାନେ ତାହା ପରିଶ କରନ୍ତୁ । ଏହିଷୟରେ ହାଇକୋର୍ କିମ୍ବା ହାଇକୋର୍ ଅଦେଶ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହା ରହିବ କରିବାର ଉଚ୍ଚାଜକୁ ନୁହେ ଓ କଲେ ମାମଲତଜାରଙ୍କର ବିମେଷ କାହିଁ ହେବ ।

ଲୋକଙ୍କର ଅସୀମ ମୂଳତାର ଗୋଡ଼ିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦବାହିକାରୁ ଅବଗର ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣାଇ ଅଛୁଁ । ତାହା ଏହି—ମାସକରଳେ ଜଣେ ୧୮ ବାଲେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଥିଏ ଥାପଣାକୁ “ଅନ୍ଧର ଚନ୍ଦ୍ରଦାତା” ବୋଲି ପରିଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ମୋତିଗଞ୍ଜ ବଜାରରେ ଗାନ୍ଧି ଜମାଇଲା । ଉଛିର ତାହାଠାରୁ ଅଜେକ ଅନ୍ କଣା ଓ ଶ୍ରୀଶ୍ରୁତିର ଲୋକେ ଦେଇତାମେଲେ ମୋତିଗଞ୍ଜରୁ ଏପରି ଲୋକେ ତୁତା ଗୁରୁକ ବାନ୍ଦ ଥିଏ ମୋତିଗଞ୍ଜ ବଜାରରେ ଚୁଣ୍ଣ ହେଲେ । ଜଗରିବ ପ୍ରଥାକୁ ବିଷୟ କିମ୍ବା “ଚନ୍ଦ୍ରଦାତାଙ୍କ” କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି କାଳିଗାର ପ୍ରତିକଳ ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ଧାଳୀ ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଥର ଆମଦାନା ନିଯମ ଯଥେଷ୍ଟରୁପେ ହେଲା, ପ୍ରତିବିନ ମୁଠା ଝଙ୍କା ଚନ୍ଦ୍ରଦାତାର ବୋଠବଣ୍ଟାରରେ ପଇଠ ହେଲା ।

ଯହଁ ସେ ଠକ ଏହିପ୍ରକାରରେ ପାଞ୍ଚ ଛଅଗଜ
ଟଙ୍କା ଉପର୍କଳ କରିଲେ ତହଁ ଦିନେ ଗୁଡ଼ରେ
ଲୁଚି ପଳାଇଲା ଅଜ କଣ ଉତ୍ତରପାଇବାନେ
କଣ ହୋଇ ବର୍ମର୍କ ଅଦର ରହିଲେ ।

ଡାକୁରମାନେ ଚକ୍ର ଚିତ୍ରପାଇଁ ଅଛି
ପ୍ରକାଶ ଓ ଅନେକ ଚକ୍ରଗ୍ରେଣ ଆରୋଗ୍ଯ କରି-
ବାର ଦେଖାଯାଉଥିଛି ଉଥାତ ସେମାନଙ୍କଠାରେ
ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏ କାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନ-
ଙ୍କର ଚିତ୍ରପାଇଁ ଅଧିକ ଲୋତରୁ ନାହିଁ ; ଜଣେ
ଅପରିଚିତ ବିଦେଶୀ ଉତ୍ତରଲୋକର ଏପର
ଅଷ୍ଟମ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଲା ବଜ ଆଶ୍ରୟ ।
ଲୋକଙ୍କର ଏତକ ବୃଦ୍ଧି ବିଦେଶୀ କାହିଁ ଯେ-
ବେ ବାସୁଦରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏତାଦୁଗ ଅଲୋ-
କିବ ଗର୍ବ ଆନ୍ଦୋଳନ ତେବେ ସେ କାହିଁ ବିଶ୍ୱା-
ସ୍ତ୍ରୀ ପର ଦେଶ ବିଦେଶ ବୁଲଥାନ୍ତା । ମୂଳଜା
ଓ କୁଷଂଗ୍ରାହ ଏପର ତୁମର ମୂଳବାରଣ ।

ଗର୍ଭମାସ ତା ୨୫ ରଖରେ ଏଠା ବଳେଇ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ତୁଲର ପ୍ରତିମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ପାର-
ତେଷିକ ଉତ୍ତରଣ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଏକାର୍ଥ୍ୟ ଯେପରି ସମାଗେହରେ ହୋଇଥାଏ
ସେପର ଏବସ ହୋଇ କାହିଁ । ଆଦୌ ଅଧିକ
ନିନ୍ଦାପଥ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ କାହିଁ , ଖଣ୍ଡିବ
କିଞ୍ଚିତନ ବାହାରଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ
ଲୋକ ଜାହା ଦେଖି ଜାହାନ୍ତା । ଏହେତୁ ଅଥବା
ସବୁର ସମୟ ପ୍ରାତଃ ଘ ୨ ଟିକା ଥିବା ଓ
କରେଇମାନ ପ୍ରାତଃଦାଳେ ହେଉଥିବା ହେଉ
ପିଷ୍ଟାବିଭଗର ବର୍ମର୍କଙ୍କ ବ୍ୟପ୍ତି କେବଳ
ତିକିତ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧାତ ଗ୍ରାୟକୁ ବିମ୍ବିତ ପାହେବ,
ଲକ୍ଷ ପାଦର ସାହେବ ଓ ବାବୁ ଗ୍ରାକାଥ ରହି
ଡେଶ୍‌ଟିକଲେକ୍ଟର ସବୁରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ-
ଥିଲେ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସ୍ତୁଲର ବାର୍ଷିକ କିଞ୍ଚିତନ
ଆଠ ହୁଏ ଏବର୍ଷ ଜାହା ସୁଶା ହୋଇ କାହିଁ
ବେଳେ ପ୍ରତିକଳ ଏକର ସାହେବ ପୁଲିକାରୀ
ବେଳେକ କଥା ମୁମ୍ବକରେ କହିଦେଲେ । ତହଁ
ଗ୍ରାୟକୁ କମିଶ୍ରର ସାହେବ ପାରିଗୋପିକ ପୁଲି-
କମାନ ଉତ୍ତରଣ କଲେ ତେ ୨୨ ଜଣ ଶୁଦ୍ଧ
ବିହୁ ପାଠ ଶୁଣାଇଲେ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ-
ଧେଶ ଅନେକ ଉତ୍ତରା ଦେଖାଗଲା । ତଦୁତାରେ
ବିମ୍ବିତ ସାହେବ ଗୋଟିଏ କୁଟୁମ୍ବ ବକ୍ତା କଲେ
ସେ ବୁଲିଲେ ସ୍ତୁଲର ପ୍ରଥମଗୋଟିରେ କ ୧୫ଟି
ଶୁଦ୍ଧ ଥିବା ସ୍ତୁଲେ ବେଳେ କ ୧୫ ପାଞ୍ଚାର୍ଥୀ
ହେବା ଅଛି ଅସମ୍ଭୋଷିତକଳ ଅଟଇ । ଉଦ-

ଷ୍ଟ୍ରରେ ଉତ୍ତରମ ଶିକ୍ଷା କର ପରମା ଦେବା ଓ
ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ବିଷୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକଳ୍ପ
ଉତ୍ତରମ ଦେଇ ବକ୍ତା ସମାପ୍ତ କଲେ । ତହଁ
ପାହେବ ନହୋଦୟ ଉପର୍ତ୍ତି ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିହୁ
ବକ୍ତା କରିବାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ବିନ୍ଦୁ
କାହାର ମୁଖୁରୁ ପଦେ କଥା ବାହାରିଲ ନାହିଁ
ବଜ ଆଶ୍ରୟ । ତହଁ ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ବିମ୍ବିତ ସାହେବଙ୍କର ବକ୍ତା କ୍ଷୁଦ୍ର ହେ-
ଲେହେଲେ ଅଛି ସର୍ଥାର୍ଥ ଅଟଇ । ବାହାରେ ଦେ-
ଖିବାକୁ ଗଲେ କ ୧୧ ଟି ପରମାର୍ଥିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କ ୧୦ ଟି ପରମାର୍ଥିଙ୍କ ହେବା ପ୍ରଗଂଧାର
ବିଷୟ, ମାତ୍ର ଉତ୍ତରରେ ଦେଖିଲେ କ ୨୫ ଟିଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କ ୧୦ ଟି ପରମାର୍ଥିଙ୍କ ହେବା ଅବା
କ ୧୧ ଟି ପରମାର୍ଥିଙ୍କ ହେବା ଅପ୍ରଗଂଧା, ଅବ-
ନ୍ତ୍ରୋଷ ଓ ଅଷ୍ଟେପର ବିଷୟ । ଏଥରୁ ଶୁଦ୍ଧ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ସ୍ତୁଲରେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରମ-
ବୁଝେ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଏଥରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ
ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଦୋଷ ଦିଶୁଅଛି । ସ୍ତୁଲଟି କ-
ଲେଇ ପାଇଁ କଲେଇ ଭଲ ହେଲା ନା
ସ୍ତୁଲ ଭଲ ହେଲା ବରଂ ସ୍ତୁଲଟି ଯେ ପୁଦେ
ଉତ୍ତରମ ଥିଲ ବାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟମ ଅବସ୍ଥାକୁ
ଲାଗିଲା । ଏହା ଏକା ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମଜ ନୁହେ
ସବୁଧାଧାରଙ୍କର ଏହି ମଜ ଓ ଦୂଦେବ ବାବୁ
ମଧ୍ୟ କଲେଇ ଦେଖି ଏହି ପ୍ରକାର ମଜ
ପ୍ରକାଶ କର ଯାଉଥିଲା । ଏଥର ପ୍ରତିକାର
ତାଙ୍କର ହେଉଥିଲେ । ଅମେହାନେ ଲେଖି,
ଥିଲୁଣି ।

ସୁଦି ସମାଚାର ।

କୁଲ ।

ଅପ୍ରେଲ ତା ୨୫ ରଖରେ ଲାଗୁକରୁ ତାର-
ତାକ ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି ଯେ ସେହି ମାତ୍ର ତା ୨୫
ରଖରେ ଏଗାରବର୍ଷ କୁଲ ଶିଳ୍ପାଲୋଭରେ
ଇଂରେଜଙ୍କ ଅନ୍ତମ କରିବାକାରୀ ଉତ୍ତରଙ୍କରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଦୋଷ ଦିଶୁଅଛି । ଏହିରେ
ରଖରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଦୋଷ ଦିଶୁଅଛି । ଏହିରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଦୋଷ ଦିଶୁଅଛି ।

କୁଲବର୍ଗଠାରେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଦୋଷ ଦିଶୁଅଛି ।

ହୋଇଥିଲା ଏଥରେ ବିନ୍ଦୁର ବପ୍ରାନ୍ତ
ସାହେବ ଉତ୍ତରମ କର୍ମଚାରୀ ମର
ପଡ଼ିଥିଲା । କୁଲମାନଙ୍କର କ ୨୫୦୦ ଟି ହତ
ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୁଲମାନେ ବା-
ଗୁଲା ପଠାଇଲେ ପର ବେଳେ ଲବାକ କ ଥାଇ
ଯୋଗା ଅଛି । ଇଂରେଜମାନେ ସୁଦିବିଦ୍ୟାରେ
ଅସବ ନିଷ୍ଠା ହେଲେହେଲେ କୁଲମାନେ ଜାଇ
ସଙ୍ଗେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପ୍ରକାର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ
କରୁଥିଲା ଏଥରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ
ସୁଦିବିଦ୍ୟା କହି ଜାଣିବୁ ଓ ସାହସର ଅଛି ।
ଯାହା ହେଉ ପରିଶେଷ ସେମାନେ ପରିଷ୍ଟ
ହେବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କାରୁଲ

ଅପ୍ରେଲ ତା ୨୫ ରଖ—ମହାମାଜି—ଲାଟିମେ-
ଗ୍ରାର ଜନମାଧାରଣ ସବୁରେ ପ୍ରଥାନ ଗର୍ଭମାନ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ବାବୁଲ ନଗର ଅନ୍ତମାର୍ଥ
ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅପ୍ରେଲ ତା ୨୫ ରଖ—ମହାମାଜି—ଲାଟିମେ-
ଗ୍ରାର ଜନମାଧାରଣ ସବୁରେ ପ୍ରଥାନ ଗର୍ଭମାନ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ବାବୁଲ ନଗର ଅନ୍ତମାର୍ଥ
ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏହିରେ
ପ୍ରତିକଳାକାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅପେକ୍ଷା ରଖା ଥାଏ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଉ ଥାଏ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅପ୍ରେଲ ତା ୨୫ ରଖ—ମେଜର ବାରମାନର ପା-
ହେବ ସ୍ତୁଲର ସମ୍ବାଦ ସଙ୍ଗେ ସଜିର ପ୍ରତିକଳାକାର
ବାବୁଲ ନଗର ଅନ୍ତମାର୍ଥ ହେବ କାହିଁ ମାତ୍ର ଜଣମାନ
ଆଜ୍ଞା ଦିଆ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏହିରେ
ପ୍ରତିକଳାକାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅପେକ୍ଷା ରଖା ଥାଏ ଓ
ସେମାନଙ୍କ ସବୁରେ ବାବୁଲକୁ ଯାଦା କରାଯାଇଲା ।

ଏହି ଜାରିଲାରେ ବନ୍ଦିବାର ଗ୍ରାମବିମାନଙ୍କୁ
ମୋନ୍ଟର୍ରେସମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାବର୍କରୁ ରଖା କରିବା
ବାବୁଲ ଦୂରକଣ୍ଠାନ ବିପାହି ସେଠାକୁ ଯାଇ
ଥିଲେ । କ ୧୦୦ ଟି ମୋନ୍ଟର୍ରେସ ସେମାନଙ୍କୁ
ବେଳିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଅର ଦେଖି ପ୍ରବେଶ
ହେବାକୁ ସେମାନେ ପଲାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କର
କ ୧୫ ଟି ହତ ଓ କ ୨୫ ଟି ଆହଜ ହୋଇ

ଅଛନ୍ତି । ଇଂରେଜଙ୍କର ଜୀବନ ଆପାତ
ପାପ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।

ଶୁଣାଯାଏ ସ୍ଥାନୁବଳା ସନ୍ତି ପ୍ରସାଦରେ ସମ୍ମତ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଜାଗରଣ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଗବହୀନୀ-
ମେଘ ଜୀବନାର ଘଟି, କନ୍ଦାହାର ଜତ୍ୟାଦ
ଅଜେକ ସ୍ଵାନ୍ତ ନେବାକୁ ଗହାନ୍ତି । ଏ ହେଉ
ସ୍ଥାନୁବଳା ଆପଣା ପାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧି କରି
ବାକୁ ସ୍ଥିର କରି ଜଗତଲକ୍ଷ୍ୟରେ ୭୦୦୦ସେନା
ଓ ୪୦ ଗୋଟା ତୋପ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ବୋଧ
ହୁଏ ନିବନ୍ଧରେ ଦେଖି ସୁଧି ହେବ ।

ମାଦକସେବନ-ର ବାରଣୀ ସତ୍ତା ।

ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦରବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସୁକିଣାର ଶ୍ରୀ ବାବୁ
ପ୍ରଭାବତରଣ ବରକାରଙ୍କ ଯତ୍ନରେ କଳିକ-
ତାରେ ଏହି ପ୍ରକାର ସର୍ବତ୍ରିଏ ସଂଘାତନ
ହୋଇ ଥିଲୁ ଓ ଜହିଁର ଶାଖାସମ୍ଭାନ ଅ-
ନେବ ଶ୍ଵାନରେ ହୋଇ ଥିଲୁ ଜହିଁ ମଧ୍ୟରେ
କଟକ ମଧ୍ୟ ଥିଲୁ । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମରେ ଶାଖା-
ସମ ଅଛି ସମାଗେହରେ ଚଳିଲୁ । ପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ର-
ବେଶନରେ ଅନେକ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ
ଥିଲେ ଓ ସେଥିର ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ ସୁରଥାନ
କିବାରଣ ଥିବାରୁ ହନ୍ତୁମତାବଲମ୍ବି ମାନେ
ସେଥିରେ ବିଶେଷ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ କି
ପ୍ରାଚୀନ କି କବିତ ଉଚ୍ଚୟୁ ସମ୍ମାଧୀର ଅନେକ
ଲୋକ ବର୍ଣ୍ଣଣୀରେ ଦୁଇ ହୋଇ ପରିଜ୍ଞା
ପଦ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ
ବିଶେଷ ବାବୁ ଦରତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ ସୁରଥାନ ବିପ-
କ୍ଷରେ ସୁମଧୁର ରଚନାମାନ ପାଠ କରୁଥିଲେ
ଓ ଜହିଁରେ ସର୍ବତ୍ରାନେ ଅଛି ପ୍ରାତି ହେଉ
ଥିଲେ । ଏହି ଏପକାରରେ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ
ହଜାର ଉତ୍ତମଗୁପ୍ତ ଚଳିଲା କିନ୍ତୁ କଟକର ଗୁଣରେ
ହଜାର ଟେବିବାର ମହାକଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ଦିନେ ସି
ପରା ଲୋପ ହେଲା ଥାର ଜହିଁର ଜାମସୁରା
ଶୁଣା ଗଲା କାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପର ସହିତିବ ଏଠାରେ ସଂଖ୍ୟା-
ପଳ ହେବାର ଉଦ୍‌ଯୋଗ ହେଉଥାଏ । ଏପର
ସଭା ଯେ ନିଜାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଏହା ବୋଲିବା
ବାହୁଲ୍ୟ । ପଢ଼ଇବକଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ଅଧେଷ୍ଟା ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାଦକ ସେବନ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।
ମନ୍ଦିର ଓ ମନ୍ଦିର ଏ ଦୁଇଁ ପ୍ରଥାନ ହୋଇଥା-
ଇଲୁ ଏହାଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଫିଲେ ବସାର ହେଉ-
ଥାଏ । ଏ ଦୁଇଁ ଏତେ ପ୍ରକଳ ଏତେ ପ୍ରତାପ-
ଶାଳୀ ଯେଉଁ ଦିଗ୍ ଅନ୍ତିମଣ କରୁଥାଇଛନ୍ତି

ସେଠାରେ କିମ୍ବାର କରୁଥାନ୍ତିରେ ସେ ଦିଗ
ଭାଙ୍ଗର ବଣିଭୂତ ହେଉଥାଏ ଓ ସହଜରେ
ଭାଙ୍ଗର ବଳକୁ ପ୍ରାୟନ ହେଉଥାଏ । ସେ ଦୁଃଖ
ରଜ୍ଜବୁରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକ କୋଷ୍ଟୁ ବିନ୍ଦୁ
ସେମାନେ ଆଗଣାର ପ୍ରତାମାନଙ୍କୁ ଜ ପାଲ
ପ୍ରପାତର କରୁଥିବାରୁ ଅମୂଳନଙ୍କ ଦେହ
ସନ୍ତ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ବଳକୁରେ ସେମାନେ
ପ୍ରତାବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ବିଛିଦନ ବଡ଼ ସ୍ତର ଦେଖାଇ
ଦିଅନ୍ତି ପଢ଼ିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ପ୍ରାଣ ଗୋ-
ଷନ୍ତି । କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ କିଳାଳୀ କର ଦିଅନ୍ତି
କେତେ ଲେବଙ୍କୁ ଗେହରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ କେବଳ
ଲିଖାନାକୁ ପଠାନ୍ତି କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ କେବଳ
ଅଛି ଚର୍ମ ରଖି ଦିଅନ୍ତି କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଯମ-
ପୁରକୁ ପଠାନ୍ତି ଏହି ପ୍ରକାରରେ ନାନାଦି କଷ୍ଟ
ନାନାଦି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦିଅନ୍ତି । ଯାହାଠାରେ ବିଶ୍ଵରୁ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଧୂକ ସେ ବିପ୍ରକାରେ ଏହା ସହିୟ
କରିବ ସେ ଏପରି ମାରିମୁକ ଗଜାର ହସରୁ
ପ୍ରତାବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ଉଦ୍ଘାର କରଇବାର ଅବଶ୍ୟ ବାଞ୍ଚି
କରିବ ଅବଶ୍ୟ କେନ୍ତା କରିବ । ଅଗ୍ରବଦ
ଆମ୍ବେମାନେ ଏପରି କେନ୍ତା ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଉହାର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
କିମ୍ବା ଜଣାଇ ଅଛି ସଥା—

ଗର୍ଜ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୭ ରିଗ ଶୁଦ୍ଧରେ
ଏଠା କଲେଜ ଗୃହରେ କଟକ ଆମୋସିଏ-
ସନର କେତେବେ ସତ୍ୟଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ଗୋଟିଏ
ବିଶେଷ ସତ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା । କିମ୍ବା କାରଣ ବଗ-
ରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସତ୍ୟରେ ଉପତ୍ତିତ ହୋଇ
ପାର ନାହିଁ ମାତ୍ର ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ
ବିଶ୍ୱାସୁଧେ ଅବଗର ହୋଇଥାରୁ । ସେ ଅସ୍ତ୍ର-
ବେଶନରେ ଉଚ୍ଛଳରେ ମାଦକ ତୁବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ହାର କିବାରଣ କରିବାକାରଣ ‘Temprance
Fraternity’ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ସଂସ୍ଥା-
ପନ୍ଥ କରିବାର ସ୍ଥିର ହେଲା ଓ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଳାଇବା ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କମିଟୀ
ନିର୍ମଳ କରି ଗଲା । ମାଦକ ସେବନ କିଷ୍ଣେଧ-
ପନ୍ଥରେ ଜାନାଦ ଉପାୟମାନ କରି ଯିବ ତନୁ-
ଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଉକ୍ତ ସତ୍ୟର ସତ୍ୟ ସେବେ ସେମାନେ
ଶଂଖ କରିବେ କି ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ
ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ମାଦକତୁବ୍ୟ ସେ-
ବନ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ମାଦକ ସେବନକା-
ରିମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ମାଗ୍ମବ୍ୟ ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବା
କାରଣ ଯଷ୍ଟୁଷେନାଟି ଯହୁ କରିବେ ।

ଏ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସଭ୍ୟଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଅସଂ-
କାଂଶ ପିଷକ ଓ ଶୁଦ୍ଧବର୍ଗ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀମତୀ
ପାତ୍ର ଜନରଳ ସାହେବ ସଭାପତିର ଆସନ
ପ୍ରଦଶ କରିଲେ । ସଭାରେ ସୁଖର୍ଥ ବକ୍ତ୍ଵାମା-
ନ ହୋଇଥିଲେ ଉଚ୍ଛବି ସାର କଥା ଏହି ଯେ
ପୂର୍ବେ ଏ ଦେଶରେ ସୁରାଧାନ ଜ ଥିଲା, ବଜା-
ଦେଶୀୟ ବଜାକମାନେ ଏ ଦେଶକୁ ଆସି
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ସୁରାଧାନ ଶିଖାଇଲେ । ମାଦବ
ସେବକ ଲୋକଙ୍କୁ ନାନାଦ ଗେଗ ଓ ପାପଗ୍ରସ୍ତ
କରୁଥିବ ଓ ଭାବା ଭ୍ୟାଗ କରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ
ପ୍ରକାରରେ ଉଚିତ ଏ ବିଷୟରେ ବକ୍ତ୍ଵାମାନେ
ବାହୁଦ୍ୟକୁପେ କହିଥିଲେ । ବକ୍ତ୍ଵା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଜଣେଇ ଇଜରେଜ ପଥ ପାଇ
ଶ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ଉଚ୍ଛବି ବୋଧ-
ଦ୍ଵାରା ଯେ କାହାରୁ ବକ୍ତ୍ଵା କିଛି ଦୋଷମୁକ୍ତ
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଗ୍ରୋତାଙ୍କର ପ୍ରିଣିକର ହୋଇ
ନାହିଁ । ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖକୁ ଏ ସଭାରେ
ବକ୍ତ୍ଵାମାନେ ପୂର୍ବ ସଭାର ପ୍ରଦଶ ଲେଖମାଧ
ଉଛେଣ କର ନାହାନ୍ତି ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧକ-
ରୁ ଅବକାର ବିଶରୁ ଜ ହୋଇ ତ୍ରୁମବଶତଃ
ତାମା ହୋଇଥିବ ଅବା ନବବକ୍ତ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବ
କଥା ଜଣା ଜ ଥିବ ।

ସଭାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଶପଥ କରିବାର
କିମ୍ବା ଅମୂଳକୁ ଉଚିତ ବୋଧ ହେଉନାହିଁ
ପ୍ରଥମେ ଶପଥ କରିବାର ନିଷ୍ଠେ ଦ୍ୱାରା ଯେ
ତାହା ଜାତୁଗ ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ରକ
ସେବନର ମନ୍ଦରଳ ଯାହାର ତୁଦୀୟଙ୍କମ ହେବ
ଓ ଯେ ତହଁ ପରି ବିରତ ହେବ ତାହାପକ୍ଷରେ
ଶପଥ ଅବଗ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯାହାର ଜହିରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଥିବ ସେ ଶପଥ କଲେବୁଣୀ ତାହା
ଶ୍ରୀପାରିବ ନାହିଁ ଗେଷରେ ଶପଥ ଲାଗୁଳ
କରିବ ଏଥର ଶପଥ ଲାଗୁଳର ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ
ଦେଖାଅଛି । ସଭା ଲେବକୁ ଗୋଟିଏ ପାପରୁ
ଉଷାରିବାକୁ ଯାଇ କାହାକୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ
ପାପରେ ପକାଇବେ, ଏହା ଉଚିତ ନୁହେ ।
ଯାହା ହେଉ ସଭା ହୁଏ ହୋଇ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ପାରିଲେ ବଡ଼ ସୁଖରୁ କିଷ୍ଯ ହେବ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକସଂବାଦ ।

ଏଠା ମେତିକଳ ସ୍କୁଲର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ପାଇ-
ବୋର୍ଡିକ ଦାନ ନମିର ଗତ ଗୁରୁବାରଦିନ ଜନରଳ
ହାତାତଳରେ ସାଇ ହୋଇଥିଲ ଏଥିର ବଦିରଗ ବାର୍ଷିକ
ରେ ଲେଖିଥିଲା ।

ଏଠାର କଣେ ମହାକଳ ଶାକପାନ ଉଗନ ଆପଦା-
ନାତିର ବନ୍ଧାଦ ଉପଲବ୍ଧରେ ବନ ଶନବାର ଦହରେ
ଅନେକ ବୈଷଣ ବାହାର ଦହ ଥିଲେ । ବୈଷଣ ଅନେକ
ହେଲେହେ” ଦହୀର କଣପାନ ଭଲ ହୋଇ ନ ଥିଲ ଓ
ଆଜିକ ଗିର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହରେ ଅମେକ ନ ଥିଲ ଏଥୁକର
ମାହାସୁଦୂର ବନ୍ଧ ନ ଥିଲ ସେ ଯାହା ଦେଇ ବାହା ନିଃ
କରିବାର ବାହାର ଅଥାଵା ମାହ୍ କ୍ରି ବାଲୁବକାରରେ
ଦୁଃ ବିଜାଇମାନେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଷଣ ନିଷ କା ଲୁଟ
କଲେ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦୋଷ ଓ ଦ୍ରୁତଧ୍ୟ ଅଭିନିଷ୍ଠାରେ
ଦ୍ରୁତଧ୍ୟ ଅଗ୍ରବଧ ଅଛେ । ଏବନ୍ଧୀୟରେ ଅସମାନଜ୍ଞର
ଅର କଷି କରିବାର ମାନ୍ସ ଅକ୍ଷ ବାଗନ୍ତରେ କହିବୁ ।

ସ୍ଵାତମକାହୁକାରୁ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବସର ହେଉଁ ଜଳ-
ଲିନ୍ କିମ୍ବରେ ଗତ ଧଳାଗ୍ରି ଦିନ ଦେହ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଦୂଷିତ ଯୁଦ୍ଧର
ବୋଟୁ ପିହାଳୀମୁଁ ପାଇବକରେ ଥୁମ୍କୁଥା । ପଥରେ ଧଳ୍-
ଗ୍ରିଆମାନେ ରେଣ୍ଡଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସକାଳର
ଦାସେବା ଥା । ସେମାନେ ପାଇବ ଅଟକାଇ ଓ ତହିଁଙ୍କ
ଦବାଟ ପିଟାଇ ସେ ସୁଦର୍ଶକ ପିତକାର ମାର ଅଳ୍ୟ ପ୍ରକାର
ମନ ବିଦ୍ଧିହୁଏ କଲେ । କୁଳାଙ୍କ ନିକଟରେ ଘର୍ଷାର ହେ-
ଦ୍ରାରୁ ସେ ଦାସେବାରୁ ଉନିମାସ କାଶବାସର ଦର୍ଶ ଦେଇ
ଦେଇ ଉନିମନ ଉତ୍ତରେ ପଛ ଦେଇଲେ । ଏହା କେତେଦୂର
ପଦମ୍ବାନେ କହ ନ ପାଇଁ । ସତ୍ୟ ଥିଲେ ଗଢ଼କାରୁ
ଅଳଜକ ବୋଲିବାକି ଦେଇ ।

ପରିବାରର ସହାର୍ଦ୍ଦିକ କଳ (ଅଳ) ପଣ୍ଡି-
ତରସହସ୍ର ସେଠା କଳ ସାହେବଙ୍କ ମାରିଥିବାକା
ହୁଏନ୍ତରେ ମହାମାଳିକ ଲିଖାଇଛେ ଆଜି ଦେଇଅବ୍ରତ
କି ଏହି ପ୍ରଥାକିରଣରୁ ସମସ୍ତ ବଗୁରରେ କର୍ମଚାରୀ
କରିବା ବଢ଼ି ହୁଏ ଅଧୟକ୍ଷ ତାହାଙ୍କ ଦୋଷ ତଥା
ସହାୟ କମିଶନ କରିବ ଓ କେ କମିଶନର ଏକ ମେସର
କଣେ ଦେଖିଯି ଯେକି ଦେବ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ୟା ।

ଅମେରିକାରେ କ୍ରୁଚ ପାଲକାଇଟ୍‌ଟ ସାହେବ ସମ୍ମଦ
୬ ଜୀବନରେ ୧୯୦ କୋଶ ପଂଚିଶଲେ । ଏଥରେ ତାଙ୍କ
ବେଳେକ ସ୍ବାହୀନ ତାଙ୍କ ଲୁଗିଲା । ସେ ପାରିଲେ ବ୍ରିଟିଶର୍
ଆହାରବୁଥାନ୍ତି ବେଳ ଶ୍ୟାମ ନମିର ରୂପରୁ ଅସୁଧାର୍ଥ ।
ଏବ ସମସ୍ତରେ ସେ ନିମାଗତ ଏ ୧୭ ଟା ପାରିରେ ଥିଲେ
ବେଳ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଓ ଚାପ କାହିଁ ନ୍ୟାନମ ହୋଇଥିଲା
ଅଛି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର ନ ଥିଲା ଓ ସେ ସବଳ ଥିଲେ ।
ଫର୍ମି ତାଙ୍କ ପାଇବାର ।

ବାହୁଳ ସୁନ୍ଦର କୋଟିଏହଜାର ରକ୍ତ ସାଇଥୁଲେ
ବାଟରେ ଚାହିଁ ହୁଅର ମନୀମନେ ।

ଦୂରହାର ମେଳକୁ କେବଳ ତିର ପଡ଼ାବ ଏ ମିଳ
ଲେଲବାଟରେ ଦୂରତ୍ବ ସାତୀ ଅବିଥିଲେ ଅର କେତେ
ବାଟ ହେବେ ଅବିଥିଲେ । ସୁତ୍ର ଗୁଣ୍ଡ ସାତୀ ଅପେକ୍ଷା
ଦୂରହାର ସାତୀ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ।

ମାନ୍ୟକ ବନ୍ଦିମେଳଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସେବନେ ପଦରେ
ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ (କେଳକା ବନ୍ଦମା ପାହୁଳ ଗାଁ)
କିମ୍ବା ଦୂର ଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟ୍ର ସାଥେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ।

ଯେଉଁ କେଣିମୋଟାଳ ମୁଖ୍ୟମା ଜନାଥ ଦେଇବେବେଳୁ
ଏକଲ୍ୟ ଟଙ୍କା ଅତ୍ୟୁଶାତ୍ର କର ଥିଲ ମେ କର୍ମମାକ କାରାଗା-
ଲରେ ବସନ୍ତ ଚରଣରେ ମୁହଁ ପାପ ହୋଇ ଅଛ । ଫାଲ-
କୋର୍ଟ ଅଧିଲରେ ମାହାର ଯାତାହାକର ଦୀପାଳାର ଦଶକ
ଜନା କର କ ୧୯ ବର୍ଷରେ ଉଠି ସଲେ ମାତ୍ର ଯମବଜ
ଯୁଗମେ ଅନ୍ଧରୁ ହାତାଳ ଦେଇ ।

ଶୋଭାପୁରରେ ମୁଖାକହାର ପବଲ ନିଃ ହୋଇଥିବା

ପ୍ରସାଦ ପୁଣେ ଅନେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । କର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ
ମେଳାରେ ଚାଲିଛନ୍ତି ଏକ ପ୍ରକାର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛି । ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଉତ୍ସବଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନ
ଯର ମଣାକ ଯୋଗେ ଏକ କିମ୍ବରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଲା କାହିଁ
ଅବସ୍ଥା ।

୯ ସୁଲକ୍ଷଣା ସମୀକୃତ ଅକ୍ଷରର ହେଲୁଁ ଯେ ବାନ୍ଧିବାର ଅଗ୍ରଗତ ଦିନାକିଯା ବଳ୍ୟ କ୍ରିତିମ ଏହେ
ସେଠା ସିଂହ ନାମକ ସନ୍ଦାସୀ ସମ୍ପଦାୟର ମହିନ୍ଦ୍ର ଦୟେ
କଲେ । ଏହା ସୁରୀ ମହିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟ ଅଗ୍ରଗତ ଶିଖ ସାହେବ
ଏହଠାରୁ ଆସି ଥରା ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଅସ୍ମାନଙ୍କ
ଶୁଭ୍ୟ ଘନ ନ ଦେଲେ ଅହେମାଜେ ଅସ୍ତ୍ରହତ୍ୟା କରିମର୍ଦ୍ଦ
ଦିନମୁହଁ ଦିନ ବହୁପରି ଗଲା, ସେମାକେ କିଛି ନ ଖାର ମୁହଁ
ପ୍ରାୟ ହେଲେ । କେହି ବା ସେଠାରେ କରିବ ଖୋଜି ମହିନ୍ଦ୍ର
କାରୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଲେ । କୋଳମାଳ ବନା କଟା ଦେଖି
ସାହେବ ନାହିଁ ହୋଇ ହଥିକ ଦିନ ମହିନ୍ଦ୍ର ଅଧିକ ଦେ
ନାହିଁ ସେମାଜେ ଉଠି ଆହାରକ କଲେ ।

’ । ଅମ୍ବକାରେ ମୁଖ୍ୟାକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବାର ଏବଂ ନୂତନ
ପିକର ବାହ୍ୟର ହୋଇ ଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ଯତ୍ତାକାରୀ ଗୋଟିଏ
ମୁଖ୍ୟ ଧର ତାହାରେହରେ ତତ୍ତ୍ଵକାମ କରି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହା
ଦେହରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ବୋକ ଦାରୁ ଦିଲ୍ଲି
ଆରବାକୁ ଦେବ । ସେ ଶାରୀଁ ରଙ୍ଗ ଶୁଣି ଗଲେ ତାହା
ରତ ଦେବ । ସେ ମୁଖ୍ୟେରେ ମୁଖ୍ୟ ସାଧକୁ ଦିବ ସେ ତାହା
ଦେହର ଉପର ଦେଉବା ମାତ୍ରକେ ଘୟାରେ ପଳାଇବ ।
ଏପରି ସେ ମୁଖ୍ୟର ଶୋଭାରୁରେ ଥର ସବୁ ମୁଖ୍ୟ ଦେଶ
ତତ୍ତ୍ଵର ହୋଇ ପଳାଇବେ ।

" । ଦକ୍ଷ ଦକ୍ଷ ହେଉ ରଖିପୁର ସତ୍ତର ପୋଡ଼ି ଯାଇ
ନାରାଜାର ହୋଇଥିଲା । ଏକବୋଲ ଲମ୍ବା ବସନ୍ତ ଏକବୋଲ
ଲମ୍ବେ ରସ୍ତୁପାତା ହୋଇ ଯାଇ ଅଛି । ପ୍ରକା ଓ ଅମ୍ବଲାମାନେ
ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି । ବଞ୍ଚର ଆର ସୀମା ନାହିଁ ।
ଶୁଣାଗର ଯେ ଏକବଦ୍ଧି ତମାଖୁ ଶାରଥିଲେ ତାଙ୍କ ତଳା
ମର ନିଅଁଦାର ଏ ସଂକାର ପଟ୍ଟଙ୍ଗ । ତମାଖା ବିଶ
ଏତେ ରୂପାଦେସ୍ୟ ? ।

* । ନିମ୍ନାୟ ଜିଲ୍ଲାର କୌଣସି ପାନରେ ଦୂରକାଳ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ଜାଲ ଅଧେର ସାହି ପ୍ରକାଶକାଳିତାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ କେବ ହୁଏ
ଥିଲେ । ଶେଷରେ ସୁନ୍ଦରହାର ଧର ପଡ଼ିଅଛି । ଏମାରଙ୍କ
ପାତାର କିଛି ଦିନ । ବନ୍ଦ କେଲେ ଜାଲ ହାବମ ସାନକାରୁ
କବ ଲୟ ହେଲା ହାହ । ପେଟକ୍କାଳାରେ ମନୁଷ୍ୟ ସହ
ପରିପାଦିତ କରାଯାଇଲା ।

୯ । ଏହିକେଶନଗରଜ୍ଞରେ ଲୋକାତ୍ମକ ଯେ, ଶାଖ-
ବାଗମାନେ ସୁପ୍ରାମ୍ନକଥ ଏହି କେବେହେଠେ ଠିକ୍ ହୁଏ ନାହିଁ
ବାବି କହୁଣ୍ଟାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିମିଶରିପାଇବାରେ ଶାଖକାଳ-
ମାନେ ହାରି ଯାଇଥିବାକୁ । ସମ୍ଭବ ଅକ୍ଷେତ୍ରଫୁଲ ଏକବନ୍ଦ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଆଧାରରେ । ସେ ଘୋଟାରେ ଏହି ବେଳେ ଦିନ-
ରକ ସତରେ ସୁପ୍ରାମ୍ନରେଇ ଯେ, ଲକ୍ଷଣରୁ ତାଙ୍କ ଚିନ୍ମୟ-
ପ୍ରତ୍ୟା ଭରଣୀ ଅପରାଧ ମୁଖରେ ହଠାତ୍ ମରି ଯାଇଥି-
ପାରେ । ନିମ୍ନବଳ ହେଉ ମାତ୍ରକେ ଦିନ ଅପରାଧ ହୋଇ-
ପାରୁଛି ଏ ବଥା ଲୋକି ଉଚିତରେ, ଏହି ସେହି ଦିନଠାରୀ
ଭରଣୀର ତେବେବା ବୀର ତାବ ମନ୍ଦ ଅପରାଧ କାରର
ହାର ରିଠିବ । ଏ ହୃଦୟ ଦର୍ଶ୍ୟ ସେ ଅପରାଧାରୀଙ୍କି ମଧ୍ୟ
ହୁଲେ । ଅନୁଭବ ଦିନ ଭରଣୀ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲକ୍ଷଣରୁ
ଯି ସ୍ଵାଦ ପାଇଲେ ଯେ, ସେ ଦିନ ଠିକ୍ ସେହି ଅନୟରେ
ପଢ଼ିବୁ ପଢ଼ି ତାବ ଭରଣୀର ଅପରାଧ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏପରି ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା ହେବେ, ଠିକ ହୋଇଯାଏ । ଧଂକ-
ଜରେ ଏହାକୁ “ସମ୍ମନନ୍ଦ ଦୟାକମ” କହନ୍ତି ।

୨ । ବାହୁ ସ୍ଥରବଳ ପେନ ଏକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦକ୍ଷ ନାମକ
ଦୂରକଣ ସ୍ଵକିଳ ଏକାର୍ଜ ହେବା ପୀର ବସନ୍ତରୁ ସାରଅଛନ୍ତି ।

" । ଦେବତାଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ସମୀଖ୍ୟା ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲା ।

* । ଦେଖି କିମ୍ବାକ ହେଉଛି ବାମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ସେ ସୁମଧୁର କରେ ଲାଇଶେପୀୟ କ୍ରମ-
ଚିତ୍ର କରେ ଏହିଦେଖାୟ ବ୍ୟକ୍ତିକ ବୁଦ୍ଧି ମାର୍ଗବାହୁ ତାହା
ଉପରେ ବନ୍ଦକା କରିମାନା ହୋଇଥାଏ । ଏହି କ୍ରମରେ
ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକ ଅଧିକ ବରସନ ।

ଲକ୍ଷାରେ ପିତର ସାହେବଙ୍କର ଜଣେ ଦୂରର ପାଶର
ହୋଇ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ କୁଳରେ ସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂର
ଗୁକରଙ୍ଗ ଅଗାମ ବଳ ଓ ବଳକୁଳ ତାର ଧରିବାର ଅଧ-
ସବୁ ବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଗାମ ବସ । ପରିଶେଷେ ସୁରଥବାବ
ଧର ହେଲା । ଅଛିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଃମୁଦ୍ରା ।

କ୍ଷେତ୍ରରେ କେତେବେଳେ ଦୃତିମ ଲୋକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଚାହୁଁ ଥିଲା । ଏ ସବାଣୀ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନର କମିଶ୍ଵର ସାହେବ
ମୟୋଦ୍ଧୂ ସର୍ବର କ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତରେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରର ପରିପାଳନକୁ
ଲୋକ ସହାୟ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା ଦେଖି ଦେବାକ ହେବ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳେ କୃତି ମନୋକାରିସ ଧ୍ୟାନପଦ୍ଧତି । ବିଜ୍ଞାନ
ସ ତାତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟରେ ବିନୋଦରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଷୟ ଟକା
ମନୁଷ୍ୟର ଗୋଟିଏ କୋଣପିଲି ଦିନର ସବୁ ବୋଲିପିଲି କୃତି ମ
ସମ୍ବାଦ କଣାବଳ ମାତ୍ର ଫଳରେ ଧ୍ୟାନପଦ୍ଧତିରାହୁ । ସେଇ-
ପ୍ରକାର ଅର ଦୂରଗୋଟିଏ କୋଣପିଲି ଢାରବୋଲରେ ଯାଏ-
ନ ହୋଇଅଛି । ଏ କୃତି ମନୋକାରିସ ସାଥେ ଠିକ୍ ହୋଇ
ଅଛିଯେ ତାହା ସହିତରେ ଘର୍ମ ପର୍ବତରୁ । ସୁମଧୁର ଅପ୍ରକାଶ
ଅର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଛି ଓ ତାର ଧରିଦେବାପାତ୍ର
ଦୂରଦୂରର ଟକାର ପୁରୁଷଙ୍କ ପାତାପାତ୍ର । ସରହାରଙ୍କର
କଟକଶାରେ ରଖା ହାହୁ ଓ ମନ ଯେବେ ବାଲୁ ଠବନା-
ରେ ମଧ୍ୟ ଜାଗା ନହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏବନ୍ଦାର ସବ ସାଧାରଣକୁ ଜୀବ କମ୍ପ ସାଇ ମୁହଁ ଯେ
ଓଡ଼ିଶା ନେଇଲେବେ ପୁରୁଷ ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଷ ଚିନିର କେତେବେ
ଗୋଟି ଦ୍ୱାରା ଅଛି, ଆର ମଧ୍ୟ କେତେବେ ଗୋଟି ଶତକ
ଦିନାବେଳିରେ ଗୃହସ କର ଯିବ ଅବେଳକ ସେଇମାନେ
କୁଟ ପୁରୁଷେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାରୁ ମହା ବରତ୍
ସେମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା କୁଳ ନାଟ କାର୍ତ୍ତିକାତାରୁ ଲକ୍ଷାବିତ
ସେହିମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ବୁଝ ପୁଣ୍ୟମା ଏହି ବିବେ
କୁ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ପୁରୁଷକ୍ରିୟକ ମହୋପ୍ୟକ ନିବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ସେଇମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦିନାବେଳିରେ ଗୃହସ କରିବିଲା । ପ୍ରକାଶ-
ପାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଝିଲାମି ଯିବେ ।

- 2 -

କୁଳ ଏହି ଜାତିକାରୀ ପଦରେ ଉଚ୍ଚତା ପାଇଲୁ ଯାଏନ୍ତିର ବିଷୟରେ ବିଶେଷ
ବିଶେଷ ଜାଗା ନାହିଁ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ କଣ୍ଠ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁଥିଲା ।

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA 3rd May 1879.

CUTTACK TEMPERANCE
MEETING of 26th April 1879.

To THE EDITOR OF UTKUL DIPICA,

SIR :—

We have had the honor of attending this meeting and were gratified to see a band of young men organising a movement for the repression of the increasing vice of drunkenness amongst the rising generation of Oriyas—I say drunkenness only for this formed their first count of indictment. The people of Orissa as a whole are quite free from this vice but at the chief centres of improvement in this province the effects of wine have been more perceptible of late and the attempt to create a strong public opinion against intoxication of any sort is surely commendable however limited be the success it has the prospect of achieving it the end. We however think it our duty to offer a few observations in the mode our patriotic reformers have adopted to gain their end.

People who seek to do good to the community should learn to be humble but we met last night an amount of *egotism* in the mover which appeared to us to be far from being praiseworthy. Throughout the lengthy speeches of the movers and seconds there was not a word mentioned about existence of a Temperance Fraternity in this town some fifteen years ago as a branch of the Bengal Temperance Society founded by the late Babu Peary Churn Sircar, the Dr. Arnold of Bengal. The then Cuttack Fraternity had been ushered in to the world with as much

(if not more) talk as the present one, it secured many signatures to its Pledge forms in the manner our present Fraternity seeks to do it determined at least for a time some popular lectures on the evils of intemperance although that Fraternity is now no more.—I hope the present one will deserve better fate the movers should have in common courtesy at least referred to the doing of their elders in this branch of social improvement.

Again the Hon. Secretary to the Cuttack Association was rather too strong in his language towards two gentlemen who had written to him to say that time had not assumed for the organisation of the temperance movement. It was a question of opinion merely and if the patriotic movers had not the calmness to withstand this simple contradiction I don't see how they can consider themselves worthy of the task of social reformation they have voluntarily taken upon themselves in his part of the country.

Babu Peary Mohun is always carried with the vehemence of his feelings and not unfrequently mars the good effects of his otherwise feeling speeches. He always tends to be personal and his comical gestures caricaturing the attitude of a gentleman perchance a drinker while smoking tobacco show very bad taste indeed, verging on vulgarity. In the name of gentlemanliness and good breeding I would advise my friend to divest himself while on the fulfilment of his exalted nature of *ego*. It will detract nothing from his merit as a social reformer if

he would only stoop to argue with a gentlemanly meekness. Some of our speaker-friends sought to repudiate the common notion, their speeches would likely raise in men's minds that the Bengalis are always fond of idle prattle. I do not mean to say that the deliberations of last night's meeting were wholly useless common-place talk but I have no doubt that the impression most of us carried home was that more than half of the speakers would have done better in not inflicting the audience with their nonsensical repetitiveness and their half-heard platitudes. Some of these—unfledged patriots however displayed their laudable *ambition* of once playing the part of a Keshab Chundu or a Surandranath and always keeping their pharynx or larynx moist for purposes of stentorian vociferation.

The movement I need further add seems to have been hatched up in hot haste as the programme for the meeting shows no signs of mature deliberations. Resolution III. does not define "intoxicating substances" and while one eloquent member said "I hate smoking as well as drinking." another member stood forward to "exempt tobacco from the *ban* of the fraternity" and a third would have the definition to be settled by the powerful executive Committee. Resolution IV. had left the pledge to be signable by boys who are not yet old enough to judge for themselves, and it required to be so frequently amended though the amendment itself did not meet with the approval of many.

Whatever other people might think or do, the persons that seek humanity for their brotherhood and endeavour to make the good of the many their own good should have no party feeling nor cliquism of any kind. Such people should give assistance to the many and should receive assistance from any that would not voluntarily withhold it. And yet what does the election to your executive Committee at the last meeting show? A public meeting was called, while the programme of work to be transacted there was discussed in the greatest secrecy and a committee of 9 persons is formed all of whom are more or less belonging to the profession of the School master. Were there no people of the other professions willing to work on the Committee? Was any body asked? Again of these 5 come from the body of the Honorary Secretary of the Katak Association and again of the 9 some 4 or 5 have been in province not above a quarter of a year I do not know of what earthly

use they will be in real practical work of the Fraternity or *Bona fide* nature of the province again has been taken into the Committee. Is not this selfishness and egotism?

Because the gentlemen had the courage to broach a different opinion from what is entertained by the leaders of the Association on the subject of a temperance movement one and all the speakers had the good taste to traduce the whole body of the elder class of educated natives and our friend Peary Mohan to follow suit always falling foul with certain marked Bengali gentlemen—as it is his devout practice.

The most sincere man in the whole movement seems to us to be the amiable Babu Jadumani Ghosh who combines in his person some of the admirable qualities. He has really consecrated himself to the cause of religion and humanity and we may hope for some real and earnest work from him, but in this we do not mean particularly to disparage the other members of the Committee, if they

really feel for the public welfare and mean to be honest workers and no *nam-ka-waste* Patriots.

We wish the gentlemen who, sardonically perhaps, called themselves 'youngsters' will not have the fickleness of the body whose name they have assumed. It is notorious that the enthusiastic reception that was accorded to Baba Bhudeb Mookherjea last month was mainly at the instance of the Katak Association and that almost immediately when the reception—with long drawn eulogiums on the moral excellence of the revered guest was over a re-action was come on their feelings anent the public movement—as if a breath served to form their resolution to *receive* and a breath again served to show the utter uselessness, nay immorality, of such a public reception. Blessed Hospitality!!

27—4—79.

Digitized by srujanika@gmail.com

କୁଳ ଧ୍ୟାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭ ୧୪ ଗ

ସ ୧୫ ଜୟା

୩ ୧୦ ଇନ୍ ମାହେ ମର ସନ୍ଧି ୬୮୯୯ ମସିହା । ମୁ । ଶୈଶାଶ ବ ୨୬ ନ ସନ୍ଧି ୬୮୯୯ ସାଲ ଶନବାର

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସ୍ତଳ ଟେୟେ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ କୃଷିକର୍ମ ପକ୍ଷରେ ବାଧା ଘଟିଥିଲା ଓ ଆମ୍ବ ମଧ୍ୟ ଜାତିଗ୍ର୍ରୁ ପୁଣ୍ଡର ହେଲା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତିଗ୍ରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଥିବାରୁ ମଧ୍ୟସଲରେ ଜଳକଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ସପ୍ତାହରେ ଶ୍ରାଷ୍ଟୁ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଥିଲା କେବଳ ପକ୍ଷର ଯୋଗେ ଜାତା ଜାତିଗ୍ରୁ ବାଧା ନାହିଁ । ଜତ ସପ୍ତାହରେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଦିନେ ଅଛି ବର୍ଷା ଓ ଗାଲା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜଗରିବୁ ଏକ ଦୋଷ ଅନୁଭବ ବର୍ଷା କି ଥିଲା । ତାକାରେ ଜତ ମାପ ଜା ୨୮ ରିଙ୍ଗରେ ବଜାଏ ଓ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନତାରେ ବର୍ଷା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ନିର୍ଭରରେ ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ବଜାଇ ଥିଲା ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ଗବଣ୍ଠିର ସାହେବ ଗଜି ଦିଗମ୍ବର ମିଥିକ ମୁଦ୍ରରେ ଦିଶିତ ହୋଇ ଜାକର ଆତ୍ମାୟ ବାରୁ ମସ୍ତକାଥ ବୋଷଙ୍କ ନିର୍ବିକୁ ଶାନ୍ତିକାଷ୍ଟକ ପଥ ଲେଖି ଥିଲା । ଗବଣ୍ଠିର ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି “ ଗଜି ଦିଗମ୍ବର ମିଥିକ ମୁଦ୍ରରେ ଦେଖୀୟ ଲୋକଙ୍କର ହାତ ହୋଇଥିଲା ବାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ନିମିତ୍ତ ମୁହଁ ସଜା ସାଥୀନ ଭବରେ ତେଉସାହ ସହିତ କାରେ ସବ୍ଦା ଯତ୍ନ କରୁଥିଲେ ଏହି ଏମନ୍ତ ଧୀରଜା ଓ ସ୍ମୃତି ସହି ପ୍ରଶାବମାନ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସବୁପାଇଁ ବରକାରି ବିହିତ

ବବେଚନା ହେଉ ଥିଲା । ଜାକ ମୁହଁରେ ଅମ୍ବେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ପରମର୍ଦ୍ଦାତା ହିରି ଅଛୁଟୁ” । ଶେଷ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କର ଏପର ଭାବ ପ୍ରଶଂସନାୟ ଓ ସୁଖର ବିଷୟ ।

ଜତ ମଞ୍ଜଳବାର ମୃଦୁରେ ବାରୁ ଯନ୍ତ୍ରନି ଘୋଷ ଶ୍ରପାଣାକାରେ ପ୍ରକୃତ ଉନ୍ନତ ବିଷୟ ବଜ ଭାଷାରେ ବକ୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ ଏହା ଶୁଣିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ଶୋଭା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟକାଂଶ ଶ୍ରଦ୍ଧବର୍ଗ ଥିଲେ ଓ ଏହା ବାହୁମାୟ । ବକ୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାର କଥା ଏହି ଯେ ଆଜିକାଲ ଉନ୍ନତିର ଶୋଭ ପ୍ରବାହତ ହେଉଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ବିଦ୍ୟା ପିନ୍ଧାରେ ଉନ୍ନତି, ବିଜ୍ଞାନରେ ଉନ୍ନତି, ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ ଉନ୍ନତି ଯେଉଁ ଥିଲେ ନେଇପାଇ କରିବ ଉହିରେ ଉନ୍ନତି ଦେଖିବ ଏପର ଉନ୍ନତ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏହା ଅଛି ଅନୁନାତ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ ଏକ ଉନ୍ନତି ହେଲେହେଲେ ଯଦି ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତ ନ ହେଲେ ତେବେ ସେ ବାଧା ଉନ୍ନତ ସବୁ ବୃଥା ଓ ନିଷ୍ଠଳ ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ପ୍ରକୃତ ଉନ୍ନତ ଏ ଜାତା ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ସହାୟ କେଲେ ହୁଅଇ ।

—ମୁହଁ ଶୋଭ ବିଶ୍ୱାସାଧାର ।
ଆମ୍ବମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହି ପାଠମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ଏ କିମ୍ବର

ବିଜ୍ଞାନ ଜନିଦାର ଶୋଭ ବିଶ୍ୱାସାଧାର ପରିଲୋକ ଜମାକ କରିଥିଲା । ଏ ଦୁର୍ବିଜନା ହେବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ହେଲା ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନେ ସମୟରେ ମସାଦ ପାଇଁ କି ଥିବାରୁ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଏଥର ଉତ୍ସବ କରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ନ ଥିଲୁ । ଶୋଭ ବିଶ୍ୱାସାଧାର କିମ୍ବର ଦେଖିବାକୁ ନାମ ଗୁରୁଥାରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବାକୁ ଓ ସେ ଯେମନ୍ତ ବିକଷଣାତା କୌଣସିଲାରେ ଥିଲ ଉପାର୍କନ ଓ ସହିତ କର ବିଦ୍ୟବଂଶ୍ୟକ କୁଟୁମ୍ବକୁ ଏକାନ୍ତରେ ପାଇ ଆସି ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଉତ୍ତାରୁ ଶୋଭ ବିଶ୍ୱାସାଧାର ସେହିପରି ସବୁପରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବଳ ବିବିଦ୍ୟା ଚିଲାଇ ଉତ୍ସବେତ୍ରର ସେ ଘରର ଟେକ ବିଶ୍ୱାସାଧାର କରିବାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଘରର ଯେପରି ନାମ ତେଣାରେ ହୋଇଥିଲା ଉହିର ହେବୁ ଅନେକାଂଶରେ ଶୋଭ ବିଶ୍ୱାସାଧାର ଅଟିଲା । ବିଦ୍ୟବଂଶ୍ୟକ କୁଟୁମ୍ବକୁ ଏକ କଠିନ ରିଯାନର ଅଧୀନରେ ଏକଥିରେ ରକ୍ଷି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସମାନରୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା ଓ ଯାହାକୁ ଯାହା ହୋଇଥାରେ ଜାହାଙ୍କ ସେବାରେ ନିଷ୍ଠଳ ଆତ୍ମା କରିବା ଓ ସବାଦା ସତର୍କତା ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଜାର ଦୂର କୌଣସିବୁପେ ଦୁଇରେ କି ପରିବା ସହଜିଲୋକର କର୍ମ ନୁହଇ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକାରଣ ମୁହଁ ବୋଲ ସାହାର ବରିବାକୁ ହେବ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନେକ ଜୀବଗ ସାହାର ନ କଲେ ଓ କିମେଷ

ସହିତୁ କହିଲେ ଗର୍ବକାଳ କରୁଛି କରିବା
ବଦାଚ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଅତେବବ
ଏ ସମସ୍ତ ଶଶ ଚୌଥୀଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସାଥଦାସଙ୍କଠାରେ
ଥିଲୁ ଓ ଯଦିସି କି ସେ ପୂରୁଣାହାନଥ ମୋର
ଥିବାରୁ ଅଛିକାଳପର ସାଥାରଣ ବିଷୟରେ
ଅଥ୍ୱକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକାଶି ଦାନ କରିବାହାର
ସାଥାରଣ ହତେଶିକୋଳ ପରିଗଣିତ ହୋଇ
ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଆପଣାର ଧନର ଅଜମ୍ବର
ଦେଖାଇ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ତଥାର ଆମ୍ବେମାନେ କୃତଙ୍କତା ସହିତ ଶାହାର
ବରୁଆରୁ କି ସନ ୧୯୭୭ ବାଲର ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ
ଭାବାରୁ ଯେତେ ସାଥାରଣ ବିଷୟରେ ସବ୍ବ-
ସାଥାରଣଙ୍କଠାରୁ ରେଦା ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥାଏ
ସେ ସମସ୍ତରେ ଚୌଥୀଶ୍ଵର ବିଶ୍ୱାସାଥଦାସ ଯଥା-
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଇବୁ ଏକ ପୂର୍ବ-
ଠାରୁ ଏହି ଅଥ୍ୱକ ଉତ୍ସବରୁ ପରିମାଣରେ
ରେଦା ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏପରି ସାଥାରଣ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକପର ସେ
ସତକ ପୁଷ୍ଟରଣୀ ଓ କୁପ ଉତ୍ତରାଧି ଶର୍ମିଣ କର-
ବାରେ ହୃଦୀ କରିବାହାନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଜାହା-
ଙ୍କର ଏମନ୍ତ ପ୍ରଗତି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲୁ ଯେ ପରେ
ଯିମାନେ ଅର୍ଥତ୍ତକ ହେବେ ଏ ରଘୁରେ
ସେ ଆପଣା ପରିବାରବଣୀୟ ଜାହାରକୁ ଇଂର-
ଜୀ ଶିକ୍ଷା ଦିଅର ନାହାନ୍ତି ଅଥବା ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା-
ପ୍ରତି ଜାହାର ନିଜାନ୍ତ ଅଯନ୍ତନ ଥିଲୁ ବାରଣ
ସେ ଆପଣା ଶାମ ନିହାରେ ଆପଣା ବ୍ୟୟରେ
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବସ୍ତୁକାଳରୁ ବିବାହରେଇବୁ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଜାହାଙ୍କର ଯେମନ୍ତ ବିହାସ ଥିଲୁ
ଉଦ୍‌ଦୟାରେ ସେ ବୈଶାଖ ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚଶରେ ପୁଣ୍ୟ
ଶୈତାନରେ ସରେଇ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦
ଶତ ବୁଦ୍ଧକାଳରେ ମାନବଦେହ ତ୍ୟାଗକର
ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁକର ପ୍ରମାଣର ଜାଜନ ହୋଇଥାଇବୁ
ଏଥର ଏହ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଜାହାଙ୍କ ଥାମ୍ଭ
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶାନ୍ତି ଲାଭକରୁ ଏକ ଜାହାଙ୍କର
ଉତ୍ସବଧାରମାନେ ଏକଥିବାରେ ରହ ସମସ୍ତ
ପରିବାର ଓ ଜୀବନଦାନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କର-
ନ୍ତି ଓ ନାନାପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧାଳ ଓ ଜାତିଦ୍ୱାରା
ଚୌଥୀଶ୍ଵର ଯଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

ପରିମାଣରେ ବକ୍ତ୍ଵକ୍ୟ ଏହ ସେ ଚୌଥୀଶ୍ଵର
ବିଶ୍ୱାସାଥଦାସ କରୁଥିବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କଣେ
ପ୍ରଥାନ ଅଂଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଉତ୍ସବରେ
ଥିଲେ ଓ ଅର୍ଥଯାହା ଏକ ସୁପରମର୍ଫିନ୍ଡର୍ମାର୍କ୍
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରିଥାଇବୁ

ସୁତ୍ରର ଜାହାଙ୍କ ମୁଦ୍ରରେ ବିକ୍ରିକର ବିଶେଷ
କର ହୋଇଥାଏ ।

ସୁତ୍ର ପମାନର ।

ବାହୁଦାର ।

ମେ ମାସ ତା ୩ ରଖରେ ପ୍ରେସ କମିଶନର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇଥାଇବୁ ବି ଅନିର ପ୍ଲାକ୍ଟବ ଶୀର୍ଷ
ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଇଂରେଜିକ ଶ୍ରଦ୍ଧିତ ଅସି ପରି
ବିଷୟରେ ତର୍କବିତରକ କରିବେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଅନେକ ସରଦାର ମହାନ୍ତି ଓ ଅନୁତମ କରିବାକୁ
ଅପିବେ । ପ୍ଲାକ୍ଟବ ଶୀର୍ଷକ ଜ୍ୟୋତିଷତାଜା ସରଦାର
ଏବିହମ ଶୀର୍ଷକ ଚାହିଁ ପରିବାର ବିବାହ-
ଲ୍ୟାଙ୍କ ବିବାହକରୁ ହୋଇଥାଏ । ବାନାଦା
ରରେ ଶାନ୍ତ ବିବାହକରୁ । ନିକଟକର୍ତ୍ତା ଶାନ୍ତ-
ମାନଙ୍କରୁ ଗତି ଇଂରେଜିକ ଦସ୍ତଖତ ଦସ୍ତଖତ
ଅବ୍ଲେଗରେ ଅବୁଥାଏ ।

ସେମାସ ତା ୪ ରଖରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପମାନ
ମିଳଥାଏ ଯେ ଅନିର ପ୍ଲାକ୍ଟବ ଶୀର୍ଷକ ରଖରେ
କାବୁଲରୁ ଜ୍ଞାନକରୁ ଯାଦାକର ଜହାନ ଅବଦିନ
କରିବାକରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ତା ୫ ରଖରେ
ଜ୍ଞାନକରେ ପଞ୍ଚଶିଥିବେ । ଅଗରୁଦ୍ଧ ଜକାତା-
ଶୀର୍ଷକ ସରଦାର ଜରିବା ମେଳର ହେବୀଙ୍କ ପରିବାର
ବାହେବକ ବିବାହକରୁ ଅସିଥାଇନ୍ତି କେନବଳ
ପାଇସରକ ସେନ୍ୟ ଜାକରିଜରେ କରିବାକରୁ
କରି ଫେର ଅସିଥାଇନ୍ତି । କିନିନଦାରର ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ସରଦାର ଇଂରେଜିକ ବିବାହକରୁ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ପ୍ଲାକ୍ଟବ ଶୀର୍ଷକ ଜ୍ୟୋତିଷ
ସରଦାର ଏବିହମ ଶୀର୍ଷକ ବିବାହକରୁ ପଞ୍ଚଶିଥିବେ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି । କେନବଳ ଗୋଲମ ଦିଏବର
ଶୀର୍ଷକ ସରଦାର ବିବାହକରୁ ପଞ୍ଚଶିଥିବେ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି ।

କୁତ୍ତ ।

କେପାରିଜନ ଉତ୍କଳମାସ ତା ୬ ରଖରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସିଥାଇନ୍ତି ଇଂରେଜିକ ବିବାହକରୁ
ହୋଇଥିଲେହେ ଅନେକ କାରଣ ବିବାହ ଦେଇବା
ଦେଶମାନରେ ପୁନଃ ପ୍ରବେଶ ଅସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା ।
ଉପରିବେଶର ସେନ୍ୟଦିଲ ମୋରେତି ପୂର୍ବ
ଅକିମଣ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ
ପାରିଲେ ଓ କି ୨୭ ଶବ୍ଦ ସେମା ହଇ ଓ ଅହଜ
ହେଲେ । କୁତ୍ତମୁଦ୍ରିତ ଅଭିକଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏ
ପ୍ରାୟରେ ଅସି ନାହିଁ ।

କୁତ୍ତକ ମେତବଳ ସୁଲ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଗତ ପ୍ରାୟରେ ଏ ସୁଲର
ବାର୍ଷିକ ପାରିଶୋଷିକ ଦାନ ସବ ହୋଇ
ଥିବାର ସଂକାଦ ମାତ୍ର ପାଠକଙ୍କ ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରାୟରୁ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ବିବରଣ ବିର୍ଭମାନ ପ୍ରାୟ-
ରୁ ରଖି ଦେଇ ଥିଲୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାହା ପାଠକ
ମାନଙ୍କ କଣାଇ ଥାଏ ।

ଏଠାର ହୃଦୟକ ବିନିଶ୍ଚିର ଗ୍ରାୟକ
ରେବନମା ସାହେବ ଶେଷାର ଶିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତା
ନିମିତ୍ତ ଯେତେ ଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିବା
ଅନୁଷ୍ଠାନକ କର ଯାଇଥିଲେ ତହା ମଧ୍ୟରେ ଏଠା-
ର ମେତବଳ ସୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିହ୍ନା ବିବାହ-
ଲ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରଥାନ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ବାରଣ
ଏହାଯାଇ ଜାହାଙ୍କର ଶୁରୁ କାମନା ଯେତେ
ଗାୟା ଏବି ଯେମନ୍ତ ସୁଲରବୁପେ ଫୁଲ୍ଲ ହେଲ
ଏମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ବୌଣିପି ପୁଲରେ ଦେଇ ମାର
ନାହିଁ । ଗ୍ରାୟକ ତାକୁର ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ଗାରେବ
ଏ ସୁଲର ମୂଳ ଗାରଣ ହେବାଇଥାଇବୁ
ପ୍ରକର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରାୟକ ରେବନମା ସାହେବ
ଜବର୍ମିନେଶ୍ଵରରେ ବାର ଅନୁରୋଧ କର ଏ
ପୁଲ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବି ତାକୁର ବାହେବ
ଯେମନ୍ତ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରକର୍ତ୍ତାର ସୁଲ ବିବାହକରେ
ତେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶାବରେ ଅପେ ପରିବାର
କର ଏକ ଆପଣା ଅଧିନ୍ତର କର୍ମଗ୍ରହକୁ ପରି-
ଶାବର ବଗର ଅତ ଅନ୍ତ ବାଲରେ ଏ ବିବା-
ଲ୍ୟାଙ୍କ ସବାର ସୁଲର କର ତହାରେ ସୁଲର
ଫଳାର ସବାଧାରଣଙ୍କ ତମଙ୍ଗର କଲେ
ଏବି ହେମାଜଙ୍କର ଥକିବାଦର ପ୍ରଦାନ ହେଲେ ।

ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟପୁଣି କେବଳ ତିନିବର୍ଷ ହେଲେ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଆମ୍ବେମାନେ
କିମେ ତିନି ବର୍ଷରେ ଏଠାର ମେତବଳ
ହେବାର ଥିଲେ । ସେତେ ମେତବଳ ପରିବାର
ହୋଇ ଯାଇଥାଇ । ପରିବାର ହେଲେ କରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କଲେ କାରଣ ବିବାହକ
ଅନ୍ୟକାରୀ ଏହ ପ୍ରକାର କରିବାକରୁ ଏହ
ଶ୍ରୀମତୀ ପରିବାର କରିବାକରୁ ଏହ
କରିବାକରୁ ଏହ ପରିବାର କରିବାକରୁ ।